

Godina XXI
Уторак, 11. travnja/aprila 2017. godine

Број/Број
26

Година XXI
Уторак, 11. априла 2017. године

ISSN 1512-7494 - hrvatski jezik
ISSN 1512-7508 - srpski jezik
ISSN 1512-7486 - bosanski jezik

**VIJEĆE MINISTARA
BOSNE I HERCEGOVINE**

347

Na temelju članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), a u svezi sa člankom 4. Uputstva o donaciji, odnosno razmjeni stalnih sredstava između proračunskih korisnika te doniranju stalnih sredstava vanjskim korisnicima broj 08-02-2-8857-1/16 od 20.10.2016. godine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na 88. sjednici, održanoj 18.01.2017. godine, donijelo je

**ODLUKU
O PRENOSU VLASNIŠTVA
NAD OSNOVNIM SREDSTVOM**

**Članak 1.
(Predmet)**

Prenosi se bez naknade pravo vlasništva sa Direkcije za koordinaciju policijskih tijela Bosne i Hercegovine na Vrhbosanski nadbiskupski ordinarijat, nad službenim motornim vozilom marke: Ford, tip: Focus, broj šasije: WF05XXGCD55A50773, vrsta vozila: M1 - putnički automobil, boja vozila: plava, broj motora: 5A50773, godina proizvodnje: 2005., nabavna vrijednost: 11.590,00 Eura, knjigovodstvena vrijednost: 0,00 KM.

Članak 2.

(Ugovor o prenosu vlasništva)

Na temelju ove odluke Direkcija za koordinaciju policijskih tijela Bosne i Hercegovine i Vrhbosanski nadbiskupski ordinarijat zaključit će Ugovor o prenosu prava vlasništva, kojim će se preciznije urediti međusobna prava i obveze u postupku prenosa vlasništva nad predmetnim sredstvom.

**Članak 3.
(Realizacija)**

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine, Direkcija za koordinaciju policijskih tijela Bosne i Hercegovine i Vrhbosanski nadbiskupski ordinarijat.

**Članak 4.
(Stupanje na snagu)**

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 39/17
18. siječnja 2017. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Dr. **Denis Zvizdić**, v. r.

На основу члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), а у вези са чланом 4. Инструкције о донацији, односно размјени сталних средстава између прорачунских корисника те донирању сталних средстава екстерним корисницима број 08-02-2-8857-1/16 од 20.10.2016. године, Савјет министара Босне и Херцеговине на 88. сједници, одржаној 18.01.2017. године, донио је

**ОДЛУКУ
О ПРЕНОСУ ВЛАСНИШТВА
НАД ОСНОВНИМ СРЕДСТВОМ**

**Члан 1.
(Предмет)**

Преноси се без накнаде право власништва са Дирекције за координацију полицијских тијела Босне и Херцеговине на Врхбосански надбискупски ординаријат, над службеним моторним возилом марке: Форд, тип: Фокус, број шасије: WF05XXГЦД55А50773, врста возила: М1 - путнички

аутомобил, боја возила: плава, број мотора: 5A50773, година производње: 2005., набавна вриједност: 11.590,00 Еура, књиговодствена вриједност: 0,00 КМ.

Члан 2.

(Уговор о преносу власништва)

На основу ове одлуке Дирекција за координацију полицијских тијела Босне и Херцеговине и Врхбосански надбискупски ординаријат закључиће Уговор о преносу права власништва, којим ће се прецизније уредити међусобна права и обавезе у поступку преноса власништва над предметним средством.

Члан 3.

(Реализација)

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине, Дирекција за координацију полицијских тијела Босне и Херцеговине и Врхбосански надбискупски ординаријат.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 39/17
18. јануара 2017. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјета министара БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

На основу члана 17. Закона о Вijeћу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), а у вези са чланом 4. Инструкције о донацији, односно размјени сталних средстава између прораџунских корисника те донарању сталних средстава екстерним корисницима број 08-02-2-8857-1/16 од 20.10.2016. године, Вijeће министара Босне и Херцеговине на 88. сједници, одржаној 18.01.2017. године, донјело је

ОДЛУКУ О ПРЕНОСУ ВЛАСНИШТВА НАД ОСНОВНИМ СРЕДСТВОМ

Члан 1.

(Предмет)

Преноси се без накнаде право власништва са Дирекције за координацију полицијских тијела Босне и Херцеговине на Врхбосански надбискупски ординаријат, над службеним моторним возилом марке: Ford, тип: Focus, број шасије: WF05XXGCD55A50773, врста возила: М1 - путнички аутомобил, боја возила: плава, број мотора: 5A50773, година производње: 2005., набавна вриједност: 11.590,00 Еура, књиговодствена вриједност: 0,00 КМ.

Члан 2.

(Уговор о преносу власништва)

На основу ове одлуке Дирекција за координацију полицијских тијела Босне и Херцеговине и Врхбосански надбискупски ординаријат закључиће Уговор о преносу права власништва, којим ће се прецизније уредити међусобна права и обавезе у поступку преноса власништва над предметним средством.

Члан 3.

(Реализација)

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине, Дирекција за координацију полицијских тијела Босне и Херцеговине и Врхбосански надбискупски ординаријат.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

VM број 39/17
18. јануара 2017. године
Сарајево

Предсједавајући
Вijeћа министара БиХ
Др. **Денис Звиздић**, с. р.

348

На основу члана 15. став (1) Закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 41/16) и члана 17. Закона о Вijeћу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), на приједлог Агенције за полицијску потпору, Вijeће министара Босне и Херцеговине на 93. сједници, одржаној 08.03.2017. године, донјело је

ОДЛУКУ О УТВРЂИВАЊУ МИНИМУМА РАДНОГ ПРОЦЕСА У АГЕНЦИЈИ ЗА ПОЛИЦИЈСКУ ПОТПОРУ ЗА ВРИЈЕМЕ ТРАЈАЊА ШТРАЈКА

Чланак 1.

(Предмет одлуке)

Овом одлуком утврђује се минимум радног процеса у Агенцији за полицијску потпору (у даљем тексту: Агенција) за вријеме трајања штрајка.

Чланак 2.

(Minimum радног процеса)

Minimum радног процеса у Агенцији за вријеме трајања штрајка остварује се са најмање 35% кадровских капацитета на нивоу основних организацијских јединица Агенције.

Чланак 3.

(Осигуравање минимума радног процеса)

- (1) Равнатељ Агенције, у случају потребе, може распоредити запослене у Агенцији на одговарајућа радна мјеста, како би се осигурао минимум радног процеса за вријеме трајања штрајка.
- (2) Руководитељи основних организацијских јединица Агенције након организовања штрајка обавезни су:
 - a) провести минимум радног процеса из члана 2. ове одлуке;
 - b) одредити запослене који ће радити за вријеме трајања штрајка;
 - c) одредити послове и радне задатке који не трпе одлагање, односно које је неопходно извршавати за вријеме трајања штрајка.

Чланак 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

VM број 46/17
08. оџука 2017. године
Сарајево

Предсједатељ
Вijeћа министара БиХ
Др. **Денис Звиздић**, в. р.

На основу члана 15. став (1) Закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 41/16) и члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), на приједлог Агенције за полицијску подршку, Савјет министара Босне и Херцеговине на 93. сједници, одржаној 08.03. 2017. године, донио је

**ОДЛУКУ
О УТВРЂИВАЊУ МИНИМУМА ПРОЦЕСА РАДА У
АГЕНЦИЈИ ЗА ПОЛИЦИЈСКУ ПОДРШКУ ЗА
ВРИЈЕМЕ ТРАЈАЊА ШТРАЈКА**

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом одлуком утврђује се минимум процеса рада у Агенцији за полицијску подршку (у даљем тексту: Агенција) за вријеме трајања штрајка.

Члан 2.

(Минимум процеса рада)

Минимум процеса рада у Агенцији за вријеме трајања штрајка остварује се са најмање 35% кадровских капацитета на нивоу основних организационих јединица Агенције.

Члан 3.

(Осигуравање минимума процеса рада)

- (1) Директор Агенције, у случају потребе, може распоредити запослене у Агенцији на одговарајућа радна мјеста, како би се осигурао минимум процеса рада за вријеме трајања штрајка.
- (2) Руководиоци основних организационих јединица Агенције након организовања штрајка обавезни су:
 - а) провести минимум процеса рада из члана 2. ове одлуке;
 - б) одредити запослене који ће радити за вријеме трајања штрајка;
 - ц) одредити послове и радне задатке који не трпе одлагање, односно које је неопходно извршавати за вријеме трајања штрајка.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 46/17
08. марта 2017. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјета министара БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

На основу члана 15. став (1) Закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 41/16) и члана 17. Закона о Вijeћу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), на приједлог Агенције за полицијску подршку, Вijeће министара Босне и Херцеговине на 93. сједници, одржаној 08.03.2017. године, донijело је

ОДЛУКУ

**О УТВРЂИВАЊУ МИНИМУМА ПРОЦЕСА РАДА У
АГЕНЦИЈИ ЗА ПОЛИЦИЈСКУ ПОДРШКУ ЗА ВРИЈЕМЕ
ТРАЈАЊА ШТРАЈКА**

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом одлуком утврђује се минимум процеса рада у Агенцији за полицијску подршку (у даљем тексту: Агенција) за вријеме трајања штрајка.

Члан 2.

(Minimum процеса рада)

Minimum процеса рада у Агенцији за вријеме трајања штрајка остварује се са најмање 35% кадровских капацитета на нивоу основних организационих јединица Агенције.

Члан 3.

(Осигуравање минимума процеса рада)

- (1) Директор Агенције, у случају потребе, може распоредити запослене у Агенцији на одговарајућа радна мјеста, како би

се осигурао минимум процеса рада за вријеме трајања штрајка.

- (2) Руководиоци основних организационих јединица Агенције након организовања штрајка обавезни су:
 - а) провести минимум процеса рада из члана 2. ове одлуке;
 - б) одредити запослене који ће радити за вријеме трајања штрајка;
 - ц) одредити послове и радне задатке који не трпе одлагање, односно које је неопходно извршавати за вријеме трајања штрајка.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

ВМ број 46/17
08. марта 2017. године
Сарајево

Предсједавајући
Вijeћа министара БиХ
Др. **Денис Звиздић**, с. р.

349

На temelju чланка 17. Закона о Вijeћу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Вijeће министара Босне и Херцеговине, на 86. сједници одржаној 20.12.2016. године, донijело је

РЈЕШЕЊЕ

**О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЗАМЈЕНИКА
ПРАВОБРАНИТЕЛЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

1. Зикрета Ибрахимовић именује се за вршиоца дужности замјеника правобранитеља Босне и Херцеговине.
2. Ступањем на снагу овог рјешења, престаје да важи Рјешење о именовању вршиоца дужности правобранитеља Босне и Херцеговине ВМ број 298/16 од 20.12.2016. године.
3. Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

ВМ број 355/16
20. просина 2016. године
Сарајево

Предсједатељ
Вijeћа министара БиХ
Др. **Денис Звиздић**, в. р.

На основу члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Савјет министара Босне и Херцеговине, на 86. сједници одржаној 20.12.2016. године, донijео је

РЈЕШЕЊЕ

**О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ
ЗАМЈЕНИКА ПРАВОБРАНИОЦА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

1. Зикрета Ибрахимовић именује се за вршиоца дужности замјеника правобраниоца Босне и Херцеговине.
2. Ступањем на снагу овог рјешења, престаје да важи Рјешење о именовању вршиоца дужности правобраниоца Босне и Херцеговине СМ број 298/16 од 20.12.2016. године.
3. Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 355/16
20. децембра 2016. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјета министара БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

Uzimajući u obzir Multilateralni sporazum o ratnim naknadama od 12. veljače 1981. godine, a posebice njegove članke 3.2(e) i 6.1(a);

Na prijedlog proširenog Odbora i Privremenog vijeća,
DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Jedini članak

Jedinične cijene iz priloga ove odluke su odobrene i iste stupaju na snagu 1. siječnja 2017. godine.

Broj 02-09-02-2-3563-2/16
29. ožujka 2017. godine

02. prosinca 2016. godine
U Briselu
Predsjednik Komisije
Viktor Dovhan

Sarajevo
Ministar komunikacija i
prometa BiH
Mr. Ismir Jusko

**EVROPSKA ORGANIZACIJA ZA SIGURNOST ZRAČNE
PLOVIDBE EUROCONTROL**

Jedinične cijene primjenjive od 1. siječnja 2017. godine

DRŽAVA	Globalna jedinična cijena euro	Primijenjeni devizni tečaj 1 euro =
Belgija - Luksemburg *	67,53	-/-
Njemačka *	69,43	-/-
Francuska *	67,07	-/-
Velika Britanija	75,76	0,852695 GBP
Nizozemska *	66,33	-/-
Irska *	29,61	-/-
Švicarska	104,39	1,09141 CHF
Portugal - Lisabon *	40,19	-/-
Austrija *	72,78	-/-
Kontinentalna Španjolska *	71,76	-/-
Španjolski Kanarski otoci *	58,43	-/-
Portugal - Santa Marija *	10,06	-/-
Grčka *	30,02	-/-
Turska	28,05	3,32475 TRL
Malta *	18,86	-/-
Italija *	80,07	-/-
Cipar *	34,39	-/-
Mađarska	35,42	308,329 HUF
Norveška	46,86	9,19212 NOK
Danska	60,54	7,44562 DKK
Slovenija *	64,67	-/-
Rumunija	33,63	4,44615 RON
Češka Republika	42,10	27,0014 CZK
Švedska	60,78	9,56556 SEK
Slovačka *	52,61	-/-
Hrvatska	46,31	7,49808 HRK
Bugarska	26,97	1,95510 BGN
Makedonija	52,13	61,3973 MKD
Moldavija	57,79	22,0482 MDL
Finska *	56,30	-/-
Albanija	49,68	136,820 ALL
Bosna i Hercegovina	43,30	1,95471 BAM
Srbija - Crna Gora/KFOR	34,39	123,121 RSD
Litva *	44,49	-/-
Poljska	43,03	4,31698 PLN
Armenija	39,59	530,351 AMD
Latvija *	27,53	-/-
Gruzija	23,86	2,57222 GEL
Estonija ***	28,53	-/-

*: Država koja učestvuje u EMU

*** Estonija će biti tehnički integrirana u Sustav rutnih naknada od 1. travnja 2017. godine

**EUROPSKA ORGANIZACIJA ZA SIGURNOST ZRAČNE
PLOVIDBE EUROCONTROL**

- Odluke proširene Komisije -

ODLUKA br. 145

**vezana uz utvrđivanje jediničnih cijena usluga za razdoblje
primjene koje počinje 01. siječnja 2017. godine.**

PROŠIRENA KOMISIJA,

uzimajući u obzir EUROCONTROL-ovu Međunarodnu konvenciju o suradnji na sigurnosti zračne plovodbe, izmijenjenu i

dopunjenu u Bruxellesu 12. veljače 1981. godine, i posebice njezin članak 5.2;

uzimajući u obzir multilateralni ugovor vezan uz rutne naknade od 12. veljače 1981. godine, i posebice njegove članke 3.2(e) i 6.1 (a);

na prijedlog proširenog Odbora i Privremenog vijeća,
DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Jedini članak

Jedinične cijene usluga koje se nalaze u prilogu ove odluke su odobrene i stupaju na snagu 01. siječnja 2017. godine.

U Bruxellesu
02. prosinca 2016. godine
Predsjednik Komisije
Viktor Dovhan, v. r.

Jedinične cijene usluga primjenjive od 01. siječnja 2017.

ZONA	Opća jedinična cijena usluga u eurima	Primijenjeni devizni tečaj 1 euro =
Belgija/Luksemburg *	67,53	-/-
Njemačka *	69,43	-/-
Francuska *	67,07	-/-
Velika Britanija	75,76	0,852695 GBP
Nizozemska *	66,33	-/-
Irska *	29,61	-/-
Švicarska	104,39	1,09141 CHF
Portugal - Lisabon *	40,19	-/-
Austrija *	72,78	-/-
Kontinentalna Španjolska *	71,76	-/-
Španjolski Kanarski otoci *	58,43	-/-
Portugal Santa Maria *	10,06	-/-
Grčka *	30,02	-/-
Turska	28,05	3,32475 TRL
Malta *	18,86	-/-
Italija *	80,07	-/-
Cipar *	34,39	-/-
Mađarska	35,42	308,329 HUF
Norveška	46,86	9,19212 NOK
Danska	60,54	7,44562 DKK
Slovenija *	64,67	-/-
Rumunija	33,63	4,44615 RON
Rep. Češka	42,10	27,0014 CZK
Švedska	60,78	9,56556 SEK
Slovačka *	52,61	-/-
Hrvatska	46,31	7,49808 HRK
Bugarska	26,97	1,95510 BGN
Makedonija	52,13	61,3973 MKD
Moldavija	57,79	22,0482 MDL
Finska *	56,30	-/-
Albanija	49,68	136,820 ALL
Bosna i Hercegovina	43,30	1,95471 BAM
Srbija/Crna Gora/KFOR	34,39	123,121 RSD
Litva *	44,49	-/-
Poljska	43,03	4,31698 PLN
Armenija	39,59	530,351 AMD
Latvija *	27,53	-/-
Gruzija	23,86	2,57222 GEL
Estonija ***	28,53	-/-

*: Država učesnik EMU.

***: Estonija će biti tehnički integrirana u sustav rutnih naknada od 1. travnja 2017. godine.

На основу члана 10. Услови примјене система рутних накнада и услова плаћања Европске организације за безбједност ваздушне навигације EUROCONTROL у вези тачке II Наредбе о рутним накнадама за пружене услуге рутне ваздушне навигације у ваздушном простору Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 61/04),

Министар комуникација и транспорта Босне и Херцеговине
објављује

**ОДЛУКУ БРОЈ 145
ПРОШИРЕНЕ КОМИСИЈЕ ЕВРОПСКЕ
ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА БЕЗБЈЕДНОСТ ВАЗДУШНЕ
НАВИГАЦИЈЕ "EUROCONTROL" О ОДРЕЂИВАЊУ
ЈЕДИНИЧНИХ ЦИЈЕНА УСЛУГА ЗА ПЕРИОД
ПРИМЈЕНЕ КОЈИ ПОЧИЊЕ
ОД 1. ЈАНУАРА 2017. ГОДИНЕ**

која гласи:

"ПРОШИРЕНА КОМИСИЈА,

Узимајући у обзир Међународну конвенцију EUROCONTROL-а о сарадњи код безбједности ваздушне навигације, допуњену у Бриселу 12. фебруара 1981. године, посебно њен члан 5.2;

Узимајући у обзир Мултилатерални споразум о рутним накнадама од 12. фебруара 1981. године, а посебно његове чланове 3.2(е) и 6.1(а);

На приједлог проширеног Комитета и Привременог савјета,

ДОНОСИ СЉЕДЕЋУ ОДЛУКУ:

Једини члан

Јединичне нијене из прилога ове одлуке су одобрене и исте ступају на снагу 1. јануара 2017. године.

Број 02-09-02-2-3563-2/16

29. марта 2017. године

Сарајево

02. децембра 2016. године

У Бриселу

Предсједник Комисије

Виктор Довхан

Министар комуникација

и транспорта БиХ

Мр Исмир Јуско

**ЕВРОПСКА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА БЕЗБЈЕДНОСТ
ВАЗДУШНЕ ПЛОВИДБЕ EUROCONTROL**

Јединичне цијене примјениве од 1. јануара 2017. године

ДРЖАВА	Глобална јединична цијена евро	Примијењена курсна стопа 1 евра=
Белгија - Луксембург *	67,53	-/-
Њемачка*	69,43	-/-
Француска *	67,07	-/-
Уједињено Краљевство	75,76	0,852695 GBP
Холандија *	66,33	-/-
Ирска *	29,61	-/-
Швајцарска	104,39	1,09141 CHF
Португал - Лисабон *	40,19	-/-
Аустрија *	72,78	-/-
Континентална Шпанија *	71,76	-/-
Шпанска Канарска острва *	58,43	-/-
Португал - Санта Марија *	10,06	-/-
Грчка *	30,02	-/-
Турска	28,05	3,32475 TRL
Малта *	18,86	-/-
Италија *	80,07	-/-
Кипар *	34,39	-/-
Мађарска	35,42	308,329 HUF
Норвешка	46,86	9,19212 NOK
Данска	60,54	7,44562 DKK
Словенија *	64,67	-/-
Румунија	33,63	4,44615 RON
Чешка Република	42,10	27,0014 CZK
Шведска	60,78	9,56556 SEK
Словачка *	52,61	-/-
Хрватска	46,31	7,49808 HRK
Бугарска	26,97	1,95510 BGN
Македонија	52,13	61,3973 MKD
Молдавија	57,79	22,0482 MDL
Финска *	56,30	-/-
Албанија	49,68	136,820 ALL
Босна и Херцеговина	43,30	1,95471 BAM

Србија - Црна Гора/КФОР	34,39	123121	RSD
Литванија *	44,49	-/-	
Пољска	43,03	4,31698	PLN
Арменија	39,59	530,351	AMD
Летонија *	27,53	-/-	
Грузија	23,86	2,57222	GEL
Естонија ***	28,53	-/-	

*: Држава која учествује у ЕМУ

***: Естонија ће бити технички интегрисана у Систем рутних накнада од 1. априла 2017. године

**ЕВРОПСКА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА БЕЗБЈЕДНОСТ
ВАЗДУШНЕ ПЛОВИДБЕ EUROCONTROL**

- Одлуке Проширене Комисије -

ОДЛУКА бр. 145

**у вези са утврђивањем јединичних тарифа за период
примјене који почиње 1. јануара 2017. године**

ПРОШИРЕНА КОМИСИЈА,

узимајући у обзир Међународну конвенцију EUROCONTROL-а везану за сарадњу у безбједности ваздушне пловидбе, измијењену и допуњену у Бриселу 12. фебруара године, и посебно њен члан 5.2;

узимајући у обзир мултилатерални уговор везан за рутне накнаде, датиран 12. фебруара 1981. године, и посебно његове чланове 3.2(е) и 6.1(а),

на приједлог проширеног Комитета и Привременог савета,

ДОНОСИ СЉЕДЕЋУ ОДЛУКУ:

Једини члан

Јединичне тарифе које се налазе у прилогу ове одлуке су одобрене и ступиће на снагу 1. јануара 2017. године.

2. децембра 2016. године

У Бриселу

Предсједник Комисије

Виктор Довхан, с. р.

**Јединичне тарифе примјениве
од 1. јануара 2017. године**

ЗОНА	Општа јединична тарифа у еврима	Примијењени валутни курс 1 евра =
Белгија/Луксембург *	67,53	-/-
Њемачка*	69,43	-/-
Француска *	67,07	-/-
Уједињено Краљевство	75,76	0,852695 GBP
Холандија *	66,33	-/-
Ирска *	29,61	-/-
Швајцарска	104,39	1,09141 CHF
Португал - Лисабон *	40,19	-/-
Аустрија *	72,78	-/-
Континентална Шпанија *	71,76	-/-
Шпанска Канарска острва *	58,43	-/-
Португал - Санта Марија *	10,06	-/-
Грчка *	30,02	-/-
Турска	28,05	3,32475 TRL
Малта *	18,86	-/-
Италија *	80,07	-/-
Кипар *	34,39	-/-
Мађарска	35,42	308,329 HUF
Норвешка	46,86	9,19212 NOK
Данска	60,54	7,44562 DKK
Словенија *	64,67	-/-
Румунија	33,63	4,44615 RON
Чешка Република	42,10	27,0014 CZK
Шведска	60,78	9,56556 SEK
Словачка *	52,61	-/-
Хрватска	46,31	7,49808 HRK
Бугарска	26,97	1,95510 BGN

Македонија	52,13	61.3973	MKD
Молдавија	57,79	22.0482	MDL
Финска *	56,30	-/-	
Албанија	49,68	136.820	ALL
Босна и Херцеговина	43,30	1.95471	BAM
Србија/Црна Гора/КФОР	34,39	123.121	RSD
Литванија *	44,49	-/-	
Пољска	43,03	4.31698	PLN
Арменија	39,59	530.351	AMD
Летонија *	27,53	-/-	
Грузија	23,86	2.57222	GEL
Естонија***	28,53	-/-	

*: Држава која учествује у ЕМУ.

**: Естонија ће бити технички интегрисана у систем рутних тарифа од 1. априла 2017.

Na osnovu člana 10. Uvjeta primjene sistema rutnih naknada i uvjeta plaćanja Evropske organizacije za sigurnost zračne navigacije EUROCONTROL, u vezi tačke II. Naredbe o rutnim naknadama za pružene usluge rutne zračne navigacije u zračnom prostoru Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 61/04), Ministar komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine objavljuje

ODLUKU BROJ 145
PROŠIRENE KOMISIJE EVROPSKE ORGANIZACIJE
ZA SIGURNOST ZRAČNE NAVIGACIJE
"EUROCONTROL" O ODREĐIVANJU JEDINIČNIH
CIJENA USLUGA ZA PERIOD PRIMJENE KOJI
POČINJE OD 1. JANUARA 2017. GODINE

koja glasi:

"PROŠIRENA KOMISIJA,

Uzimajući u obzir Međunarodnu konvenciju EUROCONTROL-a o saradnji kod sigurnosti zračne navigacije, dopunjenu u Briselu 12. februara 1981. godine, a posebno njen član 5.2;

Uzimajući u obzir Multilateralni sporazum o rutnim naknadama od 12. februara 1981. godine, a posebno njegove članove 3.2(e) i 6.1 (a);

Na prijedlog proširenog Komiteta i Privremenog vijeća,
DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Jedini član

Jedinične cijene iz priloga ove odluke su odobrene i iste stupaju na snagu 1. januara 2017. godine.

Broj 02-09-02-2-3563-2/16
 29. marta 2017. godine

02. decembra 2016. godine
 U Briselu
 Predsjednik Komisije
Viktor Dovhan

Sarajevo
 Ministar komunikacija i
 prometa BiH
Mr. Ismir Jusko

EVROPSKA ORGANIZACIJA ZA SIGURNOST
ZRAČNE PLOVIDBE EUROCONTROL
Jedinične cijene primjenjive od 1. januara 2017. godine

DRŽAVA	Globalna jedinična cijena euro	Primijenjena kursna stopa 1 eura =
Belgija - Luksemburg *	67,53	-/-
Njemačka *	69,43	-/-
Francuska *	67,07	-/-
Ujedinjeno Kraljevstvo	75,76	0,852695 GBP
Holandija *	66,33	-/-
Irska *	29,61	-/-
Švicarska	104,39	1,09141 CHF
Portugal - Lisabon *	40,19	-/-
Austrija *	72,78	-/-
Kontinentalna Španija *	71,76	-/-
Španska Kanarska ostrva *	58,43	-/-
Portugal - Santa Marija *	10,06	-/-
Grčka *	30,02	-/-
Turska	28,05	3,32475 TRL
Malta *	18,86	-/-
Italija *	80,07	-/-
Kipar *	34,39	-/-
Mađarska	35,42	308,329 HUF
Norveška	46,86	9,19212 NOK
Danska	60,54	7,44562 DKK
Slovenija *	64,67	-/-
Rumunija	33,63	4,44615 RON
Češka Republika	42,10	27,0014 CZK
Švedska	60,78	9,56556 SEK
Slovačka *	52,61	-/-
Hrvatska	46,31	7,49808 HRK
Bugarska	26,97	1,95510 BGN
Makedonija	52,13	61,3973 MKD
Moldavija	57,79	22,0482 MDL
Finska *	56,30	-/-
Albanija	49,68	136,820 ALL
Bosna i Hercegovina	43,30	1,95471 BAM
Srbija - Crna Gora/KFOR	34,39	123,121 RSD
Litvanija *	44,49	-/-
Poljska	43,03	4,31698 PLN
Armenija	39,59	530,351 AMD
Latvija *	27,53	-/-
Gruzija	23,86	2,57222 GEL
Estonija ***	28,53	-/-

*: Država koja učestvuje u EMU

***: Estonija će biti tehnički integrirana u Sistem rutnih naknada od 1. aprila 2017. godine

EVROPSKA ORGANIZACIJA ZA SIGURNOST ZRAČNE
PLOVIDBE EUROCONTROL

- Odluke Proširene komisije -

ODLUKA br. 145

u vezi sa utvrđivanjem jediničnih cijena za period primjene koji počinje 1. januara 2017. godine

PROŠIRENA KOMISIJA,
 uzimajući u obzir Međunarodnu konvenciju EUROCONTROL-a vezanu za saradnju u sigurnosti zračne plovidbe, izmijenjenu i dopunjenu u Briselu 12. februara 1981. godine, i posebno njen član 5.2;

uzimajući u obzir multilateralni ugovor vezan za rutne naknade, datiran 12. februara 1981. godine, i posebno njegove članove 3.2(e) i 6.1 (a);

na prijedlog proširenog Komiteta i Privremenog vijeća,
DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU

Jedini član

Jedinične cijene koje se nalaze u prilogu ove odluke su
odobrene i stupit će na snagu 1. januara 2017. godine.

2. decembra 2016. godine

U Briselu

Predsjednik Komisije

Viktor Dovhan, s. r.

Jedinične cijene primjenjive od 1. januara 2017. godine

ZONA	Globalna cijena jedinice u eurima	Primijenjeni valutni kurs 1 euro =
Belgija/Luksemburg *	67,53	-/-
Njemačka *	69,43	-/-
Francuska *	67,07	-/-
Ujedinjeno Kraljevstvo	75,76	0.852695 GBP
Holandija *	66,33	-/-
Irska *	29,61	-/-
Švicarska	104,39	1.09141 CHF
Portugal - Lisabon *	40,19	-/-
Austrija *	72,78	-/-
Kontinentalna Španija *	71,76	-/-
Španska Kanarska ostrva *	58,43	-/-
Portugal - Santa Maria *	10,06	-/-
Grčka *	30,02	-/-
Turska	28,05	3.32475 TRL
Malta *	18,86	-/-
Italija *	80,07	-/-
Kipar *	34,39	-/-
Mađarska	35,42	308.329 HUF
Norveška	46,86	9.19212 NOK
Danska	60,54	7.44562 DKK
Slovenija *	64,67	-/-
Rumunija	33,63	4.44615 RON
Češka Republika	42,10	27.0014 CZK
Švedska	60,78	9.56556 SEK
Slovačka *	52,61	-/-
Hrvatska	46,31	7.49808 HRK
Bugarska	26,97	1.95510 BGN
BJRM	52,13	61.3973 MKD
Moldavija	57,79	22.0482 MDL
Finska *	56,30	-/-
Albanija	49,68	136.820 ALL
Bosna i Hercegovina	43,30	1.95471 BAM
Srbija/Crna Gora/KFOR	34,39	123.121 RSD
Litvanija *	44,49	-/-
Poljska	43,03	4.31698 PLN
Armenija	39,59	530.351 AMD
Latvija *	27,53	-/-
Gruzija	23,86	2.57222 GEL
Estonija */**	28,53	-/-

*: Država koja učestvuje u EMU.

** : Estonija će biti tehnički integrisana u Sistem rutnih naknada od 1. aprila 2017.

352

Temeljem članka 10. Uvjeta primjene sustava rutnih pristojbi i uvjeta plaćanja Europske organizacije za sigurnost zračne navigacije EUROCONTROL, u svezi točke II. Naredbe o rutnim pristojbama za pružene usluge rutne zračne navigacije u zračnom prostoru Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 61/04), Ministar komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine objavljuje

ODLUKU BROJ 146
PROŠIRENOG POVJERENSTVA EUROSKE
ORGANIZACIJE ZA SIGURNOST ZRAČNE
NAVIGACIJE "EUROCONTROL" O UVOĐENJU
KAMATE NA ZAKAŠNJELA PLAĆANJA RUTNIH
PRISTOJBI ZA PERIOD PRIMJENE POČEV OD 1.
SIJEČNJA 2017. GODINE

koja glasi:

"PROŠIRENO POVJERENSTVO,

Uzimajući u obzir Međunarodnu konvenciju Eurocontrol-a o suradnji kod sigurnosti zračne navigacije dopunjenu u Briselu 12. veljače 1981. godine, a posebice njen članak 5.2;

Uzimajući u obzir Mnogostrani sporazum o rutnim pristojbama od 12. veljače 1981. godine, a posebice njegove članke 3.2(e) i 6.1 (a);

Uzimajući u obzir Uvjete primjene sustava rutnih pristojbi a posebice njihov članak 10;

Uzimajući u obzir Uvjete primjene sustava rutnih pristojbi a posebice njihov članak 6;

DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Jedini članak

Stopa zatezne kamate na zakašnjela plaćanja rutnih pristojbi koja stupa na snagu 1. siječnja 2017. godine iznosi:

9,88% na godišnjoj razini.

Broj 02-09-02-2-3564-2/16

29. ožujka 2017. godine

U Briselu,
2. prosinca 2016. godine

Predsjednik Povjerenstva

Viktor Dovhan

Sarajevo

Ministar

Komunikacija i prometa BiH

Mr. Ismir Jusko

EUROPSKA ORGANIZACIJA ZA SIGURNOST ZRAČNE
PLOVIDBE EUROCONTROL

- Odluke proširene Komisije -

ODLUKA br. 146

Odnosi se na kamatnu stopu za kašnjenja u plaćanju
naknada za rute za razdoblje početka primjene
01. siječnja 2017.

PROŠIRENA KOMISIJA,

Uzimajući u obzir Međunarodnu konvenciju EUROCONTROL-a koja se odnosi na Suradnju za sigurnost zračne plovidbe, dopunjene u Bruxellesu 12. veljače 1981., posebice članak 5.2 iste;

Uzimajući u obzir Višestrani sporazum koji se odnosi na naknade za rute, od 12. veljače 1981, posebice članak 3.2(e) i 6.1(a) istog sporazuma;

Uzimajući u obzir Uvjete za primjenu sustava naknada za rute, posebice članak 10 istih Uvjeta;

Uzimajući u obzir Uvjete plaćanja naknada za rute, posebice Klauzulu 6 istih;

na prijedlog proširenog Odbora i Privremenog vijeća;

OVIM USVAJA SLJEDEĆU ODLUKU:

Jedinstveni članak

Kamatna stopa za kašnjenja u plaćanju naknada za rute koja će stupiti na snagu 01. siječnja 2017. iznosi:

9.88 % godišnje.

Sastavljeno u Bruxellesu dana 02. decembra 2016. godine

Predsjednik Komisije

Viktor Dovhan, v. r.

На основу члана 10. Услови примјене система рутних накнада и услова плаћања Европске организације за безбједност ваздушне пловидбе EUROCONTROL, у вези тачке II. Наредбе о рутним накнадама за пружене услуге рутне ваздушне пловидбе у ваздушном простору Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 61/04), Замјеник министра комуникација и транспорта Босне и Херцеговине објављује

**ОДЛУКУ БРОЈ 146
ПРОШИРЕНЕ КОМИСИЈЕ ЕВРОПСКЕ
ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА БЕЗБЈЕДНОСТ ВАЗДУШНЕ
ПЛОВИДБЕ "EUROCONTROL" У ВЕЗИ СТОПЕ
ЗАТЕЗНЕ КАМАТЕ НА ЗАКАШЊЕЛА ПЛАЋАЊА
РУТНИХ НАКНАДА ЗА ПЕРИОД ПРИМЈЕНЕ КОЈИ
ПОЧИЊЕ ОД 1. ЈАНУАРА 2017. ГОДИНЕ**

која гласи:

"ПРОШИРЕНА КОМИСИЈА,

Узимајући у обзир Међународну конвенцију EUROCONTROL-а везану за сарадњу у безбједности ваздушне пловидбе, измијењену и допуњену у Бриселу 12. фебруара 1981. године, а посебно њен члан 5.2;

Узимајући у обзир Мултилатерални споразум о рутним накнадама од 12. фебруара 1981. године, а посебно његове чланове 3.2(е) и 6.1 (а);

Узимајући у обзир Услове примјене система рутних накнада а посебно њихов члан 10;

Узимајући у обзир Услове плаћања рутних накнада а посебно њихову клаузулу 6;

На приједлог проширеног Комитета и Привременог Савјета,

ДОНОСИ СЛЈЕДЕЋУ ОДЛУКУ:

Једини члан

Стопа затезне камате на закашњела плаћања рутних накнада која ступа на снагу 1. јануара 2017. године износи:

9,88% годишње.

Број 02-09-02-2-3564-2/16
29. марта 2017. године

У Бриселу, дана
2. децембра 2016. године
Предсједник Комисије
Виктор Довхан

Сарајево
Министар комуникација и
транспорта БиХ
Мр Исмир Јуско

**ЕВРОПСКА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА БЕЗБЈЕДНОСТ
ВАЗДУШНЕ ПЛОВИДБЕ EUROCONTROL**

- Одлуке Проширене Комисије -

ОДЛУКА бр. 146

**у вези стопе затезне камате за накнаде за руте за период
примјене који почиње 1. јануара 2017. године**

ПРОШИРЕНА КОМИСИЈА,

узимајући у обзир Међународну конвенцију EUROCONTROL-а везану за сарадњу у безбједности ваздушне пловидбе, измијењену и допуњену у Бриселу 12. фебруара 1981. године, и посебно њен члан 5.2;

узимајући у обзир мултилатерални уговор везан за накнаде за руте, датирани 12. фебруара 1981. године, и посебно његове чланове 3.2(е) и 6.1 (а);

узимајући у обзир Услове примјене система накнада за руте, и посебно њихов члан 10;

узимајући у обзир Услове плаћања накнада за руте, и посебно њихову клаузулу 6;

на приједлог проширеног Комитета и Привременог савјета,

ДОНОСИ СЛЈЕДЕЋУ ОДЛУКУ:

Једини члан

Затезна камата за накнаде за руте која ће ступити на снагу 1. јануара 2017. године је:

9,88% годишње.

У Бриселу, дана
02. децембра 2016. године

Предсједник Комисије
Виктор Довхан, с. р.

На основу члана 10. Увјета примјене система рутних накнада и увјета плаћања Европске организације за сигурност зрачне навигације EUROCONTROL, у вези тачке II. Наредбе о рутним накнадама за пружене услуге рутне зрачне навигације у зрачном простору Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 61/04), Министар комуникација и промета Босне и Херцеговине објављује

**ОДЛУКУ БРОЈ 146
ПРОШИРЕНЕ КОМИСИЈЕ ЕВРОПСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ
ЗА СИГУРНОСТ ЗРАЧНЕ НАВИГАЦИЈЕ
"EUROCONTROL" О УВОЂЕЊУ КАМАТЕ НА
ЗАКАШЊЕЛА ПЛАЋАЊА РУТНИХ НАКНАДА ЗА
ПЕРИОД ПРИМЈЕНЕ КОЈИ ПОЧИЊЕ 1. ЈАНУАРА 2017.
ГОДИНЕ**

која гласи:

"ПРОШИРЕНА КОМИСИЈА,

Узимајући у обзир Међународну конвенцију Eurocontrol-а везану за сарадњу у сигурности зрачне пловидбе, измијењену и допуњену у Бриселу 12. фебруара 1981. године, а посебно њен члан 5.2;

Узимајући у обзир Мултилатерални споразум о рутним накнадама од 12. фебруара 1981. године, а посебно његове чланове 3.2(е) и 6.1 (а);

Узимајући у обзир Услове примјене система рутних накнада а посебно њихов члан 10;

Узимајући у обзир Услове плаћања рутних накнада а посебно њихову клаузулу 6;

ДОНОСИ СЛЈЕДЕЋУ ОДЛУКУ:

Једини члан

Стопа затезне камате на закашњела плаћања рутних накнада која ступа на снагу 1. јануара 2017. године износи:

9,88% годишње.

Број 02-09-02-2-3564-2/16
29. марта 2017. године

У Бриселу
2. децембра 2016. године
Предсједник Комисије
Viktor Dovhan

Сарајево
Министар
Комуникација и промета
Mr. Ismir Jusko

**ЕВРОПСКА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА СИГУРНОСТ
ЗРАЧНЕ ПЛОВИДБЕ EUROCONTROL**

- Одлуке Проширене комисије

ОДЛУКА бр. 146

**у вези стопе затезне камате за накнаде за руте за период
примјене који почиње 1. јануара 2017. године**

ПРОШИРЕНА КОМИСИЈА,

узимајући у обзир Међународну конвенцију EUROCONTROL-а везану за сарадњу у сигурности зрачне пловидбе, измијењену и допуњену у Бриселу 12. фебруара 1981. године, и посебно њен члан 5.2;

узимајући у обзир мултилатерални уговор везан за накнаде за руте, датирани 12. фебруара 1981. године, и посебно његове чланове 3.2(е) и 6.1 (а);

uzimajući u obzir Uvjete primjene sistema naknada za rute, i posebno njihov član 10;
uzimajući u obzir Uvjete plaćanja naknada za rute, i posebno njihovu klauzulu 6;

na prijedlog proširenog Komiteta i Privremenog vijeća,
DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Jedini član

Zatezna kamata za naknade za rute koja će stupiti na snagu
1. januara 2017. godine je:

9,88% godišnje.

U Briselu, dana
2. decembra 2016. godine

Predsjednik Komisije
Viktor Dovhan, s. r.

KONKURENCIJSKO VIJEĆE BOSNE I HERCEGOVINE

353

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine, na temelju članka 25. stavak (1) točka e), članka 42. stavak (1) točka a), a u svezi s člankom 4. stavak (1) Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), a sukladno članku 105. Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), i članka 62. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), u postupku pokrenutom po Zahtjevu za pokretanje postupka gospodarskog subjekta Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo, zastupana po punomoćnicima odvjetnicima dr. Kenanu Ademoviću i Melihi Filipović, Čobanija 8., 71 000 Sarajevo, protiv Županije Sarajevo: Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo i Zavoda za zdravstveno osiguranje Županije Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo, radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije iz članka 4. stavak (1) točke b) i c) Zakona o konkurenciji, zaprimljenog pod brojem: 03-26-3-003-II/13 dana 15. veljače 2013. godine, a postupajući po Presudi Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 021399 16 U od 22. studenog 2016. godine, Konkurencijsko vijeće na 141. (stotinučetredeset i prvoj) sjednici održanoj 21. veljače 2017. godine, je donijelo

RJEŠENJE

- Odbija se Zahtjev gospodarskog subjekta Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo, protiv Županije Sarajevo, Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo i Zavoda za zdravstveno osiguranje Županije Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo, radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije iz članka 4. stavak (1) točke b) i c) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
- Odbija se zahtjev za plaćanje troškova postupka podnesenih od strane punomoćnika gospodarskog subjekta Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo.
- Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Ovim Rješenjem izvršava se Presuda Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 3 U 021399 16 U od 22. studenog 2016. godine (u daljnjem tekstu: Presuda), kojom je Sud Bosne i Hercegovine uvažio Tužbu gospodarskog subjekta Poliklinika "Atrijum" Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo (u

daljnjem tekstu: Podnositelj zahtjeva ili Poliklinika Atrijum) i poništio Rješenje Konkurencijskog vijeća, broj: 03-26-3-003-72-II/13 od 25. veljače 2016. godine (u daljnjem tekstu: Rješenje), te predmet vratio Konkurencijskom vijeću na ponovno rješavanje.

Konkurencijsko vijeće je presudu zaprimilo dana 29. studenog 2016. godine pod brojem: 03-26-3-003-84-II/13.

Prema članku 62. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), kada sud poništi akt protiv kojeg je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kojem se nalazio prije nego što je poništen akt donesen, te je pri donošenju novog rješenja vezan pravnim shvatanjima i primjedbama suda u vezi s postupkom.

Konkurencijsko vijeće je dana 25. veljače 2016. godine, donijelo rješenje broj: 03-26-3-003-72-II/13, kojim se odbija Zahtjev gospodarskog subjekta Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo, protiv Županije Sarajevo, Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo i Zavoda za zdravstveno osiguranje Županije Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo, radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije iz članka 4. stavak (1) točke b) i c) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen i zahtjev za plaćanje troškova postupka podnesenih od strane punomoćnika gospodarskog subjekta Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo.

1. Pokretanje postupka

Konkurencijsko vijeće je dana 15.2.2013. godine, pod brojem 03-26-3-003-II/13 zaprimilo Zahtjev za pokretanje postupka (u daljnjem tekstu: Zahtjev) u smislu članka 28. Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), (u daljnjem tekstu: Zakon), podnesen od strane gospodarskog subjekta Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo, zastupan po punomoćnicima odvjetnicima dr. Kenanu Ademoviću i Melihi Filipović, Čobanija 8., 71 000 Sarajevo (punomoć od 15.2.2013. godine), protiv Županije Sarajevo: Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo zdravstva KS) i Zavoda za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo (u daljnjem tekstu: Zavod za zdravstveno osiguranje KS) radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije odnosno utvrđivanja zabranjenih konkurencijskih djelovanja iz članka 4. stavak (1) točke b) i c) Zakona o konkurenciji.

Kompletiranjem predmetnog Zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je na temelju članka 28. stavak (3) Zakona dana 25.3.2013. godine izdalo Potvrdu o primitku kompletnog i urednog Zahtjeva, broj: 03-26-3-003-1-II/13.

2. Stranke u postupku

Stranke u postupku su gospodarski subjekt Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo, Kanton Sarajevo: Ministarstvo zdravstva Kantona Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo i Zavod za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo.

3. Postupak po Zahtjevu za pokretanje postupka

U Zahtjevu, Podnositelj zahtjeva opisuje činjenično stanje i okolnosti koje su razlog za podnošenje Zahtjeva te ukratko navodi sljedeće:

- Da podnosi Zahtjev za pokretanje postupka protiv Županije Sarajevo, Ministarstva zdravstva ŽS, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo, Zavoda za zdravstveno osiguranje ŽS, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo, Skupštine Županije Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000

- Sarajevo radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije, odnosno utvrđivanja zabranjenih konkurencijskih djelovanja iz članka 4. stavak (1) točke a), b), c) i d) Zakona, a u proceduri sklapanja Ugovora o pružanju porodično/obiteljskih medicinskih usluga osiguranim osobama na teret novčanih sredstava Zavoda za zdravstveno osiguranje Županije Sarajevo;
- Da je Poliklinika Atrijum ispunila sve zakonske uvjete i Rješenjem broj 10-37-9352705 od dana 17. svibnja 2005. godine dobila odobrenje za rad i u oblasti porodično/obiteljske medicine;
 - Da je Poliklinika Atrijum tražila da se uvrsti u mrežu obiteljske medicine, jer je isto omogućeno člankom 64. Zakona o zdravstvenoj zaštiti FBiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 46/10), te da joj je odgovoreno da će prilikom izmjena mreže zdravstvene djelatnosti na području Županije Sarajevo, a imajući u vidu utvrđenu proceduru i rokove za donošenje istih, između ostalog razmotriti i mogućnost uvrštavanja dijela privatne zdravstvene djelatnosti u navedenu mrežu;
 - Da na području gdje je smještena Poliklinika Atrijum ima 3.314 stanovnika na lokalitetu Stup II, kao i 651 stanovnik MZ Stupsko brdo, te da na istom JU Dom zdravlja Županije Sarajevo nema svoju ambulantu;
 - Da se uz Polikliniku Atrijum i Zdravstvena ustanova Terme Ilidža prijavila za zaključenje ugovora, te da je Kantonalni zavod zdravstvenog osiguranja Sarajevo, polovinom 2006. godine zaključilo ugovor sa Privatnom zdravstvenom ustanovom Terme Ilidža na području Županije Sarajevo;
 - Da je na prijedlog Poliklinike Atrijum, od strane Zakonodavno pravne komisije Skupštine Županije Sarajevo izvršena izmjena i dopuna mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo, te je ista uvrštena u "mrežu";
 - Da je Podnositelj zahtjeva više puta tražio zaključenje ugovora o pružanju usluga primarne zdravstvene zaštite za Zavodom zdravstvenog osiguranja KS, te da isti nije zaključen;
 - Da je na istom zakonskom temelju zaključen Pilot ugovor između JU Dom zdravlja Tešanj i Zavoda zdravstvenog osiguranja, te Pilot ugovor između JU Dom zdravlja Tešanj i Privatne zdravstvene ustanove "Medicus" iz Tešnja, u Zeničko-dobojskoj županiji;
- Kao dokaze za svoje navode, Podnositelj zahtjeva je priložio i sljedeće preslike originala: dopis Podnositelja zahtjeva upućen Županijskom ministarstvu zdravstva od 12.12.2005. godine, Obavijest Ministarstva zdravstva ŽS broj: 10-37-32416/05 od 27.12.2005. godine, Dopis - Zastupničko pitanje, broj: 07-37-5691/11 od 22.9.2011. godine od strane Federalnog ministarstva zdravstva, izvadak iz Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", br. 46/10), Prijedlog Odluke o usvajanju mreže ambulanti Porodično/obiteljske medicine u JU Dom zdravlja Županije Sarajevo, i Prijedlog Mreže ambulanti Porodično/obiteljske medicine u JU Dom zdravlja Županije Sarajevo, Dopis Podnositelja zahtjeva upućen Ministarstvu zdravstva ŽS od 9.1.2006. godine, Urgencija po zahtjevu od 12.12.2005. godine Podnositelja zahtjeva upućena Ministarstvu zdravstva ŽS od 10.3.2006. godine, Zahtjev za umrežavanje Zdravstvene ustanove Poliklinka "Atrijum" u mrežu Zdravstvenih ustanova u Županiji Sarajevo za pružanje usluga iz domena porodično/obiteljske medicine od 9.5.2006. godine, Izvješće Zakonodavno-pravne komisije Skupštine Županije Sarajevo upućen Vladi Županije Sarajevo broj: 01-05-22611/06 od 13.7.2006. godine, Prijedlog izmjena i dopuna mreže Zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo sa Obrazloženjem, Dopis Ministarstva zdravstva ŽS upućen Podnositelju zahtjeva br. 10-37-13481/08 od 1.4.2008. godine,

Dopis - Odgovor na Zastupničko pitanje, broj: 06-37-3854/11 od 6.6.2011. godine od strane Federalnog ministarstva zdravstva, Obrazac Izjava o izboru/promjeni izabranog doktora porodično/obiteljske medicine i Uputstvo o načinu ostvarivanja prava na slobodan izbor doktora medicine i doktora stomatologije primarne zdravstvene zaštite u Županiji Sarajevo, informacija o sredstvima zavoda zdravstvenog osiguranja i izdvojenim za kapitalna ulaganja za potrebe zdravstvenih ustanova, za period od 2005. godine do 2010. godine i provedenoj zakonskoj regulativi, dostavlja se od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije Bosne i Hercegovine upućen Vladi Federacije Bosne i Hercegovine br. 01/IV-09-1-2563-3/11 od 30.1.2012. godine, izvod iz Zakona o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata ("Službene novine FBiH" br. 40/10), Dopis Podnositelja zahtjeva upućen Ministarstvu zdravstva ŽS, Odgovor na dopis upućen Podnositelju zahtjeva od strane Ministarstva zdravstva ŽS br. 10-37-288/10 od 12.1.2012. godine, Izvješće Komisije za zaštitu javnog zdravlja, sanitarnu zaštitu i zaštitu stanovništva Skupštine Županije Sarajevo upućen Vladi Županije Sarajevo, Poslasticima u Skupštini br. 01-05-22930/06 od 18.7.2006. godine, Dopis podnositelja zahtjeva upućen Zavodu zdravstvenog osiguranja ŽS, Odgovor na dopis upućen Podnositelju zahtjeva od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS br. 01-3-167/11 od 25.1.2012. godine, Dopis upućen od strane Podnositelja zahtjeva Federalnom ministarstvu zdravlja od 27.2.2012. godine, Odgovor na dopis upućen Podnositelju zahtjeva od strane Federalnog Ministarstva zdravstva br. 06-37-1422/12 od 5.3.2012. godine, Dopis Podnositelja zahtjeva upućen Zavodu zdravstvenog osiguranja ŽS od 16.7.2012. godine, Odgovor na dopis upućen Podnositelju zahtjeva od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja KS br. 01-2-6240/12 od 18.7.2012. godine, Pilot Ugovor o provođenju zdravstvene zaštite iz domena porodične medicine između J.U. Dom zdravlja Tešanj i Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojske županije (nepotpisan), Pilot Ugovor o provođenju zdravstvene zaštite iz domena obiteljske medicine između J.U. Dom zdravlja Tešanj i PZU "Medicus" Tešanj (nepotpisan), Zaključak Vlade županije Zeničko-dobojske br. 02-97-1758/05 od 1.6.2005. godine, Rješenje Ministarstva zdravstva br. 10-37-9352/05 od 17.10.2005. godine, Suglasnost Ministarstva zdravstva br. 10-37-14170/11 od 5.1.2012. godine, Rješenje o izmjenama podataka Općinskog suda u Sarajevu br. 065-0-Reg-12-000672 od 31.1.2012. godine, Bilanca uspjeha za period od 1.1.2011. do 31.12.2011. godine, Bilanca stanja na dan 31.12.2011. godine Podnositelja zahtjeva.

Na temelju gore navedenog, Podnositelj zahtjeva predlaže Konkurencijskom vijeću da utvrdi da su Županija Sarajevo: Ministarstvo zdravstva ŽS, Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS i Skupština Županije Sarajevo, spriječili na nezakonit način umrežavanje Poliklinike "Atrijum" u mrežu porodično/obiteljske medicine u Kantonu Sarajevo, a koje za cilj ima sprječavanje, ograničavanje i narušavanje tržišne konkurencije, kako je predviđeno člankom 4. stavak (1) točke a), b), c) i d) Zakona.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da povrede Zakona, na koje Podnositelj zahtjeva ukazuje, nije moguće utvrditi bez provedbe postupka, te je sukladno članku 32. stavak (2) Zakona, na 57. sjednici održanoj dana 4.4.2013. godine, donijelo Zaključak o pokretanju postupka protiv protiv Županije Sarajevo: Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo, Zavoda za zdravstveno osiguranje Županije Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo, Skupštine Županije Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo, broj: 03-26-3-003-3-II/13 (u daljem tekstu: Zaključak), radi utvrđivanja postojanja povrede iz članka 4. stavak (1) točka a), b), c) i d) Zakona o konkurenciji.

Konkurencijsko vijeće, sukladno članku 33. stavak (1) Zakona, je dostavilo Zahtjev i Zaključak na odgovor Ministarstvu zdravstva ŽS, aktom broj: 03-26-3-003-8-II/13 dana 4.4.2013. godine, Zavodu za zdravstveno osiguranje ŽS, aktom broj: 03-26-3-003-8-II/13 dana 4.4.2013. godine, Skupštini Županije Sarajevo, aktom broj: 03-26-3-003-8-II/13 dana 4.4.2013. godine.

Konkurencijsko vijeće je dostavilo Zaključak Podnosiocu zahtjeva, aktom broj: 03-26-3-003-7-II/13 dana 4.4.2013. godine.

Ministarstvo zdravstva Županije Sarajevo je u odobrenom roku dostavilo odgovor Konkurencijskom vijeću, u smislu članka 33. stavak (3) Zakona, podneskom broj: 03-26-3-003-10-II/10 dana 22.4.2013. godine, u kojem u potpunosti osporava Zahtjev, te u bitnom navodi sljedeće:

- da je Ministarstvo zdravstva ŽS zaprimilo dopis Poliklinike Atrijum, sa zahtjevom za potpisivanje ugovora za pružanje usluga obiteljske medicine u sklopu spomenute poliklinike;
- na ovaj akt Ministarstvo zdravstva ŽS je uputilo dopis Zavodu zdravstvenog osiguranja Županije Sarajevo, u kojem navodi da ministarstvo cijeni da je potrebno sagledati predmetni zahtjev u kontekstu pozitivnih zakonskih rješenja i mogućnosti uvođenja privatnog sektora u sustav zdravstvene zaštite;
- člankom 52. stavak (1) Zakona o zdravstvenoj zaštiti utvrđeno je da Zavod zdravstvenog osiguranja Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno županije, provodi postupak dodjele ugovora o pružanju zdravstvenih usluga, odnosno postupak dodjele ugovora za provedbu programa zdravstvene zaštite sukladno Zakonu o zdravstvenoj zaštiti, Zakonu o zdravstvenom osiguranju, te propisima donesenim na temelju ovih zakona, jedinstvenoj metodologiji, propisu o sustavu poboljšanja kvalitete, sigurnosti i akreditaciji u zdravstvu, kao i propisima o javnim nabavama Bosne i Hercegovine;
- jedinstvenu metodologiju kojom se bliže utvrđuju kriteriji i mjerila za zaključivanje ugovora između nadležnog zavoda zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove, odnosno privatnog zdravstvenog radnika, utvrđuje Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije BiH po prethodno pribavljenom mišljenju Zavoda zdravstvenog osiguranja županija.
- shodno navedenom, Ministarstvo zdravstva ŽS cijeni da su se stekli uvjeti za postupno uvođenje privatnog sektora u sustav zdravstvene zaštite shodno zakonskim propisima uz definirane parametre, odnosno kriterije sukladno temeljnim paketom zdravstvenih prava i standardima i normativima zdravstvene zaštite.
- Napominjemo, a u svezi s naprijed navedenim da je Ministarstvo zdravstva ŽS dana 19.6.2006. godine uputilo prema Vladi i Skupštini Kantona Županije Sarajevo materijal – Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo.
- Vlada Županije Sarajevo je dana 26.6.2006. godine donijela Zaključak kojim je utvrdila Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo, sa prijedlogom da se isti prosljedi Skupštini Županije Sarajevo. U prijedlogu Odluke o izmjenama i dopunama mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo, ministarstvo je predložilo u točki I – Primarna zdravstvena zaštita, da se u mrežu zdravstvenih ustanova uvrsti i privatna zdravstvena ustanova Poliklinika Atrijum, a koji je u prilogu dostavljen.
- iz navedenog se može zaključiti da Skupština Županije Sarajevo nije prihvatila prijedlog i nije uvrstila navedenu ustanovu u mrežu.

Uz predmetni odgovor na Zaključak Ministarstvo zdravstva ŽS je priložilo i sljedeće preslike: Dopis – Prijedlog Odluke o

izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo Ministarstva zdravstva ŽS upućen Vladi Županije Sarajevo br. 10-05-20017/06 od 19.6.2006. godine, Zaključak Vlade Županije Sarajevo br. 02-05-21901-9/06 od 29.6.2006. godine, Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo - dostavlja se Vladi Županije Sarajevo od strane Ministarstva zdravstva ŽS br. 10-05-20017/06 od 19.6.2006. godine, Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo, svibanj 2006. godina, sa Obrazloženjem prijedloga, Dopis - Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo od Ministarstva zdravstva ŽS upućen Uredu za zakonodavstvo Vlade Županije Sarajevo br. 09-02-20562/06 od 15.6.2006. godine, Dopis – Mišljenje o usklađenosti prijedloga Odluke o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo sa Europskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i drugim pravnim aktima kojima je utvrđena zaštita ljudskih prava i sloboda od strane Ministarstva pravde i uprave Županije Sarajevo upućen Ministarstvu zdravstva ŽS br. 03-07-02-20563/06 od 15.6.2006. godine, preslika iz Službenih novina Županije Sarajevo br. 14/00 i 21/07 Odluka o usvajanju Mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo i Odluka o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo, Rješenje br. 10-37-9352/05 od 17.10.2005. godine Ministarstva zdravstva ŽS, Rješenje br. 10-37-9352-2/06 od 14.3.2006. godine Ministarstva zdravstva ŽS, Zaključak br. 10-37-9352-1/06 od 18.11.2005. godine Ministarstva zdravstva ŽS, Dopis Podnosioca zahtjeva od 16.7.2012. godine upućen Zavodu za zdravstveno osiguranje ŽS;

Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS je u odobrenom roku dostavilo odgovor Konkurencijskom vijeću, u smislu članka 33. stavak (3) Zakona, podneskom broj: 03-26-3-003-9-II/10 dana 19.4.2013. godine, u kojem u potpunosti osporava Zahtjev, te u bitnom navodi sljedeće:

- Podnositelj zahtjeva se u dosadašnjem razdoblju korespondencije sa Zavodom zdravstvenog osiguranja ŽS određuje kao zdravstvena ustanova koja ima zakonsku mogućnost za pružanje usluga obiteljske medicine osiguranim osobama iako je nesporno da pruža usluge sekundarnog nivoa zdravstvene zaštite tj. specijalističko - konzultativne. Konačno, to i dokazuje dostavljenim rješenjem za rad iz svibnja 2005. godine. Isto Rješenje doneseno je shodno tada važećem Zakonu o zdravstvenoj zaštiti FBiH. U istom propisu kao i u trenutno važećem Zakonu o zdravstvenoj zaštiti FBiH, zakonodavac nije uključio niti dao mogućnost da specijalističko - konzultativna djelatnost podrazumijeva i pružanje usluga obiteljske medicine kao primarne zdravstvene zaštite. U oba propisa zakonodavac je precizan jer navodi da ista pruža podršku primarnoj zdravstvenoj zaštiti, odnosno pruža konzultativnu zdravstvenu zaštitu po zahtjevu primarne zdravstvene djelatnosti.
- sukladno potrebama stanovništva Županije Sarajevo, a na temelju podzakonskih akata donesenih od strane Ministarstva zdravstva ŽS, Zavod u sklopu redovitog financiranja zdravstvene zaštite osigurava usluge obiteljske medicine u sklopu JU "Dom zdravlja" Županije Sarajevo. Ministarstvo zdravstva ŽS u dosadašnjem periodu nije utvrdilo niti jednog kvalificiranog pružatelja ovih usluga bilo da je utemeljitelj Skupština Županije Sarajevo ili privatna zdravstvena ustanova i time utvrdilo obvezu zaključivanja ugovora. Napominjemo da u okviru ostalih javnih zdravstvenih ustanova, pored JU "Dom zdravlja" Županije Sarajevo, postoje iste koje su kvalificirane za

- pružanje usluga obiteljske medicine, ali im je to onemogućeno.
- u ovom dijelu, a kao prilog prethodno navedenom, Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS se referira na zaključivanje ugovora sa PZU Terme Ilidža. Prema zakonskim odredbama, radi se o uslugama fizikalne rehabilitacije u zajednici tj. uslugama koje spadaju u primarnu zdravstvenu zaštitu. Međutim, kako na području Županije Sarajevo ne postoji druga ustanova, bez obzira na vrstu vlasništva, koja pruža ovu vrstu usluge Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS je bio obavezan zaključiti isti jer mora omogućiti ovu vrstu usluge. Termalni izvori kojim upravlja navedena ustanova striktno su u njihovom vlasništvu, te isti ne postoje na drugim područjima Županije Sarajevo kojima upravljaju ostale ustanove.
 - nužna je distinkcija kod navođenja termina mreže ambulant obiteljske medicine, kojeg Podnositelj zahtjeva spominje. Naime, prilikom provedbe postupka slobodnog izbora doktora obiteljske medicine i stomatologije (tzv. Registracije osiguranika) kojeg provodi Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS u suradnji sa Ministarstvom zdravstva ŽS, Zavod se rukovodi odredbama Pravilnika o načinu ostvarivanja prava na slobodan izbor doktora medicine i doktora stomatologije primarne zdravstvene zaštite u Županiji Sarajevo ("Službene novine Županije Sarajevo", br. 35/10). Isti je donesen od strane Ministarstva zdravstva ŽS i propisuje slobodan izbor liječnika. Ovo iz razloga, što je stupanjem na snagu Zakona o zdravstvenoj zaštiti FBiH ("Službene novine Federacije BiH" br. 46/10) ukinuta Mreža ambulant i govori se o Timovima obiteljske medicine. Zašto na određenom teritoriju općine, mjesne zajednice ima ili nema dovoljan broj timova isto je u nadležnosti Ministarstva zdravstva ŽS koje svojim stručnim procjenama određuju broj istih.
 - Kada je u pitanju zdravstvo, na temelju Ustavnih odredbi, nadležnosti su podijeljene na Županije i Federaciju. Iz toga proizlazi, da županije ovisnosti od potreba i socijalnog stanja na svakoj mikro lokaciji, stanovništvu osigurava zdravstvene usluge. To je imperativ na temelju odredbi članaka 20. i 33 stavak (3) Zakona o zdravstvenoj zaštiti FBiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 46/19), jer se primarna zdravstvena zaštita kao vrsta usluge organizira tako da je korisnicima dostupan u općini njihovog prebivališta, bez obzira na oblik vlasništva pružatelja iste. Prije svega, ovo se odnosi na ugovorni odnos kojeg Podnositelj zahtjeva navodi u Zeničko-dobojskoj županiji.
 - iz svega navedenog, smatrajući da Zavod nije niti jednim postupkom spriječio na nezakonit način "umrežavanje" Podnositelja zahtjeva, Zdravstvene ustanove Poliklinike Atrijum, u mrežu obiteljske medicine u Kantonu Sarajevo, proizlazi da ne postoji sprječavanje, ograničavanje i narušavanje konkurencije kako je precizirano člankom 4. stavak (1) točka a), b), c) i d) Zakona o konkurenciji, te na temelju toga predlaže da Konkurencijsko vijeće svojom odlukom odbije predmetni zahtjev.
- Skupština Županije Sarajevo je u odobrenom roku dostavila odgovor Konkurencijskom vijeću, u smislu članka 33. stavak (3) Zakona, podneskom broj: 03-26-3-003-11-II/10 dana 24.4.2013. godine, u kojem u potpunosti osporava Zahtjev, te u bitnom navodi sljedeće:
- Skupština Županije Sarajevo je na 40. regulatorno-radnoj sjednici, održanoj dana 20.7.2006. godine, razmatrala prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo. Zastupnici u Skupštini su nakon duže rasprave utvrdili da ne postoji zakonski temelj da se usvoji Predložena Odluka.

Skupština Županije Sarajevo, sa 11 glasova za i 10 suzdržano i 6 protiv, nije usvojila Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo.

Uz predmetni odgovor na Zaključak Skupština Županije Sarajevo je priložila i sljedeće preslike: Zaključak Skupštine Županije Sarajevo br. 01-05-22307/06 od 20.7.2006. godine, Izvod iz Zapisnika sa 40. Radne sjednice Skupštine Županije Sarajevo u 2006. godini.

Konkurencijsko vijeće je zatražilo od Podnositelja zahtjeva dodatna obrazloženja i dokaze o podnesenom Zahtjevu u roku od 15 dana, aktom broj: 03-26-3-003-12-II/13 od dana 16.5.2013. godine, na koje je Podnositelj zahtjeva zatražio dodatni rok za očitovanje, aktom br. 03-26-3-003-13-II/13 od 29.5.2013. godine, što mu je aktom br. 03-26-3-003-14-II/13 od 31.5.2013. godine od strane Konkurencijskog vijeća i odobreno.

Dana 16.9.2013. godine, aktom br. 03-26-3-003-15-II/13, Podnositelj zahtjeva je dostavio tražena obrazloženja, kao i dokaze. U svom dodatnom obrazloženju podnesenog Zahtjeva u bitnom navodi sljedeće:

- Da je prema Zakonu o zdravstvenom osiguranju, Zakonu o zdravstvenoj zaštiti i Međunarodnom ugovoru o zdravstvenom osiguranju Podnositelju zahtjeva onemogućeno da obavlja zdravstvene usluge za osiguranike, a na račun Zavoda zdravstvenog osiguranja. Napominje kako je nadležnost Županija da vrši nadzor iz oblasti zdravstva i da jamči zaštitu ljudskih prava, a sve što je navedeno u Ustavu Županije Sarajevo članak 13. u kojem je navedeno kako Županija zajedno ili sa Federacijom BiH samostalno ili u koordinaciji sa federalnim vlastima vrši sljedeće nadležnosti: 1. Jamčenje ljudskih prava, 2. Zdravstvo, 3. Politika zaštite čovjekove okoline i dr.
- Što se pak tiče narušene konkurencije od strane Ministarstva zdravstva ŽS, isto se vidi u sljedećem: Ministarstvo zdravstva ŽS je izdalo odobrenje za rad Podnositelju zahtjeva u obavljanju djelatnosti porodične/obiteljske medicine. Na dostavljeni zahtjev za umrežavanje u sustav pružanja zdravstvene zaštite iz oblasti porodične/obiteljske medicine za osiguranike Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS nikada nije dalo suglasnost. Ovim je onemogućen rad Poliklinike iz domena porodične/obiteljske medicine, a isto tako onemogućena prava osiguranicima na slobodan izbor ljekara koji imaju registriranu djelatnost za porodičnu/obiteljsku medicinu. 2006. godine ministrica zdravstva Županije Sarajevo prof. dr. Zehra Dizdarević je na inzistiranje direktora Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS, uputila prijedlog Skupštini Županije Sarajevo za umrežavanje Poliklinike Atrijum za usluge porodične/obiteljske medicine i PZU Terme Ilidža iz domena fizikalne medicine. Skupština Županije Sarajevo u lipnju 2006. godine nije prihvatila prijedlog Odluke iako su postojala pozitivna mišljenja nadležne Komisije. 2007. godine Zavod zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo zaključuje Ugovor, ali samo sa PZU Terme Ilidža za fizikalnu medicinu, bez suglasnosti Ministarstva zdravstva ŽS.
- Ministarstvo zdravstva ŽS je na zahtjev Poliklinike Atrijum trebalo odgovoriti prema važećim Zakonima i uvrstiti Polikliniku Atrijum u mrežu iz sljedećih razloga: 1. Zahtjev je tada upućen Ministarstvu zdravstva ŽS, a u cilju popunjavanja Mreže ambulant obiteljske medicine za lokalitet Stup II i MZ Stupsko Brdo. Na navedenom lokalitetu je planirana ambulanta obiteljske medicine još 2003. godine. Ista je otvorena tek 2007. godine, tj. dvije godine poslije podnošenja zahtjeva Poliklinike Atrijum.

- Da su u određenim medijima objavljeni neistiniti članci, u kojima je navedeno kako nije bilo zahtjeva od strane privatnog sektora za pružanjem usluga obiteljske medicine.
- Da članak 84. stavak (2) Zakona o zdravstvenoj zaštiti predviđa da Dom zdravlja obavlja primarnu zdravstvenu zaštitu kroz timove obiteljske medicine, a poslovi obiteljske medicine obavljaju se u ambulantama obiteljske medicine koji se mogu organizirati kao dio Doma zdravlja ili privatna praksa. U Županiji Sarajevo nije do sad registrirana ni jedna ambulanta obiteljske medicine kao privatna praksa.
- Da su Ministarstvo zdravstva ŽS i Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS početkom 2011. godine objavili Javni poziv za izbor liječnika obiteljske medicine osiguranicima Županije Sarajevo. Poziv je napravljen protuzakonito, jer se prethodno nije izvršio Javni poziv za odabir pružatelja usluga zdravstvene zaštite. Na listi doktora obiteljske medicine nije bilo privatnog sektora. Te da time nije bio ispoštovan niti važeći Zakon o javnim nabavama BiH.
- Precizirao je Zahtjev u smislu narušavanja tržišne konkurencije od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS, iz razloga što isti nije izvršio popunu Mreže obiteljske medicine i sklopio ugovore sa zdravstvenim ustanovama kako bi osigurala usluga osiguranicima Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS. Neraspisivanjem javnog poziva za pružatelje usluga zdravstvene zaštite i neumrežavanjem privatnog sektora Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS je izravno ugrozio prava osiguranika i pružatelja zdravstvenih usluga iz privatnog sektora.
- Zavod zdravstvenog osiguranja KS je u periodu od 2005. - 2010. godine izvršio nabavu opreme – kapitalne investicije u iznosu od 59.374.334,00 KM. Od navedenog iznosa je za kapitalna ulaganja izvršio kupovinu aparature i opreme u iznosu od 54 milijuna KM i to izravno preko Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS. Zakonom o zdravstvenoj zaštiti, iz sredstava obveznog zdravstvenog osiguranja se ne mogu izdvajati sredstva za kapitalna ulaganja na način kako se to provodilo u praksi. Naime, u članku 99. alineja 2. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", br. 30/97, 07/02, 70/08 i 48/11), je propisano da Županijski zavodi zdravstvenog osiguranja "planiraju i prikupljaju sredstva obveznog osiguranja, te plaćaju usluge zdravstvenim ustanovama i privatnim zdravstvenim radnicima". Iz ovoga proizlazi da sredstva obveznog zdravstvenog osiguranja financira samo usluga zdravstvene zaštite.
- U navedenoj dopuni Podnositelj zahtjeva je precizirao Zahtjev u odnosu na kršenje Zakona, te naveo kako se kršenje odnosi na članak 4. stavak (1) točke b) i c).

4. Mjerodavno tržište

Mjerodavno tržište, u smislu članka 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br. 18/06 i 33/10) čini tržište određenih proizvoda/usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom zemljopisnom tržištu.

Prema odredbi članka 4. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno tržište proizvoda obuhvaća sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne značajke, kvalitetu, namjenu, cijenu ili način uporabe.

Prema odredbi članka 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno zemljopisno tržište obuhvaća cjelokupan ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojoj gospodarski subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini mjerodavne usluge pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno

razlikuju od uvjeta konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

Mjerodavno tržište usluga predmetnoga postupka je tržište pružanja usluga obiteljske medicine.

Mjerodavno zemljopisno tržište predmetnoga postupka je područje Županije Sarajevo.

Slijedom navedenoga, mjerodavno tržište predmetnog postupka je utvrđeno kao tržište pružanja usluga obiteljske medicine u Kantonu Sarajevo.

5. Usmena rasprava

U daljem toku postupka, budući da se radi o postupku sa strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je zakazalo usmenu raspravu, sukladno članku 39. Zakona, za dan 4.9.2013. godine (pozivi dostavljeni Podnositelju zahtjeva aktom broj: 03-26-3-003-20-II/13, Ministarstvu zdravstva ŽS aktom broj: 03-26-3-003-19-II/13, Skupštini Županije Sarajevo aktom broj: 03-26-3-003-18-II/13 i Zavodu za zdravstveno osiguranje Županije Sarajevo aktom broj: 03-26-3-003-21-II/13 dana 9.7.2013. godine).

Usmena rasprava zakazana za dan 4.9.2013. godine na pismeni obrazloženi zahtjev Podnositelja zahtjeva je odgođena, sukladno članku 39. stavak (4) Zakona (podnesak broj: 03-26-3-003-27-II/13 zaprimljenim dana 13.8.2013. godine), te je Konkurencijsko vijeće zakazalo novu usmenu raspravu za dan 18.9.2013. godine (pozivi dostavljeni Podnositelju zahtjeva aktom broj: 03-26-3-003-30-II/13, Ministarstvu zdravstva ŽS aktom broj: 03-26-3-003-29-II/13, Skupštini Županije Sarajevo aktom broj: 03-26-3-003-28-II/13, i Zavodu za zdravstveno osiguranje ŽS aktom broj: 03-26-3-003-31-II/13, dana 20.8.2013. godine).

Na usmenoj raspravi održanoj u prostorijama Konkurencijskog vijeća, ispred Podnositelja zahtjeva nazočio je dr. Mirsad Dugum, direktor Poliklinike Atrijum, i punomoćnica odvjetnica Meliha Filipović, a ispred Ministarstva zdravstva ŽS: Suada Jusić dipl. pravica i dr. Alma Kadić, po punomoći, za Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS: prim. dr. Mustafa Cuplov i Nedim Tvrtković, dipl. pravnik po punomoći, i Skupštinu Županije Sarajevo. Ata Teftedarija, zamjenica pravobranitelja Pravobraniteljstva Županije Sarajevo.

Tijekom usmene rasprave, Podnositelj zahtjeva se izjasnio da u cijelosti ostaje kod Zahtjeva, te je priložio u spis dopis br. 03-26-3-003-32-II/13 od 18.9.2013. godine, kojim se očitovao o navodima i dokazima koje su u tijeku postupka dostavljale stranke protiv kojih je postupak pokrenut, te iste pobija. Također, tijekom rasprave Podnositelj zahtjeva je izložio u kratko i da važeće Rješenjem o odobrenju za rad koje je priloženo u spisu ima u svom izreci sadržava i odobrenje za rad za obavljanje djelatnosti Obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti, te da je navedeno Rješenje važeće do 31.3.2014. godine, kada se mora uskladiti sa Novim zakonskim odredbama. Navedeno su potvrdile predstavnice Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo. 2006. godine kada je podnesen Zahtjev za pružanje usluga iz primarne zdravstvene zaštite Obiteljske medicine na području za koje je tražio nije postojala Ambulanta J.U. Dom zdravlja, te da Skupština Županije Sarajevo je odbila uvrstiti Polikliniku Atrijum u Mrežu ambulanti na području Županije Sarajevo, sve do 2010. godine. Na taj način je pretrpljena velika materijalna šteta. 2007. godine je otvorena Ambulanta J.U. Dom zdravlja ŽS. Bez obzira što u navedenoj mreži nije bilo privatnih zdravstvenih ustanova, Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS je zaključio ugovor sa privatnom ustanovom Terme Ilidža, koja također nije bila uvrštena u Mrežu.

Od 2010. godine na snazi je novi Zakon o zdravstvenoj zaštiti i Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS je odbio raspisati Javni tender sukladno Zakonu o javnim nabavama i izabrati

zdravstvene ustanove koje zadovoljavaju postavljene kriterije, i iz tih ustanova odabrati timove obiteljske medicine. Zakon o zdravstvenoj zaštiti ne poznaje razliku između privatnog i javnog sektora već su sa svojim pravima i mogućnostima pružanja usluga pacijentima izjednačeni. Stoga je propust Zavoda što nije uključio u Javni poziv za izbor ljekara obiteljske medicine i liječnike iz privatne prakse. Domovi zdravlja imaju monopol sada.

Predstavnik Zavoda zdravstvenog osiguranja je naveo kako u prethodnom razdoblju nije bilo mogućnosti zaključivanja Ugovora sa privatnom poliklinikom Atrijum, jer Skupština Županije je Sarajevo odbila prijedlog Ministarstva zdravstva ŽS da uvrsti Podnositelja zahtjeva u Mrežu ambulant na području Županije Sarajevo.

Obzirom da je 2010. godine usvojen Zakon o zdravstvenoj zaštiti, tek nedavno je usvojena Metodologija, na temelju koje je raspisan Tender za tri nedostajuća tima obiteljske medicine. Navedeni tender nije raspisan na temelju Zakona o javnim nabavama već na temelju procedure Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS. A dok je mreža i Odluka Skupštine Županije o utvrđivanju mreže ambulant na području Županije Sarajevo prestala da važi, odnosno stavljena je izvan snage. Članak 37. Zakona o zdravstvenoj zaštiti navodi kako se liječnici biraju sa liste institucija s kojima Zavod ima ugovor o pružanju usluga obiteljske medicine.

Predstavnice Ministarstva zdravstva ŽS izjavile se da ostaju kod svih navoda koji su dani u pismenom odgovoru na zahtjev, te se pozvale se na članak 52. Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Jedinственu metodologiju ugovaranja vršenja predmetne usluge ("Službene novine Federacije BiH" br. 34/13).

Tijekom rasprave Podnositelj zahtjeva je izmijenio zahtjev na način da je isti povukao u dijelu koji se odnosi na Skupštinu Županije Sarajevo, što je i utvrđeno Zapisnikom sa usmene rasprave od 18.9.2013. godine, i o čemu je Konkurencijsko vijeće donijelo poseban Zaključak (03-26-3-003-38-II/13, 25. rujan 2013. godine), te se na temelju istog nije odlučivalo u izreci ovog Rješenja.

Voditelj postupka je naložio i predstavnicima Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS da dostave svu važeću dokumentaciju u svezi s javim pozivom za izbor nedostajućih timova obiteljske medicine.

Dana 23.9.2013. godine, zaprimljena je pod brojem 03-26-3-003-37-II/13 tražena dokumentacija u svezi s provedenim Javnim pozivom za ugovaranje usluga porodične/obiteljske medicine od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS, uz koju je dostavljen i tekst Javnog poziva, Rješenje o imenovanju komisije br. 01-8966/13, i Zapisnik o radu komisije br. 01-8966-Z/13 sa otvaranja dostavljenih ponuda. Zavod za zdravstveno osiguranje je obrazložio kako se radi o Zapisniku sa sjednice komisije na kojoj su otvorene pristigle ponude i evaluirani priloženi dokumenti, iz istog je vidljivo kako su prijave evaluirane i određen prijedlog o daljnjem tijeku postupka koji nije okončan.

6. Prikupljanje podataka od trećih osoba

U tijeku postupka radi utvrđivanja svih mjerodavnih činjenica, u smislu članka 35. stavak (1) točke a) i c) Zakona, Konkurencijsko vijeće je prikupljalo podatke i dokumentaciju i od drugih tijela /institucija koje nisu stranke u postupku.

Sljedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je zatražilo, aktom broj: 03-26-3-003-17-II/13 od dana 9.7.2013. godine od Zavoda za zdravstveno osiguranje ZE-DO Županije i aktom br. 03-26-3-003-16-II/13 dana 9.7.2013. godine od J.U. Dom zdravlja sa poliklinikom "Izudin Mulabecirović – Izo" Tešanj informaciju i obrazloženje pravnog temelja zaključenog Pilot

ugovora, kao i presliku važećeg ugovora koji ima sa Privatnom zdravstvenom ustanovom u ZE-DO Kantonu.

J.U. Dom zdravlja sa poliklinikom "Izudin Mulabecirović - Izo" Tešanj je dostavio tražene podatke i informacije, podneskom broj: 03-26-3-003-25-II/13 dana 16.7.2013. godine. U istom podnesku, navedeno je između ostalog kako Zavod zdravstvenog osiguranja Zenica provodi pilot projekt ugovaranja zdravstvene zaštite iz domene porodične medicine u privatnoj praksi duži niz godina na način da je Zavod inicijator i kreator pilot projekta, a da se ugovaranje sa PZU "Medicus" vrši preko Doma zdravlja Tešanj.

Zavod za zdravstveno osiguranje ZE-DO Županije je dostavio tražene podatke i informacije, podneskom broj: 03-26-3-003-26-II/13 dana 19.7.2013. godine. U istom podnesku, navedeno je između ostalog kako Zavod zdravstvenog osiguranja provodi pilot projekt o provođenju zdravstvene zaštite iz domena porodične medicine, te da se radi o konceptu neizravnog ugovaranja na dva nivoa, prvi nivo je zaključivanje ugovora između Doma zdravlja i Zavoda, a drugi nivo je između Doma zdravlja i liječnika obiteljske medicine, te da je taj vid javno-privatnog partnerstva utemeljen na neprofitnom načelu, što donosi brojne prednosti.

7. Nastavak postupka sukladno pravnim shvatanjima i primjedbama iz Presude Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 014186 13 U od 3. ožujka 2015. godine

Presudom Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 3 U 014186 13 U od 3. ožujka 2015. godine, uvažena je Tužba gospodarskog subjekta Poliklinika "Atrijum" i poništeno Rješenje Konkurencijskog vijeća, broj: 03-26-3-003-39-II/13 od 25. rujna 2013. godine, te predmet vratio Konkurencijskom vijeću na ponovno rješavanje.

Obzirom da je Presuda obvezujuća za Konkurencijsko vijeće, isto je nastavilo s postupkom.

Sukladno Presudi Suda BiH br: S1 3 U 014186 13 U, od stranaka u postupku je zatraženo očitovanje o predmetnoj presudi u cilju potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, te pravilne primjene Zakona i to od Podnositelja zahtjeva br: 03-26-3-003-54-II/13, od Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo br: 03-26-3-003-55-II/13 i od Zavoda zdravstvenog osiguranja Županije Sarajevo br: 03-26-3-003-53-II/13, br: 03-26-3-003-63-II/13 i br: 03-26-3-003-65-II/13.

Podnositelj zahtjeva (podnesak br: 03-26-3-003-57-II/13 od 8. lipnja 2015. godine, br: 03-26-3-003-61-II/13 od 18. lipnja 2015. godine i br: 03-26-3-003-62-II/13 od 19. lipnja 2015. godine) u bitnom navodi slijedeće kako je iz Presude jasno vidljivo kako je imao sve uvjete da se uključi u mrežu zdravstvene zaštite iz oblasti obiteljske medicine i razlog što nije uključen u razdoblje je isključivo zbog opstrukcije Skupštine Županije Sarajevo, a što je na usmenoj raspravi u Konkurencijskom vijeću i potvrđeno od strane Ministarstva zdravstva ŽS, a to se najbolje vidi i potvrđuje jer su Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS i Poliklinika Atrijum dana 7. svibnja 2014. godine pod brojem 01-6818/14 zaključili Ugovor o pružanju usluga zdravstvene zaštite iz Porodične medicine koje je i danas na snazi ali zbog ovakve nezakonite opstrukcije i pogrešne ocjene dostavljenih dokaza i provedenih dokaza od strane Konkurencijskog vijeća Poliklinika Atrijum je pretrpila štetu jer je na nezakonit način isključena iz mreže. Dalje Podnositelj zahtjeva navodi kako je postupak ocjene posebno od utjecaja na tržište nametanjem lokacijskih i drugih ograničenja, onemogućio slobodan pristup ostalim gospodarskim subjektima, privatnim ustanovama za pružanje usluga obiteljske medicine, pristup na mjerodavno tržište što je dovelo tužitelja koji je izvan predmetne mreže u neravnotežan položaj.

Dalje navodi kako je Sud BiH je nedvosmisleno potvrdio da su tuženi u svojim postupcima doveli tužitelja u neravnopravan položaj jer svi organi vlasti/institucije na svim nivoima vlasti/ u BiH bez obzira na njihov pravni status, a koji svojim djelovanjem sprječavaju, ograničavaju ili narušavaju konkurenciju u BiH potpadaju pod primjenu Zakona o konkurenciji. Također, dalje se navodi, kako Zakon o zdravstvenoj zaštiti nije propisao da se pružanje usluga obiteljske medicine koja pada na teret sredstava Zavoda za zdravstveno osiguranje ŽS osigurava samo u javnim ustanovama, domovima zdravlja i ambulantama jer je isti Zakon izjednačio javnu i privatnu praksu, a što se potvrdilo i zaključenjem ugovora između Poliklinike Atrijum i Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS iz 2014. godine. U odnosu na pretrpljenu štetu Podnositelj zahtjeva se nije mogao opredijeliti jer nije bilo riješeno prethodno pitanje, a to je da li je Poliklinika Atrijum na zakonit ili nezakonit način spriječen da zaključi ugovor o pružanju usluga obiteljske medicine osiguranim osobama na teret Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS.

Ministarstvo zdravstva ŽS je navelo (podnesak br: 03-26-3-003-58-II/13 od 9. lipnja 2015. godine) kako Podnositelj zahtjeva obavlja djelatnost na temelju važećih Rješenja izdanih od strane Ministarstva zdravstva ŽS, kao i da ima saznanja da je Ugovor između Podnosioca zahtjeva i Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS o pružanju usluga obiteljske medicine zaključen. Ministarstvo zdravstva ŽS je u okviru svojih nadležnosti djelovalo kako bi se Poliklinika Atrijum uvrstila u Mrežu zdravstvenih ustanova na području Županije Sarajevo, ali je Skupština Županije Sarajevo na 40. toj sjednici održanoj 2006. godine, odbila navedeni prijedlog.

Shodno odredbama čl. 41. tada važećeg Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/97) utvrđeno je da Zavod zdravstvenog osiguranja Županije Sarajevo raspisuje natječaj ili oglas za popunu mreže zdravstvene djelatnosti za obavljanje primarne, specijalističko konzultativne ili bolničke zdravstvene zaštite, kako bi Zavod zaključio ugovor sa zdravstvenom ustanovom, odnosno privatnim zdravstvenim radnicima. Jedinstvenu metodologiju kojom se bliže utvrđuju kriteriji i mjerila za zaključivanje ugovora između nadležnog zavoda zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove ("Službene novine Federacije BiH", br. 34/13 i 90/13), donio je Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije BiH, kojom je utvrđeno da su subjekti ugovaranja nadležni zavodi zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove, odnosno privatni zdravstveni radnici, a odluku o izboru najuspješnijeg ponuđača donosi Zavod zdravstvenog osiguranja Županije Sarajevo, i zaključuje ugovore sa zdravstvenim ustanovama, kao i sa zdravstvenim radnicima u privatnoj praksi.

Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS očitovao se (podnesak br: 03-26-3-003-56-II/13 od 3. lipnja 2015. godine i br: 03-26-3-003-65-II/13 od 1. listopada 2015. godine) da je Zavod dana 7. svibnja 2014. godine zaključio Ugovor o pružanju usluga zdravstvene zaštite iz porodične medicine sa Poliklinikom Atrijum br. 01-6818/14, te isti dostavlja Konkurencijskom vijeću na uvid.

Također, Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS se referirao na Presudu br: S1 3 U 014186 13 U, te Zahtjev Konkurencijskog vijeća. U svom podnesku Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS navodi kako u razdoblju primjene Zakona o zdravstvenoj zaštiti iz 1997. godine, Zavod nije raspisivao oglase/pozive za popunu mreže zdravstvenih djelatnosti. Djelatnost obiteljske medicine bila je kapacitirana kroz JU "Dom zdravlja" Kantona Sarajevo, tj. njene organizacijske jedinice. Takva "mreža" bila je ustanovljena od strane Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo.

Dalje se navodi, u zahtjevima za uvrštavanje u mrežu predmetne djelatnosti bilo je nadležno Ministarstvo zdravstva Županije Sarajevo i Skupština Županije Sarajevo. Međutim,

opreza radi, Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS smatra kako podnositelj zahtjeva nikada nije ni imao odobrenje za rad za obavljanje predmetne djelatnosti- obiteljska medicina.

U vezi s javnim pozivom Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS je u lipnju 2013. godine sačinio tekst javnog poziva za ugovaranje usluga sa timovima porodične/obiteljske medicine i isti poslao Ministarstvu zdravstva ŽS radi davanja suglasnosti.

Ministarstvo zdravstva ŽS je, u svom odgovoru dalo suglasnost na postupak i tekst Javnog poziva. Na temelju iste suglasnosti objavljen je Javni poziv u listovima Oslobođenje i Dnevni avaz i to 22. lipnja 2013. godine.

Direktor zavoda za zdravstveno osiguranje ŽS je imenovao komisiju za pregled i evaluaciju ponuda i izradu zapisnika o istom, te je ista po svojim zaduženjima sačinila Zapisnik, kao i dopunu zapisnika. Naime, u Zapisniku je konstatirano kako obje dostavljene ponude sadržavaju nedostatke, koje su ponuditelji pozvani da otklone. Ponuda Poliklinike Atrijum nije sadržavala odobrenje za rad u kontekstu obiteljske medicine, a drugi ponuditelj Eurofarm - Centar je imao manje nedostatke (neusklađenost šifri djelatnosti). Radi utvrđenih nedostataka od strane Komisije Poliklinika Atrijum je pokrenula postupak pred Konkurencijskim vijećem, koji još nije okončan pred Sudom BiH. Dana 2. prosinca 2013. godine Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS je zaprimio obavijest (br: 10-34-27699-1/13 od 27.11.2013. godine) od strane Ministarstva zdravstva ŽS kako ponuditelj Poliklinika Atrijum ispunjava uvjete za obavljanje djelatnosti obiteljske medicine. Nakon toga, Zavod je dopunio Zapisnik, a po preporuci Komisije, donesena je Odluka o izboru privatnih ordinacija za pružanje usluga obiteljske medicine br: UO/04-267-8/14 od 15. siječnja 2014. godine, zaključeni su Ugovori o pružanju usluga obiteljske medicine sa ponuditeljem Zdravstvenom ustanovom Eurofarm-Centar br: 01-6817/14 od 7. svibnja 2014. godine, i Ugovor o pružanju usluga obiteljske medicine sa ponuditeljem Zdravstvenom ustanovom Poliklinika Atrijum br: 01-6818/14 od 7. svibnja 2014. godine.

Ugovor sa Poliklinikom Atrijum je zaključen za razdoblje od 1. svibnja 2014. godine do 30. travnja 2015. godine, sa mogućnošću revidiranja perioda važenja, uz prethodnu suglasnost obje ugovornih strana. Ova mogućnost je predviđena u slučaju da započete procedure zaključenja novih ugovora ne budu pravosnažno okončane do 30. travnja 2015. godine.

Kapacitirajući ovu odredbu ugovora, a kako nove procedure nisu ni započete uvažavajući postupak pred Konkurencijskim vijećem, Zavod će na slijedećoj sjednici Upravnom odboru predložiti zaključenje Aneksa Ugovor o pružanju usluga obiteljske medicine sa Zdravstvenom ustanovom Poliklinika Atrijum do 1. siječnja 2016. godine. Ovome u prilog idu i već pristigle fakture za plaćanje, o kojih su neke plaćene, a ostale treba da budu, kako bi se ovaj pravni odnos okončao bez određenih posljedica na osiguranike/pacijente Županije Sarajevo.

Na temelju prednjih navoda Zavod zdravstvenog osiguranja je dostavio i svoj Zaključak o pitanjima ovog postupka:

- Važeći Zakon o zdravstvenoj zaštiti Federacije Bosne i Hercegovine ne pravi razliku između javnog i privatnog davatelja usluga.
- Kantonalni zavodi zdravstvenog osiguranja su provoditelji postupak dodjele ugovora o pružanju zdravstvenih usluga.
- U istom postupku primjenjuje se Jedinstvena metodologija koju je utvrdio Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije Bosne i Hercegovine, po prethodno pribavljenom mišljenju Županijskih zavoda, kao i uz prethodnu suglasnost Federalnog ministra sukladno sa Osnovnim paketom zdravstvenih prava.
- Usluge u zdravstvu ugovaraju se na temelju provedenih postupaka javne nabave, primjenom važećeg Zakona o javnim nabavama BiH i podzakonskih akata.

- Nesporno je da do današnjeg dana resorni federalni organi nisu postupili sukladno sa zakonom i donijeli provedbeni akt (osnovni paket zdravstvenih prava jer je isti donesen samo jednom i to za 2009. godinu).
- Kada je u pitanju Zakon o zdravstvenom osiguranju FBiH ("Službene novine FBiH" br. 30/97, 7/02, 70/08 i 46/11) osnove, kriterije i mjerila za zaključivanje ugovora o pružanju zdravstvenih usluga, određuje se županijskim propisom.
- Zavod je predmetni postupak vodio na osnovu javnog poziva – jednostrane izjave volje, kojeg je objavio u dnevnim novinama. Postupak koji je preciziran odredbama Zakona o obligacionim odnosima, a ne na osnovu zakona i podzakonskih akata koji su prethodno navedeni. Isti je u tom momentu bio najprihvatljiviji, ali ne i u skladu sa važećim propisima.
- Predmetna privatna zdravstvena ustanova (Poliklinika Atrijum) je na osnovu saznanja tek prije izvjesnog vremena podnijela zahtjev nadležnom ministarstvu zdravstva za usklađivanje poslovanja sa Zakonom o zdravstvenoj zaštiti Federacije Bosne i Hercegovine. Zakon je u primjeni od 2010. godine, a sve zdravstvene ustanove su bile dužne svoje poslovanje uskladiti sa istim u roku od 24 mjeseca od dana stupanja na snagu (članak 237. stavak 1.).
- Nužno je sukladno pozitivnim zakonskim i podzakonskim aktima početi ugovarati usluge u zdravstvu iz svih nivoa zdravstvene zaštite ili onih u kojima je to moguće (a moguće je većem broju) gdje bi kroz postupke odabira najpovoljnijih ponuditelja bili odabrani najpovoljniji ponuditelji, tj. Ustanove sa područja Županije Sarajevo.

Dana 23. veljače 2016. godine, zaprimljen je poziv od Suda Bosne i Hercegovine broj: 03-26-3-003-71-II/13 u kojem traži od Konkurencijskog vijeća da u roku od tri dana dostavi upravni akt u ovom predmetu, sukladno svojim nadležnostima.

8. Nastavak postupka sukladno pravnim shvatanjima i primjedbama iz Presude Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 021399 16 U od 22. studenog 2016. godine

Presudom Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 3 U 021399 16 U od 22. studenog 2016. godine, uvažena je Tužba gospodarskog subjekta Poliklinika "Atrijum" i poništio Rješenje Konkurencijskog vijeća, broj: 03-26-3-003-72-II/13 od 25. veljače 2016. godine, te predmet vratio Konkurencijskom vijeću na ponovno rješavanje.

Obzirom da je Presuda obvezujuća za Konkurencijsko vijeće, isto je nastavilo s postupkom.

Sukladno Presudi Suda BiH br: S1 3 U 021399 16 U, od stranaka u postupku je zatraženo očitovanje o predmetnoj presudi u cilju potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, te pravilne primjene Zakona i to od Podnositelja zahtjeva br: 03-26-3-003-84-II/13, od Zavoda zdravstvenog osiguranja Županije Sarajevo br: 03-26-3-003-85-II/13 i Ministarstva zdravstva ŽS br: 03-26-3-003-90-II/13.

Podnositelj zahtjeva (podnesak br: 03-26-3-003-88-II/13 od 22. prosinca 2016. godine), u bitnom navodi, kako je Konkurencijsko vijeće bilo u obvezi utvrditi ograničavanje, sprječavanje i narušavanje tržišne konkurencije iz članka 4. stavak 1. točka b) i c).

Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS očitovao se (podnesak br: 03-26-3-003-89-II/13 od 29. prosinca 2016. godine) da u svemu ostaje kod činjenica, dokaza i argumentacije iznesene u postupku koji je prethodio donošenju rješenja Konkurencijskog vijeća 03-26-3-003-72-II/13 od 25. veljače 2016. godine, te predlaže Konkurencijskom vijeću da podnositelja odbije sa zahtjevom.

Ministarstvo zdravstva ŽS (podnesak br: 03-26-3-003-91-II/13 od 23. siječnja 2017. godine), u bitnom navodi, da je Poliklinika Atrijum ima važeće Rješenje o odobrenju za rad, usklađeno sa važećim zakonskim propisima br: 10-37-6412/15 od 24. lipnja 2015. godine, na temelju kojeg nastavlja obavljati djelatnost obiteljske medicine. Dalje se navodi kako je Ministarstvo informirano od JU Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS da je zaključio ugovor o pružanju usluga obiteljske medicine za osiguranike ŽS. U prethodnom razdoblju od 2006. godine, Poliklinika Atrijum nije mogla imati zaključen ugovor iz razloga što nije bila uvrštena u Mrežu zdravstvenih ustanova na području ŽS. Stupanjem na snagu novog Zakona o zdravstvenoj zaštiti, Odluka Skupštine ŽS o utvrđivanju Mreže zdravstvenih ustanova na području ŽS, je prestala važiti, odnosno stavljena je izvan snage.

Zakon o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", broj: 46/10 i 75/13) je u članku 52. predvidio da Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije BiH, odnosno županija, provodi postupak dodjele ugovora o pružanju zdravstvenih usluga, odnosno postupak dodjele ugovora za provedbu programa zdravstvene zaštite. Člankom 37. stavak (1) Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", broj: 30/97, 7/02, 70/08 i 48/11) je propisano da se zdravstvena zaštita na primarnom, specijalističko-konzultativnom i bolničkom nivou, pruža osiguranim osobama u zdravstvenim ustanovama i kod privatnih zdravstvenih radnika s kojima je županijski zavod osiguranja zaključio ugovor o pružanju zdravstvene zaštite. Jedinstvenu metodologiju kojom se pobliže utvrđuju kriteriji i mjerila za zaključivanje ugovora između nadležnog zavoda zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove ("Službene novine Federacije BiH", broj: 34/13 i 90/13) je donio Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije BiH, kojom je utvrđeno da su subjekti ugovaranja nadležni Zavodi za zdravstveno osiguranje i zdravstvene ustanove, odnosno privatni zdravstveni djelatnici, a odluku o izboru najuspješnijeg ponuditelja donosi Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS, i zaključuje ugovore sa zdravstvenim ustanovama, kao i sa zdravstvenim djelatnicima u privatnoj praksi.

Prema Jedinstvenoj metodologiji osiguravanje zdravstvenih usluga utvrđenih u Odluci o osnovnom paketu zdravstvenih prava, obavlja se putem javne nabave suglasno odredbama Zakona o javnim nabavama BiH, a provode nadležni zavodi zdravstvenog osiguranja.

Dalje se navodi kako je Ministarstvo zdravstva ŽS na stajalištu da je nužno mijenjati način ugovaranja i financiranja zdravstvenih usluga, poštujući sve propise koji se odnose na ovo pitanje, a što se prvenstveno odnosi na potrebu i nužnost izrade programa zdravstvene zaštite, kao osnove za ugovaranje zdravstvenih ustanova u javnom i privatnom sektoru pod jednakim uvjetima.

Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS je u toku 2016. godine, raspisao javni poziv za pružanje usluga obiteljske medicine za ustanove u privatnom sektoru i ugovorio pružanje usluga sa tri privatne zdravstvene ustanove, a za usluge specijalističko-konzultativne zdravstvene zaštite nije raspisan javni poziv i pored činjenice da je Ministarstvo zdravstva ŽS unaprijed obvezalo isto.

U svom odgovoru Ministarstvo zdravstva ŽS navodi i da s obzirom na činjenicu da po zakonskim propisima nema razlike između javnog i privatnog sektora, odnosno da je privatna praksa izjednačena sa javnim zdravstvom, te da do sada privatni sektor nije bio ravnopravno uključen u sustav pružanja zdravstvenih usluga na teret Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS, Ministarstvo zdravstva ŽS, je pokrenulo niz aktivnosti kako bi se, poštujući sve zakonske propise omogućio ravnopravan tretman javnih i privatnih zdravstvenih ustanova po pitanju pružanja usluga zdravstvene zaštite osiguranicima Županije Sarajevo. Shodno

navedenom, Ministarstvo zdravstva KS navodi kako je mišljenja da do 2010. godine, nije postojala mogućnost zaključenja ugovora sa privatnim zdravstvenim ustanovama, obzirom da je na snazi Odluka o Mreži zdravstvenih ustanova na području ŽS, a donošenjem novog Zakona o zdravstvenoj zaštiti 2010. godine, stvorene su pretpostavke za ugovaranje i sa privatnim zdravstvenim ustanovama pod jednakim uvjetima kao i sa javnim sektorom.

Kako bi dodatno razjasnilo činjenice i dokaze u ovom postupku Konkurencijsko vijeće je zakazalo usmenu raspravu za dan 15. veljače 2017. godine, te su strankama u postupku upućeni pozivi dana 30. siječnja 2017. godine, koji su uredno zaprimljeni od strane svih stranaka.

Na usmenoj raspravi su nazočile sve stranke u postupku, a rasprava je vođena u smislu razjašnjenja činjenica, na koje je ukazao Sud BiH, što je evidentirano Zapisnikom sa usmene rasprave broj: 03-26-003-97-II/13.

9. Ocjena dokaza

Nakon sagledavanja mjerodavnih činjenica i dokaza utvrđenih tijekom postupka, činjenica iznijetih na usmenoj raspravi, podataka i dokumentacije mjerodavnih institucija, te uvažavajući pravna stajališta Suda BiH, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo slijedeće:

Člankom 4. stavak (1) Zakona je utvrđeno da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja i prešutni dogovori gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje konkurencije na tržištu.

Člankom 4. stavak (1) točka b) Zakona, utvrđeno je da se zabranjeni sporazumi posebno odnose na ograničavanje i kontrole proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja, a člankom 4. stavak (1) točka c) utvrđeno je da se zabranjeni sporazumi posebno odnose na podjelu tržišta ili izvora opskrbe.

U konkretnom slučaju, Privatna zdravstvena ustanova Poliklinika Atrijum, navodi kako postoji zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak (1) točka a) i b) Zakona o konkurenciji, a koji je nastao nezaključivanjem Ugovora o pružanju usluga primarne zdravstvene zaštite između Podnositelja zahtjeva i JU Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS, od 2006. godine, kada je tražio od JU Zavoda za zdravstveno osiguranje ŽS da zaključi predmetni Ugovor.

U postupku je nesporno utvrđeno kako Privatna zdravstvena ustanova Poliklinika Atrijum posjeduje valjano odobrenje za rad izdano od strane Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo i to Rješenjem br. 10-37-9352/05 od 17.10.2005. godine, sa izmjenama Rješenja br. 10-37-9352-2/06 od 14.3.2006. godine, Ispravkom Rješenja br. 10-37-9352-1/05 od 18.11.2005. godine, te Rješenjem br. 10-37-16441/14 od 19. rujna 2014. godine, sa temeljnom djelatnosti pružanje specijalističko – konzultativnih usluga i to iz oblasti interne medicine sa ultrazvučnom dijagnostikom, medicine rada u domenu sistematskih i konzultativnih pregleda, porodične/obiteljske medicine, te oftalmologije, te da iste usluge može pružati ali na teret pacijenata koji uslugu i dobiju, a ne JU Zavoda za zdravstveno osiguranje ŽS (tijekom postupka je utvrđeno kako je Podnositelju izdano novo Rješenje koje je usklađeno i sa novim propisima, te je isti nastavio obavljati registrirane djelatnosti na temelju Rješenja izdanog od Ministarstva zdravstva ŽS broj: 10-37-6412/15 od 24. lipnja 2015. godine).

Podnositelj zahtjeva se poziva na kršenje Zakona o konkurenciji od 2006. godine kada je važio Zakona o zdravstvenoj zaštiti iz 1997. godine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/97), i razdoblje važenja "novog" Zakona o

zdravstvenoj zaštiti iz 2010. godine ("Službene novine Federacije BiH", br. 46/10 i 75/13), te isti smatra da je u cijelom tom razdoblju trebao imati zaključen Ugovor sa JU Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS.

Konkurencijsko vijeće je izvršilo uvid u odredbe "starog" i "novog" Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

Zakonom o zdravstvenoj zaštiti iz 1997. godine, člankom 37. stavak (2) i (4) propisano je:

"Zdravstvene ustanove primarne zdravstvene zaštite osnivaju se u skladu s mrežom zdravstvene djelatnosti, koja podrazumijeva vrstu i kapacitet zdravstvenih ustanova potrebnih za osiguranje zaštite zdravlja građana na području županija.

Zdravstvene ustanove se mogu osnivati i izvan mreže zdravstvene djelatnosti, sukladno odredbama ovog zakona."

Člankom 38. propisano je kako mjerila za uspostavljanje mreže zdravstvene djelatnosti iz članka 37. određuju se planom zdravstvene zaštite Federacije i Županije, uvažavajući između ostalog: "gospodarske mogućnosti".

Člankom 41. istog zakona propisano je:

"Županijski zavod osiguranja raspisuje natječaj za popunjavanje mreže zdravstvene djelatnosti iz članka 37. st. 1. i 2. ovog zakona za obavljanje primarne, specijalističko-konzultativne i bolničke zdravstvene zaštite.

Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, donosi županijski zavod osiguranja - uz pribavljenu suglasnost nadležnog ministra."

Člankom 42. stavak (1) istog zakona propisano je:

"Županijski zavod osiguranja zaključuje ugovor sa zdravstvenim ustanovama, odnosno privatnim zdravstvenim djelatnikom koji su najpovoljniji ponuđači iz članka 41. stavak 2. ovog zakona."

Zakonom o zdravstvenoj zaštiti iz 2010. godine člankom 52. propisano je:

"Zavod zdravstvenog osiguranja Federacije, odnosno županija provodi postupak dodjele ugovora o pružanju zdravstvenih usluga, odnosno postupak dodjele ugovora za provođenje programa zdravstvene zaštite, sukladno s ovim zakonom, Zakonom o zdravstvenom osiguranju, te propisima donijetim na osnovu ovih zakona, jedinstvenom metodologijom, propisom o sistemu poboljšanja kvalitete, bezbjednosti i o akreditaciji u zdravstvu, kao i propisima o javnim nabavama Bosne i Hercegovine.

Jedinstvenu metodologiju kojom se bliže utvrđuju kriteriji i mjerila za zaključivanje ugovora između nadležnog zavoda zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove, odnosno privatnog zdravstvenog radnika iz stava 1. ovog člana utvrđuje Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije Bosne i Hercegovine, po prethodno pribavljenom mišljenju zavoda zdravstvenog osiguranja županija, kao i uz prethodnu suglasnost federalnog ministra sukladno s osnovnim paketom zdravstvenih prava.

Odluku o izboru najuspješnijeg ponuditelja donosi zavod zdravstvenog osiguranja iz stava 1. ovog člana i zaključuje ugovor sa zdravstvenim ustanovama odnosno privatnim zdravstvenim radnikom."

Na temelju dostavljenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja tijekom cjelokupne provedbe ovog postupka Konkurencijsko vijeće je na 141. sjednici održanoj dana 21. veljače 2017. godine, razmatralo navedeni predmet i donijelo odluku da se Podnositelj u svom zahtjevu odbije, jer radnje koje se stavljaju na teret JU Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS i Ministarstvu zdravstva ŽS ne predstavljaju zabranjeni sporazum iz članka 4. Zakona o konkurenciji, kao i da sukladno članku 2. Zakona o konkurenciji podneseni Zahtjev se odnosi na izvršavanje javnih zakonom reguliranih ovlasti izvan dometa

Zakon o konkurenciji, a ne na radnje koje obavljaju subjekti "sudjelujući na tržištu".

Nesporno je utvrđeno i kako JU Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS, ima u svojim zakonom dodjeljenim nadležnostima i zaključivanje Ugovora o pružanju usluga zdravstvene zaštite na području Županije Sarajevo, kako primarne, tako i specijalističke sa subjektima koji ispunjavaju zakonom propisane uvjete.

Prema tome, zaključivanjem ovog ugovora JU Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS s jedne strane, druga strana ostvaruje pravo na sredstva iz JU Zavoda, a koja se u proračun JU Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS osiguravaju iz doprinosa za zdravstveno osiguranje, koje uplaćuju obveznici, pa tako i iz ostalih izvora propisanih člankom 80. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", br. 30/97, 7/02, 70/08 i 48/11).

Činjenica je, kako usluge koje se pružaju u JU Domovi zdravlja u potpuno istom opsegu imaju svi osiguranici, dakle liječnik pruža istu uslugu i osobi koja uplaćuje viši iznos razmjerno svojoj plaći, te osobe sa nižim plaćama, kao i neuposleni, umirovljenici, djeca i ostale kategorije koje se stekle pravo na obvezno zdravstveno osiguranje, a ne uplaćuju doprinose. Sve to na temelju načela solidarnosti onih koji rade sa onima koji ne rade, za koje se opredjelio naš zakonodavac, te isti sustav nije profitabilan, a stoga ovakav način pružanja usluga jasno ukazuju kako se JU Dom zdravlja ŽS "ne bavi proizvodnjom, prodajom roba i pružanjem usluga, ne sudjeluje u prometu roba i usluga, i koji svojim djelovanjem ne mogu sprječavati, ograničavati ili narušavati tržišnu konkurenciju". Obavljanje ove djelatnosti ne predstavlja tržišnu djelatnost, te na istom ne vrijede, niti osnovni zakoni ponude i potražnje za pružanjem zdravstvenih usluga, obzirom da je ista i neprofitabilna, te da je zdravstvena usluga na koju se ovaj Zahtjev odnosi, javna netržišna usluga na koju se Zakon o konkurenciji ne primjenjuje.

Stoga je, Konkurencijsko vijeće utvrdilo kako JU Zavod zdravstvenog osiguranja ne obavlja gospodarsku djelatnost, ne sudjeluje u proizvodnji i/ili prometu roba, odnosno pružanju usluga, time ni posredno ni neposredno ne sudjeluje na tržištu zbog čega se isti ne može smatrati "gospodarskim subjektom" u smislu članka 4. Zakona o konkurenciji.

Zakon o konkurenciji se, upravo odnosi na subjekte koji djeluju na tržištu (suprotno od javnog), na kojem se vrši razmjena roba i usluga, koji snose određene rizike ekonomske ili finansijske, ili pak imaju mogućnost ostvarivanja profita. Ovakvi gospodarski subjekti koji djeluju na tržištu u slobodno konkurentnim tržištima između sebe se natječu želeći postići što bolje rezultate, i ostvariti svoje ciljeve. Međutim, na takvim tržištima gdje su subjekti slobodni može doći do zlouporaba, dogovora o cijenama, podjele na zemljopisna područja, što je u svakom slučaju zabranjeno, i u tom smislu između ostalog, je Konkurencijsko vijeće dužno djelovati, te izreći kazne za takve prekršaje.

A djelatnosti za koje je država/zakonodavac odredila da su od posebnog interesa, podveo iz je pod javne usluge, te u tom smislu i isključio konkurenciju, ili pak dao ovlasti da određeno državno tijelo, određuje i upravlja takvim djelatnostima.

Kao ilustraciju za razlikovanje "javnih usluga" i tržišnog ponašanja, može poslužiti i činjenica da na određenim tržištima, gdje su zakonima osnovani regulatori tržišta, koji u svojim nadležnostima često imaju, npr. utvrđivanje cijena određenim uslugama, ili mogućnost da određenim subjektima daju povlašteni položaj na tržištu u odnosu na postojeće, ili određene povlastice, a sve s ciljem uvođenja novih subjekata na tržište, i konačno povećanje konkurencije.

Takvo ponašanje, kao što je utvrđivanje cijena, podjela tržišta, bi dakle predstavljalo teška ograničavanja sukladno Zakonu o konkurenciji, međutim na ovakve javne subjekte –

regulatore isti Zakon se ne primjenjuje, a tako i na JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS koje djeluje sukladno svojim ovlastima.

Konkurencijsko vijeće u ispitivanju primjedbi iz Presude Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 021399 16 U od 22. studenog 2016. godine, u smislu članka 4. stavak (1) točka b) i c), u ponovnom postupku je pravilno i potpuno utvrdilo činjenično stanje na način što je pozvalo stranke u postupku da dostave nove podatke, s obzirom da se ne radi o općepoznatim činjenicama ili dokazima i po mogućnosti ih podnijeti na usmenoj raspravi koja je održana dana 15. veljače 2017. godine, o utvrđivanju činjenica iz članka 4. stavak (1) točka b) i c), koje je Sud BiH naložio na stranici 5. Presude. Stranke su se očitovale podnescima br: 03-26-3-003-88-II/13 od 22. prosinca 2016. godine (Podnositelj zahtjeva), br: 03-26-3-003-89-II/13 od 29. prosinca 2016. godine (Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS) i br: 03-26-3-003-91-II/13 od 23. siječnja 2017. godine (Ministarstvo zdravstva ŽS), na način da nisu dostavile nikakve nove podatke niti predložile nove dokaze o utvrđivanju predmetnih, spornih činjenica.

Na usmenoj raspravi pristupile su sve stranke, a utvrđeno je da u Mrežu zdravstvenih ustanova nije uključena niti jedna privatna ustanova, pa samim tim ni Poliklinika Atrijum, od strane Skupštine ŽS, a to znači da je Skupština ŽS odredila da se usluga obiteljske medicine vrši kao javno ovlaštenje, a ne kao tržišna usluga.

Obzirom da Konkurencijsko vijeće u svrhu ocjene danog slučaja, a sukladno čl. 43. stavak (7) Zakona može koristiti sudskom praksom Europskog suda pravde i odlukama Europske komisije, ovakav stav su zauzela i navedena tijela.

Međutim, stupanjem na snagu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane i Bosne i Hercegovine s druge strane ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori" br. 10/08) (daljnje u tekstu: Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju), primjena članka 43. stavak (1) Zakona je posebno dobila na značaju, obzirom da je istim sporazumom primjena kriterija i pravne stečevine Europske unije, postala obvezna, sukladno čl. 71. Sporazuma.

Naime, sukladno prednjem, a prema kriterijima utvrđenim u Presudama Europskog suda pravde za gospodarski subjekt se može smatrati vrlo široki krug tijela, bez obzira na oblik i organiziranost, pa i javna tijela kojima je država povjerila obavljanje određenih poslova (primjena čl. 106. st. 2. UFEU), ali i javna tijela ako obavljaju gospodarsku djelatnost, ali ako nije riječ o aktivnostima koje bi potpadale pod "izvršavanje javnih ovlasti" (predmet C-343-95 Cali e Figli protiv SEPG (1997) ZSP I-1547 (subjekt postupa u izvršavanju javnih ovlasti ako se radi o "zadatku od javnog interesa koji predstavlja sastavni dio bitnih funkcija države" i ako je ta djelatnost "povezana s obzirom na svoju prirodu, cilj i pravila kojima je podvrgnuta s izvršavanjem ovlasti koja su tipična za javno tijelo" § 23. Presude).

Kako se postaviti prema "javnim tijelima" u kojima se nedvosmisleno podrazumijeva i JU Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS, prema Mišljenju neovisnog odvjetnika Jakobsa u predmetu C-67/96, etc. Albany International BV protiv SBT (1999) ZSP I-5751 koje glasi:

"Kada je riječ o gospodarskom subjektu kao subjektu prava tržišne konkurencije, koristi se tzv. funkcionalni pristup. Naime, određeni subjekt može u jednoj situaciji postupati kao gospodarski subjekt, obavljati neku gospodarsku djelatnost, a u drugoj situaciji može izvršavati svoje javne ovlasti. U svakom konkretnom slučaju potrebno je razmotriti kakvu funkciju obavlja određeno tijelo kako bi se moglo ocijeniti može li ga se smatrati gospodarski subjektom u smislu prava konkurencije."

Dakle, primjenom funkcionalnog shvaćanja pojma "gospodarski subjekt", izdvajaju se određeni kriteriji, a to su:

gospodarski subjekt mora nuditi dobra ili usluge na tržištu, snositi ekonomski ili finacijski rizik poslovanja i imati mogućnost ostvarivanja profita. Temeljem gore navedenih činjenica, koje su utvrđene u postupku, Konkurencijsko vijeće je jasno zaključilo kako JU Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS u konkretnom slučaju ne može biti "gospodarski subjekt" u smislu pravila zaštite konkurencije koje štiti Zakon o konkurenciji.

Kao drugo, u razdoblju važenja "starog" zakona Podnositelj je tražio modalitet zaključenja Ugovora sa JU Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS koje je i bilo zaključivati iste ugovore, uz suglasnost Ministarstva zdravstva ŽS sukladno čl. 37. stavak (3) i (4), članka 41. i članka 42. stavak (1), prema propisanom postupku na javnom natječaju.

Činjenica je da JU Zavod za zdravstveno osiguranje ŽKS, nije nikada raspisivao natječaj za zaključenje ugovora, odnosno "za popunjavanje mreže zdravstvenih ustanova" za pružanje usluga primarne zdravstvene zaštite sukladno čl. 41., što znači da samo u slučaju nedostajućih kapaciteta, potrebno raspisati natječaj i popunjavati "mrežu", a sam JU Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS naveo kako iste nije provodio iz razloga "kapacitiranosti", što je isti imao dužnost voditi računa sukladno članku 38. tada važećeg Zakona o zdravstvenoj zaštiti da se u uspostavi mreže, u koju bi bio uvršten Podnositelj zahtjeva temeljem procedure iz gore spomenutih odredbi, uvažavajući između ostalog: "gospodarske mogućnosti". Što upućuje na zaključak da je protivna strana, djelovala u okviru svojih zakonskih ovlasti, te ni u kojem slučaju svojim postupanjem nije dovela Polikliniku Atrijum nepovoljan konkurentski položaj.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da u razdoblju od 2006. godine do 2010. godine Poliklinika Atrijum nije imala zaključen Ugovor o usluga obiteljske medicine na teret sredstava Zavoda za zdravstveno osiguranje ŽS, te da Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS u tom razdoblju nije ni raspisivao oglase/pozive za popunu mreže zdravstvenih djelatnosti, te da je isti zavod cijenio kako nema potrebe raspisivati oglase za popunu, obzirom da je je djelatnost obiteljske medicine bila kapacitirana kroz JU "Dom zdravlja" Županije Sarajevo, i kroz njene organizacijske jedinice, te da činjenicom da Poliklinika Atrijum u danom razdoblju nije imala ugovor o pružanju usluga obiteljske medicine, nije prekršen članak 4. stavak (1) točka b) Zakona, u smislu ograničavanja i kontrole proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja, kao ni članak 4. stavak (1) točka c) podjela tržišta ili izvora opskrbe.

Također, nisu točni navodi Podnositelja o obvezi Zavoda za zdravstveno osiguranje ŽS da zaključi ugovor s Podnositeljem iz razloga što području gdje je smještena Poliklinika Atrijum ima 3.314 stanovnika na lokalitetu Stup II, kao i 651 stanovnik MZ Stupsko brdo, te da na istom JU Dom zdravlja Županije Sarajevo nema svoju ambulantu. Ambulanta J.U. Dom zdravlja Županije Sarajevo djeluje na tom području još od 2007. godine, a prema prema minimalnom kriteriju Zakona o zdravstvenoj zaštiti u svakoj općini mora postojati najmanje jedna zdravstvena ustanova, a ne u naselju ili užem lokalitetu kako navodi Podnositelj zahtjeva.

Tako, i u razdoblju važenja "novog" Zakona nakon provedenog postupka Podnositelj zahtjeva je zaključio Ugovor o pružanju usluga zdravstvene zaštite iz porodične medicine sa Poliklinikom Atrijum br: 01-6818/14 od 28. travnja 2014. godine.

Nakon što je usvojena Jedinstvena metodologija (2013.) od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije Bosne i Hercegovine kojom se bliže utvrđuju kriterijumi i mjerila za zaključivanje ugovora između nadležnog zavoda zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove, odnosno privatnog zdravstvenog radnika, po prethodno pribavljenom mišljenju zavoda zdravstvenog osiguranja županija, kao i uz prethodnu suglasnost federalnog ministra u skladu s osnovnim paketom

zdravstvenih prava, uz suglasnost Ministarstva zdravstva ŽS, Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS raspisao Javni poziv za ugovaranje usluga sa timovima obiteljske/porodične medicine.

Odluku o izboru najuspješnijeg ponuđača donio je Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS i zaključio Ugovor o pružanju usluga zdravstvene zaštite iz porodične medicine sa Poliklinikom Atrijum br: 01-6818/14 od 28. travnja 2014. godine.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da u razdoblju od 2010. godine, nakon donošenja "novog" Zakona o zdravstvenoj zaštiti, također, nije prekršen članak 4. stavak (1) točka b) Zakona, u smislu ograničavanja i kontrole proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja, kao ni članak 4. stavak (1) točka c) podjela tržišta ili izvora opskrbe.

Kao treće, nezaključivanje Ugovora o pružanju usluga obiteljske medicine od strane JU Zavod za zdravstveno osiguranje ŽS sa Poliklinikom Atrijum ne može se ni u kojem slučaju smatrati za ispunjenje djela opisanog u članku 4. Zakona o konkurenciji, o zabranjenom sporazumu nastalom nečinjenjem (nepostupanjem nadležnog tijela).

Konkurencijsko vijeće ne osporava postojanje djela nečinjenjem, odnosno propuštanjem obavljanja određene radnje, čime bi se ispunilo u potpunosti djelo koje je opisano, ipak kao što u kaznenom pravu postoje djela koja zbog svoje naravi ne mogu biti ispunjena nečinjenjem, kao npr. krađa tako je Konkurencijsko vijeće stava i da djelo koje se smatra zabranjenim konkurencijskim djelovanjem, i koje je kažnjivo prema zakonu o konkurenciji, a to je "zabranjeni sporazum" iz članka 4. Zakona, ne može biti ispunjeno na način nečinjenjem, jer je samo zaključivanjem sporazuma čini zabranjena radnja, pa čak i u širem tumačenju ovog djela, odluka određenog tijela je moguće da su ispunjeni uvjeti za izricanje kazne, ali ipak "nezaključivanje ugovora", ili "nedonošenje odluke" nije moguće podvesti pod "zabranjeni sporazum" koji predstavlja oblik aktivnog protukonkurentskog djelovanja.

Podnositelj zahtjeva je tijekom postupka priložio i Pilot ugovor o provedbi zdravstvene zaštite iz domena obiteljske medicine sa privatnom zdravstvenom ustanovom u Zeničko-dobojskom kantonu, dok u Sarajevskoj županiji ne postoji niti jedan ugovor sa privatnom zdravstvenom ustanovom za pružanje usluga obiteljske medicine, što je tijekom postupka izmijenjeno jer su dostavljeni dokazi kako je Zavod zdravstvenog osiguranja ŽS, zaključio Ugovor sa Poliklinikom Atrijum i Eurofarm-centar, pa obzirom na činjenicu, na temelju Ustavnih odredbi, da je zdravstvo dijelom regulirano Županijskim propisima, Konkurencijsko vijeće nije smatralo za bitnim da ulazi u analizu razloga i način postupanja Zavoda u Zeničko-dobojskoj županiji, obzirom da se na isti ne primjenjuju isti propisi. Konkurencijsko vijeće nije razmatralo valjanost i postojanje Ugovora između Zavoda zdravstvenog osiguranja ŽS i privatne zdravstvene ustanove Terme Ilidža, na koje se Podnositelj žalio, jer je se u predmetnom Ugovoru ne radi o pružanju usluga obiteljske medicine, već o ugovoru o pružanju specijalističkih usluga. Naime, i Podnositelj zahtjeva tijekom postupka nije osporavao činjenicu kako i sam ima Ugovor o pružanju specijalističkih usluga na teret Zavoda zdravstveno osiguranje ŽS, te da je predmet postupka nije pružanje specijalističkih usluga, već obveza zaključivanja ugovora o pružanju usluga primarne zdravstvene zaštite.

U odnosu na Ministarstvo zdravstva ŽS, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo kako isto nije bilo nadležno za realizaciju zahtjeva Podnositelja, tj. nije bilo nadležno za zaključivanje Ugovora o pružanju usluga primarne zdravstvene zaštite na teret sredstava zavoda za zdravstveno osiguranje ŽS, što je i primarni cilj Podnositelja Zahtjeva, pa je stoga i utvrdilo kako gore navedeno Ministarstvo svojim djelovanjem ili nedjelovanjem, nije spriječilo, ograničilo ili narušilo konkurencije na tržištu, i to

чланка 4. ставак (1) тачка б) Закона, у смислу ограничавања и контроле производње, тржишта, техничког развоја или улагања, као ни чланак 4. ставак (1) тачка с) подјела тржишта или извора опskrбе.

Конкуренијско вјеће није разматрало, однос Скупштине Жупаније Сарајево и Подносијелја захтјева, јер је током поступка Подносијелј захтјева повукао захтјев у односу на исту, о чему је Конкуренијско вјеће донијело и Закључак бр. 03-26-3-003-38-II/13 од 25. ружна 2013. године.

Имајући у виду и одредбу чланка 36. Закона о конкуренцији, о терету доказивања, Конкуренијско вјеће сматра како Подносијелј захтјева није успио доказати како су странке против којих је овај поступак вођен прекршиле одредбе Закона о конкуренцији, у смислу ограничавања и контроле производње, тржишта, техничког развоја или улагања, као ни подјеле тржишта или извора опskrбе, у односу на Подносијелја захтјева.

Због тога Конкуренијско вјеће остаје код изреке Рјешења, а првенствено из разлога што се вршење услуге обитељске медицине у спорном раздобљу није морало, нити је вршило на комерцијалној тржишној основи већ се вршило као јавно овлашћење. Због тога, из утврђених чињеница, а сукладно са законом о конкуренцији и правним стандардима Суда правде ЕУ, одлучило као у изреци наведнеог рјешења, односно да се противник захтјева у смислу чланка 4. не може сматрати субјектом у смислу чланка 2. Закона о конкуренцији.

На темелју свега наведеног Конкуренијско вјеће је одлучило као у тачки 1. изреке овога Рјешења.

10. Трошкови поступка

Пунемоћник Подносијелја захтјева је дана 19.9.2013. године Поднеском бр. 03-26-3-003-36-II/13 доставио Конкуренијском вјећу трошковник на име обављених услуга заступања у поступку у укупном износу од 3.767,40 КМ.

Остале странке у поступку, нису тражиле трошкове поступка.

Конкуренијско вјеће је узело у обзир одредбе Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04 и 88/07 и 93/09), и то чланак 105. ставак (2) Закона о управном поступку када у поступку судјелују двије или више странака са супротним интересима, странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су тој странци настали судјеловањем у поступку.

Према чланку 105. ставак (3) Закона о управном поступку трошкови за правно заступање надокнађују се само у случајевима кад је такво заступање било нужно и оправдано.

Како Подносијелј захтјева није успио са својим захтјевом, а странке против којих је поступак вођен нису тражиле трошкове поступка, одлучено је као у тачки 2. изреке овог Рјешења.

11. Покла о правном лијеку

Против овога Рјешења није дозволјен призив.

Незадовољна странка може покренути Управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријама, односно објављивања овога Рјешења.

Број 03-26-3-003-98-II/13
21. велјаће 2017. године
Сарајево

Предсједница
Мр. **Arijana Regoda-Dražić**, в. г.

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (1) тачка а), а у вези с чланом 4. став (1) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), а у складу са чланом 105. Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16), и члана 62. Закона о управним споровима ("Службени гласник БиХ", бр. 19/02, 88/07, 83/08 и 74/10), у поступку покренутом по

Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта Здравствена установа Поликлиника "Атријум", Џемала Биједића 185, Илица, 71 000 Сарајево, заступања по пуномоћницима адвокатима др. Кенану Адемовићу и Мелихи Филиповић, Чобанија 8., 71 000 Сарајево, против Кантона Сарајево: Министарства здравства Кантона Сарајево, Реиса Џемалудина Чаушевића 1, 71 000 Сарајево и Завода за здравствено осигурање Кантона Сарајево, Ложионичка 12, 71 000 Сарајево, ради утврђивања спрјечавања, ограничавања или нарушавања тржишне конкуренције из члана 4. став (1) тачке б) и ц) Закона о конкуренцији, запримљеног под бројем: 03-26-3-003-II/13 дана 15. фебруара 2013. године, а поступајући по Пресуди Суда Босне и Херцеговине број: С1 3 У 021399 16 У од 22. новембра 2016. године, Конкуренијски савјет на 141. (стотинучетрдесет и првој) сједници одржаној 21. фебруара 2017. године, је донио

РЈЕШЕЊЕ

- Одбија се Захтјев привредног субјекта Здравствена установа Поликлиника "Атријум", Џемала Биједића 185, Илица, 71 000 Сарајево, против Кантона Сарајево, Министарства здравства Кантона Сарајево, Реиса Џемалудина Чаушевића 1, 71 000 Сарајево и Завода за здравствено осигурање Кантона Сарајево, Ложионичка 12, 71 000 Сарајево, ради утврђивања спрјечавања, ограничавања или нарушавања тржишне конкуренције из члана 4. став (1) тачке б) и ц) Закона о конкуренцији, као неоснован.
- Одбија се захтјев за плаћање трошкова поступка поднесених од стране пуномоћника привредног субјекта Здравствена установа Поликлиника "Атријум", Џемала Биједића 185, Илица, 71 000 Сарајево.
- Ово Рјешење је коначно и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласилима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Овим Рјешењем извршава се Пресуда Суда Босне и Херцеговине, број: С1 3 У 021399 16 У од 22. новембра 2016. године (у даљем тексту: Пресуда), којом је Суд Босне и Херцеговине уважио Тужбу привредног субјекта Поликлиника "Атријум" Џемала Биједића 185, Илица, 71 000 Сарајево (у даљем тексту: Подносилац захтјева или Поликлиника Атријум) и поништио Рјешење Конкуренијског савјета, број: 03-26-3-003-72-II/13 од 25. фебруара 2016. године (у даљем тексту: Рјешење), те предмет вратио Конкуренијском савјету на поновно рјешавање.

Конкуренијски савјет је пресуду запримио дана 29. новембра 2016. године под бројем: 03-26-3-003-84-II/13.

Према члану 62. Закона о управним споровима ("Службени гласник БиХ", бр. 19/02, 88/07, 83/08 и 74/10), када суд поништи акт против којег је био покренут управни спор, предмет се враћа у стање у којем се налазио прије него што је поништени акт донесен, те је при доношењу новог рјешења везан правним схватањима и примједбама суда у вези с поступком.

Конкуренијски савјет је дана 25. фебруара 2016. године, донијело рјешење број: 03-26-3-003-72-II/13, којим се одбија Захтјев привредног субјекта Здравствена установа Поликлиника "Атријум", Џемала Биједића 185, Илица, 71 000 Сарајево, против Кантона Сарајево, Министарства здравства Кантона Сарајево, Реиса Џемалудина Чаушевића 1, 71 000 Сарајево и Завода за здравствено осигурање Кантона Сарајево, Ложионичка 12, 71 000 Сарајево, ради утврђивања спрјечавања, ограничавања или нарушавања

тржишне конкуренције из члана 4. став (1) тачке б) и ц) Закона о конкуренцији, као неоснован и захтјев за плаћање трошкова поступка поднесених од стране пуномоћника привредног субјекта Здравствена установа Поликлиника "Атријум", Цемала Биједића 185, Илица, 71 000 Сарајево.

1. Покретање поступка

Конкуренијски савјет је дана 15.2.2013. године, под бројем 03-26-3-003-II/13 запримило Захтјев за покретање поступка (у даљем тексту: Захтјев) у смислу члана 28. Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), (у даљем тексту: Закон), поднесен од стране привредног субјекта Здравствена установа Поликлиника "Атријум", Цемала Биједића 185, Илица, 71 000 Сарајево, заступан по пуномоћницима адвокатима др. Кенану Адемовићу и Мелихи Филиповић, Чобанија 8., 71 000 Сарајево (пуномоћ од 15.2.2013. године), против Кантона Сарајево: Министарства здравства Кантона Сарајево, Реиса Џемалудина Чаушевића 1, 71 000 Сарајево (у даљем тексту: Министарство здравства КС) и Завода за здравствено осигурање Кантона Сарајево, Ложионичка 12, 71 000 Сарајево (у даљем тексту: Завод за здравствено осигурање КС) ради утврђивања спрјечавања, ограничавања или нарушавања тржишне конкуренције односно утврђивања забрањених конкуренијских дјеловања из члана 4. став (1) тачке б) и ц) Закона о конкуренцији.

Комплетирањем предметног Захтјева, Конкуренијски савјет је на основу члана 28. став (3) Закона дана 25.3.2013. године издао Потврду о пријему комплетног и уредног Захтјева, број: 03-26-3-003-1-II/13.

2. Странке у поступку

Странке у поступку су привредни субјекат Здравствена установа Поликлиника "Атријум", Цемала Биједића 185, Илица, 71 000 Сарајево, Кантон Сарајево: Министарство здравства Кантона Сарајево, Реиса Џемалудина Чаушевића 1, 71 000 Сарајево и Завод за здравствено осигурање Кантона Сарајево, Ложионичка 12, 71 000 Сарајево.

3. Поступак по Захтјеву за покретање поступка

У Захтјеву, Подносилац захтјева описује чињенично стање и околности које су разлог за подношење Захтјева те укратко наводи следеће:

- Да подноси Захтјев за покретање поступка против Кантона Сарајево, Министарства здравства КС, Реиса Џемалудина Чаушевића 1, 71 000 Сарајево, Завода за здравствено осигурање КС, Ложионичка 12, 71 000 Сарајево, Скупштине Кантона Сарајево, Реиса Џемалудина Чаушевића 1, 71 000 Сарајево ради утврђивања спрјечавања, ограничавања или нарушавања тржишне конкуренције, односно утврђивања забрањених конкуренијских дјеловања из члана 4. став (1) тачке а), б), ц) и д) Закона, а у процедури склапања Уговора о пружању породично/обитељских медицинских услуга осигураним лицима на терет новчаних средстава Завода за здравствено осигурање Кантона Сарајево;
- Да је Поликлиника Атријум испунила све законске услове и Рјешењем број 10-37-9352705 од дана 17. маја 2005. године добила одобрење за рад и у области породичне/обитељске медицине;
- Да је Поликлиника Атријум тражила да се уврсти у мрежу обитељске медицине, јер је исто омогућено чланом 64. Закона о здравственој заштити ФБиХ ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 46/10), те да јој је одговорено да ће приликом измјена мреже здравствене дјелатности на подручју Кантона Сарајево, а имајући у виду утврђену процедуру и рокове за

доношење истих, између осталог размотрити и могућност уврштавања дијела приватне здравствене дјелатности у наведену мрежу;

- Да на подручју гдје је смјештена Поликлиника Атријум има 3.314 становника на локалитету Ступ II, као и 651 становник МЗ Ступско брдо, те да на истом ЈУ Дом здравља Кантона Сарајево нема своју амбуланту;
- Да се уз Поликлинику Атријум и Здравствена установа Терме Илица пријавила за закључење уговора, те да је Кантонални завод здравственог осигурања Сарајево, половином 2006. године закључило уговор са Приватном здравственом установом Терме Илица на подручју Кантона Сарајево;
- Да је на приједлог Поликлинике Атријум, од стране Законодавно правне комисије Скупштине Кантона Сарајево извршена измјена и допуна мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево, те је иста уврштена у "мрежу";
- Да је Подносилац захтјева више пута тражио закључење уговора о пружању услуга примарне здравствене заштите за Заводом здравственог осигурања КС, те да исти није закључен;
- Да је на истој законској основи закључен Пилот уговор између ЈУ Дом здравља Тешањ и Завода здравственог осигурања, те Пилот уговор између ЈУ Дом здравља Тешањ и Приватне здравствене установе "Медицус" из Тешња, у Зеничко-добојском кантону;

Као доказе за своје наводе, Подносилац захтјева је приложио и следеће копије оригинала: допис Подносиоца захтјева упућен Кантоналном министарству здравства од 12.12.2005. године, Обавјештење Министарства здравства КС број: 10-37-32416/05 од 27.12.2005. године, Допис - Заступничко питање, број: 07-37-5691/11 од 22.9.2011. године од стране Федералног министарства здравства, извадак из Закона о здравственој заштити ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 46/10), Приједлог Одлуке о усвајању мреже амбуланти Породичне/обитељске медицине у ЈУ Дом здравља Кантона Сарајево, и Приједлог Мреже амбуланти Породичне/обитељске медицине у ЈУ Дом здравља Кантона Сарајево, Допис Подносиоца захтјева упућен Министарству здравства КС од 9.1.2006. године, Ургенција по захтјеву од 12.12.2005. године Подносиоца захтјева упућена Министарству здравства КС од 10.3.2006. године, Захтјев за умрежавање Здравствене установе Поликлиника "Атријум" у мрежу Здравствених установа у Кантону Сарајево за пружање услуга из домена породичне/обитељске медицине од 9.5.2006. године, Извјештај Законодавно-правне комисије Скупштине Кантона Сарајево упућен Влади Кантона Сарајево број: 01-05-22611/06 од 13.7.2006. године, Приједлог измјена и допуна мреже Здравствених установа на подручју Кантона Сарајево са Образложењем, Допис Министарства здравства КС упућен Подносиоцу захтјева бр. 10-37-13481/08 од 1.4.2008. године, Допис - Одговор на Заступничко питање, број: 06-37-3854/11 од 6.6.2011. године од стране Федералног министарства здравства, Образац Изјава о избору/промјени изабраног доктора породичне/обитељске медицине и Упутство о начину остваривања права на слободан избор доктора медицине и доктора стоматологије примарне здравствене заштите у Кантону Сарајево, информација о средствима завода здравственог осигурања и издвојеним за капитална улагања за потребе здравствених установа, за раздобље од 2005. године до 2010. године и проведеној законској регулативи, доставља се од стране Завода здравственог осигурања и реосигурања Федерације Босне и Херцеговине упућен Влади Федерације Босне и Херцеговине

бр. 01/IV-09-1-2563-3/11 од 30.1.2012. године, извод из Закона о правима, обавезама и одговорностима пацијената ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 40/10), Допис Подносиоца захтјева упућен Министарству здравства КС, Одговор на допис упућен Подносиоцу захтјева од стране Министарства здравства КС бр. 10-37-288/10 од 12.1.2012. године, Извјештај Комисије за заштиту јавног здравља, санитарну заштиту и заштиту становништва Скупштине Кантона Сарајево упућеног Влади Кантона Сарајево, Посланицима у Скупштини бр. 01-05-22930/06 од 18.7.2006. године, Допис подносиоца захтјева упућен Заводу здравственог осигурања КС, Одговор на допис упућен Подносиоцу захтјева од стране Завода здравственог осигурања КС бр. 01-3-167/11 од 25.1.2012. године, Допис упућен од стране Подносиоца захтјева Федералном министарству здравља од 27.2.2012. године, Одговор на допис упућен Подносиоцу захтјева од стране Федералног Министарства здравства бр. 06-37-1422/12 од 5.3.2012. године, Допис Подносиоца захтјева упућен Заводу здравственог осигурања КС од 16.7.2012. године, Одговор на допис упућен Подносиоцу захтјева од стране Завода здравственог осигурања КС бр. 01-2-6240/12 од 18.7.2012. године, Пилот Уговор о провођењу здравствене заштите из домена породичне медицине између Ј.У. Дом здравља Тешањ и Завода здравственог осигурања Зеничко-добојског кантона (непотписан), Пилот Уговор о провођењу здравствене заштите из домена обитељске медицине између Ј.У. Дом здравља Тешањ и ПЗУ "Медикус" Тешањ (непотписан), Закључак Владе кантона Зеничко-добојског бр. 02-97-1758/05 од 1.6.2005. године, Рјешење Министарства здравства бр. 10-37-9352/05 од 17.10.2005. године, Сагласност Министарства здравства бр. 10-37-14170/11 од 5.1.2012. године, Рјешење о измјенама података Општинског суда у Сарајеву бр. 065-0-Рег-12-000672 од 31.1.2012. године, Биланс успјеха за период од 1.1.2011. до 31.12.2011. године, Биланс стања на дан 31.12.2011. године Подносиоца захтјева.

На основу горе наведеног, Подносилац захтјева предлаже Конкурнцијском савјету да утврди да су Кантон Сарајево: Министарство здравства КС, Завод за здравствено осигурање КС и Скупштина Кантона Сарајево, спријечили на незаконит начин умрежавање Поликлинике "Атријум" у мрежу породичне/обитељске медицине у Кантону Сарајево, а које за циљ има спречавање, ограничавање и нарушавање тржишне конкуренције, како је предвиђено чланом 4. став (1) тачке а), б), ц) и д) Закона.

Слиједом наведеног, Конкурнцијски савјет је оцијенио да повреде Закона, на које Подносилац захтјева указује, није могуће утврдити без provedбе поступка, те је у складу са чланом 32. став (2) Закона, на 57. сједници одржаној дана 4.4.2013. године, донио Закључак о покретању поступка против против Кантона Сарајево: Министарства здравства Кантона Сарајево, Реиса Џемалудина Чаушевића 1, 71 000 Сарајево, Завода за здравствено осигурање Кантона Сарајево, Ложионичка 12, 71 000 Сарајево, Скупштине Кантона Сарајево, Реиса Џемалудина Чаушевића 1, 71 000 Сарајево, број: 03-26-3-003-3-П/13 (у даљем тексту: Закључак), ради утврђивања постојања повреде из члана 4. став (1) тачка а), б), ц) и д) Закона о конкуренцији.

Конкурнцијски савјет, у складу са чланом 33. став (1) Закона, је доставио Захтјев и Закључак на одговор Министарству здравства КС, актом број: 03-26-3-003-8-П/13 дана 4.4.2013. године, Заводу за здравствено осигурање КС, актом број: 03-26-3-003-8-П/13 дана 4.4.2013. године, Скупштини Кантона Сарајево, актом број: 03-26-3-003-8-П/13 дана 4.4.2013. године.

Конкурнцијски савјет је доставио Закључак Подносиоцу захтјева, актом број: 03-26-3-003-7-П/13 дана 4.4.2013. године.

Министарство здравства Кантона Сарајево је у одобреном року доставило одговор Конкурнцијском савјету, у смислу члана 33. став (3) Закона, поднеском број: 03-26-3-003-10-П/10 дана 22.4.2013. године, у којем у потпуности оспорава Захтјев, те у битном наводи следеће:

- да је Министарство здравства КС запримило допис Поликлинике Атријум, са захтјевом за потписивање уговора за пружање услуга обитељске медицине у склопу споменуте поликлинике;
- на овај акт Министарство здравства КС је упутило допис Заводу здравственог осигурања Кантона Сарајево, у којем наводи да министарство цијени да је потребно сагледати предметни захтјев у контексту позитивних законских рјешења и могућности увођења приватног сектора у систем здравствене заштите;
- чланом 52. став (1) Закона о здравственој заштити утврђено је да Завод здравственог осигурања Федерације Босне и Херцеговине, односно кантона, проводи поступак додјеле уговора о пружању здравствених услуга, односно поступак додјеле уговора за provedбу програма здравствене заштите у складу са Законом о здравственој заштити, Закону о здравственом осигурању, те прописима донесеним на основу ових закона, јединственој методологији, пропису о систему побољшања квалитета, сигурности и акредитацији у здравству, као и прописима о јавним набавкама Босне и Херцеговине;
- јединствену методологију којом се ближе утврђују критеријуми и мјерила за закључивање уговора између надлежног завода здравственог осигурања и здравствене установе, односно приватног здравственог радника, утврђује Завод здравственог осигурања и реосигурања Федерације БиХ по претходно прибављеном мишљењу Завода здравственог осигурања кантона.
- сходно наведеном, Министарство здравства КС цијени да су се стекли услови за поступно увођење приватног сектора у систем здравствене заштите сходно законским прописима уз дефинисане параметре, односно критеријуме у складу са основним пакетом здравствених права и стандардима и нормативима здравствене заштите.
- Напомињемо, а у вези с напријед наведеним да је Министарство здравства КС дана 19.6.2006. године упутило према Влади и Скупштини Кантона Сарајево материјал – Приједлог Одлуке о измјенама и допунама мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево.
- Влада Кантона Сарајево је дана 26.6.2006. године донијела Закључак којим је утврдила Приједлог Одлуке о измјенама и допунама мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево, са приједлогом да се исти прослиједи Скупштини Кантона Сарајево. У приједлогу Одлуке о измјенама и допунама мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево, министарство је предложило у тачки I - Примарна здравствена заштита, да се у мрежу здравствених установа уврсти и приватна здравствена установа Поликлиника Атријум, а који је у прилогу достављен.
- из наведеног се може закључити да Скупштина Кантона Сарајево није прихватила приједлог и није уврстила наведену установу у мрежу.

Уз предметни одговор на Закључак Министарство здравства КС је приложило и следеће копије: Допис - Приједлог Одлуке о измјенама и допунама Мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево Министарства здравства КС упућен Влади Кантона Сарајево бр. 10-05-20017/06 од 19.6.2006. године, Закључак Владе Кантона Сарајево бр. 02-05-21901-9/06 од 29.6.2006. године, Приједлог Одлуке о измјенама и допунама Мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево - доставља се Влади Кантона Сарајево од стране Министарства здравства КС бр. 10-05-20017/06 од 19.6.2006. године, Приједлог Одлуке о измјенама и допунама мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево, мај 2006. година, са Образложењем приједлога, Допис - Приједлог Одлуке о измјенама и допунама Мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево од Министарства здравства КС упућен Уреду за законодавство Владе Кантона Сарајево бр. 09-02-20562/06 од 15.6.2006. године, Допис - Мишљење о усклађености приједлога Одлуке о измјенама и допунама Мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево са Еуропском конвенцијом о заштити људских права и темељних слобода и другим правним актима којима је утврђена заштита људских права и слобода од стране Министарства правде и управе Кантона Сарајево упућен Министарству здравства КС бр. 03-07-02-20563/06 од 15.6.2006. године, преслика из Службених новина Кантона Сарајево бр. 14/00 и 21/07 Одлука о усвајању Мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево и Одлука о измјенама и допунама Мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево, Рјешење бр. 10-37-9352/05 од 17.10.2005. године Министарства здравства КС, Рјешење бр. 10-37-9352-2/06 од 14.3.2006. године Министарства здравства КС, Закључак бр. 10-37-9352-1/06 од 18.11.2005. године Министарства здравства КС, Допис Подносиоца захтјева од 16.7.2012. године упућен Заводу за здравствено осигурање КС;

Завод за здравствено осигурање КС је у одобреном року доставило одговор Конкурентном савету, у смислу члана 33. став (3) Закона, поднеском број: 03-26-3-003-9-И/10 дана 19.4.2013. године, у којем у потпуности оспорава Захтјев, те у битном наводи следеће:

- Подносилац захтјева се у досадашњем периоду кореспонденције са Заводом здравственог осигурања КС одређује као здравствена установа која има законску могућност за пружање услуга породичне медицине осигураним лицима иако је неспорно да пружа услуге секундарног нивоа здравствене заштите тј. специјалистичко - консултативне. Коначно, то и доказује достављеним рјешењем за рад из маја 2005. године. Исто Рјешење донесено је сходно тада важећем Закону о здравственој заштити ФБиХ. У истом пропису као и у тренутачно важећем Закону о здравственој заштити ФБиХ, законодавац није укључио нити дао могућност да специјалистичко - консултативна дјелатност подразумијева и пружање услуга породичне медицине као примарне здравствене заштите. У оба прописа законодавац је прецизан јер наводи да иста пружа подршку примарној здравственој заштити, односно пружа консултативну здравствену заштиту по захтјеву примарне здравствене дјелатности.
- У складу са потребама становништва Кантона Сарајево, а на основу подзаконских аката донесених од стране Министарства здравства КС, Завод у склопу редовитог финансирања здравствене заштите осигурава услуге породичне медицине у склопу ЈУ "Дом здравља" Кантона Сарајево. Министарство здравства КС у

досадашњем периоду није утврдило нити једног квалификованог пружаоца ових услуга било да је оснивач Скупштина Кантона Сарајево или приватна здравствена установа и тиме утврдило обавезу закључивања уговора. Напомињемо да у оквиру осталих јавних здравствених установа, поред ЈУ "Дом здравља" Кантона Сарајево, постоје исте које су квалификоване за пружање услуга породичне медицине, али им је то онемогућено.

- у овом дијелу, а као прилог претходно наведеном, Завод за здравствено осигурање КС се реферира на закључивање уговора са ПЗУ Терме Илиџа. Према законским одредбама, ради се о услугама физикалне рехабилитације у заједници тј. услугама које спадају у примарну здравствену заштиту. Међутим, како на подручју Кантона Сарајево не постоји друга установа, без обзира на врсту власништва, која пружа ову врсту услуге Завод за здравствено осигурање КС је био обавезан закључити исти јер мора омогућити ову врсту услуге. Термални извори којим управља наведена установа стриктно су у њиховом власништву, те исти не постоје на другим подручјима Кантона Сарајево којима управљају остале установе.
- нужна је дистинкција код навођења термина мреже амбуланти породичне медицине, којег Подносилац захтјева спомиње. Наиме, приликом provedбе поступка слободног избора доктора обитељске медицине и стоматологије (тзв. Регистрације осигураника) којег проводи Завод за здравствено осигурање КС у сарадњи са Министарством здравства КС, Завод се руководи одредбама Правилника о начину остваривања права на слободан избор доктора медицине и доктора стоматологије примарне здравствене заштите у Кантону Сарајево ("Службене новине Кантона Сарајево", бр. 35/10). Исти је донесен од стране Министарства здравства КС и прописује слободан избор лијечника. Ово из разлога, што је ступањем на снагу Закона о здравственој заштити ФБиХ ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 46/10) укинута Мрежа амбуланти и говори се о Тимовима породичне медицине. Зашто на одређеном територију општине, мјесне заједнице има или нема довољан број тимова исто је у надлежности Министарства здравства КС које својим стручним процјенама одређују број истих.
- Када је у питању здравство, на основу Уставних одредби, надлежности су подијељене на Кантоне и Федерацију. Из тога произлази, да кантони у овисности од потреба и социјалног стања на свакој микро локацији, становништву осигурава здравствене услуге. То је императив на основу одредби чланова 20. и 33 став (3) Закона о здравственој заштити ФБиХ ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 46/19), јер се примарна здравствена заштита као врста услуге организира тако да је корисницима доступан у општини њиховог пребивалишта, без обзира на облик власништва пружаоца исте. Прије свега, ово се односи на уговорни однос којег Подносилац захтјева наводи у Зеничко-добојском кантону.
- из свега наведеног, сматрајући да Завод није нити једним поступком спречио на незаконит начин "умрежавање" Подносиоца захтјева, Здравствене установе Поликлинике Атријум, у мрежу породичне медицине у Кантону Сарајево, произлази да не постоји спречавање, ограничавање и нарушавање конкуренције како је прецизирано чланом 4. став (1) тачка а), б), ц) и д) Закона о конкуренцији, те на основу тога предлаже

да Конкурencijsки савјет својом одлуком одбије предметни захтјев.

Скупштина Кантона Сарајево је у одобреном року доставила одговор Конкурencijsком савјету, у смислу члана 33. став (3) Закона, поднеском број: 03-26-3-003-11-II/10 дана 24.4.2013. године, у којем у потпуности оспорава Захтјев, те у битном наводи сљедеће:

- Скупштина Кантона Сарајево је на 40. регулаторно-радној сједници, одржаној дана 20.7.2006. године, разматрала приједлог Одлуке о измјенама и допунама Мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево. Заступници у Скупштини су након дуже расправе утврдили да не постоји законска основа да се усвоји Предложена Одлука. Скупштина Кантона Сарајево, са 11 гласова за и 10 суздржано и 6 против, није усвојила Приједлог Одлуке о измјенама и допунама Мреже здравствених установа на подручју Кантона Сарајево.

Уз предметни одговор на Закључак Скупштина Кантона Сарајево је приложила и сљедеће копије: Закључак Скупштине Кантона Сарајево бр. 01-05-22307/06 од 20.7.2006. године, Извод из Записника са 40. Радне сједнице Скупштине Кантона Сарајево у 2006. години.

Конкурencijsки савјет је затражио од Подносиоца захтјева додатна образложења и доказе о поднесеном Захтјеву у року од 15 дана, актом број: 03-26-3-003-12-II/13 од дана 16.5.2013. године, на које је Подносилац захтјева затражио додатни рок за очитовање, актом бр. 03-26-3-003-13-II/13 од 29.5.2013. године, што му је актом бр. 03-26-3-003-14-II/13 од 31.5.2013. године од стране Конкурencijsког савјета и одобрено.

Дана 16.9.2013. године, актом бр. 03-26-3-003-15-II/13, Подносилац захтјева је доставио тражена образложења, као и доказе. У свом додатном образложењу поднесеног Захтјева у битном наводи сљедеће:

- Да је према Закону о здравственом осигурању, Закону о здравственој заштити и Међународном уговору о здравственом осигурању Подносиоцу захтјева онемогућено да обавља здравствене услуге за осигуранике, а на рачун Завода здравственог осигурања. Напомиње како је надлежност Кантона да врши надзор из области здравства и да јамчи заштити људских права, а све што је наведено у Уставу Кантона Сарајево члан 13. у којем је наведено како Кантон заједно или са Федерацијом БиХ самостално или у координацији са федералним властима врши сљедеће надлежности: 1. Јамчење људских права, 2. Здравство, 3. Политика заштите човјекове околине и др.
- Што се пак тиче нарушене конкуренције од стране Министарства здравства КС, исто се види у сљедећем: Министарство здравства КС је издало одобрење за рад Подносиоцу захтјева у обављању дјелатности породичне/обитељске медицине. На достављени захтјев за умрежавање у систем пружања здравствене заштите из области породичне/обитељске медицине за осигуранике Завода здравственог осигурања КС никада није дало сагласност. Овим је онемогућен рад Поликлинике из домена породичне/обитељске медицине, а исто тако онемогућена права осигураницима на слободан избор љекара који имају регистровану дјелатност за породичну/обитељску медицину. 2006. године министрица здравства Кантона Сарајево проф. др. Зехра Диздаревић је на инсистирање директора Завода здравственог осигурања КС, упутила приједлог Скупштини Кантона Сарајево за умрежавање Поликлинике Атријум за услуге породичне/обитељске

медицине и ПЗУ Терме Илица из домена физикалне медицине. Скупштина Кантона Сарајево у јуну 2006. године није прихватила приједлог Одлуке иако су постојала позитивна мишљења надлежне Комисије. 2007. године Завод здравственог осигурања Кантона Сарајево закључује Уговор, али само са ПЗУ Терме Илица за физикалну медицину, без сагласности Министарства здравства КС.

- Министарство здравства КС је на захтјев Поликлинике Атријум требало одговорити према важећим Закономима и уврстити Поликлинику Атријум у мрежу из сљедећих разлога: 1. Захтјев је тада упућен Министарству здравства КС, а у циљу попуњавања Мреже амбулантне породичне медицине за локалитет Ступ II и МЗ Ступско Брдо. На наведеном локалитету је планирана амбуланта породичне медицине још 2003. године. Иста је отворена тек 2007. године, тј. двије године после подношења захтјева Поликлинике Атријум.
- Да су у одређеним медијима објављени неистинити чланци, у којима је наведено како није било захтјева од стране приватног сектора за пружањем услуга породичне медицине.
- Да члан 84. став (2) Закона о здравственој заштити предвиђа да Дом здравља обавља примарну здравствену заштиту кроз тимове породичне медицине, а послови породичне медицине обављају се у амбулантама породичне медицине који се могу организовати као дио Дома здравља или приватна пракса. У Кантону Сарајево није до сад регистрована ни једна амбуланта породичне медицине као приватна пракса.
- Да су Министарство здравства КС и Завод здравственог осигурања КС почетком 2011. године објавили Јавни позив за избор доктора породичне медицине осигураницима Кантона Сарајево. Позив је направљен протузаконито, јер се претходно није извршио Јавни позив за одабир пружаоца услуга здравствене заштите. На листи доктора породичне медицине није било приватног сектора. Те да тиме није био испоштован нити важећи Закон о јавним набавкама БиХ.
- Прецизирао је Захтјев у смислу нарушавања тржишне конкуренције од стране Завода здравственог осигурања КС, из разлога што исти није извршио попуно Мреже породичне медицине и склопио уговоре са здравственим установама како би осигурала услуга осигураницима Завода здравственог осигурања КС. Нерасписивањем јавног позива за пружаоце услуга здравствене заштите и неумрежавањем приватног сектора Завод за здравствено осигурање КС је директно угрозио права осигураника и пружаоца здравствених услуга из приватног сектора.
- Завод здравственог осигурања КС је у периоду од 2005. - 2010. године извршио набавку опреме – капиталне инвестиције у износу од 59.374.334,00 КМ. Од наведеног износа је за капитална улагања извршио куповину апаратуре и опреме у износу од 54 милијуна КМ и то директно преко Завода здравственог осигурања КС. Законом о здравственој заштити, из средстава обавезног здравственог осигурања се не могу издвајати средства за капитална улагања на начин како се то проводило у пракси. Наиме, у члану 99. алинеја 2. Закона о здравственом осигурању ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 30/97, 07/02, 70/08 и 48/11), је прописано да Кантонални заводи здравственог осигурања "планирају и прикупљају средства обавезног осигурања, те плаћају услуге здравственим установама

и приватним здравственим радницима". Из овога произлази да средства обавезног здравственог осигурања финансира само услуга здравствене заштите.

- *У наведеној допуни Подносилац захтјева је прецизирао Захтјев у односу на кршење Закона, те навео како се кршење односи на члан 4. став (1) тачке б) и ц).*

4. Релевантно тржиште

Релевантно тржиште, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06 и 33/10) чини тржиште одређених производа/услуга који су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште производа обухваћа све производе и/или услуге које потрошачи сматрају међусобно замјенивим с обзиром на њихове битне карактеристике, квалитет, намјену, цијену или начин употребе.

Према одредби члана 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно географско тржиште обухваћа cjелокупну или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантне услуге под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Релевантно тржиште услуга предметног поступка је тржиште пружања услуга породичне медицине.

Релевантно географско тржиште предметног поступка је подручје Кантона Сарајево.

Слиједом наведеног, релевантно тржиште предметног поступка је утврђено као тржиште пружања услуга породичне медицине у Кантону Сарајево.

5. Усмена расправа

У даљем току поступка, будући да се ради о поступку са странкама са супротним интересима, Конкуренијско вијеће је заказало усмену расправу, у складу са чланом 39. Закона, за дан 4.9.2013. године (позиви достављени Подносиоцу захтјева актом број: 03-26-3-003-20-П/13, Министарству здравства КС актом бр: 03-26-3-003-19-П/13, Скупштини Кантона Сарајево актом бр: 03-26-3-003-18-П/13 и Заводу за здравствено осигурање Кантона Сарајево актом број: 03-26-3-003-21-П/13 дана 9.7.2013. године).

Усмена расправа заказана за дан 4.9.2013. године на писмени образложени захтјев Подносиоца захтјева је одгођена, у складу са чланом 39. став (4) Закона (поднесак број: 03-26-3-003-27-П/13 запримљеним дана 13.8.2013. године), те је Конкуренијси савјет заказао нову усмену расправу за дан 18.9.2013. године (позиви достављени Подносиоцу захтјева актом број: 03-26-3-003-30-П/13, Министарству здравства КС актом бр: 03-26-3-003-29- П /13, Скупштини Кантона Сарајево актом бр: 03-26-3-003-28-П/13, и Заводу за здравствено осигурање КС актом број: 03-26-3-003-31-П/13, дана 20.8.2013. године).

На усменој расправи одржаној у просторијама Конкуренијског вијећа, испред Подносиоца захтјева начео је др. Мирсад Ђугум, директор Поликлинике Атријум, и пуномоћница адвокаткиња Мелиха Филиповић, а испред Министарства здравства КС: Суада Јусић дипл. правница и др. Алма Кадиф, по пуномоћи, за Завод здравственог осигурања КС: прим. др. Мустафа Цуплов и Недим Твртковић, дипл. правник по пуномоћи, и Скупштину Кантона Сарајево Ата Тефедарија, замјеница правобранитеља Правобранитељства Кантона Сарајево.

Током усмене расправе, Подносилац захтјева се изјаснио да у цијелости остаје код Захтјева, те је приложио у спис допис бр. 03-26-3-003-32-П/13 од 18.9.2013. године, којим се очитовао о наводима и доказима које су у току поступка достављале странке против којих је поступак покренут, те исте побија. Такође, током расправе Подносилац захтјева је изложио у кратко и да важеће Рјешењем о одобрењу за рад које је приложено у спису има у свом диспозитиву садржава и одобрење за рад за обављање дјелатности Породичне медицине у примарној здравственој заштити, те да је наведено Рјешење важеће до 31.3.2014. године, када се мора ускладити са Новим законским одредбама. Наведено су потврдиле представнице Министарства здравства Кантона Сарајево. 2006. године када је поднесен Захтјев за пружање услуга из примарне здравствене заштите Породичне медицине на подручју за које је тражио није постојала Амбуланта Ј.У. Дом здравља, те да Скупштина Кантона Сарајево је одбила уврстити Поликлинику Атријум у Мрежу амбуланти на подручју Кантона Сарајево, све до 2010. године. На тај начин је претрпљена велика материјална штета. 2007. године је отворена Амбуланта Ј.У. Дом здравља КС. Без обзира што у наведеној мрежи није било приватних здравствених установа, Завод здравственог осигурања КС је закључио уговор са приватном установом Терме Илиџа, која такођер није била уврштена у Мрежу.

Од 2010. године на снази је нови Закон о здравственој заштити и Завод за здравствено осигурање КС је одбио расписати Јавни тендер сукладно Закону о јавним набавкама и изабрати здравствене установе које задовољавају постављене критерије, и из тих установа одабрати тимове породичне медицине. Закон о здравственој заштити не познаје разлику између приватног и јавног сектора већ су са својим правима и могућностима пружања услуга пацијентима изједначени. Стога је пропуст Завода што није укључио у Јавни позив за избор љекара породичне медицине и љекаре из приватне праксе. Домови здравља имају монопол сада.

Представник Завода здравственог осигурања је навео како у претходном периоду није било могућности закључивања Уговора са приватном поликлиником Атријум, јер Скупштина Кантона Сарајево је одбила приједлог Министарства здравства КС да уврсти Подносиоца захтјева у Мрежу амбуланти на подручју Кантона Сарајево.

Обзиром да је 2010. године усвојен Закон о здравственој заштити, тек недавно је усвојена Методологија, на основу које је расписан Тендер за три недостајућа тима породичне медицине. Наведени тендер није расписан на основу Закона о јавним набавкама већ на основу процедуре Завода здравственог осигурања КС. А док је мрежа и Одлука Скупштине Кантона о утврђивању мреже амбуланти на подручју Кантона Сарајево престала да важи, односно стављена је изван снаге члан 37. Закона о здравственој заштити наводи како се љекари бирају са листе институција с којима Завод има уговор о пружању услуга породичне медицине.

Представнице Министарства здравства КС изјавиле се да остају код свих навода који су дати у писменом одговору на захтјев, те се позвале се на члан 52. Закона о здравственој заштити и Јединствену методологију уговарања вршења предметне услуге ("Службене новине Федерације БиХ" бр. 34/13).

Током расправе Подносилац захтјева је измјенио захтјев на начин да је исти повукао у дијелу који се односи на Скупштину Кантона Сарајево, што је и утврђено Записником са усмене расправе од 18.9.2013. године, и о

чему је Конкурenciјско вијеће донијело посебан Закључак (03-26-3-003-38- II /13, 25. септембар 2013. године), те се на основу истог није одлучивало у диспозитиву овог Рјешења.

Водитељ поступка је наложио и представницима Завода здравственог осигурања КС да доставе сву важећу документацију у вези с јавим позивом за избор недостајућих тимова породичне медицине.

Дана 23.9.2013. године, запримљена је под бројем 03-26-3-003-37-II/13 тражена документација у вези с проведеним Јавним позивом за уговарање услуга породичне/обитељске медицине од стране Завода здравственог осигурања КС, уз коју је достављен и текст Јавног позива, Рјешење о именовању комисије бр. 01-8966/13, и Записник о раду комисије бр. 01-8966-3/13 са отварања достављених понуда. Завод за здравствено осигурање је образложио како се ради о Записнику са сједнице комисије на којој су отворене пристигле понуде и евалуирани приложени документи, из истог је видљиво како су пријаве евалуиране и одређен приједлог о даљем току поступка који није окончан.

6. Прикупљање података од трећих лица

У току поступка ради утврђивања свих релевантних чињеница, у смислу члана 35. став (1) тачке а) и ц) Закона, Конкурenciјски савјет је прикупљао податке и документацију и од других тијела /институција које нису странке у поступку.

Слиједом наведеног, Конкурenciјски савјет је затражио, актом број: 03-26-3-003-17-II/13 од дана 9.7.2013. године од Завода за здравствено осигурање ЗЕ-ДО Кантона и актом бр. 03-26-3-003-16- II /13 дана 9.7.2013. године од Ј.У. Дом здравља са поликлиником "Изудин Мулабећировић - Изо" Тешањ информацију и образложење правног основа закљученог Пилот уговора, као и копију важећег уговора који има са Приватном здравственом установом у ЗЕ-ДО Кантону.

Ј.У. Дом здравља са поликлиником "Изудин Мулабећировић - Изо" Тешањ је доставио тражене податке и информације, поднеском број: 03-26-3-003-25-II/13 дана 16.7.2013. године. У истом поднеску, наведено је између осталог како Завод здравственог осигурања Зеница проводи пилот пројект уговарања здравствене заштите из домене породичне медицине у приватној пракси дужи низ година на начин да је Завод иницијатор и креатор пилот пројекта, а да се уговарање са ПЗУ "Медикус" врши преко Дома здравља Тешањ.

Завод за здравствено осигурање ЗЕ-ДО Кантона је доставио тражене податке и информације, поднеском број: 03-26-3-003-26-II/13 дана 19.7.2013. године. У истом поднеску, наведено је између осталог како Завод здравственог осигурања проводи пилот пројект о провођењу здравствене заштите из домена породичне медицине, те да се ради о концепту индиректног уговарања на два нивоа, први ниво је закључивање уговора између Дома здравља и Завода, а други ниво је између Дома здравља и љекара обитељске медицине, те да је тај вид јавно-приватног партнерства утемељен на непрофитном начелу, што доноси бројне предности.

7. Наставак поступка у складу са правним схватањима и примједбама из Пресуде Суда Босне и Херцеговине број: C13 У 014186 13 У од 3. марта 2015. године

Пресудом Суда Босне и Херцеговине, број: C13 У 014186 13 У од 3. марта 2015. године, уважена је Тужба привредног субјекта Поликлиника "Атријум" и поништио Рјешење Конкурenciјског савјета, број: 03-26-3-003-39-II/13

од 25. рујна 2013. године, те предмет вратио Конкурenciјском савјету на поновно рјешавање.

Обзиром да је Пресуда обавезујућа за Конкурenciјски савјет, исто је наставило с поступком.

У складу са Пресудом Суда БиХ бр: C13 У 014186 13 У, од странака у поступку је затражено очитовање о предметној пресуди у циљу потпуног утврђивања чињеничног стања, те правилне примјене Закона и то од Подносиоца захтјева бр: 03-26-3-003-54-II/13, од Министарства здравства Кантона Сарајево бр: 03-26-3-003-55-II/13 и од Завода здравственог осигурања Кантона Сарајево бр: 03-26-3-003-53-II/13, бр: 03-26-3-003-63-II/13 и бр: 03-26-3-003-65-II/13.

Подносилац захтјева (поднесак бр: 03-26-3-003-57-II/13 од 8. јуна 2015. године, бр: 03-26-3-003-61-II/13 од 18. јуна 2015. године и бр: 03-26-3-003-62-II/13 од 19. јуна 2015. године) у битном наводи слиједеће како је из Пресуде јасно видљиво како је имао све услове да се укључи у мрежу здравствене заштите из области обитељске медицине и разлог што није укључен у периоду је искључиво због опструкције Скупштине Кантона Сарајево, а што је на усменој расправи у Конкурenciјском савјету и потврђено од стране Министарства здравства КС, а то се најбоље види и потврђује јер су Завод здравственог осигурања КС и Поликлиника Атријум дана 7. маја 2014. године под бројем 01-6818/14 закључили Уговор о пружању услуга здравствене заштите из Породичне медицине које је и данас на снази али због овакве незаконите опструкције и погрешне оцјене достављених доказа и проведених доказа од стране Конкурenciјског савјета Поликлиника Атријум је претрпила штету јер је на незаконит начин искључена из мреже. Даље Подносилац захтјева наводи како је поступак оцјене посебно од утицаја на тржиште наметањем локацијских и других ограничења, онемогућио слободан приступ осталим привредним субјектима, приватним установама за пружање услуга породичне медицине, приступ на релевантно тржиште што је довело тужитеља који је изван предметне мреже у неравноправан положај.

Даље наводи како је Суд БиХ је недвосмислено потврдио да су тужени у својим поступцима довели тужитеља у неравноправан положај јер сви органи власти/институције на свим нивоима власти/ у БиХ без обзира на њихов правни статус, а који својим дјеловањем спрјечавају, ограничавају или нарушавају конкуренцију у БиХ потпадају под примјену Закона о конкуренцији. Такође, даље се наводи, како Закон о здравственој заштити није прописао да се пружање услуга породичне медицине која пада на терет средстава Завода за здравствено осигурање КС осигурава само у јавним установама, домовима здравља и амбулантама јер је исти Закон изједначио јавну и приватну праксу, а што се потврдило и закључењем уговора између Поликлинике Атријум и Завода здравственог осигурања КС из 2014. године. У односу на претрпљену штету Подносилац захтјева се није могао одредити јер није било ријешено претходно питање, а то је да ли је Поликлиника Атријум на законит или незаконит начин спрјечена да закључи уговор о пружању услуга породичне медицине осигураним лицима на терет Завода здравственог осигурања КС.

Министарство здравства КС је навело (поднесак бр: 03-26-3-003-58-II/13 од 9. јуна 2015. године) како Подносилац захтјева обавља дјелатност на основу важећих Рјешења изданих од стране Министарства здравства КС, као и да има сазања да је Уговор између Подносиоца захтјева и Завода здравственог осигурања КС о пружању услуга породичне медицине закључен. Министарство здравства КС је у оквиру својих надлежности дјеловало како би се Поликлиника Атријум уврстила у Мрежу здравствених установа на

подручју Кантона Сарајево, али је Скупштина Кантона Сарајево на 40. тој сједници одржаној 2006. године, одбила наведени приједлог.

Сходно одредбама чл. 41. тада важећег Закона о здравственој заштити ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 29/97) утврђено је да Завод здравственог осигурања Кантона Сарајево расписује конкурс или оглас за попуњу мреже здравствене дјелатности за обављање примарне, специјалистичко консултативне или болничке здравствене заштите, како би Завод закључио уговор са здравственом установом, односно приватним здравственим радницима. Јединствену методологију којом се ближе утврђују критерији и мјерила за закључивање уговора између надлежног завода здравственог осигурања и здравствене установе ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 34/13 и 90/13), донио је Завод здравственог осигурања и реосигурања Федерације БиХ, којом је утврђено да су субјекти уговарања надлежни заводи здравственог осигурања и здравствене установе, односно приватни здравствени радници, а одлуку о избору најуспјешнијег понуђача доноси Завод здравственог осигурања Кантона Сарајево, и закључује уговоре са здравственим установама, као и са здравственим радницима у приватној пракси.

Завод здравственог осигурања КС очитовао се (поднесак бр: 03-26-3-003-56-II/13 од 3. јуна 2015. године и бр: 03-26-3-003-65-II/13 од 1. листопад 2015. године) да је Завод дана 7. свибња 2014. године закључио Уговор о пружању услуга здравствене заштите из породичне медицине са Поликлиником Атријум бр. 01-6818/14, те исти доставља Конкуренијском савјету на увид.

Такођер, Завод здравственог осигурања КС се реферирао на Пресуду бр: С1 3 У 014186 13 У, те Захтјев Конкуренијског савјета. У свом поднеску Завод здравственог осигурања КС наводи како у периоду примјене Закона о здравственој заштити из 1997. године, Завод није расписивао огласе/позиве за попуњу мреже здравствених дјелатности. Дјелатност породичне медицине била је капацитирана кроз ЈУ "Дом здравља" Кантона Сарајево, тј. њене организацијске јединице. Таква "мрежа" била је установљена од стране Министарства здравства Кантона Сарајево.

Даље се наводи, у захтјевима за уврштавање у мрежу предметне дјелатности било је надлежно Министарство здравства Кантона Сарајево и Скупштина Кантона Сарајево. Међутим, опреза ради, Завод за здравствено осигурање КС сматра како подносилац захтјева никада није ни имао одобрење за рад за обављање предметне дјелатности-породична медицина.

У вези с јавним позивом Завод здравственог осигурања КС је у јуну 2013. године сачинио текст јавног позива за уговарање услуга са тимовима породичне/обитељске медицине и исти послао Министарству здравства КС ради давања сагласности.

Министарство здравства КС је, у свом одговору дало сагласност на поступак и текст Јавног позива. На основу исте сагласности објављен је Јавни позив у листовима Ослобођење и Дневни аваз и то 22. јуна 2013. године.

Директор завода за здравствено осигурање КС је именовао комисију за преглед и евалуацију понуда и израду записника о истом, те је иста по својим задужењима сачинила Записник, као и допуну записника. Наиме, у Записнику је констатирано како обје достављене понуде садржавају недостатке, које су понуђачи позвани да отклоне. Понуда Поликлинике Атријум није садржавала одобрење за рад у контексту породичне медицине, а други понуђач Еурофарм - Центар је имао мање недостатке (неусклађеност

шифри дјелатности). Ради утврђених недостатака од стране Комисије Поликлиника Атријум је покренула поступак пред Конкуренијским савјетом, који још није окончан пред Судом БиХ. Дана 2. децембра 2013. године Завод здравственог осигурања КС је запримио обавијест (бр: 10-34-27699-1/13 од 27.11.2013. године) од стране Министарства здравства КС како понуђач Поликлиника Атријум испуњава услове за обављање дјелатности породичне медицине. Након тога, Завод је допунио Записник, а по препоруци Комисије, донесена је Одлука о избору приватних ординација за пружање услуга породичне медицине бр: УО/04-267-8/14 од 15. јануара 2014. године, закључени су Уговори о пружању услуга породичне медицине са понуђачем Здравственом установом Еурофарм-Центар бр: 01-6817/14 од 7. маја 2014. године, и Уговор о пружању услуга породичне медицине са понуђачем Здравственом установом Поликлиника Атријум бр: 01-6818/14 од 7. маја 2014. године.

Уговор са Поликлиником Атријум је закључен за период од 1. маја 2014. године до 30. априла 2015. године, са могућношћу ревидирања периода важења, уз претходну сагласност обију уговорних страна. Ова могућност је предвиђена у случају да започете процедуре закључења нових уговора не буду правоснажно окончане до 30. априла 2015. године.

Капацитирајући ову одредбу уговора, а како нове процедуре нису ни започете уважавајући поступак пред Конкуренијским савјетом, Завод ће на слиједећој сједници Управном одбору предложити закључење Анекса Уговор о пружању услуга породичне медицине са Здравственом установом Поликлиника Атријум до 1. јануара 2016. године. Овоме у прилог иду и већ пристигле фактуре за плаћање, о којих су неке плаћене, а остале треба да буду, како би се овај правни однос окончао без одређених последица на осигуранике/пацијенте Кантона Сарајево.

На основу предњих навода Завод здравственог осигурања је доставио и свој Закључак о питањима овог поступка:

- Важећи Закон о здравственој заштити Федерације Босне и Херцеговине не прави разлику између јавног и приватног даваоца услуга.
- Кантонални заводи здравственог осигурања су проводитељи поступка додјеле уговора о пружању здравствених услуга.
- У истом поступку примјењује се Јединствена методологија коју је утврдио Завод здравственог осигурања и реосигурања Федерације Босне и Херцеговине, по претходно прибављеном мишљењу Кантоналних завода, као и уз претходну сагласност Федералног министра у складу са Основним пакетом здравствених права.
- Услуге у здравству уговарају се на основу проведених поступака јавне набавке, примјеном важећег Закона о јавним набавкама БиХ и подзаконских аката.
- Неспорно је да до данашњег дана ресорни федерални органи нису поступили у складу са законом и донијели проведбени акт (основни пакет здравствених права јер је исти донесен само једном и то за 2009. годину).
- Када је у питању Закон о здравственом осигурању ФБиХ ("Службене новине Федерације БиХ" бр. 30/97, 7/02, 70/08 и 46/11) основе, критерије и мјерила за закључивање уговора о пружању здравствених услуга, одређује се кантоналним прописом.
- Завод је предметни поступак водио на основу јавног позива - једностране изјаве воље, којег је објавио у дневним новинама. Поступак који је прецизиран одредбама Закона о облигационим односима, а не на

основу закона и подзаконских аката који су претходно наведени. Исти је у том моменту био најприхватљивији, али не и у складу са важећим прописима.

- Предметна приватна здравствена установа (Поликлиника Атријум) је на основу сазнања тек прије извјесног времена поднијела захтјев надлежном министарству здравства за усклађивање пословања са Законом о здравственој заштити Федерације Босне и Херцеговине. Закон је у примјени од 2010. године, а све здравствене установе су биле дужне своје пословање ускладити са истим у року од 24 мјесеца од дана ступања на снагу (члан 237. став 1.).
- Нужно је у складу са позитивним законским и подзаконским актима почети уговарати услуге у здравству из свих нивоа здравствене заштите или оних у којима је то могуће (а могуће је већем броју) гдје би кроз поступке одабира најповољнијих понуђача били одабрани најповољнији понуђачи, тј. Установе са подручја Кантона Сарајево.

Дана 23. фебруара 2016. године, запримљен је позив од Суда Босне и Херцеговине број: 03-26-3-003-71-II/13 у којем тражи од КонкурENCIЈског савјета да у року од три дана достави управни акт у овом предмету, у складу са својим надлежностима.

8. Наставак поступка у складу са правним схватањима и примједбама из Пресуде Суда Босне и Херцеговине број: C13 У 021399 16 У од 22. новембра 2016. године

Пресудом Суда Босне и Херцеговине, број: C13 У 021399 16 У од 22. новембра 2016. године, уважена је Тужба привредног субјекта Поликлиника "Атријум" и поништио Рјешење КонкурENCIЈског савјета, број: 03-26-3-003-72-II/13 од 25. фебруара 2016. године, те предмет вратио КонкурENCIЈском савјету на поновно рјешавање.

Обзиром да је Пресуда обавезујућа за КонкурENCIЈски савјет, исто је наставило с поступком.

У складу са Пресудом Суда БиХ бр: C13 У 021399 16 У, од странака у поступку је затражено очитовање о предметној пресуди у циљу потпуног утврђивања чињеничног стања, те правилне примјене Закона и то од Подносиоца захтјева бр: 03-26-3-003-84-II/13, од Завода здравственог осигурања Кантона Сарајево бр: 03-26-3-003-85-II/13 и Министарства здравства КС бр: 03-26-3-003-90-II/13.

Подносилац захтјева (поднесак бр: 03-26-3-003-88-II/13 од 22. децембра 2016. године), у битном наводи, како је КонкурENCIЈски савјет био у обавези утврдити ограничавање, спрјечавање и нарушавање тржишне конкурENCIЈе из члана 4. став 1. тачка б) и ц).

Завод здравственог осигурања КС очитовао се (поднесак бр: 03-26-3-003-89-II/13 од 29. просинца 2016. године) да у свему остаје код чињеница, доказа и аргументације изнесене у поступку који је претходио доношењу рјешења КонкурENCIЈског савјета 03-26-3-003-72-II/13 од 25. фебруара 2016. године, те предлаже КонкурENCIЈском савјету да подносиоца одбије са захтјевом.

Министарство здравства КС (поднесак бр: 03-26-3-003-91-II/13 од 23. јануара 2017. године), у битном наводи, да је Поликлиника Атријум има важеће Рјешење о одобрењу за рад, усклађено са важећим законским прописима бр: 10-37-6412/15 од 24. јуна 2015. године, на основу којег наставља обављати дјелатност породичне медицине. Даље се наводи како је Министарство информисано од ЈУ Завод за здравствено осигурање КС да је закључио уговор о пружању услуга породичне медицине за осигуранике КС. У претходном периоду од 2006. године, Поликлиника Атријум

није могла имати закључен уговор из разлога што није била уврштена у Мрежу здравствених установа на подручју КС. Ступањем на снагу новог Закона о здравственој заштити, Одлука Скупштине КС о утврђивању Мреже здравствених установа на подручју КС, је престала важити, односно стављена је изван снаге.

Закон о здравственој заштити ("Службене новине Федерације БиХ", број: 46/10 и 75/13) је у члану 52. предвидио да Завод здравственог осигурања и реосигурања Федерације БиХ, односно кантона, проводи поступак додјеле уговора о пружању здравствених услуга, односно поступак додјеле уговора за provedбу програма здравствене заштите. Чланом 37. став (1) Закона о здравственом осигурању ("Службене новине Федерације БиХ", број: 30/97, 7/02, 70/08 48/11) је прописано да се здравствена заштита на примарном, специјалистичко-консултативном и болничком нивоу, пружа осигураним лицима у здравственим установама и код приватних здравствених радника с којима је кантонални завод осигурања закључио уговор о пружању здравствене заштите. Јединствену методологију којом се поближе утврђују критеријуми и мјерила за закључивање уговора између надлежног завода здравственог осигурања и здравствене установе ("Службене новине Федерације БиХ", број: 34/13 и 90/13) је донио Завод здравственог осигурања и реосигурања Федерације БиХ, којом је утврђено да су субјекти уговарања надлежни Заводи за здравствено осигурање и здравствене установе, односно приватни здравствени дјелатници, а одлуку о избору најуспјешнијег понуђача доноси Завод здравственог осигурања КС, и закључује уговоре са здравственим установама, као и са здравственим дјелатницима у приватној пракси.

Према Јединственој методологији осигуравања здравствених услуга утврђених у Одлуци о основном пакету здравствених права, обавља се путем јавне набавке у складу са одредбама Закона о јавним набавкама БиХ, а проводе надлежни заводи здравственог осигурања.

Даље се наводи како је Министарство здравства КС на стајалишту да је нужно мијењати начин уговарања и финансирања здравствених услуга, поштујући све прописе који се односе на ово питање, а што се првенствено односи на потребу и нужност израде програма здравствене заштите, као основе за уговарање здравствених установа у јавном и приватном сектору под једнаким условима.

Завод здравственог осигурања КС је у току 2016. године, расписао јавни позив за пружање услуга породичне медицине за установе у приватном сектору и уговорио пружање услуга са три приватне здравствене установе, а за услуге специјалистичко-консултативне здравствене заштите није расписан јавни позив и поред чињенице да је Министарство здравства КС унапријед обавезало исто.

У свом одговору Министарство здравља КС наводи и да с обзиром на чињеницу да по законским прописима нема разлике између јавног и приватног сектора, односно да је приватна пракса изједначена са јавним здравством, те да до сада приватни сектор није био равноправно укључен у систем пружања здравствених услуга на терет Завода здравственог осигурања КС, Министарство здравства КС, је покренуло низ активности како би се, поштујући све законске прописе омогућио равноправан третман јавних и приватних здравствених установа по питању пружања услуга здравствене заштите осигураницима Кантона Сарајево. Сходно наведеном, Министарство здравства КС наводи како је мишљења да до 2010. године, није постојала могућност закључења уговора са приватним здравственим установама, обзиром да је на снази Одлука о Мрежи здравствених установа на подручју КС, а доношењем новог Закона о

здравственој заштити 2010. године, створене су претпоставке за уговарање и са приватним здравственим установама под једнаким условима као и са јавним сектором.

Како би додатно разјаснило чињенице и доказе у овом поступку Конкурентијски савјет је заказао усмену расправу за дан 15. фебруара 2017. године, те су странкама у поступку упућени позиви дана 30. јануара 2017. године, који су уредно запримљени од стране свих странака.

На усменој расправи су присуствовале све странке у поступку, а расправа је вођена у смислу разјашњења чињеница, на које је указао Суд БиХ, што је евидентирано Записником са усмене расправе број: 03-26-003-97-III/13.

9. Оцјена доказа

Након сагледавања релевантних чињеница и доказа утврђених током поступка, чињеница изнијетих на усменој расправи, података и документације мјеродавних институција, те уважавајући правна стајалишта Суда БиХ, Конкурентијски савјет је утврдио следеће:

Чланом 4. став (1) Закона је утврђено да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања и прешутни договори привредних субјекта, као и одлуке и други акти привредних субјекта који за циљ и последицу имају спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на тржишту.

Чланом 4. став (1) тачка б) Закона, утврђено је да се забрањени споразуми посебно односе на ограничавање и контроле производње, тржишта, техничког развоја или улагања, а чланом 4. став (1) тачка ц) утврђено је да се забрањени споразуми посебно односе на подјелу тржишта или извора снабдијевања.

У конкретном случају, Приватна здравствена установа Поликлиника Атријум, наводи како постоји забрањени споразум из члана 4. став (1) тоака а) и б) Закона о конкуренцији, а који је настао незакључивањем Уговора о пружању услуга примарне здравствене заштите између Подносиоца захтјева и ЈУ Завод за здравствено осигурање КС, од 2006. године, када је тражио од ЈУ Завод за здравствено осигурање КС да закључи предметни Уговор.

У поступку је неспорно утврђено како Приватна здравствена установа Поликлиника Атријум посједује ваљано одобрење за рад издано од стране Министарства здравства Кантона Сарајево и то Рјешењем бр. 10-37-9352/05 од 17.10.2005. године, са измјенама Рјешења бр. 10-37-9352-2/06 од 14.3.2006. године, Исправком Рјешења бр. 10-37-9352-1/05 од 18.11.2005. године, те Рјешењем бр. 10-37-16441/14 од 19. септембра 2014. године, са основном дјелатности пружање специјалистичко – консултативних услуга и то из области интерне медицине са ултразвучном дијагностиком, медицине рада у домену систематских и консултативних прегледа, породичне/обитељске медицине, те офталмологије, те да исте услуге може пружати али на терет пацијената који услугу и добију, а не ЈУ Завода за здравствено осигурање КС (током поступка је утврђено како је Подносиоцу издано ново Рјешење које је усклађено и са новим прописима, те је исти наставио обављати регистроване дјелатности на основу Рјешења изданог од Министарства здравства КС број: 10-37-6412/15 од 24. јуна 2015. године).

Подносилац захтјева се позива на кршење Закона о конкуренцији од 2006. године када је важио Закон о здравственој заштити из 1997. године ("Службене новине ФБиХ" бр. 29/97), и период важења "новог" Закона о здравственој заштити из 2010. године ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 46/10 и 75/13), те исти сматра да је у

цијелом том периоду требао имати закључен Уговор са ЈУ Завод за здравствено осигурање КС.

Конкурентијски савјет је извршио увид у одредбе "старог" и "новог" Закона о здравственој заштити.

Законом о здравственој заштити из 1997. године, чланом 37. став (2) и (4) прописано је:

"Здравствене установе примарне здравствене заштите оснивају се у складу с мрежом здравствене дјелатности, која подразумијева врсту и капацитет здравствених установа потребних за осигурање заштите здравља грађана на подручју кантона.

Здравствене установе се могу оснивати и изван мреже здравствене дјелатности, у складу са одредбама овог закона."

Чланом 38. прописано је како мјерила за успостављање мреже здравствене дјелатности из члана 37. одређују се планом здравствене заштите Федерације и Кантона, уважавајући између осталог: "привредне могућности".

Чланом 41. истог закона прописано је:

"Кантонални завод осигурања расписује позив за попуњавање мреже здравствене дјелатности из члана 37. ст. 1. и 2. овог закона за обављање примарне, специјалистичко-консултативне и болничке здравствене заштите.

Одлуку о избору најповољнијег понуђача, доноси кантонални завод осигурања - уз прибављену сагласност надлежног министра."

Чланом 42. став (1) истог закона прописано је:

"Кантонални завод осигурања закључује уговор са здравственим установама, односно приватним здравственим дјелатником који су најповољнији понуђачи из члана 41. став 2. овог закона."

Законом о здравственој заштити из 2010. године чланом 52. прописано је:

"Завод здравственог осигурања Федерације, односно кантона проводи поступак додјеле уговора о пружању здравствених услуга, односно поступак додјеле уговора за спровођење програма здравствене заштите, у складу с овим законом, Законом о здравственом осигурању, те прописима донијетим на основу ових закона, јединственом методологијом, прописом о систему побољшања квалитета, безбједности и о акредитацији у здравству, као и прописима о јавним набавкама Босне и Херцеговине.

Јединствену методологију којом се ближе утврђују критеријуми и мјерила за закључивање уговора између надлежног завода здравственог осигурања и здравствене установе, односно приватног здравственог радника из става 1. овог члана утврђује Завод здравственог осигурања и реосигурања Федерације Босне и Херцеговине, по претходно прибављеном мишљењу завода здравственог осигурања кантона, као и уз претходну сагласност федералног министра у складу с основним пакетом здравствених права.

Одлуку о избору најуспјешнијег понуђача доноси завод здравственог осигурања из става 1. овог члана и закључује уговор са здравственим установама односно приватним здравственим радником."

На основу достављених доказа и утврђеног чињеничног стања током целокупне provedбе овог поступка Конкурентијски савјет је на 141. сједници одржаној дана 21. фебруара 2017. године, разматрао наведени предмет и донијело одлуку да се Подносилац у свом захтјеву одбије, јер радње које се стављају на терет ЈУ Завод здравственог осигурања КС и Министарству здравства КС не представљају забрањени споразум из члана 4. Закона о конкуренцији, као и да у складу са чланом 2. Закона о конкуренцији поднесени Захтјев се односи на извршавање јавних законом регулисаних овласти изван домета Закон о

конкуренцији, а не на радње које обављају субјекти "учествујући на тржишту".

Неспорно је утврђено и како ЈУ Завод за здравствено осигурање КС, има у својим законом додјељеним надлежностима и закључивање Уговора о пружању услуга здравствене заштите на подручју Кантона Сарајево, како примарне, тако и специјалистичке са субјектима који испуњавају законом прописане услове.

Према томе, закључивањем овог уговора ЈУ Завод за здравствено осигурање КС с једне стране, друга страна остварује право на средства из ЈУ Завода, а која се у прорачун ЈУ Завод за здравствено осигурање КС осигуравају из доприноса за здравствено осигурање, које уплаћују обавезници, па тако и из осталих извора прописаних чланом 80. Закона о здравственом осигурању ("Службене новине ФБиХ" бр. 30/97, 7/02, 70/08 и 48/11).

Чињеница је, како услуге које се пружају у ЈУ Домови здравља у потпуно истом обиму имају сви осигураници, дакле лекар пружа исту услугу и лицу које уплаћује виши износ размјерно својој плаћи, те лица са нижим плаћама, као и неупослени, умировљеници, дјеца и остале категорије које се стекле право на обавезно здравствено осигурање, а не уплаћују доприносе. Све то на основу начела солидарности оних који раде са онима који не раде, за које се одредили наш законодавац, те исти систем није профитабилан, а стога овакав начин пружања услуга јасно указују како се ЈУ Дом здравља КС "не бави производњом, продајом роба и пружањем услуга, не учествују у промету роба и услуга, и који својим дјеловањем не могу спрјечавати, ограничавати или нарушавати тржишну конкуренцију". Обављање ове дјелатности не представља тржишну дјелатност, те на истом не вриједе, нити основни закони понуде и потражње за пружањем здравствених услуга, обзиром да је иста и непрофитабилна, те да је здравствена услуга на коју се овај Захтјев односи, јавна нетржишна услуга на коју се Закон о конкуренцији не примјењује.

Стога је, Конкуренцијски савјет утврдио како ЈУ Завод здравственог осигурања не обавља привредну дјелатност, не учествује у производњи и/или промету роба, односно пружању услуга, тиме ни посредно ни непосредно не учествује на тржишту због чега се исти не може сматрати "привредним субјектом" у смислу члана 4. Закона о конкуренцији.

Закон о конкуренцији се, управо односи на субјекте који дјелују на тржишту (супротно од јавног), на којем се врши размјена роба и услуга, који носе одређене ризике економске или финансијске, или пак имају могућност остваривања профита. Овакви привредни субјекти који дјелују на тржишту у слободно конкурентним тржиштима између себе се натјечу желећи постићи што боље резултате, и остварити своје циљеве. Међутим, на таквим тржиштима гдје су субјекти слободни може доћи до злоупотреба, договора о цијенама, подјеле на географска подручја, што је у сваком случају забрањено, и у том смислу између осталог, је Конкуренцијски савјет дужан дјеловати, те изрећи казне за такве прекршаје.

А дјелатности за које је држава/законодавац одредила да су од посебног интереса, подвео из је под јавне услуге, те у том смислу и искључио конкуренцију, или пак дао овласти да одређено државно тијело, одређује и управља таквим дјелатностима.

Као илустрацију за разликовање "јавних услуга" и тржишног понашања, може послужити и чињеница да на одређеним тржиштима, гдје су законима основани регулатори тржишта, који у својим надлежностима често имају, нпр. утврђивање цијена одређеним услугама, или

могућност да одређеним субјектима дају повлаштени положај на тржишту у односу на постојеће, или одређене повластице, а све с циљем увођења нових субјеката на тржиште, и коначно повећање конкуренције.

Такво понашање, као што је утврђивање цијена, подјела тржишта, би дакле поредстављало тешка ограничавања у складу са Законом о конкуренцији, међутим на овакве јавне субјекте - регулаторе исти Закон се не примјењује, а тако и на ЈУ Завод за здравствено осигурање КС које дјелује у складу са својим овластима.

Конкуренцијски савјет у испитивању примједби из Пресуде Суда Босне и Херцеговине број: C13 У 021399 16 У од 22. новембра 2016. године, у смислу члана 4. став (1) тачка б) и ц), у поновном поступку је правилно и потпуно утврдило чињенично стање на начин што је позвало странке у поступку да доставе нове податке, с обзиром да се не ради о опћепознатим чињеницама или доказима и по могућности их поднијети на усменој расправи која је одржана дана 15. фебруара 2017. године, о утврђивању чињеница из члана 4. став (1) тачка б) и ц), које је Суд БиХ наложио на страници 5. Пресуде. Странке су се очитовале поднесцима бр: 03-26-3-003-88-П/13 од 22. децембра 2016. године (Подносилац захтјева), бр: 03-26-3-003-89-П/13 од 29. децембра 2016. године (Завод за здравствено осигурање КС) и бр: 03-26-3-003-91-П/13 од 23. јануара 2017. године (Министарство здравства КС), на начин да нису доставиле никакве нове податке нити предложиле нове доказе о утврђивању предметних, спорних чињеница.

На усменој расправи приступиле су све странке, а утврђено је да у Мрежу здравствених установа није укључена нити једна приватна установа, па самим тим ни Поликлиника Атријум, од стране Скупштине КС, а то значи да је Скупштина КС одредила да се услуга породичне медицине врши као јавно овлашћење, а не као тржишна услуга.

Обзиром да Конкуренцијски савјет у сврху оцјене датог случаја, а у складу са чл. 43. став (7) Закона може користити судском праксом Европског суда правде и одлукама Европске комисије, овакав став су заузела и наведена тијела.

Међутим, ступањем на снагу Споразума о стабилизацији и придруживању између европских заједница и његових држава чланица, с једне стране и Босне и Херцеговине с друге стране ("Службени гласник БиХ - Међународни уговори", бр. 10/08) (даље у тексту: Споразум о стабилизацији и придруживању), примјена члана 43. став (1) Закона је посебно добила на значају, обзиром да је истим споразумом примјена критерија и правне стечевине Европске уније, постала обавезна, у складу са чл. 71. Споразума.

Наиме, у складу са предњем, а према критеријумима утврђеним у Пресудама Европског суда правде за привредни субјект се може сматрати врло широки круг тијела, без обзира на облик и организираност, па и јавна тијела којима је држава повјерила обављање одређених послова (примјена чл. 106. ст. 2. УФЕУ), али и јавна тијела ако обављају господарску дјелатност, али ако није ријеч о активностима које би потпадале под "извршавање јавних овласти" (предмет C-343-95 *Cali e Figli protiv SEPG* (1997) ZSP I-1547 (субјекат поступа у извршавању јавних овласти ако се ради о "задатку од јавног интереса који представља саставни дио битних функција државе" и ако је та дјелатност "повезана с обзиром на своју природу, циљ и правила којима је подвргнута с извршавањем овласти која су типична за јавно тијело" § 23. Пресуде).

Како се поставити према "јавним тијелима" у којима се недвосмислено подразумева и ЈУ Завод за здравствено

осигурање КС, према Мишљењу неовисног адвоката Jakobsa u predmetu C-67/96, etc. Albany International BV protiv SBT (1999) ZSP I-5751 које гласи:

"Када је ријеч о привредном субјекту као субјекту права тржишне конкуренције, користи се тзв. функционални приступ. Наиме, одређени субјекат може у једној ситуацији поступати као привредни субјекат, обављати неку привредну дјелатност, а у другој ситуацији може извршавати своје јавне овласти. У сваком конкретном случају потребно је размотрити какву функцију обавља одређено тијело како би се могло оцијенити може ли га се сматрати привредним субјектом у смислу права конкуренције."

Дакле, примјеном функционалног схваћања појма "привредни субјекат", издавају се одређени критеријуми, а то су: привредни субјекат мора нудити добра или услуге на тржишту, сносити економски или финансијски ризик пословања и имати могућност остваривања профита. Темељем горе наведених чињеница, које су утврђене у поступку, Конкурнцијски савјет је јасно закључио како ЈУ Завод за здравствено осигурање КС у конкретном случају не може бити "привредни субјекат" у смислу правила заштите конкуренције које штити Закон о конкуренцији.

Као друго, у периоду важења "старог" закона Подносилац је тражио модалитет закључења Уговора са ЈУ Завод за здравствено осигурање КС које је и било закључивати исте уговоре, уз сагласност Министарства здравства КС у складу са чл. 37. став (3) и (4), члана 41. и члана 42. став (1), према прописаном поступку на јавном позиву.

Чињеница је да ЈУ Завод за здравствено осигурање КС, није никада расписивао позив за закључење уговора, односно "за попуњавање мреже здравствених установа" за пружање услуга примарне здравствене заштите у складу са чл. 41., што значи да само у случају недостајућих капацитета, потребно расписати позив и попуњавати "мрежу", а сам ЈУ Завод за здравствено осигурање КС навео како исте није проводио из разлога "капацитетности", што је исти имао дужност водити рачуна у складу са чланом 38. тада важећег Закона о здравственој заштити да се у успостави мреже, у коју би био уврштен Подносилац захтјева на основу процедуре из горе споменутих одредби, уважавајући између осталог: "привредне могућности". Што упућује на закључак да је противна страна, дјеловала у оквиру својих законских овласти, те ни у којем случају својим поступањем није довела Поликлинику Атријум неповољан конкурентски положај.

Конкурнцијски савјет је утврдио да у периоду од 2006. године до 2010. године Поликлиника Атријум није имала закључен Уговор о услуга породичне медицине на терет средстава Завода за здравствено осигурање КС, те да Завод за здравствено осигурање КС у том периоду није ни расписивао огласе/позиве за попуњу мреже здравствених дјелатности, те да је исти завод цијенио како нема потребе расписивати огласе за попуњу, обзиром да је је дјелатност породичне медицине била капацитирана кроз ЈУ "Дом здравља" Кантона Сарајево, и кроз њене организацијске јединице, те да чињеницом да Поликлиника Атријум у даном периоду није имала уговор о пружању услуга породичне медицине, није прекршен члан 4. став (1) тачка б) Закона, у смислу ограничавања и контроле производње, тржишта, техничког развоја или улагања, као ни члан 4. став (1) тачка ц) подјела тржишта или извора снабдијевања.

Такође, нису тачни наводи Подносиоца о обавези Завода за здравствено осигурање КС да закључи уговор с Подносиоцем из разлога што подручју гдје је смјештена Поликлиника Атријум има 3.314 становника на локалитету Ступ II, као и 651 становник МЗ Ступско брдо, те да на

истом ЈУ Дом здравља Кантона Сарајево нема своју амбуланту. Амбуланта Ј.У. Дом здравља Кантона Сарајево дјелује на том подручју још од 2007. године, а према према минималном критеријуму Закона о здравственој заштити у свакој општини мора постојати најмање једна здравствена установа, а не у насељу или ужем локалитету како наводи Подносилац захтјева.

Тако, и у периоду важења "новог" Закона након проведеног поступка Подносилац захтјева је закључио Уговор о пружању услуга здравствене заштите из породичне медицине са Поликлиником Атријум бр: 01-6818/14 од 28. априла 2014. године.

Након што је усвојена Јединствена методологија (2013.) од стране Завода за здравствено осигурање и реосигурања Федерације Босне и Херцеговине којом се ближе утврђују критеријуми и мјерила за закључивање уговора између надлежног завода за здравствено осигурање и здравствене установе, односно приватног здравственог радника, по претходно прибављеном мишљењу завода за здравствено осигурање кантона, као и уз претходну сагласност федералног министра у складу с основним пакетом здравствених права, уз сагласност Министарства здравства КС, Завод за здравствено осигурање КС расписав Јавни позив за уговарање услуга са тимовима обитељске/породичне медицине.

Одлуку о избору најуспјешнијег понуђача донио је Завод за здравствено осигурање КС и закључио Уговор о пружању услуга здравствене заштите из породичне медицине са Поликлиником Атријум бр: 01-6818/14 од 28. априла 2014. године.

Конкурнцијски савјет је утврдио да у периоду од 2010. године, након доношења "новог" Закона о здравственој заштити, такође, није прекршен члан 4. став (1) тачка б) Закона, у смислу ограничавања и контроле производње, тржишта, техничког развоја или улагања, као ни члан 4. ставак (1) тачка ц) подјела тржишта или извора снабдијевања.

Као треће, незакључивање Уговора о пружању услуга породичне медицине од стране ЈУ Завод за здравствено осигурање КС са Поликлиником Атријум не може се ни у којем случају сматрати за испуњење дјела описаног у члану 4. Закона о конкуренцији, о забрањеном споразуму насталом нечињењем (непоступањем надлежног тијела).

Конкурнцијски савјет не оспорава постојање дјела нечињењем, односно пропуштањем обављања одређене радње, чиме би се испунило у потпуности дјело које је описано, ипак као што у казненом праву постоје дјела која због своје нарави не могу бити испуњена нечињењем, као нпр. крађа тако је Конкурнцијски савјет става и да дјело које се сматра забрањеним конкурнцијским дјеловањем, и које је кажњиво према закону о конкуренцији, а то је "забрањени споразум" из члана 4. Закона, не може бити испуњено на начин нечињењем, јер је само закључивањем споразума чини забрањена радња, па чак и у ширем тумачењу овог дјела, одлука одређеног тијела је могуће да су испуњени услови за изрицање казне, али ипак "незакључивање уговора", или "недоношење одлуке" није могуће подвести под "забрањени споразум" који представља облик активног протуконкурентског дјеловања.

Подносилац захтјева је током поступка приложио и Пилот уговор о provedби здравствене заштите из домена породичне медицине са приватном здравственом установом у Зеничко-добојском кантону, док у Сарајевском кантону не постоји нити један уговор са приватном здравственом установом за пружање услуга породичне медицине, што је током поступка измијењено јер су достављени докази како је

Завод здравственог осигурања КС, закључио Уговор са Поликлиником Атријум и Еурофарм-центар, па обзиром на чињеницу, на основу Уставних одредби, да је здравство дијелом регулисано Кантоналним прописима, Конкурентски савјет није сматрао за битним да улази у анализу разлога и начин поступања Завода у Зеничко-добојском кантону, обзиром да се на исти не примјењују исти прописи. Конкурентски савјет није разматрао ваљаност и постојање Уговора између Завода здравственог осигурања КС и приватне здравствене установе Терме Илида, на које се Подносилац жалио, јер је се у предметном Уговору не ради о пружању услуга породичне медицине, већ о уговору о пружању специјалистичких услуга. Наиме, и Подносилац захтјева током поступка није оспоравао чињеницу како и сам има Уговор о пружању специјалистичких услуга на терет Завода здравственог осигурања КС, те да је предмет поступка није пружање специјалистичких услуга, већ обавеза закључивања уговора о пружању услуга примарне здравствене заштите.

У односу на Министарство здравства КС, Конкурентски савјет је утврдио како исто није било надлежно за реализацију захтјева Подносиоца, тј. није било надлежно за закључивање Уговора о пружању услуга примарне здравствене заштите на терет средстава завода за здравствено осигурање КС, што је и примарни циљ Подносиоца Захтјева, па је стога и утврдило како горе наведено Министарство својим дјеловањем или недјеловањем, није спрјечило, ограничило или нарушило конкуренције на тржишту, и то члана 4. став (1) тачка б) Закона, у смислу ограничавања и контроле производње, тржишта, техничког развоја или улагања, као ни члан 4. став (1) тачка ц) подјела тржишта или извора опскрбе.

Конкурентски савјет није разматрао, однос Скупштине Кантона Сарајево и Подносиоца захтјева, јер је током поступка Подносилац захтјева повукао захтјев у односу на исту, о чему је Конкурентски савјет донио и Закључак бр. 03-26-3-003-38-II/13 од 25. септембра 2013. године.

Имајући у виду и одредбу члана 36. Закона о конкуренцији, о терету доказивања, Конкурентски савјет сматра како Подносилац захтјева није успио доказати како су странке против којих је овај поступак вођен прекршиле одредбе Закона о конкуренцији, у смислу ограничавања и контроле производње, тржишта, техничког развоја или улагања, као ни подјеле тржишта или извора опскрбе, у односу на Подносиоца захтјева.

Због тога Конкурентски савјет остаје код диспозитива Рјешења, а првенствено из разлога што се вршење услуге породичне медицине у спорном периоду није морало, нити је вршило на комерцијалној тржишној основи већ се вршило као јавно овлаштење. Због тога, из утврђених чињеница, а у складу са законом о конкуренцији и правним стандардима Суда правде ЕУ, одлучило као у диспозитиву наведеног рјешења, односно да се противник захтјева у смислу члана 4. не може сматрати субјектом у смислу члана 2. Закона о конкуренцији.

На основу свега наведеног Конкурентски савјет је одлучило као у тачки 1. диспозитива овога Рјешења.

10. Трошкови поступка

Пуномоћник Подносиоца захтјева је дана 19.9.2013. године Поднеском бр. 03-26-3-003-36-II/13 доставио Конкурентском савјету трошковник на име обављених услуга заступања у поступку у укупном износу од 3.767,40 КМ.

Остале странке у поступку, нису тражиле трошкове поступка.

Конкурентски савјет је узео у обзир одредбе Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04 и 88/07 и 93/09), и то члан 105. став (2) Закона о управном поступку када у поступку учествују двије или више странака са супротним интересима, странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су тој странци настали учешћем у поступку.

Према члану 105. став (3) Закона о управном поступку трошкови за правно заступање надокнађују се само у случајевима кад је такво заступање било нужно и оправдано.

Како Подносилац захтјева није успио са својим захтјевом, а странке против којих је поступак вођен нису тражиле трошкове поступка, одлучено је као у тачки 2. диспозитива овог Рјешења.

11. Поука о правном лијеку

Против овога Рјешења није дозвољена жалба.

Незадовољна странка може покренути Управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овога Рјешења.

Број 03-26-3-003-98-II/13
21. фебруара 2017. године
Сарајево

Предсједница
Мр. **Аријана Регода-Дражић**, с. р.

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine, na osnovu člana 25. stav (1) tačka e), člana 42. stav (1) tačka a), a u vezi s članom 4. stav (1) Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), a u skladu sa članom 105. Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), i člana 62. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), u postupku pokrenutom po Zahtjevu za pokretanje postupka privrednog subjekta Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo, zastupana po punomoćnicima advokatima dr. Kenanu Ademoviću i Melihi Filipović, Čobanija 8., 71 000 Sarajevo, protiv Kantona Sarajevo: Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo i Zavoda za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo, radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije iz člana 4. stav (1) tačke b) i c) Zakona o konkurenciji, zaprimljenog pod brojem: 03-26-3-003-II/13 dana 15. februara 2013. godine, a postupajući po Presudi Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 021399 16 U od 22. novembra 2016. godine, Konkurencijsko vijeće na 141. (stotinučetredeset i prvoj) sjednici održanoj 21. februara 2017. godine, je donijelo

RJEŠENJE

- Odbija se Zahtjev privrednog subjekta Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo, protiv Kantona Sarajevo, Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo i Zavoda za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo, radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije iz člana 4. stav (1) tačke b) i c) Zakona o konkurenciji, kao neosnovan.
- Odbija se zahtjev za plaćanje troškova postupka podnesenih od strane punomoćnika privrednog subjekta Zdravstvena

ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo.

3. Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Ovim Rješenjem izvršava se Presuda Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 3 U 021399 16 U od 22. novembra 2016. godine (u daljem tekstu: Presuda), kojom je Sud Bosne i Hercegovine uvažio Tužbu privrednog subjekta Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo (u daljem tekstu: Podnosilac zahtjeva ili Poliklinika Atrijum) i poništio Rješenje Konkurencijskog vijeća, broj: 03-26-3-003-72-II/13 od 25. veljače 2016. godine (u daljem tekstu: Rješenje), te predmet vratio Konkurencijskom vijeću na ponovno rješavanje.

Konkurencijsko vijeće je presudu zaprimilo dana 29. novembra 2016. godine pod brojem: 03-26-3-003-84-II/13.

Prema članu 62. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), kada sud poništi akt protiv kojeg je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kojem se nalazio prije nego što je poništen akt donesen, te je pri donošenju novog rješenja vezan pravnim shvatanjima i primjedbama suda u vezi s postupkom.

Konkurencijsko vijeće je dana 25. februara 2016. godine, donijelo rješenje broj: 03-26-3-003-72-II/13, kojim se odbija Zahtjev privrednog subjekta Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo, protiv Kantona Sarajevo, Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo i Zavoda za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo, radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije iz člana 4. stav (1) tačke b) i c) Zakona o konkurenciji, kao neosnovan i zahtjev za plaćanje troškova postupka podnesenih od strane punomoćnika privrednog subjekta Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo.

1. Pokretanje postupka

Konkurencijsko vijeće je dana 15.2.2013. godine, pod brojem 03-26-3-003-II/13 zaprimilo Zahtjev za pokretanje postupka (u daljem tekstu: Zahtjev) u smislu člana 28. Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), (u daljem tekstu: Zakon), podnesen od strane privrednog subjekta Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo, zastupan po punomoćnicima advokatima dr. Kenanu Ademoviću i Melihi Filipović, Čobanija 8., 71 000 Sarajevo (punomoć od 15.2.2013. godine), protiv Kantona Sarajevo: Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo (u daljem tekstu: Ministarstvo zdravstva KS) i Zavoda za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo (u daljem tekstu: Zavod za zdravstveno osiguranje KS) radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije odnosno utvrđivanja zabranjenih konkurencijskih djelovanja iz člana 4. stav (1) tačke b) i c) Zakona o konkurenciji.

Kompletiranjem predmetnog Zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je na temelju člana 28. stav (3) Zakona dana 25.3.2013. godine izdalo Potvrdu o prijemu kompletnog i urednog Zahtjeva, broj: 03-26-3-003-1-II/13.

2. Stranke u postupku

Stranke u postupku su privredni subjekt Zdravstvena ustanova Poliklinika "Atrijum", Džemala Bijedića 185, Ilidža, 71 000 Sarajevo, Kanton Sarajevo: Ministarstvo zdravstva Kantona Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo i

Zavod za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo.

3. Postupak po Zahtjevu za pokretanje postupka

U Zahtjevu, Podnosilac zahtjeva opisuje činjenično stanje i okolnosti koje su razlog za podnošenje Zahtjeva te ukratko navodi sljedeće:

- Da podnosi Zahtjev za pokretanje postupka protiv Kantona Sarajevo, Ministarstva zdravstva KS, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo, Zavoda za zdravstveno osiguranje KS, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo, Skupštine Kantona Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije, odnosno utvrđivanja zabranjenih konkurencijskih djelovanja iz člana 4. stav (1) tačke a), b), c) i d) Zakona, a u proceduri sklapanja Ugovora o pružanju porodično/obiteljskih medicinskih usluga osiguranim licima na teret novčanih sredstava Zavoda za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo;
- Da je Poliklinika Atrijum ispunila sve zakonske uslove i Rješenjem broj 10-37-9352705 od dana 17. maja 2005. godine dobila odobrenje za rad i u oblasti porodične/obiteljske medicine;
- Da je Poliklinika Atrijum tražila da se uvrsti u mrežu obiteljske medicine, jer je isto omogućeno članom 64. Zakona o zdravstvenoj zaštiti FBiH ("Službene novine FBiH" br. 46/10), te da joj je odgovoreno da će prilikom izmjena mreže zdravstvene djelatnosti na području Kantona Sarajevo, a imajući u vidu utvrđenu proceduru i rokove za donošenje istih, između ostalog razmotriti i mogućnost uvrštavanja dijela privatne zdravstvene djelatnosti u navedenu mrežu;
- Da na području gdje je smještena Poliklinika Atrijum ima 3.314 stanovnika na lokalitetu Stup II, kao i 651 stanovnik MZ Stupsko brdo, te da na istom JU Dom zdravlja Kantona Sarajevo nema svoju ambulantu;
- Da se uz Polikliniku Atrijum i Zdravstvena ustanova Terme Ilidža prijavila za zaključenje ugovora, te da je Kantonalni zavod zdravstvenog osiguranja Sarajevo, polovinom 2006. godine zaključilo ugovor sa Privatnom zdravstvenom ustanovom Terme Ilidža na području Kantona Sarajevo;
- Da je na prijedlog Poliklinike Atrijum, od strane Zakonodavno pravne komisije Skupštine Kantona Sarajevo izvršena izmjena i dopuna mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo, te je ista uvrštena u "mrežu";
- Da je Podnosilac zahtjeva više puta tražio zaključenje ugovora o pružanju usluga primarne zdravstvene zaštite za Zavodom zdravstvenog osiguranja KS, te da isti nije zaključen;
- Da je na istoj zakonskoj osnovi zaključen Pilot ugovor između JU Dom zdravlja Tešanj i Zavoda zdravstvenog osiguranja, te Pilot ugovor između JU Dom zdravlja Tešanj i Privatne zdravstvene ustanove "Medicus" iz Tešnja, u Zeničko-dobojskom kantonu;

Kao dokaze za svoje navode, Podnosilac zahtjeva je priložio i sljedeće preslike originala: dopis Podnosioca zahtjeva upućen Kantonalnom ministarstvu zdravstva od 12.12.2005.godine, Obavještenje Ministarstva zdravstva KS broj: 10-37-32416/05 od 27.12.2005. godine, Dopis - Zastupničko pitanje, broj: 07-37-5691/11 od 22.9.2011. godine od strane Federalnog ministarstva zdravstva, izvadak iz Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine FBiH" br. 46/10), Prijedlog Odluke o usvajanju mreže ambulant Porodične/obiteljske medicine u JU Dom zdravlja Kantona Sarajevo, i Prijedlog Mreže ambulant Porodične/obiteljske medicine u JU Dom zdravlja Kantona Sarajevo, Dopis

Podnosioca zahtjeva upućen Ministarstvu zdravstva KS od 9.1.2006. godine, Urgencija po zahtjevu od 12.12.2005. godine Podnosioca zahtjeva upućena Ministarstvu zdravstva KS od 10.3.2006. godine, Zahtjev za umrežavanje Zdravstvene ustanove Poliklinka "Atrijum" u mrežu Zdravstvenih ustanova u Kantonu Sarajevo za pružanje usluga iz domena porodične/obiteljske medicine od 9.5.2006. godine, Izvještaj Zakonodavno-pravne komisije Skupštine Kantona Sarajevo upućen Vladi Kantona Sarajevo broj: 01-05-22611/06 od 13.7.2006. godine, Prijedlog izmjena i dopuna mreže Zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo sa Obrazloženjem, Dopis Ministarstva zdravstva KS upućen Podnosiocu zahtjeva br. 10-37-13481/08 od 1.4.2008. godine, Dopis - Odgovor na Zastupničko pitanje, broj: 06-37-3854/11 od 6.6.2011. godine od strane Federalnog ministarstva zdravstva, Obrazac Izjava o izboru/promjeni izabranog doktora porodične/obiteljske medicine i Uputstvo o načinu ostvarivanja prava na slobodan izbor doktora medicine i doktora stomatologije primarne zdravstvene zaštite u Kantonu Sarajevo, informacija o sredstvima zavoda zdravstvenog osiguranja i izdvojenim za kapitalna ulaganja za potrebe zdravstvenih ustanova, za razdoblje od 2005. godine do 2010. godine i provedenoj zakonskoj regulativi, dostavlja se od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije Bosne i Hercegovine upućen Vladi Federacije Bosne i Hercegovine br. 01/IV-09-1-2563-3/11 od 30.1.2012. godine, izvod iz Zakona o pravima, obavezama i odgovornostima pacijenata ("Službene novine FBiH" br. 40/10), Dopis Podnosioca zahtjeva upućen Ministarstvu zdravstva KS, Odgovor na dopis upućen Podnosiocu zahtjeva od strane Ministarstva zdravstva KS br. 10-37-288/10 od 12.1.2012. godine, Izvještaj Komisije za zaštitu javnog zdravlja, sanitarnu zaštitu i zaštitu stanovništva Skupštine Kantona Sarajevo upućenog Vladi Kantona Sarajevo, Poslasticima u Skupštini br. 01-05-22930/06 od 18.7.2006. godine, Dopis podnosioca zahtjeva upućen Zavodu zdravstvenog osiguranja KS, Odgovor na dopis upućen Podnosiocu zahtjeva od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja KS br. 01-3-167/11 od 25.1.2012. godine, Dopis upućen od strane Podnosioca zahtjeva Federalnom ministarstvu zdravstva od 27.2.2012. godine, Odgovor na dopis upućen Podnosiocu zahtjeva od strane Federalnog Ministarstva zdravstva br. 06-37-1422/12 od 5.3.2012. godine, Dopis Podnosioca zahtjeva upućen Zavodu zdravstvenog osiguranja KS od 16.7.2012. godine, Odgovor na dopis upućen Podnosiocu zahtjeva od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja KS br. 01-2-6240/12 od 18.7.2012. godine, Pilot Ugovor o provođenju zdravstvene zaštite iz domena porodične medicine između J.U. Dom zdravlja Tešanj i Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojskog kantona (nepotpisan), Pilot Ugovor o provođenju zdravstvene zaštite iz domena obiteljske medicine između J.U. Dom zdravlja Tešanj i PZU "Medicus" Tešanj (nepotpisan), Zaključak Vlade kantona Zeničko-dobojskog br. 02-97-1758/05 od 1.6.2005. godine, Rješenje Ministarstva zdravstva br. 10-37-9352/05 od 17.10.2005. godine, Saglasnost Ministarstva zdravstva br. 10-37-14170/11 od 5.1.2012. godine, Rješenje o izmjenama podataka Općinskog suda u Sarajevu br. 065-0-Reg-12-000672 od 31.1.2012. godine, Bilans uspjeha za period od 1.1.2011. do 31.12.2011. godine, Bilans stanja na dan 31.12.2011. godine Podnosioca zahtjeva.

Na osnovu gore navedenog, Podnosilac zahtjeva predlaže Konkurencijskom vijeću da utvrdi da su Kanton Sarajevo: Ministarstvo zdravstva KS, Zavod za zdravstveno osiguranje KS i Skupština Kantona Sarajevo, spriječili na nezakonit način umrežavanje Poliklinike "Atrijum" u mrežu porodične/obiteljske medicine u Kantonu Sarajevo, a koje za cilj ima sprječavanje, ograničavanje i narušavanje tržišne konkurencije, kako je predviđeno članom 4. stav (1) tačke a), b), c) i d) Zakona.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da povrede Zakona, na koje Podnosilac zahtjeva ukazuje, nije moguće utvrditi bez provedbe postupka, te je u skladu sa članom 32. stav (2) Zakona, na 57. sjednici održanoj dana 4.4.2013. godine, donijelo Zaključak o pokretanju postupka protiv protiv Kantona Sarajevo: Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo, Zavoda za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo, Ložionička 12, 71 000 Sarajevo, Skupštine Kantona Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71 000 Sarajevo, broj: 03-26-3-003-3-II/13 (u daljem tekstu: Zaključak), radi utvrđivanja postojanja povrede iz člana 4. stav (1) tačka a), b), c) i d) Zakona o konkurenciji.

Konkurencijsko vijeće, u skladu sa članom 33. stav (1) Zakona, je dostavilo Zahtjev i Zaključak na odgovor Ministarstvu zdravstva KS, aktom broj: 03-26-3-003-8-II/13 dana 4.4.2013. godine, Zavodu za zdravstveno osiguranje KS, aktom broj: 03-26-3-003-8-II/13 dana 4.4.2013. godine, Skupštini Kantona Sarajevo, aktom broj: 03-26-3-003-8-II/13 dana 4.4.2013. godine.

Konkurencijsko vijeće je dostavilo Zaključak Podnositelju zahtjeva, aktom broj: 03-26-3-003-7-II/13 dana 4.4.2013. godine.

Ministarstvo zdravstva Kantona Sarajevo je u odobrenom roku dostavilo odgovor Konkurencijskom vijeću, u smislu člana 33. stav (3) Zakona, podneskom broj: 03-26-3-003-10-II/10 dana 22.4.2013. godine, u kojem u potpunosti osporava Zahtjev, te u bitnom navodi sljedeće:

- da je Ministarstvo zdravstva KS zaprimilo dopis Poliklinike Atrijum, sa zahtjevom za potpisivanje ugovora za pružanje usluga obiteljske medicine u sklopu spomenute poliklinike;
- na ovaj akt Ministarstvo zdravstva KS je uputilo dopis Zavodu zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo, u kojem navodi da ministarstvo cijeni da je potrebno sagledati predmetni zahtjev u kontekstu pozitivnih zakonskih rješenja i mogućnosti uvođenja privatnog sektora u sistem zdravstvene zaštite;
- članom 52. stav (1) Zakona o zdravstvenoj zaštiti utvrđeno je da Zavod zdravstvenog osiguranja Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno kantona, provodi postupak dodjele ugovora o pružanju zdravstvenih usluga, odnosno postupak dodjele ugovora za provedbu programa zdravstvene zaštite u skladu sa Zakonom o zdravstvenoj zaštiti, Zakonu o zdravstvenom osiguranju, te propisima donesenim na osnovu ovih zakona, jedinstvenoj metodologiji, propisu o sistemu poboljšanja kvaliteta, sigurnosti i akreditaciji u zdravstvu, kao i propisima o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine;
- jedinstvenu metodologiju kojom se bliže utvrđuju kriteriji i mjerila za zaključivanje ugovora između nadležnog zavoda zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove, odnosno privatnog zdravstvenog radnika, utvrđuje Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije BiH po prethodno pribavljenom mišljenju Zavoda zdravstvenog osiguranja kantona.
- shodno navedenom, Ministarstvo zdravstva KS cijeni da su se stekli uslovi za postupno uvođenje privatnog sektora u sistem zdravstvene zaštite shodno zakonskim propisima uz definisane parametre, odnosno kriterije u skladu sa osnovnim paketom zdravstvenih prava i standardima i normativima zdravstvene zaštite.
- Napominjemo, a u svezi s naprijed navedenim da je Ministarstvo zdravstva KS dana 19.6.2006. godine uputilo prema Vladi i Skupštini Kantona Sarajevo materijal – Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo.
- Vlada Kantona Sarajevo je dana 26.6.2006. godine donijela Zaključak kojim je utvrdila Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama mreže zdravstvenih ustanova na području

- Kantona Sarajevo, sa prijedlogom da se isti prosljedi Skupštini Kantona Sarajevo. U prijedlogu Odluke o izmjenama i dopunama mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo, ministarstvo je predložilo u tački I – Primarna zdravstvena zaštita, da se u mrežu zdravstvenih ustanova uvrsti i privatna zdravstvena ustanova Poliklinika Atrijum, a koji je u prilogu dostavljen.
- iz navedenog se može zaključiti da Skupština Kantona Sarajevo nije prihvatila prijedlog i nije uvrstila navedenu ustanovu u mrežu.

Uz predmetni odgovor na Zaključak Ministarstvo zdravstva KS je priložilo i sljedeće kopije: Dopis – Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo Ministarstva zdravstva KS upućen Vladi Kantona Sarajevo br. 10-05-20017/06 od 19.6.2006. godine, Zaključak Vlade Kantona Sarajevo br. 02-05-21901-9/06 od 29.6.2006. godine, Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo - dostavlja se Vladi Kantona Sarajevo od strane Ministarstva zdravstva KS br. 10-05-20017/06 od 19.6.2006. godine, Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo, maj 2006. godina, sa Obrazloženjem prijedloga, Dopis – Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo od Ministarstva zdravstva KS upućen Uredu za zakonodavstvo Vlade Kantona Sarajevo br. 09-02-20562/06 od 15.6.2006. godine, Dopis – Mišljenje o usklađenosti prijedloga Odluke o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo sa Europskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i drugim pravnim aktima kojima je utvrđena zaštita ljudskih prava i sloboda od strane Ministarstva pravde i uprave Kantona Sarajevo upućen Ministarstvu zdravstva KS br. 03-07-02-20563/06 od 15.6.2006. godine, preslika iz Službenih novina Kantona Sarajevo br. 14/00 i 21/07 Odluka o usvajanju Mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo i Odluka o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo, Rješenje br. 10-37-9352/05 od 17.10.2005. godine Ministarstva zdravstva KS, Rješenje br. 10-37-9352-2/06 od 14.3.2006. godine Ministarstva zdravstva KS, Zaključak br. 10-37-9352-1/06 od 18.11.2005. godine Ministarstva zdravstva KS, Dopis Podnosioca zahtjeva od 16.7.2012. godine upućen Zavodu za zdravstveno osiguranje KS;

Zavod za zdravstveno osiguranje KS je u odobrenom roku dostavilo odgovor Konkurencijskom vijeću, u smislu člana 33. stav (3) Zakona, podneskom broj: 03-26-3-003-9-II/10 dana 19.4.2013. godine, u kojem u potpunosti osporava Zahtjev, te u bitnom navodi slijedeće:

- Podnosilac zahtjeva se u dosadašnjem periodu korespondencije sa Zavodom zdravstvenog osiguranja KS određuje kao zdravstvena ustanova koja ima zakonsku mogućnost za pružanje usluga porodične medicine osiguranim licima iako je nesporno da pruža usluge sekundarnog nivoa zdravstvene zaštite tj. specijalističko – konsultativne. Konačno, to i dokazuje dostavljenim rješenjem za rad iz maja 2005. godine. Isto Rješenje doneseno je shodno tada važećem Zakonu o zdravstvenoj zaštiti FBiH. U istom propisu kao i u trenutačno važećem Zakonu o zdravstvenoj zaštiti FBiH, zakonodavac nije uključio niti dao mogućnost da specijalističko – konsultativna djelatnost podrazumijeva i pružanje usluga porodične medicine kao primarne zdravstvene zaštite. U oba propisa zakonodavac je precizan jer navodi da ista pruža podršku primarnoj zdravstvenoj zaštiti, odnosno pruža konsultativnu zdravstvenu zaštitu po zahtjevu primarne zdravstvene djelatnosti.

- U skladu sa potrebama stanovništva Kantona Sarajevo, a na osnovu podzakonskih akata donesenih od strane Ministarstva zdravstva KS, Zavod u sklopu redovitog finansiranja zdravstvene zaštite osigurava usluge porodične medicine u sklopu JU "Dom zdravlja" Kantona Sarajevo. Ministarstvo zdravstva KS u dosadašnjem periodu nije utvrdilo niti jednog kvalifikovanog pružaoca ovih usluga bilo da je osnivač Skupština Kantona Sarajevo ili privatna zdravstvena ustanova i time utvrdilo obavezu zaključivanja ugovora. Napominjemo da u okviru ostalih javnih zdravstvenih ustanova, pored JU "Dom zdravlja" Kantona Sarajevo, postoje iste koje su kvalifikovane za pružanje usluga porodične medicine, ali im je to onemogućeno.
- u ovom dijelu, a kao prilog prethodno navedenom, Zavod za zdravstveno osiguranje KS se referira na zaključivanje ugovora sa PZU Terme Ilidža. Prema zakonskim odredbama, radi se o uslugama fizikalne rehabilitacije u zajednici tj. uslugama koje spadaju u primarnu zdravstvenu zaštitu. Međutim, kako na području Kantona Sarajevo ne postoji druga ustanova, bez obzira na vrstu vlasništva, koja pruža ovu vrstu usluge Zavod za zdravstveno osiguranje KS je bio obavezan zaključiti isti jer mora omogućiti ovu vrstu usluge. Termalni izvori kojim upravlja navedena ustanova striktno su u njihovom vlasništvu, te isti ne postoje na drugim područjima Kantona Sarajevo kojima upravljaju ostale ustanove.
- nužna je distinkcija kod navođenja termina mreže ambulant porodične medicine, kojeg Podnosilac zahtjeva spominje. Naime, prilikom provedbe postupka slobodnog izbora doktora obiteljske medicine i stomatologije (tzv. Registracije osiguranika) kojeg provodi Zavod za zdravstveno osiguranje KS u suradnji sa Ministarstvom zdravstva KS, Zavod se rukovodi odredbama Pravilnika o načinu ostvarivanja prava na slobodan izbor doktora medicine i doktora stomatologije primarne zdravstvene zaštite u Kantonu Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo" br. 35/10). Isti je donesen od strane Ministarstva zdravstva KS i propisuje slobodan izbor liječnika. Ovo iz razloga, što je stupanjem na snagu Zakona o zdravstvenoj zaštiti FBiH ("Službene novine FBiH" br. 46/10) ukinuta Mreža ambulant i govori se o Timovima porodične medicine. Zašto na određenom teritoriju općine, mjesne zajednice ima ili nema dovoljan broj timova isto je u nadležnosti Ministarstva zdravstva KS koje svojim stručnim procjenama određuju broj istih.
- Kada je u pitanju zdravstvo, na osnovu Ustavnih odredbi, nadležnosti su podijeljene na Kantone i Federaciju. Iz toga proizlazi, da kantoni u ovisnosti od potreba i socijalnog stanja na svakoj mikro lokaciji, stanovništvu osigurava zdravstvene usluge. To je imperativ na osnovu odredbi članova 20. i 33 stav (3) Zakona o zdravstvenoj zaštiti FBiH ("Službene novine FBiH" br. 46/19), jer se primarna zdravstvena zaštita kao vrsta usluge organizira tako da je korisnicima dostupan u općini njihovog prebivališta, bez obzira na oblik vlasništva pružaoca iste. Prije svega, ovo se odnosi na ugovorni odnos kojeg Podnosilac zahtjeva navodi u Zeničko-dobojskom kantonu.
- iz svega navedenog, smatrajući da Zavod nije niti jednim postupkom spriječio na nezakonit način "umrežavanje" Podnosioca zahtjeva, Zdravstvene ustanove Poliklinike Atrijum, u mrežu porodične medicine u Kantonu Sarajevo, proizlazi da ne postoji sprječavanje, ograničavanje i narušavanje konkurencije kako je precizirano članom 4. stav (1) tačka a), b), c) i d) Zakona o konkurenciji, te na osnovu toga predlaže da Konkurencijsko vijeće svojom odlukom odbije predmetni zahtjev.

Skupština Kantona Sarajevo je u odobrenom roku dostavila odgovor Konkurencijskom vijeću, u smislu člana 33. stav (3) Zakona, podneskom broj: 03-26-3-003-11-II/10 dana 24.4.2013. godine, u kojem u potpunosti osporava Zahtjev, te u bitnom navodi sljedeće:

- Skupština Kantona Sarajevo je na 40. regulatorno-radnoj sjednici, održanoj dana 20.7.2006. godine, razmatrala prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo. Zastupnici u Skupštini su nakon duže rasprave utvrdili da ne postoji zakonska osnova da se usvoji Predložena Odluka. Skupština Kantona Sarajevo, sa 11 glasova za i 10 suzdržano i 6 protiv, nije usvojila Prijedlog Odluke o izmjenama i dopunama Mreže zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo.

Uz predmetni odgovor na Zaključak Skupština Kantona Sarajevo je priložila i sljedeće kopije: Zaključak Skupštine Kantona Sarajevo br. 01-05-22307/06 od 20.7.2006. godine, Izvod iz Zapisnika sa 40. Radne sjednice Skupštine Kantona Sarajevo u 2006. godini.

Konkurencijsko vijeće je zatražilo od Podnosioca zahtjeva dodatna obrazloženja i dokaze o podnesenom Zahtjevu u roku od 15 dana, aktom broj: 03-26-3-003-12-II/13 od dana 16.5.2013. godine, na koje je Podnosilac zahtjeva zatražio dodatni rok za očitovanje, aktom br. 03-26-3-003-13-II/13 od 29.5.2013. godine, što mu je aktom br. 03-26-3-003-14-II/13 od 31.5.2013. godine od strane Konkurencijskog vijeća i odobreno.

Dana 16.9.2013. godine, aktom br. 03-26-3-003-15-II/13, Podnosilac zahtjeva je dostavio tražena obrazloženja, kao i dokaze. U svom dodatnom obrazloženju podnesenog Zahtjeva u bitnom navodi sljedeće:

- Da je prema Zakonu o zdravstvenom osiguranju, Zakonu o zdravstvenoj zaštiti i Međunarodnom ugovoru o zdravstvenom osiguranju Podnosiocu zahtjeva onemogućeno da obavlja zdravstvene usluge za osiguranike, a na račun Zavoda zdravstvenog osiguranja. Napominje kako je nadležnost Kantona da vrši nadzor iz oblasti zdravstva i da jamči zaštitu ljudskih prava, a sve što je navedeno u Ustavu Kantona Sarajevo član 13. u kojem je navedeno kako Kanton zajedno ili sa Federacijom BiH samostalno ili u koordinaciji sa federalnim vlastima vrši sljedeće nadležnosti: 1. Jamčenje ljudskih prava, 2. Zdravstvo, 3. Politika zaštite čovjekove okoline i dr.
- Što se pak tiče narušene konkurencije od strane Ministarstva zdravstva KS, isto se vidi u sljedećem: Ministarstvo zdravstva KS je izdalo odobrenje za rad Podnosiocu zahtjeva u obavljanju djelatnosti porodične/obiteljske medicine. Na dostavljeni zahtjev za umrežavanje u sistem pružanja zdravstvene zaštite iz oblasti porodične/obiteljske medicine za osiguranike Zavoda zdravstvenog osiguranja KS nikada nije dalo saglasnost. Ovim je onemogućen rad Poliklinike iz domena porodične/obiteljske medicine, a isto tako onemogućena prava osiguranicima na slobodan izbor ljekara koji imaju registrovanu djelatnost za porodičnu/obiteljsku medicinu. 2006. godine ministrica zdravstva Kantona Sarajevo prof. dr. Zehra Dizdarević je na insistiranje direktora Zavoda zdravstvenog osiguranja KS, uputila prijedlog Skupštini Kantona Sarajevo za umrežavanje Poliklinike Atrijum za usluge porodične/obiteljske medicine i PZU Terme Ilidža iz domena fizikalne medicine. Skupština Kantona Sarajevo u junu 2006. godine nije prihvatila prijedlog Odluke iako su postojala pozitivna mišljenja nadležne Komisije. 2007. godine Zavod zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo zaključuje Ugovor, ali samo sa PZU Terme Ilidža za

fizikalnu medicinu, bez saglasnosti Ministarstva zdravstva KS.

- Ministarstvo zdravstva KS je na zahtjev Poliklinike Atrijum trebalo odgovoriti prema važećim Zakonima i uvrstiti Polikliniku Atrijum u mrežu iz sljedećih razloga: 1. Zahtjev je tada upućen Ministarstvu zdravstva KS, a u cilju popunjavanja Mreže ambulantni porodične medicine za lokalitet Stup II i MZ Stupsko Brdo. Na navedenom lokalitetu je planirana ambulanta porodične medicine još 2003. godine. Ista je otvorena tek 2007. godine, tj. dvije godine poslije podnošenja zahtjeva Poliklinike Atrijum.
- Da su u određenim medijima objavljeni neistiniti članci, u kojima je navedeno kako nije bilo zahtjeva od strane privatnog sektora za pružanjem usluga porodične medicine.
- Da član 84. stav (2) Zakona o zdravstvenoj zaštiti predviđa da Dom zdravlja obavlja primarnu zdravstvenu zaštitu kroz timove porodične medicine, a poslovi porodične medicine obavljaju se u ambulantama porodične medicine koji se mogu organizovati kao dio Doma zdravlja ili privatna praksa. U Kantonu Sarajevo nije do sad registrovana ni jedna ambulanta porodične medicine kao privatna praksa.
- Da su Ministarstvo zdravstva KS i Zavod zdravstvenog osiguranja KS početkom 2011. godine objavili Javni poziv za izbor doktora porodične medicine osiguranicima Kantona Sarajevo. Poziv je napravljen protuzakonito, jer se prethodno nije izvršio Javni poziv za odabir pružaoca usluga zdravstvene zaštite. Na listi doktora porodične medicine nije bilo privatnog sektora. Te da time nije bio ispoštovan niti važeći Zakon o javnim nabavkama BiH.
- Precizirao je Zahtjev u smislu narušavanja tržišne konkurencije od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja KS, iz razloga što isti nije izvršio popunu Mreže porodične medicine i sklopio ugovore sa zdravstvenim ustanovama kako bi osigurala usluga osiguranicima Zavoda zdravstvenog osiguranja KS. Neraspisivanjem javnog poziva za pružaoce usluga zdravstvene zaštite i neumrežavanjem privatnog sektora Zavod za zdravstveno osiguranje KS je direktno ugrozio prava osiguranika i pružaoca zdravstvenih usluga iz privatnog sektora.
- Zavod zdravstvenog osiguranja KS je u razdoblju od 2005. – 2010. godine izvršio nabavku opreme – kapitalne investicije u iznosu od 59.374.334,00 KM. Od navedenog iznosa je za kapitalna ulaganja izvršio kupovinu aparature i opreme u iznosu od 54 milijuna KM i to direktno preko Zavoda zdravstvenog osiguranja KS. Zakonom o zdravstvenoj zaštiti, iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja se ne mogu izdvajati sredstva za kapitalna ulaganja na način kako se to provodilo u praksi. Naime, u članu 99. alineja 2. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", br. 30/97, 07/02, 70/08 i 48/11), je propisano da Kantonalni zavodi zdravstvenog osiguranja "planiraju i prikupljaju sredstva obaveznog osiguranja, te plaćaju usluge zdravstvenim ustanovama i privatnim zdravstvenim radnicima". Iz ovoga proizlazi da sredstva obaveznog zdravstvenog osiguranja finansira samo usluga zdravstvene zaštite.
- U navedenoj dopuni Podnosilac zahtjeva je precizirao Zahtjev u odnosu na kršenje Zakona, te naveo kako se kršenje odnosi na član 4. stav (1) tačke b) i c).

4. Relevantno tržište

Relevantno tržište, u smislu člana 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br. 18/06 i 33/10) čini tržište određenih proizvoda/usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom geografskom tržištu.

Prema odredbi člana 4. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno tržište proizvoda obuhvaća sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne karakteristike, kvalitet, namjenu, cijenu ili način upotrebe.

Prema odredbi člana 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno geografsko tržište obuhvaća cjelokupnu ili značajan dio teritorije Bosne i Hercegovine na kojoj privredni subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini relevantne usluge pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uslovima i koji to tržište bitno razlikuju od uslova konkurencije na susjednim geografskim tržištima.

Relevantno tržište usluga predmetnoga postupka je tržište pružanja usluga porodične medicine.

Relevantno geografsko tržište predmetnoga postupka je područje Kantona Sarajevo.

Slijedom navedenoga, relevantno tržište predmetnog postupka je utvrđeno kao tržište pružanja usluga porodične medicine u Kantonu Sarajevo.

5. Usmena rasprava

U daljem toku postupka, budući da se radi o postupku sa strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je zakazalo usmenu raspravu, u skladu sa članom 39. Zakona, za dan 4.9.2013. godine (pozivi dostavljeni Podnosiocu zahtjeva aktom broj: 03-26-3-003-20-II/13, Ministarstvu zdravstva KS aktom br: 03-26-3-003-19-II/13, Skupštini Kantona Sarajevo aktom br: 03-26-3-003-18-II/13 i Zavodu za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo aktom broj: 03-26-3-003-21-II/13 dana 9.7.2013. godine).

Usmena rasprava zakazana za dan 4.9.2013. godine na pismeni obrazloženi zahtjev Podnosioca zahtjeva je odgođena, u skladu sa članom 39. stav (4) Zakona (podnesak broj: 03-26-3-003-27-II/13 zaprimljenim dana 13.8.2013. godine), te je Konkurencijsko vijeće zakazalo novu usmenu raspravu za dan 18.9.2013. godine (pozivi dostavljeni Podnosiocu zahtjeva aktom broj: 03-26-3-003-30-II/13, Ministarstvu zdravstva KS aktom br: 03-26-3-003-29-II/13, Skupštini Kantona Sarajevo aktom br: 03-26-3-003-28-II/13, i Zavodu za zdravstveno osiguranje KS aktom broj: 03-26-3-003-31-II/13, dana 20.8.2013. godine).

Na usmenoj raspravi održanoj u prostorijama Konkurencijskog vijeća, ispred Podnosioca zahtjeva nazočio je dr. Mirsad Đugum, direktor Poliklinike Atrijum, i punomoćnica advokatkinja Meliha Filipović, a ispred Ministarstva zdravstva KS: Suada Jusić dipl. pravica i dr. Alma Kadić, po punomoći, za Zavod zdravstvenog osiguranja KS: prim. dr. Mustafa Cuplov i Nedim Tvrtković, dipl. pravnik po punomoći, i Skupštinu Kantona Sarajevo Ata Teftedarija, zamjenica pravobranitelja Pravobraniteljstva Kantona Sarajevo.

Tokom usmene rasprave, Podnosilac zahtjeva se izjasnio da u cijelosti ostaje kod Zahtjeva, te je priložio u spis dopis br. 03-26-3-003-32-II/13 od 18.9.2013. godine, kojim se očitovao o navodima i dokazima koje su u toku postupka dostavljale stranke protiv kojih je postupak pokrenut, te iste pobija. Također, tokom rasprave Podnosilac zahtjeva je izložio u kratko i da važeće Rješenjem o odobrenju za rad koje je priloženo u spisu ima u svom dispozitivu sadržava i odobrenje za rad za obavljanje djelatnosti Porodične medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti, te da je navedeno Rješenje važeće do 31.3.2014. godine, kada se mora uskladiti sa Novim zakonskim odredbama. Navedeno su potvrdile predstavnice Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo. 2006. godine kada je podnesen Zahtjev za pružanje usluga iz primarne zdravstvene zaštite Porodične medicine na području za koje je tražio nije postojala Ambulanta J.U. Dom zdravlja, te da Skupština Kantona Sarajevo je odbila uvrstiti Polikliniku Atrijum u Mrežu ambulant na području Kantona Sarajevo, sve do 2010.

godine. Na taj način je pretrpljena velika materijalna šteta. 2007. godine je otvorena Ambulanta J.U. Dom zdravlja KS. Bez obzira što u navedenoj mreži nije bilo privatnih zdravstvenih ustanova, Zavod zdravstvenog osiguranja KS je zaključio ugovor sa privatnom ustanovom Terme Ilidža, koja također nije bila uvrštena u Mrežu.

Od 2010. godine na snazi je novi Zakon o zdravstvenoj zaštiti i Zavod za zdravstveno osiguranje KS je odbio raspisati Javni tender sukladno Zakonu o javnim nabavkama i izabrati zdravstvene ustanove koje zadovoljavaju postavljene kriterije, i iz tih ustanova odabrati timove porodične medicine. Zakon o zdravstvenoj zaštiti ne poznaje razliku između privatnog i javnog sektora već su sa svojim pravima i mogućnostima pružanja usluga pacijentima izjednačeni. Stoga je propust Zavoda što nije uključio u Javni poziv za izbor ljekara porodične medicine i ljekare iz privatne prakse. Domovi zdravlja imaju monopol sada.

Predstavnik Zavoda zdravstvenog osiguranja je naveo kako u prethodnom periodu nije bilo mogućnosti zaključivanja Ugovora sa privatnom poliklinikom Atrijum, jer Skupština Kantona Sarajevo je odbila prijedlog Ministarstva zdravstva KS da uvrsti Podnosioca zahtjeva u Mrežu ambulant na području Kantona Sarajevo.

Obzirom da je 2010. godine usvojen Zakon o zdravstvenoj zaštiti, tek nedavno je usvojena Metodologija, na osnovu koje je raspisan Tender za tri nedostajuća tima porodične medicine. Navedeni tender nije raspisan na osnovu Zakona o javnim nabavkama već na osnovu procedure Zavoda zdravstvenog osiguranja KS. A dok je mreža i Odluka Skupštine Kantona o utvrđivanju mreže ambulant na području Kantona Sarajevo prestala da važi, odnosno stavljena je izvan snage član 37. Zakona o zdravstvenoj zaštiti navodi kako se ljekari biraju sa liste institucija s kojima Zavod ima ugovor o pružanju usluga porodične medicine.

Predstavnice Ministarstva zdravstva KS izjavile se da ostaju kod svih navoda koji su dati u pismenom odgovoru na zahtjev, te se pozvale se na član 52. Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Jedinstvenu metodologiju ugovaranja vršenja predmetne usluge ("Službene novine Federacije BiH" br. 34/13).

Tokom rasprave Podnosilac zahtjeva je izmijenio zahtjev na način da je isti povukao u dijelu koji se odnosi na Skupštinu Kantona Sarajevo, što je i utvrđeno Zapisnikom sa usmene rasprave od 18.9.2013. godine, i o čemu je Konkurencijsko vijeće donijelo poseban Zaključak (03-26-3-003-38-II/13, 25. septembar 2013. godine), te se na osnovu istog nije odlučivalo u dispozitivu ovog Rješenja.

Voditelj postupka je naložio i predstavnicima Zavoda zdravstvenog osiguranja KS da dostave svu važeću dokumentaciju u vezi s javim pozivom za izbor nedostajućih timova porodične medicine.

Dana 23.9.2013. godine, zaprimljena je pod brojem 03-26-3-003-37-II/13 tražena dokumentacija u vezi s provedenim Javnim pozivom za ugovaranje usluga porodične/obiteljske medicine od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja KS, uz koju je dostavljen i tekst Javnog poziva, Rješenje o imenovanju komisije br. 01-8966/13, i Zapisnik o radu komisije br. 01-8966-Z/13 sa otvaranja dostavljenih ponuda. Zavod za zdravstveno osiguranje je obrazložio kako se radi o Zapisniku sa sjednice komisije na kojoj su otvorene pristigle ponude i evaluirani priloženi dokumenti, iz istog je vidljivo kako su prijave evaluirane i određen prijedlog o daljem toku postupka koji nije okončan.

6. Prikupljanje podataka od trećih lica

U toku postupka radi utvrđivanja svih relevantnih činjenica, u smislu člana 35. stav (1) tačke a) i c) Zakona, Konkurencijsko

vijeće je prikupljalo podatke i dokumentaciju i od drugih tijela/institucija koje nisu stranke u postupku.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je zatražilo, aktom broj: 03-26-3-003-17-II/13 od dana 9.7.2013. godine od Zavoda za zdravstveno osiguranje ZE-DO Kantona i aktom br. 03-26-3-003-16-II/13 dana 9.7.2013. godine od J.U. Dom zdravlja sa poliklinikom "Izudin Mulabecirović – Izo" Tešanj informaciju i obrazloženje pravnog osnova zaključenog Pilot ugovora, kao i kopiju važećeg ugovora koji ima sa Privatnom zdravstvenom ustanovom u ZE-DO Kantonu.

J.U. Dom zdravlja sa poliklinikom "Izudin Mulabecirović – Izo" Tešanj je dostavio tražene podatke i informacije, podneskom broj: 03-26-3-003-25-II/13 dana 16.7.2013. godine. U istom podnesku, navedeno je između ostalog kako Zavod zdravstvenog osiguranja Zenica provodi pilot projekt ugovaranja zdravstvene zaštite iz domene porodične medicine u privatnoj praksi duži niz godina na način da je Zavod inicijator i kreator pilot projekta, a da se ugovaranje sa PZU "Medicus" vrši preko Doma zdravlja Tešanj.

Zavod za zdravstveno osiguranje ZE-DO Kantona je dostavio tražene podatke i informacije, podneskom broj: 03-26-3-003-26-II/13 dana 19.7.2013. godine. U istom podnesku, navedeno je između ostalog kako Zavod zdravstvenog osiguranja provodi pilot projekt o provođenju zdravstvene zaštite iz domena porodične medicine, te da se radi o konceptu indirektnog ugovaranja na dva nivoa, prvi nivo je zaključivanje ugovora između Doma zdravlja i Zavoda, a drugi nivo je između Doma zdravlja i ljekara obiteljske medicine, te da je taj vid javno-privatnog partnerstva utemeljen na neprofitnom načelu, što donosi brojne prednosti.

7. Nastavak postupka u skladu sa pravnim shvatanjima i primjedbama iz Presude Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 014186 13 U od 3. marta 2015. godine

Presudom Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 3 U 014186 13 U od 3. marta 2015. godine, uvažena je Tužba privrednog subjekta Poliklinika "Atrijum" i poništio Rješenje Konkurencijskog vijeća, broj: 03-26-3-003-39-II/13 od 25. rujna 2013. godine, te predmet vratio Konkurencijskom vijeću na ponovno rješavanje.

Obzirom da je Presuda obavezujuća za Konkurencijsko vijeće, isto je nastavilo s postupkom.

U skladu sa Presudom Suda BiH br: S1 3 U 014186 13 U, od stranaka u postupku je zatraženo očitovanje o predmetnoj presudi u cilju potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, te pravilne primjene Zakona i to od Podnosioca zahtjeva br: 03-26-3-003-54-II/13, od Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo br: 03-26-3-003-55-II/13 i od Zavoda zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo br: 03-26-3-003-53-II/13, br: 03-26-3-003-63-II/13 i br: 03-26-3-003-65-II/13.

Podnosilac zahtjeva (podnesak br: 03-26-3-003-57-II/13 od 8. juna 2015. godine, br: 03-26-3-003-61-II/13 od 18. juna 2015. godine i br: 03-26-3-003-62-II/13 od 19. juna 2015. godine) u bitnom navodi slijedeće kako je iz Presude jasno vidljivo kako je imao sve uslove da se uključi u mrežu zdravstvene zaštite iz oblasti obiteljske medicine i razlog što nije uključen u periodu je isključivo zbog opstrukcije Skupštine Kantona Sarajevo, a što je na usmenoj raspravi u Konkurencijskom vijeću i potvrđeno od strane Ministarstva zdravstva KS, a to se najbolje vidi i potvrđuje jer su Zavod zdravstvenog osiguranja KS i Poliklinika Atrijum dana 7. maja 2014. godine pod brojem 01-6818/14 zaključili Ugovor o pružanju usluga zdravstvene zaštite iz Porodične medicine koje je i danas na snazi ali zbog ovakve nezakonite opstrukcije i pogrešne ocjene dostavljenih dokaza i provedenih dokaza od strane Konkurencijskog vijeća Poliklinika Atrijum je pretrpila štetu jer je na nezakonit način isključena iz mreže. Dalje

Podnosilac zahtjeva navodi kako je postupak ocjene posebno od uticaja na tržište nametanjem lokacijskih i drugih ograničenja, onemogućio slobodan pristup ostalim privrednim subjektima, privatnim ustanovama za pružanje usluga porodične medicine, pristup na relevantno tržište što je dovelo tužitelja koji je izvan predmetne mreže u neravnompravan položaj.

Dalje navodi kako je Sud BiH je nedvosmisleno potvrdio da su tuženi u svojim postupcima doveli tužitelja u neravnompravan položaj jer svi organi vlasti/institucije na svim nivoima vlasti/ u BiH bez obzira na njihov pravni status, a koji svojim djelovanjem sprječavaju, ograničavaju ili narušavaju konkurenciju u BiH potpadaju pod primjenu Zakona o konkurenciji. Također, dalje se navodi, kako Zakon o zdravstvenoj zaštiti nije propisao da se pružanje usluga porodične medicine koja pada na teret sredstava Zavoda za zdravstveno osiguranje KS osigurava samo u javnim ustanovama, domovima zdravlja i ambulantama jer je isti Zakon izjednačio javnu i privatnu praksu, a što se potvrdilo i zaključenjem ugovora između Poliklinike Atrijum i Zavoda zdravstvenog osiguranja KS iz 2014. godine. U odnosu na pretrpljenu štetu Podnosilac zahtjeva se nije mogao opredijeliti jer nije bilo riješeno prethodno pitanje, a to je da li je Poliklinika Atrijum na zakonit ili nezakonit način spriječena da zaključi ugovor o pružanju usluga porodične medicine osiguranim licima na teret Zavoda zdravstvenog osiguranja KS.

Ministarstvo zdravstva KS je navelo (podnesak br: 03-26-3-003-58-II/13 od 9. juna 2015. godine) kako Podnosilac zahtjeva obavlja djelatnost na osnovu važećih Rješenja izdanih od strane Ministarstva zdravstva KS, kao i da ima saznanja da je Ugovor između Podnosioca zahtjeva i Zavoda zdravstvenog osiguranja KS o pružanju usluga porodične medicine zaključen. Ministarstvo zdravstva KS je u okviru svojih nadležnosti djelovalo kako bi se Poliklinika Atrijum uvrstila u Mrežu zdravstvenih ustanova na području Kantona Sarajevo, ali je Skupština Kantona Sarajevo na 40. toj sjednici održanoj 2006. godine, odbila navedeni prijedlog.

Shodno odredbama čl. 41. tada važećeg Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/97) utvrđeno je da Zavod zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo raspisuje konkurs ili oglas za popunu mreže zdravstvene djelatnosti za obavljanje primarne, specijalističko konsultativne ili bolničke zdravstvene zaštite, kako bi Zavod zaključio ugovor sa zdravstvenom ustanovom, odnosno privatnim zdravstvenim radnicima. Jedinstvenu metodologiju kojom se bliže utvrđuju kriteriji i mjerila za zaključivanje ugovora između nadležnog zavoda zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove ("Službene novine Federacije BiH", br. 34/13 i 90/13), donio je Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije BiH, kojom je utvrđeno da su subjekti ugovaranja nadležni zavodi zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove, odnosno privatni zdravstveni radnici, a odluku o izboru najuspješnijeg ponuđača donosi Zavod zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo, i zaključuje ugovore sa zdravstvnim ustanovama, kao i sa zdravstvenim radnicima u privatnoj praksi.

Zavod zdravstvenog osiguranja KS očitovao se (podnesak br: 03-26-3-003-56-II/13 od 3. juna 2015. godine i br: 03-26-3-003-65-II/13 od 1. listopada 2015. godine) da je Zavod dana 7. svibnja 2014. godine zaključio Ugovor o pružanju usluga zdravstvene zaštite iz porodične medicine sa Poliklinikom Atrijum br. 01-6818/14, te isti dostavlja Konkurencijskom vijeću na uvid.

Također, Zavod zdravstvenog osiguranja KS se referirao na Presudu br: S1 3 U 014186 13 U, te Zahtjev Konkurencijskog vijeća. U svom podnesku Zavod zdravstvenog osiguranja KS navodi kako u periodu primjene Zakona o zdravstvenoj zaštiti iz 1997. godine, Zavod nije raspisivao oglase/pozive za popunu mreže zdravstvenih djelatnosti. Djelatnost porodične medicine

bila je kapacitirana kroz JU "Dom zdravlja" Kantona Sarajevo, tj. njene organizacijske jedinice. Takva "mreža" bila je ustanovljena od strane Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo.

Dalje se navodi, u zahtjevima za uvrštavanje u mrežu predmetne djelatnosti bilo je nadležno Ministarstvo zdravstva Kantona Sarajevo i Skupština Kantona Sarajevo. Međutim, opreza radi, Zavod za zdravstveno osiguranje KS smatra kako podnosilac zahtjeva nikada nije ni imao odobrenje za rad za obavljanje predmetne djelatnosti- porodična medicina.

U vezi s javnim pozivom Zavod zdravstvenog osiguranja KS je u junu 2013. godine sačinio tekst javnog poziva za ugovaranje usluga sa timovima porodične/obiteljske medicine i isti poslao Ministarstvu zdravstva KS radi davanja saglasnosti.

Ministarstvo zdravstva KS je, u svom odgovoru dalo saglasnost na postupak i tekst Javnog poziva. Na osnovu iste saglasnosti objavljen je Javni poziv u listovima Oslobođenje i Dnevni avaz i to 22. juna 2013. godine.

Direktor zavoda za zdravstveno osiguranje KS je imenovao komisiju za pregled i evaluaciju ponuda i izradio zapisnika o istom, te je ista po svojim zaduženjima sačinila Zapisnik, kao i dopunu zapisnika. Naime, u Zapisniku je konstatirano kako obje dostavljene ponude sadržavaju nedostatke, koje su ponuđači pozvani da otklone. Ponuda Poliklinike Atrijum nije sadržavala odobrenje za rad u kontekstu porodične medicine, a drugi ponuđač Eurofarm - Centar je imao manje nedostatke (neusklađenost šifri djelatnosti). Radi utvrđenih nedostataka od strane Komisije Poliklinika Atrijum je pokrenula postupak pred Konkurencijskim vijećem, koji još nije okončan pred Sudom BiH. Dana 2. decembra 2013. godine Zavod zdravstvenog osiguranja KS je zaprimio obavijest (br: 10-34-27699-1/13 od 27.11.2013. godine) od strane Ministarstva zdravstva KS kako ponuđač Poliklinika Atrijum ispunjava uslove za obavljanje djelatnosti porodične medicine. Nakon toga, Zavod je dopunio Zapisnik, a po preporuci Komisije, donesena je Odluka o izboru privatnih ordinacija za pružanje usluga porodične medicine br: UO/04-267-8/14 od 15. januara 2014. godine, zaključeni su Ugovori o pružanju usluga porodične medicine sa ponuđačem Zdravstvenom ustanovom Eurofarm-Centar br: 01-6817/14 od 7. maja 2014. godine, i Ugovor o pružanju usluga porodične medicine sa ponuđačem Zdravstvenom ustanovom Poliklinika Atrijum br: 01-6818/14 od 7. svibnja 2014. godine.

Ugovor sa Poliklinikom Atrijum je zaključen za period od 1. maja 2014. godine do 30. aprila 2015. godine, sa mogućnošću revidiranja perioda važenja, uz prethodnu saglasnost obje ugovornih strana. Ova mogućnost je predviđena u slučaju da započete procedure zaključenja novih ugovora ne budu pravosnažno okončane do 30. aprila 2015. godine.

Kapacitirajući ovu odredbu ugovora, a kako nove procedure nisu ni započete uvažavajući postupak pred Konkurencijskim vijećem, Zavod će na slijedećoj sjednici Upravnom odboru predložiti zaključenje Aneksa Ugovor o pružanju usluga porodične medicine sa Zdravstvenom ustanovom Poliklinika Atrijum do 1. januara 2016. godine. Ovome u prilog idu i već pristigle fakture za plaćanje, o kojih su neke plaćene, a ostale treba da budu, kako bi se ovaj pravni odnos okončao bez određenih posljedica na osiguranike/pacijente Kantona Sarajevo.

Na osnovu prednjih navoda Zavod zdravstvenog osiguranja je dostavio i svoj Zaključak o pitanjima ovog postupka:

- Važeći Zakon o zdravstvenoj zaštiti Federacije Bosne i Hercegovine ne pravi razliku između javnog i privatnog davanja usluga.
- Kantonalni zavodi zdravstvenog osiguranja su provoditelji postupka dodjele ugovora o pružanju zdravstvenih usluga.
- U istom postupku primjenjuje se Jedinствена metodologija koju je utvrdio Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije Bosne i Hercegovine, po prethodno

pribavljenom mišljenju Kantonalnih zavoda, kao i uz prethodnu saglasnost Federalnog ministra u skladu sa Osnovnim paketom zdravstvenih prava.

- Usluge u zdravstvu ugovaraju se na osnovu provedenih postupaka javne nabavke, primjenom važećeg Zakona o javnim nabavkama BiH i podzakonskih akata.
- Nesporno je da do današnjeg dana resorni federalni organi nisu postupili u skladu sa zakonom i donijeli provedbeni akt (osnovni paket zdravstvenih prava jer je isti donesen samo jednom i to za 2009. godinu).
- Kada je u pitanju Zakon o zdravstvenom osiguranju FBiH ("Službene novine FBiH" br. 30/97, 7/02, 70/08 i 46/11) osnove, kriterije i mjerila za zaključivanje ugovora o pružanju zdravstvenih usluga, određuje se kantonalnim propisom.
- Zavod je predmetni postupak vodio na osnovu javnog poziva – jednostrane izjave volje, kojeg je objavio u dnevnim novinama. Postupak koji je preciziran odredbama Zakona o obligacionim odnosima, a ne na osnovu zakona i podzakonskih akata koji su prethodno navedeni. Isti je u tom momentu bio najprihvatljiviji, ali ne i u skladu sa važećim propisima.
- Predmetna privatna zdravstvena ustanova (Poliklinika Atrijum) je na osnovu saznanja tek prije izvjesnog vremena podnijela zahtjev nadležnom ministarstvu zdravstva za usklađivanje poslovanja sa Zakonom o zdravstvenoj zaštiti Federacije Bosne i Hercegovine. Zakon je u primjeni od 2010. godine, a sve zdravstvene ustanove su bile dužne svoje poslovanje uskladiti sa istim u roku od 24 mjeseca od dana stupanja na snagu (član 237. stav 1.).
- Nužno je u skladu sa pozitivnim zakonskim i podzakonskim aktima početi ugovarati usluge u zdravstvu iz svih nivoa zdravstvene zaštite ili onih u kojima je to moguće (a moguće je većem broju) gdje bi kroz postupke odabira najpovoljnijih ponuđača bili odabrani najpovoljniji ponuđači, tj. Ustanove sa područja Kantona Sarajevo.

Dana 23. februara 2016. godine, zaprimljen je poziv od Suda Bosne i Hercegovine broj: 03-26-3-003-71-II/13 u kojem traži od Konkurencijskog vijeća da u roku od tri dana dostavi upravni akt u ovom predmetu, u skladu sa svojim nadležnostima.

8. Nastavak postupka u skladu sa pravnim shvatanjima i primjedbama iz Presude Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 021399 16 U od 22. novembra 2016. godine

Presudom Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 3 U 021399 16 U od 22. novembra 2016. godine, uvažena je Tužba privrednog subjekta Poliklinika "Atrijum" i poništio Rješenje Konkurencijskog vijeća, broj: 03-26-3-003-72-II/13 od 25. februara 2016. godine, te predmet vratio Konkurencijskom vijeću na ponovno rješavanje.

Obzirom da je Presuda obavezujuća za Konkurencijsko vijeće, isto je nastavilo s postupkom.

U skladu sa Presudom Suda BiH br: S1 3 U 021399 16 U, od stranaka u postupku je zatraženo očitovanje o predmetnoj presudi u cilju potpunog utvrdjivanja činjeničnog stanja, te pravilne primjene Zakona i to od Podnosioca zahtjeva br: 03-26-3-003-84-II/13, od Zavoda zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo br: 03-26-3-003-85-II/13 i Ministarstva zdravstva KS br: 03-26-3-003-90-II/13.

Podnosilac zahtjeva (podnesak br: 03-26-3-003-88-II/13 od 22. decembra 2016. godine), u bitnom navodi, kako je Konkurencijsko vijeće bilo u obavezi utvrditi ograničavanje, sprječavanje i narušavanje tržišne konkurencije iz člana 4. stav 1. tačka b) i c).

Zavod zdravstvenog osiguranja KS očitovao se (podnesak br: 03-26-3-003-89-II/13 od 29. prosinca 2016. godine) da u

svemu ostaje kod činjenica, dokaza i argumentacije iznesene u postupku koji je prethodio donošenju rješenja Konkurencijskog vijeća 03-26-3-003-72-II/13 od 25. februara 2016. godine, te predlaže Konkurencijskom vijeću da podnosioca odbije sa zahtjevom.

Ministarstvo zdravstva KS (podnesak br: 03-26-3-003-91-II/13 od 23. januara 2017. godine), u bitnom navodi, da je Poliklinika Atrijum ima važeće Rješenje o odobrenju za rad, usklađeno sa važećim zakonskim propisima br: 10-37-6412/15 od 24. juna 2015. godine, na osnovu kojeg nastavlja obavljati djelatnost porodične medicine. Dalje se navodi kako je Ministarstvo informirano od JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS da je zaključio ugovor o pružanju usluga porodične medicine za osiguranike KS. U prethodnom periodu od 2006. godine, Poliklinika Atrijum nije mogla imati zaključen ugovor iz razloga što nije bila uvrštena u Mrežu zdravstvenih ustanova na području KS. Stupanjem na snagu novog Zakona o zdravstvenoj zaštiti, Odluka Skupštine KS o utvrđivanju Mreže zdravstvenih ustanova na području KS, je prestala važiti, odnosno stavljena je izvan snage.

Zakon o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", broj: 46/10 i 75/13) je u članu 52. predvidio da Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije BiH, odnosno kantona, provodi postupak dodjele ugovora o pružanju zdravstvenih usluga, odnosno postupak dodjele ugovora za provedbu programa zdravstvene zaštite. Članom 37. stav (1) Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", broj: 30/97, 7/02, 70/08 48/11) je propisano da se zdravstvena zaštita na primarnom, specijalističko-konzultativnom i bolničkom nivou, pruža osiguranim licima u zdravstvenim ustanovama i kod privatnih zdravstvenih radnika s kojima je kantonalni zavod osiguranja zaključio ugovor o pružanju zdravstvene zaštite. Jedinstvenu metodologiju kojom se približe utvrđuju kriteriji i mjerila za zaključivanje ugovora između nadležnog zavoda zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove ("Službene novine Federacije BiH", broj: 34/13 i 90/13) je donio Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije BiH, kojom je utvrđeno da su subjekti ugovaranja nadležni Zavodi za zdravstveno osiguranje i zdravstvene ustanove, odnosno privatni zdravstveni djelatnici, a odluku o izboru najuspješnijeg ponuđača donosi Zavod zdravstvenog osiguranja KS, i zaključuje ugovore sa zdravstvenim ustanovama, kao i sa zdravstvenim djelatnicima u privatnoj praksi.

Prema Jedinstvenoj metodologiji osiguravanje zdravstvenih usluga utvrđenih u Odluci o osnovnom paketu zdravstvenih prava, obavlja se putem javne nabavke u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama BiH, a provode nadležni zavodi zdravstvenog osiguranja.

Dalje se navodi kako je Ministarstvo zdravstva KS na stajalištu da je nužno mijenjati način ugovaranja i finansiranja zdravstvenih usluga, poštujući sve propise koji se odnose na ovo pitanje, a što se prvenstveno odnosi na potrebu i nužnost izrade programa zdravstvene zaštite, kao osnove za ugovaranje zdravstvenih ustanova u javnom i privatnom sektoru pod jednakim uslovima.

Zavod zdravstvenog osiguranja KS je u toku 2016. godine, raspisao javni poziv za pružanje usluga porodične medicine za ustanove u privatnom sektoru i ugovorio pružanje usluga sa tri privatne zdravstvene ustanove, a za usluge specijalističko-konzultativne zdravstvene zaštite nije raspisan javni poziv i pored činjenice da je Ministarstvo zdravstva KS unaprijed obavezalo isto.

U svom odgovoru Ministarstvo zdravlja KS navodi i da s obzirom na činjenicu da po zakonskim propisima nema razlike između javnog i privatnog sektora, odnosno da je privatna praksa izjednačena sa javnim zdravstvom, te da do sada privatni sektor

nije bio ravnopravno uključen u sistem pružanja zdravstvenih usluga na teret Zavoda zdravstvenog osiguranja KS, Ministarstvo zdravstva KS, je pokrenulo niz aktivnosti kako bi se, poštujući sve zakonske propise omogućio ravnopravan tretman javnih i privatnih zdravstvenih ustanova po pitanju pružanja usluga zdravstvene zaštite osiguranicima Kantona Sarajevo. Shodno navedenom, Ministarstvo zdravstva KS navodi kako je mišljenja da do 2010. godine, nije postojala mogućnost zaključenja ugovora sa privatnim zdravstvenim ustanovama, obzirom da je na snazi Odluka o Mreži zdravstvenih ustanova na području KS, a donošenjem novog Zakona o zdravstvenoj zaštiti 2010. godine, stvorene su pretpostavke za ugovaranje i sa privatnim zdravstvenim ustanovama pod jednakim uslovima kao i sa javnim sektorom.

Kako bi dodatno razjasnilo činjenice i dokaze u ovom postupku Konkurencijsko vijeće je zakazalo usmenu raspravu za dan 15. februara 2017. godine, te su strankama u postupku upućeni pozivi dana 30. januara 2017. godine, koji su uredno zaprimljeni od strane svih stranaka.

Na usmenoj raspravi su nazočile sve stranke u postupku, a rasprava je vođena u smislu razjašnjenja činjenica, na koje je ukazao Sud BiH, što je evidentirano Zapisnikom sa usmene rasprave broj: 03-26-003-97-II/13.

9. Ocjena dokaza

Nakon sagledavanja relevantnih činjenica i dokaza utvrđenih tokom postupka, činjenica iznijetih na usmenoj raspravi, podataka i dokumentacije mjerodavnih institucija, te uvažavajući pravna stajališta Suda BiH, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo slijedeće:

Članom 4. stav (1) Zakona je utvrđeno da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja i prešutni dogovori privrednih subjekata, kao i odluke i drugi akti privrednih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje konkurencije na tržištu.

Članom 4. stav (1) tačka b) Zakona, utvrđeno je da se zabranjeni sporazumi posebno odnose na ograničavanje i kontrole proizvodnje, tržišta, tehničkog razvika ili ulaganja, a članom 4. stav (1) tačka c) utvrđeno je da se zabranjeni sporazumi posebno odnose na podjelu tržišta ili izvora snabdijevanja.

U konkretnom slučaju, Privatna zdravstvena ustanova Poliklinika Atrijum, navodi kako postoji zabranjeni sporazum iz člana 4. stav (1) toaka a) i b) Zakona o konkurenciji, a koji je nastao nezaključivanjem Ugovora o pružanju usluga primarne zdravstvene zaštite između Podnosioca zahtjeva i JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS, od 2006. godine, kada je tražio od JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS da zaključi predmetni Ugovor.

U postupku je nesporno utvrđeno kako Privatna zdravstvena ustanova Poliklinika Atrijum posjeduje valjano odobrenje za rad izdano od strane Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo i to Rješenjem br. 10-37-9352/05 od 17.10.2005. godine, sa izmjenama Rješenja br. 10-37-9352-2/06 od 14.3.2006. godine, Ispravkom Rješenja br. 10-37-9352-1/05 od 18.11.2005. godine, te Rješenjem br. 10-37-16441/14 od 19. septembra 2014. godine, sa osnovnom djelatnosti pružanje specijalističko – konzultativnih usluga i to iz oblasti interne medicine sa ultrazvučnom dijagnostikom, medicine rada u domenu sistematskih i konzultativnih pregleda, porodične/obiteljske medicine, te oftalmologije, te da iste usluge može pružati ali na teret pacijenata koji uslugu i dobiju, a ne JU Zavoda za zdravstveno osiguranje KS (tokom postupka je utvrđeno kako je Podnosiocu izdano novo Rješenje koje je usklađeno i sa novim propisima, te je isti nastavio obavljati

registrovane djelatnosti na osnovu Rješenja izdanog od Ministarstva zdravstva KS broj: 10-37-6412/15 od 24. juna 2015. godine).

Podnosilac zahtjeva se poziva na kršenje Zakona o konkurenciji od 2006. godine kada je važio Zakona o zdravstvenoj zaštiti iz 1997. godine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/97), i period važenja "novog" Zakona o zdravstvenoj zaštiti iz 2010. godine ("Službene novine Federacije BiH", br. 46/10 i 75/13), te isti smatra da je u cijelom tom periodu trebao imati zaključen Ugovor sa JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS.

Konkurencijsko vijeće je izvršilo uvid u odredbe "starog" i "novog" Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

Zakonom o zdravstvenoj zaštiti iz 1997. godine, članom 37. stav (2) i (4) propisano je:

"Zdravstvene ustanove primarne zdravstvene zaštite osnivaju se u skladu s mrežom zdravstvene djelatnosti, koja podrazumijeva vrstu i kapacitet zdravstvenih ustanova potrebnih za osiguranje zaštite zdravlja građana na području kantona.

Zdravstvene ustanove se mogu osnivati i izvan mreže zdravstvene djelatnosti, u skladu sa odredbama ovog zakona."

Članom 38. propisano je kako mjerila za uspostavljanje mreže zdravstvene djelatnosti iz člana 37. određuju se planom zdravstvene zaštite Federacije i Kantona, uvažavajući između ostalog: "privredne mogućnosti".

Članom 41. istog zakona propisano je:

"Kantonalni zavod osiguranja raspisuje natječaj za popunjavanje mreže zdravstvene djelatnosti iz člana 37. st. 1. i 2. ovog zakona za obavljanje primarne, specijalističko-konsultativne i bolničke zdravstvene zaštite.

Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, donosi kantonalni zavod osiguranja - uz pribavljenu saglasnost nadležnog ministra."

Članom 42. stav (1) istog zakona propisano je:

"Kantonalni zavod osiguranja zaključuje ugovor sa zdravstvenim ustanovama, odnosno privatnim zdravstvenim djelatnikom koji su najpovoljniji ponuđači iz člana 41. stav 2. ovog zakona."

Zakonom o zdravstvenoj zaštiti iz 2010. godine članom 52. propisano je:

"Zavod zdravstvenog osiguranja Federacije, odnosno kantona provodi postupak dodjele ugovora o pružanju zdravstvenih usluga, odnosno postupak dodjele ugovora za provođenje programa zdravstvene zaštite, u skladu s ovim zakonom, Zakonom o zdravstvenom osiguranju, te propisima donijetim na osnovu ovih zakona, jedinstvenom metodologijom, propisom o sistemu poboljšanja kvaliteta, bezbjednosti i o akreditaciji u zdravstvu, kao i propisima o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine.

Jedinstvenu metodologiju kojom se bliže utvrđuju kriteriji i mjerila za zaključivanje ugovora između nadležnog zavoda zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove, odnosno privatnog zdravstvenog radnika iz stava 1. ovog člana utvrđuje Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije Bosne i Hercegovine, po prethodno pribavljenom mišljenju zavoda zdravstvenog osiguranja kantona, kao i uz prethodnu saglasnost federalnog ministra u skladu s osnovnim paketom zdravstvenih prava.

Odluku o izboru najuspješnijeg ponuđača donosi zavod zdravstvenog osiguranja iz stava 1. ovog člana i zaključuje ugovor sa zdravstvenim ustanovama odnosno privatnim zdravstvenim radnikom."

Na osnovu dostavljenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja tokom cjelokupne provedbe ovog postupka Konkurencijsko vijeće je na 141. sjednici održanoj dana 21. februara 2017. godine, razmatralo navedeni predmet i donijelo

odluku da se Podnosilac u svom zahtjevu odbije, jer radnje koje se stavljaju na teret JU Zavod zdravstvenog osiguranja KS i Ministarstvu zdravstva KS ne predstavljaju zabranjeni sporazum iz člana 4. Zakona o konkurenciji, kao i da u skladu sa članom 2. Zakona o konkurenciji podneseni Zahtjev se odnosi na izvršavanje javnih zakonom regulisanih ovlasti izvan dometa Zakon o konkurenciji, a ne na radnje koje obavljaju subjekti "učestvujući na tržištu".

Nesporno je utvrđeno i kako JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS, ima u svojim zakonom dodjeljenim nadležnostima i zaključivanje Ugovora o pružanju usluga zdravstvene zaštite na području Kantona Sarajevo, kako primarne, tako i specijalističke sa subjektima koji ispunjavaju zakonom propisane uslove.

Prema tome, zaključivanjem ovog ugovora JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS s jedne strane, druga strana ostvaruje pravo na sredstva iz JU Zavoda, a koja se u proračun JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS osiguravaju iz doprinosa za zdravstveno osiguranje, koje uplaćuju obaveznici, pa tako i iz ostalih izvora propisanih članom 80. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", br. 30/97, 7/02, 70/08 i 48/11).

Činjenica je, kako usluge koje se pružaju u JU Domovi zdravlja u potpuno istom opsegu imaju svi osiguranici, dakle ljekar pruža istu uslugu i licu koje uplaćuje viši iznos razmjerno svojoj plaći, te lica sa nižim plaćama, kao i neuposleni, umirovljenici, djeca i ostale kategorije koje se stekle pravo na obavezno zdravstveno osiguranje, a ne uplaćuju dorošose. Sve to na osnovu načela solidarnosti onih koji rade sa onima koji ne rade, za koje se opredjelio naš zakonodavac, te isti sistem nije profitabilan, a stoga ovakav način pružanja usluga jasno ukazuju kako se JU Dom zdravlja KS "ne bavi proizvodnjom, prodajom roba i pružanjem usluga, ne učestvuju u prometu roba i usluga, i koji svojim djelovanjem ne mogu sprječavati, ograničavati ili narušavati tržišnu konkurenciju". Obavljanje ove djelatnosti ne predstavlja tržišnu djelatnost, te na istom ne vrijede, niti osnovni zakoni ponude i potražnje za pružanjem zdravstvenih usluga, obzirom da je ista i neprofitabilna, te da je zdravstvena usluga na koju se ovaj Zahtjev odnosi, javna netržišna usluga na koju se Zakon o konkurenciji ne primjenjuje.

Stoga je, Konkurencijsko vijeće utvrdilo kako JU Zavod zdravstvenog osiguranja ne obavlja privrednu djelatnost, ne učestvuje u proizvodnji i/ili prometu roba, odnosno pružanju usluga, time ni posredno ni neposredno ne učestvuje na tržištu zbog čega se isti ne može smatrati "privrednim subjektom" u smislu člana 4. Zakona o konkurenciji.

Zakon o konkurenciji se, upravo odnosi na subjekte koji djeluju na tržištu (suprotno od javnog), na kojem se vrši razmjena roba i usluga, koji snose određene rizike ekonomske ili finansijske, ili pak imaju mogućnost ostvarivanja profita. Ovakvi privredni subjekti koji djeluju na tržištu u slobodno konkurentnim tržištima između sebe se natječu želeći postići što bolje rezultate, i ostvariti svoje ciljeve. Međutim, na takvim tržištima gdje su subjekti slobodni može doći do zloupotreba, dogovora o cijenama, podjele na geografska područja, što je u svakom slučaju zabranjeno, i u tom smislu između ostalog, je Konkurencijsko vijeće dužno djelovati, te izreći kazne za takve prekršaje.

A djelatnosti za koje je država/zakonodavac odredila da su od posebnog interesa, podveo iz je pod javne usluge, te u tom smislu i isključio konkurenciju, ili pak dao ovlasti da određeno državno tijelo, određuje i upravlja takvim djelatnostima.

Kao ilustraciju za razlikovanje "javnih usluga" i tržišnog ponašanja, može poslužiti i činjenica da na određenim tržištima, gdje su zakonima osnovani regulatori tržišta, koji u svojim nadležnostima često imaju, npr. utvrđivanje cijena određenim

uslugama, ili mogućnost da određenim subjektima daju povlašteni položaj na tržištu u odnosu na postojeće, ili određene povlastice, a sve s ciljem uvođenja novih subjekata na tržište, i konačno povećanje konkurencije.

Takvo ponašanje, kao što je utvrđivanje cijena, podjela tržišta, bi dakle predstavljalo teška ograničavanja u skladu sa Zakonom o konkurenciji, međutim na ovakve javne subjekte - regulatore isti Zakon se ne primjenjuje, a tako i na JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS koje djeluje u skladu sa svojim ovlastima.

Konkurencijsko vijeće u ispitivanju primjedbi iz Presude Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 021399 16 U od 22. novembra 2016. godine, u smislu člana 4. stav (1) tačka b) i c), u ponovnom postupku je pravilno i potpuno utvrdilo činjenično stanje na način što je pozvalo stranke u postupku da dostave nove podatke, s obzirom da se ne radi o općepoznatim činjenicama ili dokazima i po mogućnosti ih podnijeti na usmenoj raspravi koja je održana dana 15. februara 2017. godine, o utvrđivanju činjenica iz člana 4. stav (1) tačka b) i c), koje je Sud BiH naložio na stranici 5. Presude. Stranke su se očitovale podnescima br: 03-26-3-003-88-II/13 od 22. decembra 2016. godine (Podnosilac zahtjeva), br: 03-26-3-003-89-II/13 od 29. decembra 2016. godine (Zavod za zdravstveno osiguranje KS) i br: 03-26-3-003-91-II/13 od 23. januara 2017. godine (Ministarstvo zdravstva KS), na način da nisu dostavile nikakve nove podatke niti predložile nove dokaze o utvrđivanju predmetnih, spornih činjenica.

Na usmenoj raspravi pristupile su sve stranke, a utvrđeno je da u Mrežu zdravstvenih ustanova nije uključena niti jedna privatna ustanova, pa samim tim ni Poliklinika Atrijum, od strane Skupštine KS, a to znači da je Skupština KS odredila da se usluga porodične medicine vrši kao javno ovlaštenje, a ne kao tržišna usluga.

Obzirom da Konkurencijsko vijeće u svrhu ocjene datog slučaja, a u skladu sa čl. 43. stav (7) Zakona može koristiti sudskom praksom Evropskog suda pravde i odlukama Evropske komisije, ovakav stav su zauzela i navedena tijela.

Međutim, stupanjem na snagu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između evropskih zajednica i njegovih država članica, s jedne strane i Bosne i Hercegovine s druge strane ("Službeni glasnik BiH – međunarodni ugovori" br. 10/08) (dalje u tekstu: Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju), primjena člana 43. stav (1) Zakona je posebno dobila na značaju, obzirom da je istim sporazumom primjena kriterija i pravne stečevine Evropske unije, postala obavezna, u skladu sa čl. 71. Sporazuma.

Naime, u skladu sa prednjem, a prema kriterijima utvrđenim u Presudama Evropskog suda pravde za privredni subjekt se može smatrati vrlo široki krug tijela, bez obzira na oblik i organiziranost, pa i javna tijela kojima je država povjerila obavljanje određenih poslova (primjena čl. 106. st. 2. UFEU), ali i javna tijela ako obavljaju gospodarsku djelatnost, ali ako nije riječ o aktivnostima koje bi potpadale pod "izvršavanje javnih ovlasti" (predmet C-343-95 *Cali e Figli protiv SEPG* (1997) ZSP I-1547 (subjekt postupa u izvršavanju javnih ovlasti ako se radi o "zadatku od javnog interesa koji predstavlja sastavni dio bitnih funkcija države" i ako je ta djelatnost "povezana s obzirom na svoju prirodu, cilj i pravila kojima je podvrgnuta s izvršavanjem ovlasti koja su tipična za javno tijelo" § 23. Presude).

Kako se postaviti prema "javnim tijelima" u kojima se nedvosmisleno podrazumijeva i JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS, prema Mišljenju neovisnog advokata Jakobsa u predmetu C-67/96, etc. *Albany International BV protiv SBT* (1999) ZSP I-5751 koje glasi:

"Kada je riječ o privrednom subjektu kao subjektu prava tržišne konkurencije, koristi se tzv. funkcionalni pristup. Naime, određeni subjekt može u jednoj situaciji postupati kao privredni

subjekt, obavljati neku privrednu djelatnost, a u drugoj situaciji može izvršavati svoje javne ovlasti. U svakom konkretnom slučaju potrebno je razmotriti kakvu funkciju obavlja određeno tijelo kako bi se moglo ocijeniti može li ga se smatrati privrednim subjektom u smislu prava konkurencije."

Dakle, primjenom funkcionalnog shvaćanja pojma "privredni subjekt", izdvajaju se određeni kriteriji, a to su: privredni subjekt mora nuditi dobra ili usluge na tržištu, snositi ekonomski ili finansijski rizik poslovanja i imati mogućnost ostvarivanja profita. Temeljem gore navedenih činjenica, koje su utvrđene u postupku, Konkurencijsko vijeće je jasno zaključilo kako JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS u konkretnom slučaju ne može biti "privredni subjekt" u smislu pravila zaštite konkurencije koje štiti Zakon o konkurenciji.

Kao drugo, u periodu važenja "starog" zakona Podnosilac je tražio modalitet zaključenja Ugovora sa JU Zavod zdravstvenog osiguranja KS koje je i bilo zaključivati iste ugovore, uz saglasnost Ministarstva zdravstva KS u skladu sa čl. 37. stav (3) i (4), člana 41. i člana 42. stav (1), prema propisanom postupku na javnom pozivu.

Činjenica je da JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS, nije nikada raspisivao poziv za zaključenje ugovora, odnosno "za popunjavanje mreže zdravstvenih ustanova" za pružanje usluga primarne zdravstvene zaštite u skladu sa čl. 41., što znači da samo u slučaju nedostajućih kapaciteta, potrebno raspisati poziv i popunjavati "mrežu", a sam JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS naveo kako iste nije provodio iz razloga "kapacitiranosti", što je isti imao dužnost voditi računa u skladu sa članom 38. tada važećeg Zakona o zdravstvenoj zaštiti da se u uspostavi mreže, u koju bi bio uvršten Podnosilac zahtjeva na osnovu procedure iz gore spomenutih odredbi, uvažavajući između ostalog: "privredne mogućnosti". Što upućuje na zaključak da je protivna strana, djelovala u okviru svojih zakonskih ovlasti, te ni u kojem slučaju svojim postupanjem nije dovela Polikliniku Atrijum nepovoljan konkurentski položaj.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da u periodu od 2006. godine do 2010. godine Poliklinika Atrijum nije imala zaključen Ugovor o usluga porodične medicine na teret sredstava Zavoda za zdravstveno osiguranje KS, te da Zavod zdravstvenog osiguranja KS u tom periodu nije ni raspisivao oglase/pozive za popunu mreže zdravstvenih djelatnosti, te da je isti zavod cijenio kako nema potrebe raspisivati oglase za popunu, obzirom da je je djelatnost porodične medicine bila kapacitirana kroz JU "Dom zdravlja" Kantona Sarajevo, i kroz njene organizacijske jedinice, te da činjenicom da Poliklinika Atrijum u danom periodu nije imala ugovor o pružanju usluga porodične medicine, nije prekršen član 4. stav (1) tačka b) Zakona, u smislu ograničavanja i kontrole proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja, kao ni član 4. stav (1) tačka c) podjela tržišta ili izvora snabdijevanja.

Također, nisu tačni navodi Podnosioca o obavezi Zavoda za zdravstveno osiguranje KS da zaključi ugovor s Podnosiocem iz razloga što području gdje je smještena Poliklinika Atrijum ima 3.314 stanovnika na lokalitetu Stup II, kao i 651 stanovnik MZ Stupsko brdo, te da na istom JU Dom zdravlja Kantona Sarajevo nema svoju ambulantu. Ambulanta J.U. Dom zdravlja Kantona Sarajevo djeluje na tom području još od 2007. godine, a prema prema minimalnom kriteriju Zakona o zdravstvenoj zaštiti u svakoj općini mora postojati najmanje jedna zdravstvena ustanova, a ne u naselju ili užem lokalitetu kako navodi Podnosilac zahtjeva.

Tako, i u periodu važenja "novog" Zakona nakon provedenog postupka Podnosilac zahtjeva je zaključio Ugovor o pružanju usluga zdravstvene zaštite iz porodične medicine sa Poliklinikom Atrijum br: 01-6818/14 od 28. aprila 2014. godine.

Nakon što je usvojena Jedinствена metodologija (2013.) od strane Zavoda zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije

Bosne i Hercegovine kojom se bliže utvrđuju kriterijumi i mjerila za zaključivanje ugovora između nadležnog zavoda zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove, odnosno privatnog zdravstvenog radnika, po prethodno pribavljenom mišljenju zavoda zdravstvenog osiguranja kantona, kao i uz prethodnu saglasnost federalnog ministra u skladu s osnovnim paketom zdravstvenih prava, uz saglasnost Ministarstva zdravstva KS, Zavod za zdravstveno osiguranje KS raspisao Javni poziv za ugovaranje usluga sa timovima obiteljske/porodične medicine.

Odluku o izboru najuspješnijeg ponuđača donio je Zavod zdravstvenog osiguranja KS i zaključio Ugovor o pružanju usluga zdravstvene zaštite iz porodične medicine sa Poliklinikom Atrijum br: 01-6818/14 od 28. aprila 2014. godine.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da u periodu od 2010. godine, nakon donošenja "novog" Zakona o zdravstvenoj zaštiti, također, nije prekršen član 4. stav (1) tačka b) Zakona, u smislu ograničavanja i kontrole proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja, kao ni član 4. stavak (1) tačka c) podjela tržišta ili izvora snabdijevanja.

Kao treće, nezaključivanje Ugovora o pružanju usluga porodične medicine od strane JU Zavod za zdravstveno osiguranje KS sa Poliklinikom Atrijum ne može se ni u kojem slučaju smatrati za ispunjenje djela opisanog u članu 4. Zakona o konkurenciji, o zabranjenom sporazumu nastalom nečinjenjem (nepostupanjem nadležnog tijela).

Konkurencijsko vijeće ne osporava postojanje djela nečinjenjem, odnosno propuštanjem obavljanja određene radnje, čime bi se ispunilo u potpunosti djelo koje je opisano, ipak kao što u kaznenom pravu postoje djela koja zbog svoje naravi ne mogu biti ispunjena nečinjenjem, kao npr. krađa tako je Konkurencijsko vijeće stava i da djelo koje se smatra zabranjenim konkurencijskim djelovanjem, i koje je kažnjivo prema zakonu o konkurenciji, a to je "zabranjeni sporazum" iz člana 4. Zakona, ne može biti ispunjeno na način nečinjenjem, jer je samo zaključivanjem sporazuma čini zabranjena radnja, pa čak i u širem tumačenju ovog djela, odluka određenog tijela je moguće da su ispunjeni uslovi za izricanje kazne, ali ipak "nezaključivanje ugovora", ili "nedonošenje odluke" nije moguće podvesti pod "zabranjeni sporazum" koji predstavlja oblik aktivnog protukonkurentskog djelovanja.

Podnosilac zahtjeva je tokom postupka priložio i Pilot ugovor o provedbi zdravstvene zaštite iz domena porodične medicine sa privatnom zdravstvenom ustanovom u Zeničko-dobojskom kantonu, dok u Sarajevskom kantonu ne postoji niti jedan ugovor sa privatnom zdravstvenom ustanovom za pružanje usluga porodične medicine, što je tokom postupka izmijenjeno jer su dostavljeni dokazi kako je Zavod zdravstvenog osiguranja KS, zaključio Ugovor sa Poliklinikom Atrijum i Eurofarm-centar, pa obzirom na činjenicu, na osnovu Ustavnih odredbi, da je zdravstvo dijelom regulisano Kantonalnim propisima, Konkurencijsko vijeće nije smatralo za bitnim da ulazi u analizu razloga i način postupanja Zavoda u Zeničko-dobojskom kantonu, obzirom da se na isti ne primjenjuju isti propisi. Konkurencijsko vijeće nije razmatralo valjanost i postojanje Ugovora između Zavoda zdravstvenog osiguranja KS i privatne zdravstvene ustanove Terme Ilidža, na koje se Podnosilac žalio, jer je se u predmetnom Ugovoru ne radi o pružanju usluga porodične medicine, već o ugovoru o pružanju specijalističkih usluga. Naime, i Podnosilac zahtjeva tokom postupka nije osporavao činjenicu kako i sam ima Ugovor o pružanju specijalističkih usluga na teret Zavoda zdravstveno osiguranje KS, te da je predmet postupka nije pružanje specijalističkih usluga, već obaveza zaključivanja ugovora o pružanju usluga primarne zdravstvene zaštite.

U odnosu na Ministarstvo zdravstva KS, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo kako isto nije bilo nadležno za realizaciju

zahtjeva Podnosioca, tj. nije bilo nadležno za zaključivanje Ugovora o pružanju usluga primarne zdravstvene zaštite na teret sredstava zavoda za zdravstveno osiguranje KS, što je i primarni cilj Podnosioca Zahtjeva, pa je stoga i utvrdilo kako gore navedeno Ministarstvo svojim djelovanjem ili nedjelovanjem, nije spriječilo, ograničilo ili narušilo konkurencije na tržištu, i to člana 4. stav (1) tačka b) Zakona, u smislu ograničavanja i kontrole proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja, kao ni član 4. stav (1) tačka c) podjela tržišta ili izvora opskrbe.

Konkurencijsko vijeće nije razmatralo, odnos Skupštine Kantona Sarajevo i Podnosioca zahtjeva, jer je tokom postupka Podnosilac zahtjeva povukao zahtjev u odnosu na istu, o čemu je Konkurencijsko vijeće donijelo i Zaključak br. 03-26-3-003-38-II/13 od 25. septembra 2013. godine.

Imajući u vidu i odredbu člana 36. Zakona o konkurenciji, o teretu dokazivanja, Konkurencijsko vijeće smatra kako Podnosilac zahtjeva nije uspio dokazati kako su stranke protiv kojih je ovaj postupak vođen prekršile odredbe Zakona o konkurenciji, u smislu ograničavanja i kontrole proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja, kao ni podjele tržišta ili izvora opskrbe, u odnosu na Podnosioca zahtjeva.

Zbog toga Konkurencijsko vijeće ostaje kod dispozitiva Rješenja, a prvenstveno iz razloga što se vršenje usluge porodične medicine u spornom periodu nije moralo, niti je vršilo na komercijalnoj tržišnoj osnovi već se vršilo kao javno ovlaštenje. Zbog toga, iz utvrđenih činjenica, a u skladu sa zakonom o konkurenciji i pravnim standardima Suda pravde EU, odlučilo kao u dispozitivu navedenog rješenja, odnosno da se protivnik zahtjeva u smislu člana 4. ne može smatrati subjektom u smislu člana 2. Zakona o konkurenciji.

Na osnovu svega navedenog Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 1. dispozitiva ovoga Rješenja.

10. Troškovi postupka

Punomoćnik Podnosioca zahtjeva je dana 19.9.2013. godine Podneskom br. 03-26-3-003-36-II/13 dostavio Konkurencijskom vijeću troškovnik na ime obavljenih usluga zastupanja u postupku u ukupnom iznosu od 3.767,40 KM.

Ostale stranke u postupku, nisu tražile troškove postupka.

Konkurencijsko vijeće je uzelo u obzir odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04 i 88/07 i 93/09), i to član 105. stav (2) Zakona o upravnom postupku kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učešćem u postupku.

Prema članu 105. stav (3) Zakona o upravnom postupku troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju se samo u slučajevima kad je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano.

Kako Podnosilac zahtjeva nije uspio sa svojim zahtjevom, a stranke protiv kojih je postupak vođen nisu tražile troškove postupka, odlučeno je kao u tački 2. dispozitiva ovog Rješenja.

11. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovoga Rješenja nije dozvoljena žalba.

Nezadovoljna stranka može pokrenuti Upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema, odnosno objavljivanja ovoga Rješenja.

Broj 03-26-3-003-98-II/13
21. februara 2017. godine
Sarajevo

Predsjednica
Mr. **Arijana Regoda-
Dražić**, s. r.

konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), članka 105. Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), u postupku pokrenutom po Zahtjevu za pokretanje postupka gospodarskog subjekta "ORTHO LIFE" d.o.o. Bihać, Sarajevska broj 8., 77 000 Bihać, Bosna i Hercegovina, zastupanog po Saninu Pešti, odvjetniku iz Sarajeva, protiv Zavoda zdravstvenog osiguranja Unsko-sanske županije, 5. Korpusa 10, 77 000 Bihać, Bosna i Hercegovina, radi utvrđivanja postojanja zabranjenih konkurencijskih djelovanja u smislu članka 4. stavak (1) točka b), c) i d) Zakona o konkurenciji i članka 10. stavak (2) točke a), b) i c) Zakona o konkurenciji, na 141. (stotinučetdesetprvoj) sjednici održanoj dana 28.02.2017. godine, donijelo je

RJEŠENJE

1. Odbija se Zahtjev gospodarskog subjekta "ORTHO LIFE" d.o.o. Bihać, podnesen protiv Zavoda zdravstvenog osiguranja Unsko-sanske županije, radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma u smislu članka 4. stavak (1) točke b), c) i d) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
2. Odbija se Zahtjev gospodarskog subjekta "ORTHO LIFE" d.o.o. Bihać, podnesen protiv Zavoda zdravstvenog osiguranja Unsko-sanske županije, radi utvrđivanja postojanja zlouporabe vladajućeg položaja u smislu članka 10. stavak (2) točke a), b) i c) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
3. Odbija se zahtjev za naknadu troškova zastupanja gospodarskog subjekta "ORTHO LIFE" d.o.o. Bihać, kao neutemeljen.
4. Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Konkurencijsko vijeće) je dana 16.05.2016. godine, pod brojem 02-26-2-013-II/16, zaprimilo Zahtjev za pokretanje postupka (u daljnjem tekstu: Zahtjev) gospodarskog subjekta "ORTHO LIFE" d.o.o. Bihać, ul. Sarajevska broj 8, 77 000 Bihać, Bosna i Hercegovina (u daljnjem tekstu: Ortho Life ili Podnositelj zahtjeva), podnesen po odvjetniku Pešto Saninu, ul. Džidžikovac broj 8, 71 000 Sarajevo protiv Zavoda zdravstvenog osiguranja Unsko-sanske županije, ul. 5. Korpusa 10, 77 000 Bihać, Bosna i Hercegovina (u daljnjem tekstu: Zavod ili Protivna strana) radi kršenja odredbi članka 4. stavak (1) točka b), c) i d) Zakona o konkurenciji i zlouporabe vladajućeg položaja u smislu članka 10. stavak (2) točka b) i c) Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09 - u daljnjem tekstu: Zakon).

Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da isti nije kompletan i uredan, u smislu članka 28. Zakona, te je zatražilo dopunu istog u smislu članka 31. stavak (1) Zakona, aktom broj 02-26-2-013-I-II/16 od 22.06.2016. godine.

Podnositelj zahtjeva je dopisom zaprimljenim pod brojem 02-26-2-013-2-II/16, dana 23.06.2016. godine dostavio traženu dokumentaciju.

Kompletiranjem predmetnog Zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je na temelju članka 28. stavak (3) Zakona, dana 07.09.2016. godine izdalo Potvrdu o primitku kompletnog i urednog Zahtjeva, broj 02-26-2-013-3-II/16.

Na temelju dokumentacije dostavljene uz Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da nije moguće bez provedenog postupka utvrditi postojanje povrede Zakona na koje Podnositelj zahtjeva ukazuje, te je donijelo Zaključak o

pokretanju postupka dana 14.09.2016. godine pod brojem 02-26-2-013-5-II/16.

Podnositelj zahtjeva je dopisom zaprimljenim pod brojem 02-26-2-013-13-II/16 dana 25.10.2016. godine povukao Zahtjev za određivanje privremene mjere podnesen na temelju članka 40. Zakona.

Konkurencijsko vijeće je na 136. (stotinutridesetišestoj) sjednici održanoj dana 21.12.2016. godine, donijelo Zaključak o produljenju roka za donošenje rješenja broj 02-26-2-013-29-II/16, koji je dostavljen Podnositelju zahtjeva i Protivnoj strani.

Dana 26.12.2016. godine pod brojem 02-26-2-013-43-II/16, Konkurencijsko vijeće je zaprimilo molbu za žurno donošenje odluke upućenu od punomoćnika Podnositelja zahtjeva, odvjetnika Pešto Sanina.

1. Stranke u postupku

Stranke u postupku su gospodarski subjekt "ORTHO LIFE" d.o.o. Bihać, Sarajevska broj 8., 77 000 Bihać, Bosna i Hercegovina i Zavod zdravstvenog osiguranja Unsko-sanske županije, 5. Korpusa 10, 77 000 Bihać, Bosna i Hercegovina.

1.1. Gospodarski subjekt "ORTHO LIFE" d.o.o. Bihać- Podnositelj zahtjeva

Gospodarski subjekt Društvo sa ograničenom odgovornošću "ORTHO LIFE" Bihać, Sarajevska broj 8., 77 000 Bihać, Bosna i Hercegovina registriran je kod Općinskog suda u Bihaću. Upisan je pod MBS: 17-01-0136-14, sa temeljnim kapitalom od 30.000,00 KM. Temeljne djelatnosti gospodarskog subjekta Ortho Life su proizvodnja, veleprodaja i maloprodaja ortopedskih pomagala.

1.2. Zavod zdravstvenog osiguranja Unsko-sanske županije- Protivna strana

Zavod zdravstvenog osiguranja Unsko-sanske županije osnovan je Odlukom Skupštine Unsko-sanske županije dana 05.08.1998. godine, radi obavljanja poslova ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja. Temeljna djelatnost Zavoda je omogućavanje zdravstvene zaštite i naknade putnih troškova u svezi sa korištenjem zdravstvene zaštite osiguranim osobama i njihovim članovima obitelji.

2. Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurencijsko vijeće je u tijeku postupka primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", broj 18/06 i 34/10) i odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH" broj 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16 - u daljnjem tekstu: Zakon o upravnom postupku) u smislu članka 26. Zakona.

Konkurencijsko vijeće je primijenilo i odredbe Odluke o opsegu prava na korištenje ortopedskih i drugih pomagala, zubnoprotske pomoći i zubnoprotskih nadomjestaka koji se obezbjeđuju u Zavodu zdravstvenog osiguranja Unsko-sanske županije ("Službeni glasnik Unsko-sanske županije", broj 8/10 i 19/11), te odredbe Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službene novine Federacije" broj 30/97, 7/02, 70/08 i 48/11).

Konkurencijsko vijeće je, sukladno članku 43. stavak (7) Zakona, pri utvrđivanju vladajućeg položaja Podnositelja zahtjeva na mjerodavnom tržištu, koristilo presudu Europskog suda pravde broj T-319/99 od 04.03.2003. godine.

Konkurencijsko vijeće je u predmetnom postupku, primijenilo članak 71. st. (1) i (2) Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine, s druge strane (u daljnjem tekstu: SSP).

3. Postupak po zahtjevu za pokretanje postupka

U Zahtjevu, Podnositelj zahtjeva opisuju činjenično stanje i okolnosti koje su razlog za podnošenje Zahtjeva, te navodi slijedeće:

- Zavod je dana 28.01.2016. godine na zvaničnoj web stranici objavio Javni poziv za dostavljanje prijava za zaključenje ugovora za proizvodnju i isporuku ortopedskih i drugih pomagala osiguranim osobama za 2016. godinu (u daljnjem tekstu: Javni poziv).
- Podnositelj zahtjeva je po osnivanju Konzorcija sa gospodarskim subjektom "OrtoSar" d.o.o. Sarajevo (u daljnjem tekstu: OrtoSar) u predviđenom roku kao nositelj Konzorcija podnio prijavu na Javni poziv.
- Podnositelj zahtjeva je po izvršenom uvidu u objavljeni Javni poziv, dostavio Zavodu zahtjev za pojašnjenje uvjeta naznačenih u glavi IV Javnog poziva, aktom broj Ps-OL.1-2/16 od dana 03.02.2016. godine.
- Ortho Life je smatrajući uslove Javnog poziva nezakonitim u cijelosti, pokušao realizirati svoja prava sukladno odredbama Zakona o javnim nabavama ("Službeni glasnik BiH" broj 39/14 - u daljnjem tekstu: Zakon o javnim nabavama), podnošenjem žalbe broj Ps-OL.2.-2/16 dana 03.02.2016. godine.
- Zavod je aktom broj 04/2-49-1359/16 od 09.02.2016. godine obavijestio Podnositelja zahtjeva da su postavljeni uslovi Javnog poziva de facto proizvoljni i da nemaju uporište niti u jednom zakonskom ili podzakonskom propisu, te da se postupak Javnog poziva ne vodi po Zakonu o javnim nabavama.
- Podnositelj zahtjeva je dana 22.02.2016. godine zaprimio dopis Zavoda broj 03-37-1087/16 kojim je obaviješten o "nedopuštenosti žalbe" u predmetnom postupku Javnog poziva, jer Javni poziv nije predmet Zakona o javnim nabavama.
- Zavod je obavijestio Podnositelja zahtjeva da nije zadovoljio uvjete predviđene Javnim pozivom dostavljanjem obavijesti broj 03/1-37-2375/16 od 15.03.2016. godine (u daljnjem tekstu: Obavijest), tj. da Podnositelj zahtjeva nije dostavio uvjerenje nadležnog suda predviđeno točkom 4. glava IV Javnog poziva, obzirom da je izdavanje traženog uvjerenja u nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine, te da se podnesena prijava na Javni poziv smatra pojedinačnim prijavama članova Konzorcija.
- Povjerenstvo imenovano od strane Zavoda je prilikom otvaranja prijava po Javnom pozivu utvrdilo da prijava Konzorcija nije prihvatljiva zbog nedostavljanja uvjerenja nadležnog suda predviđenog točkom 4. glava IV Javnog poziva, dok Zavod u Obavijesti navodi druge razloge neprihvatljivosti ponude Konzorcija ali i razdvajanje ponude Podnositelja zahtjeva i drugog člana Konzorcija gospodarskog subjekta OrthoSar.
- Zavod je aktom broj 03-49-874-1/16 od 21.03.2016. godine obavijestio Podnositelja zahtjeva o raskidu Ugovora o poslovnoj suradnji broj 03-37-148/16 koji su međusobno sklopili dana 11.01.2016. godine (u daljnjem tekstu: Ugovor) i Aneksa ugovora broj 03-49-874/16 od 01.02.2016. godine (u daljnjem tekstu: Aneks ugovora).
- Podnositelj zahtjeva je dopisom broj 16/24 od 23.03.2016. godine, te dopisom broj 24/2016 od 11.04.2016. godine ukazao na nezakonitost prestanka Ugovora i zatražio pojašnjenje u pogledu postupanja Zavoda, pri čemu je Zavod upućen na odredbe Zakona o javnim nabavama i odredbe Zakona o obligacionim odnosima.
- Zavod je dana 23.03.2016. godine zaključio ugovor broj 03-49-2640/16 sa gospodarskim subjektom "Otto Bock Adria" d.o.o. Sarajevo (u daljnjem tekstu: Otto Bock Adria) i dana 23.03.2016. godine ugovor broj 03-49-2639/16 sa gospodarskim subjektom "Bauerfeind" d.o.o. Sarajevo (u daljnjem tekstu: Bauerfeind).
- Podnositelj zahtjeva je izravno uputio žalbu Uredu za razmatranje žalbi zbog šutnje administracije, te je Ured za razmatranje žalbi Rješenjem broj JN2-03-07-1-234-7/16 od 31.03.2016. godine usvojio žalbu i poništio Javni poziv.
- Zavod je jednostranim raskidom Ugovora oštetio Podnositelja zahtjeva, jer je člankom 2. Aneksa ugovora definirano da se trajanje Ugovora produžava do okončanja procedure ugovaranja po temelju Javnog poziva, odnosno do donošenja odluke o rezultatima Javnog poziva, pri čemu je Zavod zanemario postojanje žalbenog postupka i zaključio ugovore sa gospodarskim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind.
- Zavod je trebao nastaviti sa primjenom Ugovora zaključenog sa Podnositelja zahtjeva, te da Obavijest nije podobna isprava na temelju koje se može raskinuti ili prestati primjenjivati Ugovor, obzirom da je člankom 2. Aneksa ugovora definirano da se trajanje Ugovora produžava do okončanja procedure po osnovu Javnog poziva, odnosno do donošenja odluke o rezultatima Javnog poziva, što nedvosmisleno upućuje da Zavod nije trebao prestati sa primjenom Ugovora, niti zaključiti ugovore sa gospodarskim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind.
- Da je Zavod na nezakonit način prestao primjenjivati Ugovor sklopljen sa Podnositeljem zahtjeva zbog zaključenja ugovora sa gospodarskim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind na bazi "procedure ugovaranja" koja nije okončana, na temelju izvjesne odluke o rezultatima Javnog poziva (Odluka o dodjeli ugovora od dana 14.03.2016. godine) koja nije dostavljena Podnositelju zahtjeva kako bi bila predmet preispitivanja. Stoga takva Odluka nije stekla svojstvo pravosnažnog i izvršnog upravnog akta, te ista nije bila podoban temelj za prestanak primjene Ugovora.
- Podnositelj zahtjeva je u prijavi za Javni poziv dostavio svu potrebnu dokumentaciju, uključujući i Uvjerenje Općinskog suda u Bihaću o činjenicama iz službene evidencije broj 017-0-Kr-16-006 od 04.01.2016. godine (u daljnjem tekstu: Uvjerenje) koje je u pogledu nivoa suda koji ga je izdao, te članka zakona na temelju kojeg je izdano, istovjetno sa uvjerenjima dostavljenim od strane gospodarskih subjekata Otto Bock Adria i Bauerfeind sa kojim je Zavod sklopio ugovore (Uvjerenja o činjenicama iz službene evidencije izdana od Općinskog suda u Sarajevu).
- Uvjerenje koje je dostavio Podnositelj zahtjeva ne može biti manjkavo, iz razloga što u istom nisu pojedinačno nabrojana dva ili tri krivična djela kao u sadržaju uvjerenja koja su dostavili gospodarski subjekti Otto Bock Adria i Bauerfeind, jer Uvjerenje koje je dostavio Podnositelj zahtjeva dokazuje da Podnositelj zahtjeva nije osuđivan za krivična djela propisana Krivičnim zakonom.
- Zavod je insistiranjem na nevalidnosti/nepodobnosti Uvjerenja koje izdano Podnositelju zahtjeva, a prihvaćajući uvjerenja koja su dostavili gospodarski subjekti Otto Bock Adria i Bauerfeind, primjenio različite uvjete na Podnositelja zahtjeva i gospodarske subjekte Otto Bock Adria i Bauerfeind, čime je Zavod doveo Podnositelja zahtjeva u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju.
- Zavod je dana 11.04.2016. godine donio Odluku o poništenju Javnog poziva broj 03-49-31167/16, te nastavio sa primjenom ugovora zaključenih sa gospodarskim subjektom Otto Bock Adria i gospodarskim subjektom Bauerfeind.
- Zavod je postavljanjem uvjeta u točki 15. glavi IV Javnog poziva de facto "zatvorio" tržište, obzirom da Podnositelj

zahtjeva koji je praktično novoutemljena pravna osoba nije mogao u kratkom razdoblju svog poslovanja realizirati ugovore u vrijednosti od najmanje 250.000,00 KM.

- Zavod je svojim postupanjem utjecao na podjelu tržišta ortopedskih pomagala na mjerodavnom zemljopisnom tržištu, pri čemu je izvore opskrbe krajnjih korisnika ortopedskih pomagala ograničio na dva gospodarska subjekta, tj. gospodarske subjekte Otto Bock Adria i Bauerfeind.
- Da je člankom 3. Privremenog uputstva o načinu i postupku za odobravanje izdavanja ortopedskih i drugih pomagala, zubnotrotske pomoći i zubnotrotskih nadomjestaka koji se obezbjeđuju u Zavodu zdravstvenog osiguranja Unsko-sanske županije ("Službeni glasnik Unsko-sanske županije" broj 20/14 i 10/15 - u daljnjem tekstu: Privremeno uputstvo), odnosno člankom 9. Odluke o opsegu prava na korištenje ortopedskih i drugih pomagala, zubnotrotske pomoći i zubnotrotskih nadomjestaka koji se obezbjeđuju u Zavodu zdravstvenog osiguranja Unsko-sanske županije ("Službeni glasnik Unsko-sanske županije" broj 8/10 i 19/11 - u daljnjem tekstu: Odluka), te člankom 33. Zakona o zdravstvenom osiguranju FBiH, utvrđen način ugovaranja, proizvodnje, isporuke ortopedskih i drugih pomagala, kao i prava krajnjih korisnika, te da pomenuti propisi ne daju ovlaštenje Zavodu da postavlja uvjet iz glave IV točka 15. Javnog poziva tj. dokaz "financijske osposobljenosti" ponuđača, odnosno gospodarskih subjekata koji obavljaju djelatnost proizvodnje ortopedskih i drugih pomagala.
- Da je Zavod ukoliko je već smatrao da postoji potreba za utvrđivanjem "financijske osposobljenosti" potencijalnih ponuditelja trebao provesti postupak javnih nabava sukladno Zakonu o javnim nabavama.

Podnositelj zahtjeva ističe da je Zavod, postavljanjem uslova u Javnom pozivu kojim se traži od ponuđača dostava potvrde ugovornih organa o uspješnosti u realizaciji najmanje po dva ugovora godišnje čija ukupna vrijednost iznosi 250.000,00 KM za dvije prethodne kalendarske godine (2014.-2015. godinu), doveo Podnositelja zahtjeva u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju smislu članka 4. stavak (1) točka b), c) i d) Zakona.

Podnositelj zahtjeva smatra da je Zavod zaključio zabranjene sporazume sa gospodarskim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind u smislu članka 4. stavak (1) točka b) i c) Zakona, obzirom da je Ured za razmatranje žalbi Rješenjem broj JN2-03-07-1-234-7/16 od 31.03.2016. godine poništio Javni poziv, a da je Zavod nastavio sa primjenom ugovora zaključenih sa gospodarskim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind.

Nadalje, Podnositelj zahtjeva ističe da je postavljanje uvjeta tzv. "financijske osposobljenosti" iz glave IV točka 15. Javnog poziva suštinski omogućavanje stvaranja vladajućeg položaja gospodarskim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind. Zavod na taj način onemogućava tržišnu konkurenciju i poslovanje gospodarskih subjekata koji su tek osnovani ili su imali smetnje u poslovanju u razdoblju za koji se zahtjeva realizacija ugovornih odnosa u vrijednosti od 250.000,00 KM, što u smislu članka 10. stavak (2) točka b) i c) Zakona predstavlja zlouporabu vladajućeg položaja.

Podnositelj zahtjeva, sukladno članku 40. Zakona je predložio da Konkurencijsko vijeće donese privremenu mjeru i naloži Zavodu da bez odlaganja nastavi sa primjenom Ugovora o poslovnoj suradnji broj 03-37-148-/16 koji su međusobno sklopili dana 11.01.2016. godine i Aneksa ugovora broj 03-49-874/16 od 01.02.2016. godine, a na teret novčanih sredstava Zavoda sukladno sa Odlukom.

Također, Podnositelj zahtjeva je predložio da Konkurencijsko vijeće naloži Zavodu da stavi van snage ugovor

broj 03-49-2640/16 od 23.03.2016. godine koji je sklopio sa gospodarskim subjektom Otto Bock Adria i ugovor broj 03-49-2639/16 od 23.03.2016. godine koji je sklopio sa gospodarskim subjektom Bauerfeind, obzirom na faktičku ništavost postupka po Javnom pozivu koji je prethodio zaključenju pomenutih ugovora.

Zavod u svom odgovoru u potpunosti odbacuje i negira tvrdnje gospodarskog subjekta Ortho Life navedene u Zahtjevu za pokretanje postupka, te navodi slijedeće:

- Odlukom o utvrđivanju paketa zdravstvenih usluga ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj 21/09), utvrđena je Lista ortopedskih i drugih pomagala koja se mogu propisivati u okviru obveznog zdravstvenog osiguranja, te je istom utvrđen iznos koji se izdvaja iz sredstava namijenjenih za zdravstveno osiguranje.
- Odlukom, je također utvrđena Lista ortopedskih i drugih pomagala koja se mogu propisivati u okviru obveznog zdravstvenog osiguranja, te su određeni bitni elementi kada je u pitanju ortopedsko pomagalo, šifra pomagala, naziv pomagala, rok korištenja, kao i udjel Zavoda.
- Zavod je dana 27.10.2014. godine zaprimio akt Agencije za javne nabave Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija za javne nabave) broj 04-02-1-2089-I/14 u kojem je na ranije postavljen upit Zavoda odgovoreno da se kod nabavke subvencioniranih roba, bez obzira na procenat subvencioniranja ne mora primjenjivati Zakon o javnim nabavama.
- Člankom 7. stavak (1) Zakona o javnim nabavama propisano je da se isti primjenjuje na ugovore koje ugovorni organ izravno subvencionira s više od 50% i to ako ti ugovori uključuju radove u smislu Aneksa I Zakona o javnim nabavama i na ugovore koji uključuju radove na bolnicama, objektima namijenjenim za sport, rekreaciju i odmor, školskim univerzitetskim zgradama i zgradama koje se koriste u administrativne svrhe.
- Da se Zakon o javnim nabavama ne primjenjuje za nabavu ortopedskih pomagala koja Zavod subvencionira za svoje osiguranike, nego samo za nabave koje se subvencioniraju s više od 50% i tiču se nabave radova iz Aneksa I Zakona o javnim nabavama, te usluga koje su u svezi s tim radovima.
- U dosadašnjoj praksi Zavoda nabava ortopedskih pomagala se obavljala putem Javnog poziva u Unsko-sanskoj županiji i u drugim županijama na području Federacije Bosne i Hercegovine, te je poznato kako Zavod zdravstvenog osiguranja Županije Sarajevo ne vrši nabavu ortopedskih pomagala na temelju Zakona o javnim nabavama.
- Zavod je dana 28.01.2016. godine raspisao Javni poziv, poštujući načela na kojima počiva postupak javne nabave, radi transparentnosti trošenja javnih sredstava za nabavu subvencioniranih roba.
- Zavod je u konkretnom slučaju, kao ugovorni organ provodio postupak nabave ortopedskih pomagala prema cijeni koja je utvrđena Odlukom koja je obvezujuća za Zavod.
- U slučajevima kada Zavod sudjeluje sa 100% iznosa u nabavci ortopedskih pomagala, provodi se postupak javne nabave sukladno Zakonu o javnim nabavama, radi postizanja niže cijene.
- Javni poziv nije predmet Zakona o javnim nabavama, te da je Zavod poštovao principe na kojima počivaju javne nabave.
- Zavod je objavljenim Javnim pozivom, postupak ugovaranja učinio transparentnim i dostupnim javnosti.
- Nakon zaprimanja akta Podnositelja zahtjeva kojim se traži da se po navedenoj "žalbi" donese rješenje, odnosno upravni akt, Zavod je dopisom broj 03/1-37-2375/16 od dana 15.03.2016. godine obavijestio Podnositelja zahtjeva,

- da ne može učiniti traženo, jer se ne radi o upravnom postupku.
- Na Javni poziv priziv nije dopušten, te da Javni poziv po svojoj prirodi nije upravni akt u smislu Zakona o upravnom postupku i Zakona o upravnim sporovima.
 - Zavod je dana 23.03.2016. godine zaključio ugovore sa kandidatima koji su ispunili uvjete tražene Javnim pozivom.
 - Zavod je dana 31.03.2016. godine zaprimio Rješenje Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-03-07-1-234-7/16 od 31.03.2016. godine kojim je usvojen priziv gospodarskog subjekta Ortho Life i poništen Javni poziv, bez prethodnog očitovanja Zavoda.
 - Zavod je dana 11.04.2016. godine, donio Odluku o poništenju Javnog poziva broj 03-49-3167/16, te obavijestio ortopedske kuće sa kojim ima sklopljene ugovore o istom i pokrenuo upravni spor protiv Rješenja Ureda za razmatranje žalbi pred Sudom Bosne i Hercegovine.
 - Također, Zavod je dana 18.04.2016. godine zaprimio dopis od potencijalnog ponuđača Konzorcija gospodarskih subjekata Ortho Life i OrtoSar, naslovljen kao "priziv" u kojem su iznesene primjedbe na postupak nabave ortopedskih pomagala.
 - Ured za razmatranje žalbi je donio Rješenje broj JN2-03-07-1-365-6/16 od 06.05.2016. godine kojim su poništeni zaključeni ugovori u postupku nabave po Javnom pozivu.
 - Upravni odbor Zavoda je dana 18.05.2016. godine donio Odluku broj 01-37-4217/16 kojom je ovlaštena stručna služba Zavoda, da u razdoblju do zaključenja ugovora o nabavi ortopedskih i drugih pomagala, obezbijedi kontinuiranu opskrbu osiguranih osoba sukladno sa Odlukom.

Konkurencijsko vijeće je dana 26.12.2016. godine pod brojem 02-26-2-013-44-II/16 zaprimilo dopis kojim je Podnositelj zahtjeva sukladno sa nalogom Konkurencijskog vijeća sa usmene rasprave, dostavio traženu dokumentaciju i to: Odluku o dopunama Odluke o obimu prava na korištenje ortopedskih i drugih pomagala, zuboprotetske pomoći i zuboprotetskih nadomjestaka koji se obezbjeđuju u Zavodu zdravstvenog osiguranja Unsko-sanske županije ("Službeni glasnik Unsko-sanske županije" broj 19/11), Odluku o obustavi postupka broj 03-49-10325-1/16 od dana 20.12.2016. godine i Tendersku dokumentaciju broj 03/49-10325/16.

Protivna strana se sukladno nalogu Konkurencijskog vijeća sa usmene rasprave, očitovala na postavljena pitanja svojim dopisom broj 04/2-37-11474/16 od dana 28.12.2016. godine, koji je Konkurencijsko vijeće zaprimilo dana 29.12.2016. godine u kojem navodi slijedeće:

- Zavod je dana 04.02.2016. godine zaprimio Zahtjev za pojašnjenje uslova Javnog poziva, na koji je odgovorio aktom 04/2-49-1359/16 od dana 09.02.2016. godine.
- Zavod je dana 04.02.2016. godine zaprimio Priziv na predmetni Javni poziv na koju je odgovorio dana 17.02.2016. godine aktom broj 03-37-1087/16.
- Ured za razmatranje žalbi je dana 12.05.2016. godine donio Zaključak broj JN2-03-07-1-417-1/16 kojim je priziv Konzorcija Ortho Life i OrtoSar odbačen kao nedopušten.
- Zavod je u razdoblju od 01.01.2016. godine do 28.01.2016. godine imao zaključene ugovore sa gospodarskim subjektima: Latex d.o.o. Cazin, Bauerfeind d.o.o. Sarajevo, Otto Bock Adria d.o.o. Sarajevo, OrtoSar d.o.o. Sarajevo i Podnositeljem zahtjeva.
- Nadležnost za izdavanje uvjerenja traženog Javnim pozivom definirana je važećim propisima Bosne i Hercegovine, te da je za krivična djela predviđena točkom 4. glava IV Javnog poziva nadležan Sud Bosne i Hercegovine.

- Zavod je prema mišljenju Agencije za javne nabave u obvezi primjenjivati načela Zakona o javnim nabavama, te da je kod predmetnog Javnog poziva primjenio tumačenje Agencije za javne nabave, ZIPS broj 1324-1326 od dana 15.01.2016. godine, stranica broj 163 kojim je obrazložena nadležnost suda.
- Gospodarski subjekt Otto Bock Adria dostavio uvjerenje izdano od strane Općinskog suda u Sarajevu sa pobrojanim krivičnim djelima predviđenim točkom 4. glava IV Javnog poziva.
- U uvjerenju gospodarskog subjekta Ortho Life koje je izdao Općinski sud u Bihaću nisu nabrojana pojedinačna krivična djela predviđena Javnim pozivom, stoga Zavod nije prihvatio isto kao važeće.
- Zavod je pokrenuo postupak javne nabave ortopedskih pomagala u skladu sa Zakonom o javnim nabavama (obavještenje o nabavi broj 190-1-1-34-3-30/16 od dana 23.12.2016. godine).

4. Usmena rasprava

Obzirom da se u predmetnom postupku radi o strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je sukladno članku 39. stavak (1) Zakona, zakazalo usmenu raspravu za dan 07.12.2016. godine.

Dana 06.12.2016. godine pod brojem 02-26-2-013-22-II/16, Konkurencijsko vijeće je zaprimilo zahtjev za odgodu usmene rasprave upućen od punomoćnika Zavoda, Mirze Tatarevića (zaposlenica), uz koji je ujedno dostavljena i punomoć za zastupanje.

Konkurencijsko vijeće je dana 06.12.2016. godine, dopisom broj 02-26-2-013-23-II/16 obavijestilo Podnositelja zahtjeva o odgodi zakazane usmene rasprave i naknadno dostavilo pozive za usmenu raspravu.

Usmena rasprava održana je dana 22.12.2016. godine u prostorijama Konkurencijskog vijeća uz prisustvo punomoćnika Podnositelja zahtjeva, odvjetnika Pešto Sanina, osoba ovlaštenih za zastupanje Podnositelja zahtjeva Mustafe Ibrahimpašića i Sanje Glumac-Arnautović i punomoćnika Protivne strane Isidore Ivanuš i Mirze Tatarević (uposlenice Zavoda).

Zastupnik Podnositelja zahtjeva je na usmenoj raspravi istakao slijedeće:

- Ostaje kod navoda iz podneska broj Ps-OL-KV-3/16 od dana 25.10.2016. godine kojim je povukao prijedlog za donošenje privremene mjere.
- Odustaje od stavka 4. Zahtjeva iskazanog u petitu Zahtjeva na strani 3. koji se odnosi na primjenu Ugovora i Aneksa ugovora, obzirom da je Podnositelj zahtjeva ostvaruje poslovnu suradnju sa Zavodom.
- Na temelju članka 26. Zakona u svezi sa člankom 3. i 21. Zakona o upravnom postupku, precizira Zahtjev, na način da se u dijelu Zahtjeva na strani 1. iza članka 10. stavak (1) dodaje točka a), što ukazuje da je Zavod svojim djelovanjem postupio suprotno članku 10. stavak (1) točke a), b) i c) Zakona, postavljanjem uvjeta u glavi IV točka 15. Javnog poziva.
- Zavod je postupao suprotno odredbama Zakona u razdoblju od 23.03.2016. godine, odnosno 28.01.2016. godine do 01.06.2016. godine, nakon čega je nastavljena suradnja između Podnositelja zahtjeva i Zavoda, što je i nesporno među istim.
- Protivna strana je nakon donošenja Odluke o poništenju Javnog poziva broj 03-49-3167/16 od dana 11.04.2016. godine do dana 30.05.2016. godine, propustila obavijestiti gospodarske subjekte Otto Bock Adria i Bauerfeind o poništenju Javnog poziva i ništavosti zaključenih ugovora, što svjedoči o nezakonitostima u radu Zavoda.

- Protivna strana je postavljanjem uvjeta iz glave IV točka 15. Javnog poziva, narušila konkurenciju, uvela neprihvatljive uvjete, te onemogućila svim pravnim i fizičkim osobama koja su u tekućoj godini investirala u poslovanje, odnosno registrirala djelatnost predviđenu Javnim pozivom, udjel u istom.
- Zavod je dostavio Obavijest o prestanku ugovora, bez dostavljanja odluke o rezultatima Javnog poziva, te da Obavijest ne sadrži pouku o pravnom lijeku.
- Zavod je u studenom 2016. godine, pod brojem 190-1-1-32-3-28/16 pokrenuo postupak javne nabave koji je vezan uz stavak 5. petita Zahtjeva, što bi Konkurencijsko vijeće trebalo cijeniti prilikom odlučivanja u predmetnom postupku.

Zastupnik Protivne strane je na usmenoj raspravi istakao slijedeće:

- Zavod u cijelosti ostaje kod navoda i činjenica iznesenih u Odgovoru na zahtjev, te da Zahtjev Protivne strane smatra nesvrshodnim, obzirom da je postupio po rješenjima Ureda za razmatranje žalbi, poništio Javni poziv i ugovore zaključene na temelju istog.
- Tijekom postupka, Zavod nije doveo niti jednog potencijalnog ponuđača u nepovoljan položaj, jer je objavom Javnog poziva omogućio svim potencijalnim ponuđačima koji ispunjavaju uvjete tražene Javnim pozivom zaključenje ugovora.
- Ne može se prihvatiti tvrdnja Podnositelja zahtjeva kako je Zavod na nezakonit način prestao sa primjenom Ugovora, obzirom da je zaključenim Aneksom ugovora definirano da se isti produljuje do okončanja postupka ugovaranja, odnosno do donošenja odluke o rezultatima Javnog poziva.
- Zavod je spreman dostaviti izvješće o ostvarenom prometu po ugovorima sklopljenim dana 23.03.2016. godine, ukoliko Konkurencijsko vijeće smatra to neophodnim.
- Zastupnik Zavoda smatra kako ne postoji potreba za postupkom vještačenja, obzirom da Zavod posjeduje finansijske kartice o realizaciji ugovora, te da je bitno istaći, što je i Podnositelj zahtjeva naveo, da su navedeni ugovori poništeni i da više nemaju pravnu snagu.
- Zavod je prilikom raspisivanja Javnog poziva, postupio prema mišljenju Agencije za javne nabave, prema kojem ne postoji obveza primjene Zakona o javnim nabavama kod nabave ortopedskih pomagala, ali da organi koji provode iste nisu oslobođeni primjene principa na kojima počivaju javne nabave.
- Zavod nije prosljedio žalbu Podnositelja zahtjeva od dana 03.02.2016. godine, jer se postupak Javnog poziva nije vodio na osnovu Zakona o javnim nabavama i da Ured za razmatranje žalbi nije nadležan za postupke nabava po Javnom pozivu.
- Zavod je dostavio odluku o rezultatu Javnog poziva ponuđačima koji su zadovoljili uvjete Javnog poziva, dok je ostalim ponuđačima dostavljena obavijest.
- Zavod je dostavio Obavijest o ishodu postupka nabavke gospodarskom subjektu Ortho Life kako je i definirano u Javnom pozivu.
- U Javnom pozivu nije navedena vrijednost nabave, jer postupak po Javnom pozivu nije zakonski definiran i Zavod nije u obvezi navesti vrijednost nabave.
- U predmetnom postupku po Javnom pozivu procijenjena vrijednost nabave iznosila 2.500.000,00 KM, te da je Zavod postavio minimalan iznos od 250.000,00 KM.
- Za izdavanje uvjerenja traženog točkom 4. glava IV Javnog poziva nadležan je Sud Bosne i Hercegovine, ali da je validno uvjerenje drugih sudova pod uvjetom da su istim

- obuhvaćena krivična djela navedena u točki 4. glava IV Javnog poziva.
- Zavod smatra da uvjerenje koje je dostavio Podnositelj zahtjeva ne zadovoljava uvjete određene Javnim pozivom.
- Zavod je zaključio ugovore sa izabranim dobavljačima i da se na prizive potencijalnih ponuđača očitovao uz objašnjenje da se postupak po Javnom pozivu ne vodi na temelju Zakona o javnim nabavama, te da je nakon zaprimanja Rješenja Ureda za razmatranje žalbi, postupio po istom.
- Zavod je nastavio sa primjenom ugovora sklopljenih po gospodarskim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind, obzirom da je u međuvremenu dobio priziv drugog potencijalnog ponuđača gospodarskog subjekta OrtoSar i čekao da Ured za razmatranje žalbi donese rješenje po istoj.
- Rješenje o poništenju ugovora Ureda za razmatranje žalbi sadržavalo je tehničku grešku, odnosno da je postojala greška u brojevima poništenih ugovora, te da je Zavod po donošenju zaključka o ispravci greške donio odluku o poništenju zaključenih ugovora i obavijestio stranke o tome.
- Zavod je sukladno Zakonu o zdravstvenom osiguranju kojim su regulirana prava i obveze osiguranih osoba na sveobuhvatnu zaštitu, a po instrukciji Upravnog odbora Zavoda na temelju Odluke od dana 18.05.2016. godine, obezbijedio nabavu ortopedskih pomagala do okončanja postupka ugovaranja, po kojoj postupa i gospodarski subjekt Ortho Life.
- Zavod će proceduru nabave ortopedskih pomagala za 2017. godinu realizirati sukladno odredbama Zakona o javnim nabavama, te da je procedura pripreme tenderske dokumentacije pri kraju.
- Do momenta održavanja usmene rasprave, nije donesena odluka u sporu koji je pokrenuo Zavod protiv Rješenja Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-03-07-1-234-7/16 od 31.03.2016. godine.

6. Prikupljanje podataka od trećih osoba

Tijekom postupka, Konkurencijsko vijeće je radi utvrđivanja svih mjerodavnih činjenica u smislu odredbi članka 35. stav (1) tačka a) i c) Zakona prikupljalo podatke i dokumentaciju od trećih lica koja nisu stranke u postupku.

Konkurencijsko vijeće se u smislu članka 35. stavak (1) točka a) i c) Zakona obratilo Uredu za razmatranje žalbi BiH aktom broj 02-26-2-013-19-II/16 od dana 23.11.2016. godine, Agenciji za javne nabave Bosne i Hercegovine aktom broj 02-26-2-013-20-II/16 od dana 23.11.2016. godine i Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine aktom broj 02-26-2-013-21-II/16 od dana 23.11.2016. godine, kako bi dobilo potrebne podatke i dodatna pojašnjenja vezana za Zahtjev.

Konkurencijsko vijeće je dana 06.12.2016. godine zaprimilo mišljenje Agencije za javne nabave broj 03-02-1-5317-2/16 od 29.11.2016. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Članak 7. Zakona o javnim nabavama koji je usklađen sa Direktivama EU o javnim nabavama predviđa primjenu Zakona o javnim nabavama samo u slučaju nabave izravno subvencioniranih ugovora koji uključuju ugovore o radovima ili uslugama koje su vezane za radove, koji su taksativno nabrojani u članku 7. stavak (1) Zakona o javnim nabavama i to subvencioniranih sa više od 50%, dok se za nabavu subvencioniranih roba i drugih usluga Zakon o javnim nabavama ne primjenjuje.
- Ukoliko ugovorni organ izravno subvencionira nabavku ortopedskih pomagala, ista nabava ne podliježe primjeni Zakona o javnim nabavama. O izravnom subvencioniranju se radi u onom slučaju kada se subvencija vrši točno

- određenoj kategoriji korisnika, u ovom slučaju korisnicima ortopedskih i drugih pomagala.
- Članak 45. Zakona o javnim nabavama definira osobnu sposobnost kandidata, koja se cijeni tijekom postupka javnih nabava.
 - Također, članak 45. stavak (1) točka a) Zakona o javnim nabavama propisuje da je ugovorni organ, izuzev u slučajevima iz članka 21. stavak (1) točka d) i članka 22. stavak (1) točka d) Zakona o javnim nabavama dužan odbaciti zahtjev za sudjelovanje ili ponudu, ako je kandidat/ponuditelj u krivičnom postupku osuđen pravosnažnom presudom za krivična djela organiziranog kriminala, korupciju, prevaru ili pranje novca, sukladno važećim propisima u BiH ili zemlji u kojoj je registriran.
 - Zakon o javnim nabavama i vezani podzakonski akti ne propisuju obvezu ugovornom organu da mora navesti koji sud je nadležan za izdavanje uvjerenja u konkretnom slučaju, niti je to uopće moguće. Uzevši u obzir da ponude mogu podnositi različiti gospodarski subjekti, kako domaći tako i inostrani ugovorni organ bi morao znati i navesti sve sudove koji su nadležni da izdaju konkretno uvjerenje za svaki od potencijalnih kandidata/ponuditelja.
 - Kod primjene Zakona o javnim nabavama, potvrde o učinjenoj realizaciji ugovora dostavljaju se sukladno članku 48. i 49. Zakona o javnim nabavama koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost kandidata/ponuditelja, a ne sukladno članku 47. Zakona o javnim nabavama koji se odnosi na ekonomsku i finansijsku sposobnost.
 - Da se kod postupka javnih nabava, kada je u pitanju ekonomska i finansijska sposobnost, mogu primjenjivati samo uvjeti iz članka 47. stavak (1) Zakona o javnim nabavama.
 - Zahtjeve za tehničku i profesionalnu sposobnost kandidata/ponuditelja, ugovorni organ može utvrditi tamo gdje smatra da je to potrebno, a što može ovisiti od vrste, količine/opsega ili namjene predmeta nabave, kako bi bio siguran da će ponuđač biti sposoban realizirati dodjeljeni ugovor.
 - Zahtjevi koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost kandidata/ponuditelja trebaju biti minimalni, te da moraju biti povezani i proporcionalni predmetu ugovora i ne smiju imati ograničavajući učinak na konkurenciju.
 - Predmetni Javni poziv ne sadrži podatke o procijenjenoj vrijednosti nabave i da Agencija za javne nabave ne može utvrditi da li je postavljeni uvjet u točki 15. glava IV Javnog poziva srazmjeran predmetu nabave u smislu članka 44. stavak (3) Zakona o javnim nabavama i članka 7. stavak (4) Uputstva za pripremu modela tehničke dokumentacije i ponuda ("Službeni glasnik BiH", broj 90/14 i 20/15).

Konkurencijsko vijeće je dana 07.12.2016. godine zaprimilo odgovor na upit od Visokog sudske i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: VSTV) broj 08-07-10-3267-2/2016 od 02.12.2016. godine u kojem je navelo da ne može dati odgovore na pitanja koja je postavilo Konkurencijsko vijeće, jer ne može komentirati postupke javnih nabava koje ne provodi VSTV, niti akte izdane o strane nadležnih sudova sukladno zakonskim ovlaštenjima.

Konkurencijsko vijeće je dana 14.12.2016. godine zaprimilo odgovor Ureda za razmatranje žalbi BiH broj 01-50-3-340-3/16 od 13.12.2016. godine u kojem se navodi da je po žalbi gospodarskog subjekta Ortho Life donio Rješenje broj JN2-03-07-1-234-7/16 i da je Zavod tužbom pokrenuo upravni spor protiv pomenutog rješenja.

U cilju prikupljanja podataka i informacija vezanih za Zahtjev, Konkurencijsko vijeće se obratilo mjerodavnim institucijama i to: Općinskom sudu u Bihaću (akt broj 02-26-2-

013-32-II/16 od dana 22.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Tuzlanske županije (akt broj 02-26-2-013-33-II/16 od dana 22.12.2016. godine i akt broj 02-26-2-013-43-II/16 od dana 28.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Hercegovačko-neretvanske županije/kantona (akt broj 02-26-2-013-34-II/16 od dana 22.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Kantona 10 (akt broj 02-26-2-013-35-II/16 od dana 22.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo (akt broj 02-26-2-013-36-II/16 od dana 22.12.2016. godine), JU Kantonalni zavod za zdravstveno osiguranje Bosansko-podrinjskog kantona Goražde (akt broj 02-26-2-013-37-II/16 od dana 22.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojskog kantona (akt broj 02-26-2-013-38-II/16 od dana 22.12.2016. godine i akt broj 02-26-2-013-46-II/16 od dana 28.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Srednjo-bosanskog kantona (akt broj 02-26-2-013-39-II/16 od dana 22.12.2016. godine), Zavodu za zdravstveno osiguranje Zapadnohercegovačkog kantona/županije (akt broj 02-26-2-013-40-II/16 od dana 22.12.2016. godine) i Zavodu zdravstvenog osiguranja Posavskog kantona/županije (akt broj 02-26-2-013-41-II/16 od dana 22.12.2016. godine).

Konkurencijsko vijeće je dana 29.12.2016. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Hercegovačko-neretvanske županije (u daljnjem tekstu: Zavod HNK) broj 040302-39-14-8-3-16736-1/16 od 28.12.2016. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod HNK nabavu ortopedskih pomagala koja se ne ugrađuju u tijelo vrši putem Javnog poziva, a pomagala kao što su pacemaker, endoproteze i sl., nabavlja sukladno Zakonu o javnim nabavama.
- Kod raspisivanja Javnog poziva, kao i kod primjene Zakona o javnim nabavama Zavod HNK nije postavljao uslov "finansijske osposobljenosti" potencijalnih ugovornih dobavljača.
- Zavod HNK je u 2016. godini zaključio ugovore sa 14 ugovornih dobavljača ortopedskih i drugih pomagala s Liste pomagala.

Konkurencijsko vijeće je dana 29.12.2016. godine zaprimilo odgovor na upit od Općinskog suda u Bihaću broj 017-0-Su-16-001099 od 29.12.2016. godine u kojem se navodi da je na zahtjev gospodarskog subjekta Ortho Life, Općinski sud u Bihaću izdao uvjerenje da se protiv istog ne vodi krivični postupak. Izdano uvjerenje dokazuje da gospodarski subjekt Ortho Life u razdoblju od 5 godina koji prethodi izdavanju uvjerenja nije osuđen pravosnažnom presudom.

Konkurencijsko vijeće je dana 04.01.2017. godine, zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Posavske županije (u daljnjem tekstu: Zavod Posavske županije) broj 2.2.-49-1714/16 od 28.12.2016. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod Posavske županije ne raspisuje Javni poziv za nabavu ortopedskih pomagala i nema zaključene ugovore za nabavu ortopedskih i drugih pomagala.
- Odlukom o opsegu prava na korištenje ortopedskih i drugih pomagala koja se financiraju ili sufinanciraju iz sredstava Zavoda Posavske županije, propisana je lista pomagala, trajanje pomagala, te iznos do kojeg Zavod Posavske županije sufinancira nabavu pomagala.
- Povjerenstvo za odobravanje ortopedskih pomagala na zahtjev osiguranika utvrđuje da li postoji potreba za nabavom ortopedskog pomagala koje se nalaze na listi ortopedskih pomagala, a da naknadnim rješenjem Zavod Posavske županije odobrava refundaciju dijela troškova.

Konkurencijsko vijeće je dana 09.01.2017. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo (u daljem tekstu: Zavod KS) broj 03-08-A.B.R.-38899/16 od 29.12.2016. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod KS je na temelju obveznog zdravstvenog osiguranja dužan obezbijediti potrebna medicinska sredstva osiguranicima Kantona Sarajevo.
 - Opseg, uvjeti i način ostvarivanja prava na korištenje medicinskih sredstava definirani su Uredbom o opsegu, uvjetima i načinu ostvarivanja prava osiguranih osoba na korištenje ortopedskih i drugih pomagala, endoproteza stomatološko-protetske pomoći i stomatološko-protetskih nadomjestaka ("Službene novine Kantona Sarajevo" broj 38/07, 29/08 i 40/14 - u daljnjem tekstu: Uredba o opsegu, uvjetima i načinu ostvarivanja prava osiguranih osoba) koju je donijela Vlada Kantona Sarajevo.
 - Da je Zavod Kantona Sarajevo do 2014. godine vršio nabavku pomenutih medicinskih sredstava putem javne nabave sukladno Zakonu o javnim nabavama, ali da je nakon izmjene i stupanja na snagu Uredbe o izmjenama i dopunama Uredba o opsegu, uvjetima i načinu ostvarivanja prava osiguranih osoba u 2014. godine kojom nije bio definiran način nabave medicinskih sredstava, donio Uputstvo o primjeni Uredbe o izmjenama i dopunama Uredba o opsegu, uvjetima i načinu ostvarivanja prava osiguranih osoba.
 - U glavi III Uputstva o primjeni Uredbe o izmjenama i dopunama Uredba o opsegu, uvjetima i načinu ostvarivanja prava osiguranih osoba, precizirano je da će se izdavanje medicinskih sredstava osiguranicima obavljati u ugovornim ljekarnama, specijaliziranim trgovinama za promet medicinskim sredstvima na malo na području Kantona Sarajevo u okviru svoje registrirane djelatnosti.
- Konkurencijsko vijeće je dana 10.01.2017. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Tuzlanskog kantona (u daljnjem tekstu: Zavod Tuzlanskog kantona) broj 01-1420-613-1/16 od 05.01.2017. godine u kojem se navodi slijedeće:
- Zavod Tuzlanskog kantona ne vrši nabavu i distribuciju ortopedskih i drugih pomagala, odnosno ne raspisuje javni poziv, niti provodi postupak javne nabave sukladno Zakonu o javnim nabavama.
 - Shodno članku 33. Zakona o zdravstvenom osiguranju, osigurane osobe imaju pravo na korištenje ortopedskih i drugih pomagala.
 - Odlukom o utvrđivanju osnovnog paketa zdravstvenih prava ("Službene novine FBiH" broj 21/09) uvrđena je Lista ortopedskih i drugih pomagala koja se mogu propisivati u okviru obveznog zdravstvenog osiguranja sa točno utvrđenim nazivom pomagala, trajanjem i iznosom (bez PDV-a) kojeg financira zdravstveno osiguranje (udjel).
 - Odlukom o jedinstvenoj listi ortopedskih i drugih pomagala ("Službeni glasnik Tuzlanskog kantona broj 15/15 i 1/16), utvrđena je jedinstvena lista ortopedskih i drugih pomagala, indikacije za sticanje prava na pomagala i endoproteze, rokovi korištenja i udjel Zavoda Tuzlanskog kantona u ostvarivanju prava osiguranih osoba.
 - Iz naprijed navedenog proizilazi da kantonalni zavodi sudjeluju u dijelu troškova obezbjeđivanja ortopedskih i drugih pomagala, te se u tom smislu ne primjenjuje Zakon o javnim nabavama, jer se radi o subvencioniranim ugovorima, što potvrđuje i mišljenje Agencije za javne nabave objavljeno na zvaničnoj web stranici.
 - Praksa na području Tuzlanskog kantona je da Zavod Tuzlanskog kantona nakon udovoljavanja zahtjevu za ortopedskim pomagalom, daje mogućnost osiguranim osobama da sama biraju gdje će izvršiti nabavu ortopedskog pomagala.
 - Zavod Tuzlanskog kantona ne utječe na izbor osigurane osobe kada je u pitanju nabava pomagala, ali da sudjeluje u

nabavi istog do visine udjela utvrđenog pozitivnim propisom.

Konkurencijsko vijeće je dana 11.01.2017. godine zaprimilo je odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojskog kantona (u daljnjem tekstu: Zavod ZDK) broj 03-37-133/17-MP od 06.01.2017. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod ZDK pod jednakim uvjetima zaključuje ugovore o opskrbi osiguranih osoba ortopedskim pomagalima sa svim subjektima koji ispunjavaju uvjete i pri tome su suglasni sa "Cjenovnikom ortopedskih sprava i pomagala na jedinstvenoj listi pomagala, zubnoprotskih sredstava i endoproteza".
- Zavod ZDK prilikom ugovaranja sa opskrbljivačima ortopedskih pomagala nije primjenjivao uvjet "financijske osposobljenosti".
- Zavod ZDK u 2016. godini imao je ukupno 11 zaključenih ugovora o opskrbi osiguranih osoba ortopedskim drugim pomagalima sa gospodarskim subjektima koji obavljaju pomenutu djelatnost.

Konkurencijsko vijeće je dana 11.01.2017. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Bosansko-podrinjskog kantona Goražde (u daljnjem tekstu: Zavod BPK) broj 14-1-81/17 od 06.01.2017. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod BPK na temelju mišljenja Agencije za javne nabave broj 04-02-1-U-4487-2/16 od dana 12.10.2016. godine, ne primjenjuje Zakon o javnim nabavama. Na nabavu ortopedskih pomagala koju subvencioniraju Zavodi zdravstvenog osiguranja ne primjenjuje se Zakon o javnim nabavama, jer se radi o točno određenoj kategoriji korisnika.
- Prema mišljenju Zavoda BPK uvjet iz točke 15. glava IV Javnog poziva je opravdan, ali da isti Zavod BPK ne koristi u postupku nabave ortopedskih pomagala.
- Nakon stupanja na snagu Odluke o ortopedskim i drugim pomagalima BPK-a, Zavod BPK ne zaključuje ugovore sa gospodarskim subjektima, već osigurane osobe mogu nabaviti ortopedska pomagala kod gospodarskih subjekata koje sami izaberu uz potvrdu Zavoda BPK.

Konkurencijsko vijeće je dana 20.01.2017. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Srednjo-bosanskog kantona (u daljem tekstu: Zavod SBK) broj 02-2-871/16 od 13.01.2017. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod SBK, vrši nabavu ortopedskih pomagala raspisivanjem Javnog poziva, te ne primjenjuje odredbe Zakona o javnim nabavama.
- Prilikom raspisivanja Javnog poziva, Zavod SBK ne traži ispunjenje finansijskih i ekonomskih uvjeta od potencijalnih ponuditelja.
- Zavod SBK je na temelju Javnog poziva, zaključio ugovore sa deset ortopedskih kuća.

Konkurencijsko vijeće je dana 25.01.2017. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranje Zapadnohercegovačke županije (u daljnjem tekstu: Zavod Zapadnohercegovačke županije) broj 01-37-13/17 od 23.01.2017. godine u kojem navodi slijedeće:

- Zavod Zapadnohercegovačkog kantona, sukladno sa Uredbom o opsegu, uvjetima i načinu ostvarivanja prava osiguranih osoba na korištenje ortopedskih i drugih pomagala koja se odobravaju osiguranim osobama u Županiji Zapadnohercegovačkoj ("Narodne novine Županije Zapadnohercegovačke" broj 19/11) odobrava osiguraniku određeni iznos za ortopedsko ili drugo pomagalo, na koje je prethodno dalo mišljenje Liječničko povjerenstvo Zavoda Zapadnohercegovačke županije.

- Osiguranik može samostalno po slobodnoj procjeni izabrati ovlaštenu zdravstvenu ustanovu, kojoj će Zavod Zapadnohercegovačke županije isplatiti iznos sukladno Listi ortopedskih i drugih pomagala.

7. Mjerodavno tržište

Mjerodavno tržište u smislu članka 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br 18/06 i 33/10) čini tržište određenih proizvoda/usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom zemljopisnom tržištu.

Prema odredbi članka 4. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne značajke, kvalitetu, namjenu, cijenu ili način uporabe.

Prema odredbi članka 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno zemljopisno tržište obuhvata cjelokupan ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojem gospodarski subjekti djeluju u prodaji ili kupovini mjerodavnih usluga pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuju od uvjeta konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je mjerodavno tržište u predmetnom postupku tržište proizvodnje i isporuke ortopedskih i drugih pomagala predviđenih Odlukom.

Mjerodavno zemljopisno tržište predmetnog postupka je područje Unsko-sanskog kantona.

Slijedom navedenog, kao mjerodavno tržište u predmetnom postupku utvrđeno je tržište proizvodnje i isporuke ortopedskih i drugih pomagala predviđenih Odlukom, na području Unsko-sanskog kantona.

8. Utvrđeno činjenično stanje i ocjena dokaza

Nakon sagledavanja mjerodavnih činjenica, dokaza i dokumentacije dostavljene od stranaka u postupku, kao i trećih osoba, Konkurencijsko vijeće je shodno Zahtjevu utvrdilo slijedeće:

- Zavod je dana 28.01.2016. godine objavio Javni poziv za dostavljanje prijava za zaključenje ugovora za proizvodnju i isporuku ortopedskih i drugih pomagala osiguranim osobama za 2016. godinu.
- Gospodarski subjekt Ortho Life i gospodarski subjekt OrtoSar kao Konzorcij su u predviđenom roku podnijeli prijavu na Javni poziv.
- Zavod je dana 04.02.2016. godine zaprimio Zahtjev za pojašnjenje uvjeta Javnog poziva broj Ps-OL.2.-2/16 podnesen od gospodarskog subjekta Ortho Life, na koji je odgovorio aktom 04/2-49-1359/16 od dana 09.02.2016. godine.
- Zavod se svojim aktom broj 03-37-1087/16 od dana 17.02.2016. godine očitovao na Priziv Podnositelja zahtjeva broj Ps-OL.2-2/16 od dana 04.02.2016. godine.
- Povjerenstvo za pregled i ocjenu prijava imenovano od Zavoda, je dana 10.03.2016. godine u Zapisniku broj 03/1-37-2378/16 ocijenilo neprihvatljivom ponudu Konzorcija gospodarskih subjekata Ortho Life i OrtoSar iz razloga što u dostavljenim uvjerenjima izdanim od strane suda nisu taksativno navedena krivična djela navedena u članku 4. glava IV Javnog poziva.
- Protivna strana je obavijestila Podnositelja zahtjeva da nije zadovoljio uvjete predviđene točkom 4. glava IV Javnog poziva dostavljanjem obavijesti broj 03/1-37-2375/16 od 15.03.2016. godine.
- Protivna strana je aktom broj 03-49-874-1/16 od 21.03.2016. godine obavijestila Podnositelja zahtjeva o raskidu Ugovora o poslovnoj suradnji broj 03-37-148/16

koji su međusobno sklopili dana 11.01.2016. godine i Aneksa ugovora broj 03-49-874/16 od 01.02.2016. godine. Protivna strana je dana 23.03.2016. godine zaključila ugovor broj 03-49-2640/16 sa gospodarskim subjektom Otto Bock Adria i ugovor broj 03-49-2639/16 sa gospodarskim subjektom Bauerfeind na temelju provedenog postupka po Javnom pozivu.

- Dana 31.03.2016. godine Ured za razmatranje žalbi donio je Rješenje broj JN2-03-07-1-234-7/16 kojim je usvojena žalba gospodarskog subjekta Ortho Life zbog bitne povrede Zakona o javnim nabavama i poništen Javni poziv. Ured za razmatranje žalbi je pomenutim rješenjem naložio Protivnoj strani da u slučaju nabave ortopedskih pomagala u budućnosti, mora primjenjivati Zakon o javnim nabavama.
- Protivna strana je dana 11.04.2016. godine donijela Odluku broj 03-49-3167/16 kojom je poništila Javni poziv.
- Ured za razmatranje žalbi je Rješenjem broj JN2-03-07-1-365-6/16 od dana 06.05.2016. godine i Zaključkom o ispravci greške u Rješenju broj JN2-03-07-1-365-8/16 od 12.05.2016. godine poništio ugovore koje je Protivna strana 23.03.2016. godine zaključila sa gospodarskim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind, a na temelju priziva gospodarskog subjekta OrtoSar od 05.04.2016. godine.
- Zaključkom Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-03-07-1-417-4/16 od dana 12.05.2016. godine odbačena je žalba gospodarskih subjekata konzorcija Ortho Life i OrtoSar kao nedopuštena iz razloga jer nije moguće dva puta poništiti iste ugovore, jer su isti poništeni naprijed navedenim Rješenjem URŽ-a.
- Na temelju Odluke Upravnog odbora Zavoda broj 01-37-4217/16 od dana 18.05.2016. godine, direktor Zavoda je donio Instrukciju o kontinuiranoj opskrbi osiguranih osoba sa ortopedskim pomagalicama do zaključenja ugovora o nabavi ortopedskih i drugih pomagala broj 03-49-4534/16 od 30.05.2016. godine, na koji način je obezbijedena nabava ortopedskih i drugih pomagala osiguranim osobama do okončanja postupka ugovaranja, po kojoj je i Podnositelj zahtjeva nastavio suradnju sa Zavodom.
- Prema Mišljenju Agencija za javne nabave broj 03-02-1-5317-2/16 od 29.11.2016. godine ugovorni organi koji izravno subvencioniraju nabavu ortopedskih pomagala, nemaju obvezu primijeniti Zakon o javnim nabavama.
- Protivna strana pokrenula je postupak javne nabave ortopedskih pomagala sukladno Zakonu o javnim nabavama (obavijest o nabavi broj 190-1-1-34-3-30/16 od dana 23.12.2016.godine).

Uvidom u dokumentaciju dostavljenu od ostalih devet (9) kantonalnih zavoda zdravstvenog osiguranja, Konkurencijsko vijeće je u predmetnom postupku konstatiralo da kantonalni zavodi zdravstvenog osiguranja u Federaciji Bosne i Hercegovine ne postupaju jednako prilikom nabave ortopedskih i drugih pomagala, odnosno da postoji različit praksa kod postupka nabave ortopedskih pomagala.

U predmetnom postupku, Konkurencijsko vijeće je konstatiralo da postoje različiti stavovi Agencije za javne nabave i Ureda za razmatranje žalbi kada je u pitanju realizacija nabave ortopedskih i drugih pomagala i primjene Zakona o javnim nabavama u ovim slučajevima.

Na osnovu uvida i analize svih činjenica i dokaza iznesenih u ovom postupku, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da Zavod, svojim postupanjem nije zaključio zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak (1) točka b) Zakona, u smislu ograničavanja i kontrole proizvodnje, tržišta tehničkog razvitka ili ulaganja, ni zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak (1) točka c) Zakona u smislu podjele tržišta ili izvora opskrbe, kao ni zabranjeni sporazum iz

članka 4. stavak (1) točka d) Zakona, u smislu primjene različitih uvjeta za identične transakcije s drugim gospodarskim subjektima, dovodeći ih u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju, iz slijedećih razloga:

Članak 4. stavak (1) točka b) Zakona određuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvika ili ulaganja.

Članak 4. stavak (1) točka c) Zakona određuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije, odnosno podjelu tržišta ili izvora opskrbe na mjerodavnom tržištu.

Članak 4. stavak (1) točka d) Zakona određuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na primjenu različitih uvjeta na identične transakcije s drugim gospodarskim subjektima, dovodeći ih u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju.

U predmetnom postupku prvo je bilo potrebno definirati pojam "gospodarskog subjekta" sukladno članku 2. Zakona. Naime Zakon se primjenjuje na vrlo široki broj pravnih ili fizičkih osoba, bilo da su to gospodarska društva, poduzeća, poduzetnici, udruge, bez obzira na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište, zatim na tijela državne uprave i lokalne samouprave, te sve ostale fizičke ili pravne osobe bez obzira na pravni status, oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište, kao što su udruge, sportske organizacije, ustanove, zadruge, nosioci prava intelektualnog vlasništva, te Zakon sve subjekte na koje se isti odnosi naziva zajedničkim imenom gospodarski subjekti.

Okako široko definiran pojam gospodarskog subjekta, ipak je ograničen na način da se traži ispunjenje i još jednog dodatnog uvjeta i to da se isti "posredno ili neposredno bave proizvodnjom, prodajom roba i pružanjem usluga, da sudjeluju u prometu roba i usluga i koja mogu svojim djelovanjem sprječavati, ograničavati ili narušavati tržišnu konkurenciju", te da isti "sudjeluju ili utječu na tržište" (čl. 2. Zakona).

Činjenica je, kako usluge koje pruža zavod zdravstvenog osiguranja u potpuno istom opsegu imaju svi osiguranici, dakle zavod pruža istu uslugu i osobi koja uplaćuje viši iznos doprinosa srazmjerno svojoj plaći, kao i nezaposlenima, penzionerima, djeci i ostalim kategorije koje se stekle pravo na obvezno zdravstveno osiguranje, a ne uplaćuju doprinose. Naš zakonodavac se opredijelio za postupanje po načelu solidarnosti onih koji rade sa onima koji ne rade, a jasno je da takav sustav nije profitabilan, te stoga ovakav način pružanja usluga jasno ukazuje kako zavodi zdravstvenog osiguranja nisu sudionici na tržištu. Zbog toga što je ovo javna netržišna usluga, Zakon se na istu ne primjenjuje.

Konkurencijsko vijeće smatra da u predmetnom postupku, Zavod nije sudionik na mjerodavnom tržištu, odnosno ne obavlja djelatnost koja ima ekonomski karakter, tj. ne obavlja gospodarsku djelatnost, ne sudjeluje u proizvodnji i/ili prometu roba, odnosno pružanju usluga, time ni posredno ni neposredno ne sudjeluje na tržištu, zbog čega se isti ne može smatrati "gospodarskim subjektom" u smislu Zakona. Zakon se odnosi na gospodarske subjekte koji djeluju na tržištu na kojem se vrši

razmjena roba i usluga, koji snose određene rizike ekonomske ili financijske, ili pak imaju mogućnost ostvarivanja profita.

Nesporno je utvrđeno kako Zavod, ima u svojim zakonom dodjeljenim nadležnostima i nabavu ortopedskih pomagala osiguranim osobama na području Unsko-sanskog kantona. Naime, na temelju članka 33. Zakona o zdravstvenom osiguranju, osigurane osobe ostvaruju pravo na korištenje ortopedskih i drugih pomagala na osnovu sredstava kantonalnih zavoda osiguranja. Sukladno članku 99. Zakona o zdravstvenom osiguranju, zavodi zdravstvenog osiguranja su obvezni osigurati zakonito i blagovremeno ostvarivanje prava osiguranih lica kroz poslove ugovaranja sa zdravstvenim ustanovama i privatnim zdravstvenim radnicima.

Konkurencijsko vijeće, u predmetnom postupku nije moglo utvrditi da je objava Javnog poziva od strane Zavoda, imala za cilj sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje konkurencije na relevantnom tržištu, niti da takav postupak Zavoda predstavlja zabranjeni sporazum iz člana 4. Zakona. Utvrđeno je i da se sukladno članku 2. Zakona, podneseni Zahtjev odnosi na izvršavanje javnih zakonom reguliranih ovlaštenja izvan dometa Zakona, a ne na radnje koje obavljaju gospodarski subjekti "sudjelujući na tržištu".

Prilikom raspisivanja Javnog poziva Zavod je postupio u skladu sa mišljenjem Agencije za javne nabavke broj 04-02-1-2089-1/14 od 27.10.2014. godine, prema kojem nije imao obavezu primijeniti Zakon o javnim nabavkama. Nadalje, Agencija za javne nabave je u mišljenju broj 03-02-1-5317-2/16 od dana 29.11.2016. godine potvrdila ranije izneseni stav prema kojem ugovorni organ koji izravno subvencionira nabavu ortopedskih pomagala, nema obvezu primijeniti Zakon o javnim nabavkama.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo, da su u postupku nabave po Javnom pozivu, opći uvjeti za zaključenje ugovora bili transparentni i javno dostupni svim sudionicima danog postupka. Nadalje, Konkurencijsko vijeće smatra da su Javnim pozivom, raspisanim na temelju Odluke, određeni identični uslovi za sve gospodarske subjekte koji su sudjelovali u postupku nabave ortopedskih pomagala.

Konkurencijsko vijeće je u predmetnom postupku utvrdilo da je Protivna strana ocijenila ponudu Podnositelja zahtjeva neprihvatljivom, jer nije dostavio odgovarajuće uvjerenje suda traženo člankom 4. glava IV Javnog poziva. Naime, utvrđeno je da su gospodarski subjekti Otto Bock Adria i Bauerfeind kao sudionici u postupku po Javnom pozivu dostavili uvjerenja izdana od strane suda da protiv istih nije izrečena pravosnažna presuda za krivično djelo učešća u kriminalnoj organizaciji, te nisu osuđivani za korupciju, prevaru ili pranje novca čime su ispunili uvjet iz članka 4. glava IV Javnog poziva. Dostavljanjem uvjerenja suda u kojem nisu pojedinačno nabrojana krivična djela iz članka 4. Javnog poziva, Podnositelj zahtjeva nije ispunio traženi uvjet. Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće smatra da je Zavod tijekom Javnog poziva na jednak način tretirao sudionike Javnog poziva, te da prilikom provođenja Javnog poziva nije primjenio različite uvjete kod ocjene pristiglih ponuda. Iz naprijed navedenog proizlazi da uvjet o "financijskoj sposobnosti" postavljen člankom 15. glava IV Javnog poziva nije bio ključan za neprihvatanje dostavljene ponude.

Rješenjem Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-03-07-1-234-7/16 od 31.03.2016. godine poništen je Javni poziv, a Rješenjem broj JN2-03-07-1-365-6/16 od dana 06.05.2016. godine i Zaključkom o ispravci greške u Rješenju broj JN2-03-07-1-365-8/16 od 12.05.2016. godine poništeni su ugovori koje je Zavod zaključio sa gospodarskim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind iz čega proizilazi da momentom donošenja istih, pomenuti ugovori ne proizvode nikakvo pravno dejstvo.

Konkurencijsko vijeće smatra da Protivna strana nije izvršila podjelu tržišta području Unsko-sanskog kantona i svela izvore opskrbe krajnjih korisnika ortopedskih korisnika na gospodarske subjekte Otto Bock Adria i Bauerfeind, jer je Upravni odbor Zavoda Odlukom broj 01-37-4217/16 od dana 18.05.2016. godine obezbijedio opskrbu osiguranih osoba ortopedskim pomagalicama, te nastavio suradnju sa Podnosiocem zahtjeva.

Konkurencijsko vijeće konstatuje da, iako je Podnositelj zahtjeva svoj zahtjev podnio i iz razloga kršenja članka 10. Zakona, a u svezi s zlouporabom vladajućeg položaja, isti zahtjev nije obrazložio na način da ga je precizirao u odnosu na vladajući položaj, ili opisao ponašanje protivne strane koje bi moglo predstavljati bilo koji oblik zlouporabe.

Članak 9. stavak (1) Zakona propisuje da gospodarski subjekt ima vladajući položaj na mjerodavnom tržištu roba ili usluga, ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati u značajnoj mjeri neovisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, također uzimajući u obzir udio tog gospodarskog subjekta na tržištu, udjel koje na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, kao i pravne i druge zapreke za ulazak drugih gospodarskih subjekata na tržište.

Članak 2. Odluke o definiranju kategorije vladajućeg položaja daljnje razrađuje pojam vladajućeg položaja, te određuje da gospodarski subjekt na mjerodavnom tržištu proizvoda ili usluga ima vladajući položaj, kada se zbog svoje tržišne snage može ponašati i djelovati u značajnoj mjeri neovisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, i na taj način ograničava ili sprječava učinkovitu konkurenciju.

Konkurencijsko vijeće je kao mjerodavno tržište u predmetnom postupku utvrdilo tržište proizvodnje i isporuke ortopedskih i drugih pomagala predviđenih Odlukom, na području Unsko-sanskog kantona.

Članak 10. stavak (2) točke a), b), i c) Zakona propisuje da je zabranjena zlouporaba vladajućeg položaja i to izravnim ili neizravnim nametanjem nelojalnih kupovnih i prodajnih cijena ili drugih trgovinskih uvjeta kojima se ograničava konkurencija, ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvitka na štetu potrošača i primjena različitih uvjeta za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime se dovode u neravnotežu i nepovoljan konkurencijski položaj.

U pogledu postojanja zlouporabe vladajućeg položaja u smislu članka 10. stavak (2) točke a), b) i c) Zakona od strane Zavoda prema Podnosiocem zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo, kao što je već navedeno, da u predmetnom postupku Zavod kao organ uprave nije sudionik na mjerodavnom tržištu, odnosno ne obavlja djelatnost koja ima ekonomski karakter i ne ispunjava osnovni uvjet za zlouporabu vladajućeg položaja - nema vladajući položaj na tržištu proizvodnje i isporuke ortopedskih i drugih pomagala predviđenih Odlukom na području Unsko-sanskog kantona, te je u ovom dijelu odbilo zahtjev kao neutemeljen.

Također, Konkurencijsko vijeće je prilikom donošenja odluke uzelo u obzir presudu Europskog suda pravde broj T-319/99 od 04.03.2003. godine, prema kojoj medicinske organizacije, odnosno zdravstveni fondovi koji kupuju medicinske proizvode putem javnih nabava ne vrše ekonomsku djelatnost, već djelatnost socijalnog i zdravstvenog karaktera, te se ne smatraju poduzetnikom (sudionikom) na mjerodavnom tržištu.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 1. i 2. izreke ovoga Rješenja.

9. Troškovi postupka

Na usmenoj raspravi su stranke, u smislu članka 105. stavak (4) Zakona o upravnom postupku, upoznate sa obavezom podnošenja zahtjeva za naknadu troškova.

Člankom 105. stavak (1) Zakona o upravnom postupku je propisano da u pravilu svaka stranka snosi svoje troškove postupka (koji uključuju i troškove za pravno zastupanje), a člankom 105. stavak (2) istog Zakona je propisano da kada u postupku sudjeluju dvije ili više strana sa suprotnim interesima, strana koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su nastali u postupku. Ako je u takvom slučaju koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela.

Punomoćnik Podnosiocem zahtjeva, odvjetnik Sanin Pešto, je na usmenoj raspravi održanoj dana 22.12.2016. godine podnio zahtjev za naknadu troškova u ukupnom iznosu od 4.472,00 KM.

Protivna strana je na usmenoj raspravi, održanoj dana 22.12.2016. godine izjavila da neće podnijeti zahtjev za naknadu troškova postupka.

Konkurencijsko vijeće je odbilo zahtjev za naknadu troškova punomoćnika Podnosiocem zahtjeva, obzirom da je Podnositelj zahtjeva predmetni postupak izazvao svojim djelovanjem i da je isti završen na njegovu štetu. Stoga, Podnositelj zahtjeva ne ostvaruje pravo na naknadu troškova u smislu članka 105. stavak (2) Zakona o upravnom postupku.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 3. izreke ovog Rješenja.

10. Pouka o pravnom lijeku

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka, odnosno objavljivanja ovog Rješenja.

Broj 02-26-2-013-58-II/16
28. veljače 2017. godine
Sarajevo

Predsjednica
Mr. **Arijana Regoda-Dražić**, v. r.

Конкурентцијски савјет Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е) и члана 42. став (1) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), члана 105. Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16), у поступку покренутом по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта "ORTHO LIFE" д.о.о. Бихаћ, Сарајевска број 8., 77 000 Бихаћ, Босна и Херцеговина, заступаног по Санину Пешти, адвокату из Сарајева, против Завода здравственог осигурања Унско-санског кантона, 5. Корпуса 10, 77 000 Бихаћ, Босна и Херцеговина, ради утврђивања постојања забрањених конкурентцијских дјеловања у смислу члана 4. став (1) тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији и члана 10. став (2) тачка а), б) и ц) Закона о конкуренцији, на 141. (стотинучетрдесетпрвој) сједници одржаној дана 28.02.2017. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

1. Одбија се Захтјев привредног субјекта "ORTHO LIFE" д.о.о. Бихаћ, поднесен против Завода здравственог осигурања Унско-санског кантона, ради утврђивања постојања забрањеног споразума у смислу члана 4. став (1) тачке б), ц) и д) Закона о конкуренцији, као неоснован.

2. Одбија се Захтјев привредног субјекта "ORTHO LIFE" д.о.о. Бихаћ, поднесен против Завода здравственог осигурања Унско-санског кантона, ради утврђивања постојања злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачке а), б) и ц) Закона о конкуренцији, као неоснован.
3. Одбија се захтјев за накнаду трошкова заступања привредног субјекта "ORTHO LIFE" д.о.о. Бихаћ, као неоснован.
4. Ово Рјешење је коначно и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренијски савјет) је дана 16.05.2016. године, под бројем 02-26-2-013-II/16, запримио Захтјев за покретање поступка (у даљем тексту: Захтјев) привредног субјекта "ORTHO LIFE" д.о.о. Бихаћ, ул. Сарајевска број 8, 77 000 Бихаћ, Босна и Херцеговина (у даљем тексту: Ortho Life или Подносилац захтјева), поднесен по адвокату Пешто Санину, ул. Цициковац број 8, 71 000 Сарајево против Завода здравственог осигурања Унско-санског кантона, ул. 5. Корпуса 10, 77 000 Бихаћ, Босна и Херцеговина (у даљем тексту: Завод или Противна страна) ради кршења одредби члана 4. став (1) тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији и злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачка б) и ц) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09 - у даљем тексту: Закон).

Увидом у поднесени Захтјев, Конкуренијски савјет је утврдио да исти није комплетан и уредан, у смислу члана 28. Закона, те је затражио допуну истог у смислу члана 31. став (1) Закона, актом број 02-26-2-013-I-II/16 од 22.06.2016. године.

Подносилац захтјева је дописом запримљеним под бројем 02-26-2-013-2-II/16, дана 23.06.2016. године доставио тражену документацију.

Комплектирањем предметног Захтјева, Конкуренијски савјет је на основу члана 28. став (3) Закона, дана 07.09.2016. године издао Потврду о пријему комплетног и уредног Захтјева, број 02-26-2-013-3-II/16.

На основу документације достављене уз Захтјев, Конкуренијски савјет је оцијенио да није могуће без проведеног поступка утврдити постојање повреде Закона на које Подносилац захтјева указује, те је донијело Закључак о покретању поступка дана 14.09.2016. године под бројем 02-26-2-013-5-II/16.

Подносилац захтјева је дописом запримљеним под бројем 02-26-2-013-13-II/16 дана 25.10.2016. године повукао Захтјев за одређивање привремене мјере поднесен на основу члана 40. Закона.

Конкуренијски савјет је на 136. (стотинуиридесетшестом) сједници одржаној дана 21.12.2016. године, донио Закључак о продужењу рока за доношење рјешења број 02-26-2-013-29-II/16, који је достављен Подносиоцу захтјева и Противној страни.

Дана 26.12.2016. године под бројем 02-26-2-013-43-II/16, Конкуренијски савјет је запримио молбу за хитно доношење одлуке упућену од пуномоћника Подносиоца захтјева, адвоката Пешто Санина.

1. Странке у поступку

Странке у поступку су привредни субјект "ORTHO LIFE" д.о.о. Бихаћ, Сарајевска број 8., 77 000 Бихаћ, Босна и Херцеговина и Завод здравственог осигурања Унско-санског кантона, 5. Корпуса 10, 77 000 Бихаћ, Босна и Херцеговина.

1.1. Привредни субјекат "ORTHO LIFE" д.о.о Бихаћ-Подносилац захтјева

Привредни субјекат Друштво са ограниченом одговорношћу "ORTHO LIFE" Бихаћ, Сарајевска број 8., 77 000 Бихаћ, Босна и Херцеговина регистрован је код Општинског суда у Бихаћу. Уписан је под МБС: 17-01-0136-14, са основним капиталом од 30.000,00 КМ. Основне дјелатности привредног субјекта Ortho Life су производња, veleprodaja и малопродаја ортопедских помагала.

1.2. Завод здравственог осигурања Унско-санског кантона-Противна страна

Завод здравственог осигурања Унско-санског кантона основан је Одлуком Скупштине Унско-санског кантона дана 05.08.1998. године, ради обављања послова остваривања права из обавезног здравственог осигурања. Основна дјелатност Завода је омогућавање здравствене заштите и накнаде путних трошкова у вези са кориштењем здравствене заштите осигураним лицима и њиховим члановима породице.

2. Правни оквир предметног поступка

Конкуренијски савјет је у току поступка примијенило одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", број 18/06 и 34/10) и одредбе Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ" број 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16 - у даљем тексту: Закон о управном поступку) у смислу члана 26. Закона.

Конкуренијски савјет је примијенио и одредбе Одлуке о обиму права на кориштење ортопедских и других помагала, зубнопротетске помоћи и зубнопротетских надомјестака који се обезбјеђују у Заводу здравственог осигурања Унско-санског кантона ("Службени гласник Унско-санског кантона", број 8/10 и 19/11), те одредбе Закона о здравственом осигурању ("Службене новине Федерације" број 30/97, 7/02, 70/08 и 48/11).

Конкуренијски савјет је, у складу са чланом 43. став (7) Закона, при утврђивању доминантног положаја Подносиоца захтјева на релевантном тржишту, користио пресуду Европског суда правде број Т-319/99 од 04.03.2003. године.

Конкуренијски савјет је у предметном поступку, примијенило члан 71. ст. (1) и (2) Споразума о стабилизацији и придруживању између европских заједница и њихових држава чланица, с једне стране, и Босне и Херцеговине, с друге стране (у даљем тексту: ССП).

3. Поступак по захтјеву за покретање поступка

У Захтјеву, Подносилац захтјева описују чињенично стање и околности које су разлог за подношење Захтјева, те наводи слиједеће:

- Завод је дана 28.01.2016. године на званичној веб страници објавио Јавни позив за достављање пријава за закључење уговора за производњу и испоруку ортопедских и других помагала осигураним лицима за 2016. годину (у даљем тексту: Јавни позив).
- Подносилац захтјева је по оснивању Конзорција са привредним субјектом "ОртоСар" д.о.о. Сарајево (у даљем тексту: ОртоСар) у предвиђеном року као носитељ Конзорција поднио пријаву на Јавни позив.
- Подносилац захтјева је по извршеном увиду у објављени Јавни позив, доставио Заводу захтјев за појашњење услова назначених у глави IV Јавног позива, актом број Пс-ОЛ.1-2/16 од дана 03.02.2016. године.
- Ortho Life је сматрајући услове Јавног позива незаконитим у цијелости, покушао реализирати своја

- права у складу са одредбама Закона о јавним набавкама ("Службени гласник БиХ" број 39/14 - у даљем тексту: Закон о јавним набавкама), подношењем жалбе број Пс-ОЛ.2.-2/16 дана 03.02.2016. године.
- Завод је актом број 04/2-49-1359/16 од 09.02.2016. године обавијестио Подносиоца захтјева да су постављени услови Јавног позива де факто произвољни и да немају упориште нити у једном законском или подзаконском пропису, те да се поступак Јавног позива не води по Закону о јавним набавкама.
 - Подносилац захтјева је дана 22.02.2016. године запримио допис Завода број 03-37-1087/16 којим је обавијештен о "недопуштености жалбе" у предметном поступку Јавног позива, јер Јавни позив није предмет Закона о јавним набавкама.
 - Завод је обавијестио Подносиоца захтјева да није задовољио услове предвиђене Јавним позивом достављањем обавјештења број 03/1-37-2375/16 од 15.03.2016. године (у даљем тексту: Обавјештење), тј. да Подносилац захтјева није доставио увјерење надлежног суда предвиђено тачком 4. глава IV Јавног позива, обзиром да је издавање траженог увјерења у надлежности Суда Босне и Херцеговине, те да се поднесена пријава на Јавни позив сматра појединачним пријавама чланова Конзорција.
 - Комисија именована од стране Завода је приликом отварања пријава по Јавном позиву утврдила да пријава Конзорција није прихватљива због недостављања увјерења надлежног суда предвиђеног тачком 4. глава IV Јавног позива, док Завод у Обавјештењу наводи друге разлоге неприхватљивости понуде Конзорција али и раздвајање понуде Подносиоца захтјева и другог члана Конзорција привредног субјекта ОртхоСар.
 - Завод је актом број 03-49-874-1/16 од 21.03.2016. године обавијестио Подносиоца захтјева о раскиду Уговора о пословној сарадњи број 03-37-148/16 који су међусобно склопили дана 11.01.2016. године (у даљем тексту: Уговор) и Анекса уговора број 03-49-874/16 од 01.02.2016. године (у даљем тексту: Анекс уговора).
 - Подносилац захтјева је дописом број 16/24 од 23.03.2016. године, те дописом број 24/2016 од 11.04.2016. године указао на незаконитост престанка Уговора и затражио појашњење у погледу поступања Завода, при чему је Завод упућен на одредбе Закона о јавним набавкама и одредбе Закона о облигационим односима.
 - Завод је дана 23.03.2016. године закључио уговор број 03-49-2640/16 са привредним субјектом "Otto Bock Adria" д.о.о. Сарајево (у даљем тексту: Otto Bock Adria) и дана 23.03.2016. године уговор број 03-49-2639/16 са привредним субјектом "Bauerfeind" д.о.о. Сарајево (у даљем тексту: Bauerfeind).
 - Подносилац захтјева је директно упутио жалбу Уреду за разматрање жалби због шутње администрације, те је Уред за разматрање жалби Рјешењем број ЈН2-03-07-1-234-7/16 од 31.03.2016. године усвојио жалбу и поништио Јавни позив.
 - Завод је једностраним раскидом Уговора оштетио Подносиоца захтјева, јер је чланом 2. Анекса уговора дефинисано да се трајање Уговора продужава до окончања процедуре уговарања по основу Јавног позива, односно до доношења одлуке о резултатима Јавног позива, при чему је Завод занемарио постојање жалбеног поступка и закључио уговоре са привредним субјектима Otto Bock Adria и Bauerfeind.
 - Завод је требао наставити са примјеном Уговора закљученог са Подносиоцем захтјева, те да Обавијест није подобна исправа на основу које се може раскинути или престати примјењивати Уговор, обзиром да је чланом 2. Анекса уговора дефинирано да се трајање Уговора продужава до окончања процедуре по основу Јавног позива, односно до доношења одлуке о резултатима Јавног позива, што недвосмислено упућује да Завод није требао престати са примјеном Уговора, нити закључити уговоре са привредним субјектима Otto Bock Adria и Bauerfeind.
 - Да је Завод на незаконит начин престао примјењивати Уговор склопљен са Подносиоцем захтјева због закључења уговора са привредним субјектима Otto Bock Adria и Bauerfeind на бази "процедуре уговарања" која није окончана, на основу извјесне одлуке о резултатима Јавног позива (Одлука о дојели уговора од дана 14.03.2016. године) која није достављена Подносиоцу захтјева како би била предмет преиспитивања. Стога таква Одлука није стекла својство правоснажног и извршног управног акта, те иста није била подобан основ за престанак примјене Уговора.
 - Подносилац захтјева је у пријави за Јавни позив доставио сву потребну документацију, укључујући и Увјерење Општинског суда у Бихаћу о чињеницама из службене евиденције број 017-0-Кр-16-006 од 04.01.2016. године (у даљем тексту: Увјерење) које је у погледу нивоа суда који га је издао, те члана закона на темељу којег је издато, истовјетно са увјерењима достављеним од стране привредних субјеката Otto Bock Adria и Bauerfeind са којим је Завод склопио уговоре (Увјерења о чињеницама из службене евиденције издата од Општинског суда у Сарајеву).
 - Увјерење које је доставио Подносилац захтјева не може бити мањкаво, из разлога што у истом нису појединачно набројана два или три кривична дјела као у садржају увјерења која су доставили привредни субјекти Otto Bock Adria и Bauerfeind, јер Увјерење које је доставио Подносилац захтјева доказује да Подносилац захтјева није осуђиван за кривична дјела прописана Кривичним законом.
 - Завод је инсистирањем на невалидности/неподобности Увјерења које издато Подносиоцу захтјева, а прихватајући увјерења која су доставили привредни субјекти Otto Bock Adria и Bauerfeind, примјенио различите услове на Подносиоца захтјева и привредне субјекте Otto Bock Adria и Bauerfeind, чиме је Завод довео Подносиоца захтјева у неповољан положај у односу на конкуренцију.
 - Завод је дана 11.04.2016. године донио Одлуку о поништењу Јавног позива број 03-49-31167/16, те наставио са примјеном уговора закључених са привредним субјектом Otto Bock Adria и привредним субјектом Bauerfeind.
 - Завод је постављањем услова у тачки 15. глави IV Јавног позива де факто "затворио" тржиште, обзиром да Подносилац захтјева који је практично новоосновао правно лице није могао у кратком периоду свог пословања реализирати уговоре у вриједности од најмање 250.000,00 КМ.
 - Завод је својим поступањем утицао на подјелу тржишта ортопедских помагала на релевантном географском тржишту, при чему је изворе снабдијевања крајњих корисника ортопедских помагала ограничио на два

привредна субјекта, тј. привредне субјекте Otto Bock Adria и Bauerfeind.

- Да је чланом 3. Привременог упутства о начину и поступку за одобравање издавања ортопедских и других помагала, зубнопротетске помоћи и зубнопротетских надомјестака који се обезбјеђују у Заводу здравственог осигурања Унско-санског кантона ("Службени гласник Унско-санског кантона" број 20/14 и 10/15 - у даљем тексту: Привремено упутство), односно чланом 9. Одлуке о обиму права на кориштење ортопедских и других помагала, зубнопротетске помоћи и зубнопротетских надомјестака који се обезбјеђују у Заводу здравственог осигурања Унско-санског кантона ("Службени гласник Унско-санског кантона" број 8/10 и 19/11 - у даљем тексту: Одлука), те чланом 33. Закона о здравственом осигурању ФБиХ, утврђен начин уговарања, производње, испоруке ортопедских и других помагала, као и права крајњих корисника, те да поменути прописи не дају овлашћење Заводу да поставља услов из главе IV тачка 15. Јавног позива тј. доказ "финансијске оспособљености" понуђача, односно привредних субјеката који обављају дјелатност производње ортопедских и других помагала.
- Да је Завод уколико је већ сматрао да постоји потреба за утврђивањем "финансијске оспособљености" потенцијалних понуђача требао провести поступак јавних набавки у складу са Законом о јавним набавкама.

Подносилац захтјева истиче да је Завод, постављањем услова у Јавном позиву којим се тражи од понуђача достава потврде уговорних органа о успјешности у реализацији најмање по два уговора годишње чија укупна вриједност износи 250.000,00 КМ за двије претходне календарске године (2014.-2015. годину), довео Подносиоца захтјева у неповољан положај у односу на конкуренцију у смислу члана 4. став (1) тачка б), ц) и д) Закона.

Подносилац захтјева сматра да је Завод закључио забрањене споразуме са привредним субјектима Otto Bock Adria и Bauerfeind у смислу члана 4. став (1) тачка б) и ц) Закона, обзиром да је Уред за разматрање жалби Рјешењем број ЈН2-03-07-1-234-7/16 од 31.03.2016. године поништио Јавни позив, а да је Завод наставио са примјеном уговора закључених са привредним субјектима Отто Боцк Адриа и Бауерфеинд.

Надаље, Подносилац захтјева истиче да је постављање услова тзв. "финансијске оспособљености" из главе IV тачка 15. Јавног позива суштински омогућавање стварања доминантног положаја привредним субјектима Otto Bock Adria и Bauerfeind. Завод на тај начин онемогућава тржишну конкуренцију и пословање привредних субјеката који су тек основани или су имали сметње у пословању у периоду за који се захтјева реализација уговорних односа у вриједности од 250.000,00 КМ, што у смислу члана 10. став (2) тачка б) и ц) Закона представља злоупотребу доминантног положаја.

Подносилац захтјева, сукладно члану 40. Закона је предложио да КонкурENCIЈСКИ савјет донесе привремену мјеру и наложи Заводу да без одлагања настави са примјеном Уговора о пословној сарадњи број 03-37-148-/16 који су међусобно склопили дана 11.01.2016. године и Анекса уговора број 03-49-874/16 од 01.02.2016. године, а на терет новчаних средстава Завода у складу са Одлуком.

Такође, Подносилац захтјева је предложио да КонкурENCIЈСКИ савјет наложи Заводу да стави ван снаге уговор број 03-49-2640/16 од 23.03.2016. године који је склопио са привредним субјектом Otto Bock Adria и уговор број 03-49-2639/16 од 23.03.2016. године који је склопио са

привредним субјектом Bauerfeind, обзиром на фактичку ништавост поступка по Јавном позиву који је претходио закључењу поменутих уговора.

Завод у свом одговору у потпуности одбацује и негира тврдње привредног субјекта Ortho Life наведене у Захтјеву за покретање поступка, те наводи следеће:

- Одлуком о утврђивању пакета здравствених услуга ("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине" број 21/09), утврђена је Листа ортопедских и других помагала која се могу прописивати у оквиру обавезног здравственог осигурања, те је истом утврђен износ који се издваја из средстава намјењених за здравствено осигурање.
- Одлуком, је такође утврђена Листа ортопедских и других помагала која се могу прописивати у оквиру обавезног здравственог осигурања, те су одређени битни елементи када је у питању ортопедско помагало, шифра помагала, назив помагала, рок кориштења, као и учешће Завода.
- Завод је дана 27.10.2014. године запримио акт Агенције за јавне набавке Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Агенција за јавне набавке) број 04-02-1-2089-1/14 у којем је на раније постављен упит Завода одговорено да се код набавке субвенционираних роба, без обзира на проценат субвенционирања не мора примјењивати Закон о јавним набавкама.
- Чланом 7. став (1) Закона о јавним набавкама прописано је да се исти примјењује на уговоре које уговорни орган директно субвенционира с више од 50% и то ако ти уговори укључују радове у смислу Анекса I Закона о јавним набавкама и на уговоре који укључују радове на болницама, објектима намијењеним за спорт, рекреацију и одмор, школским универзитетским зградама и зградама које се користе у административне сврхе.
- Да се Закон о јавним набавкама не примјењује за набавку ортопедских помагала која Завод субвенционира за своје осигуранике, него само за набавке које се субвенционирају с више од 50% и тичу се набавке радова из Анекса I Закона о јавним набавкама, те услуга које су у вези с тим радовима.
- У досадашњој пракси Завода набавка ортопедских помагала се обављала путем Јавног позива у Унско-санском кантону и у другим кантонима на подручју Федерације Босне и Херцеговине, те је познато како Завод здравственог осигурања Кантона Сарајево не врши набавку ортопедских помагала на основу Закона о јавним набавкама.
- Завод је дана 28.01.2016. године расписао Јавни позив, поштујући начела на којима почива поступак јавне набавке, ради транспарентности трошења јавних средстава за набавку субвенционираних роба.
- Завод је у конкретном случају, као уговорни орган проводио поступак набавке ортопедских помагала према цијени која је утврђена Одлуком која је обавезујућа за Завод.
- У случајевима када Завод учествује са 100% износа у набавци ортопедских помагала, проводи се поступак јавне набавке у складу са Законом о јавним набавкама, ради постизања ниже цијене.
- Јавни позив није предмет Закона о јавним набавкама, те да је Завод поштовао принципе на којима почивају јавне набавке.
- Завод је објављеним Јавним позивом, поступак уговарања учинио транспарентним и доступним јавности.

- Након запримања акта Подносиоца захтјева којим се тражи да се по наведеној "жалби" донесе рјешење, односно управни акт, Завод је дописом број 03/1-37-2375/16 од дана 15.03.2016. године обавијестио Подносиоца захтјева, да не може учинити тражено, јер се не ради о управном поступку.
- На Јавни позив жалба није допуштена, те да Јавни позив по својој природи није управни акт у смислу Закона о управном поступку и Закона о управним споровима.
- Завод је дана 23.03.2016. године закључио уговоре са кандидатима који су испунили услове тражене Јавним позивом.
- Завод је дана 31.03.2016. године запримио Рјешење Уреда за разматрање жалби број ЈН2-03-07-1-234-7/16 од 31.03.2016. године којим је усвојена жалба привредног субјекта Ortho Life и поништен Јавни позив, без претходног очитовања Завода.
- Завод је дана 11.04.2016. године, донио Одлуку о поништењу Јавног позива број 03-49-3167/16, те обавијестио ортопедске куће са којим има склопљене уговоре о истом и покренуо управни спор против Рјешења Уреда за разматрање жалби пред Судом Босне и Херцеговине.
- Такође, Завод је дана 18.04.2016. године запримио допис од потенцијалног понуђача Конзорција привредних субјеката Ortho Life и OrtoSar, насловљен као "жалба" у којем су изнесене примједбе на поступак набавке ортопедских помагала.
- Уред за разматрање жалби је донио Рјешење број ЈН2-03-07-1-365-6/16 од 06.05.2016. године којим су поништени закључени уговори у поступку набавке по Јавном позиву.
- Управни одбор Завода је дана 18.05.2016. године донио Одлуку број 01-37-4217/16 којом је овлаштена стручна служба Завода, да у периоду до закључења уговора о набавци ортопедских и других помагала, обезбједи континуирано снабдијевање осигураних лица у складу са Одлуком.

Конкуренијски савјет је дана 26.12.2016. године под бројем 02-26-2-013-44-П/16 запримио допис којим је Подносилац захтјева у складу са налогом Конкуренијског савјета са усмене расправе, доставио тражену документацију и то: Одлуку о допунама Одлуке о обиму права на кориштење ортопедских и других помагала, зубнопротетске помоћи и зубнопротетских надомјеста који се обезбјеђују у Заводу здравственог осигурања Унско-санског кантона ("Службени гласник Унско-санског кантона" број 19/11), Одлуку о обустави поступка број 03-49-10325-1/16 од дана 20.12.2016. године и Тендерску документацију број 03/49-10325/16.

Противна страна се сукладно налогу Конкуренијског савјета са усмене расправе, очитовала на постављена питања својим дописом број 04/2-37-11474/16 од дана 28.12.2016. године, који је Конкуренијски савјет запримио дана 29.12.2016. године у којем наводи следеће:

- Завод је дана 04.02.2016. године запримио Захтјев за појашњење услова Јавног позива, на који је одговорио актом 04/2-49-1359/16 од дана 09.02.2016. године.
- Завод је дана 04.02.2016. године запримио Жалбу на предметни Јавни позив на коју је одговорио дана 17.02.2016. године актом број 03-37-1087/16.
- Уред за разматрање жалби је дана 12.05.2016. године донио Закључак број ЈН2-03-07-1-417-1/16 којим је жалба Конзорција Ortho Life и ОртоСар одбачена као недопуштена.

- Завод је у периоду од 01.01.2016. године до 28.01.2016. године имао закључене уговоре са привредним субјектима: Latex д.о.о. Цазин, Bauerfeind д.о.о. Сарајево, Otto Bock Adria д.о.о. Сарајево, ОртоСар д.о.о. Сарајево и Подносиоцем захтјева.
- Надлежност за издавање увјерења траженог Јавним позивом дефинисана је важећим прописима Босне и Херцеговине, те да је за кривична дјела предвиђена тачком 4. глава IV Јавног позива надлежан Суд Босне и Херцеговине.
- Завод је према мишљењу Агенције за јавне набавке у обавези примјенивати начела Закона о јавним набавкама, те да је код предметног Јавног позива примјенио тумачење Агенције за јавне набавке, ЗИПС број 1324-1326 од дана 15.01.2016. године, страница број 163 којим је образложена надлежност суда.
- Привредни субјекат Otto Bock Adria доставио увјерење издато од стране Општинског суда у Сарајеву са побројаним кривичним дјелима предвиђеним тачком 4. глава IV Јавног позива.
- У увјерењу привредног субјекта Ortho Life које је издао Општински суд у Бихаћу нису набројана појединачна кривична дјела предвиђена Јавним позивом, стога Завод није прихватио исто као важеће.
- Завод је покренуо поступак јавне набавке ортопедских помагала у складу са Законом о јавним набавкама (обавјештење о набавци број 190-1-1-34-3-30/16 од дана 23.12.2016. године).

4. Усмена расправа

Обзиром да се у предметном поступку ради о странкама са супротним интересима, Конкуренијски савјет је у складу са чланом 39. став (1) Закона, заказао усмену расправу за дан 07.12.2016. године.

Дана 06.12.2016. године под бројем 02-26-2-013-22-П/16, Конкуренијски савјет је запримио захтјев за одгоду усмене расправе упућен од пуномоћника Завода, Мирзе Татаревиха (запосленица), уз који је уједно достављена и пуномоћ за заступање.

Конкуренијски савјет је дана 06.12.2016. године, дописом број 02-26-2-013-23-П/16 обавијестио Подносиоца захтјева о одгоди заказане усмене расправе и накнадно доставио позиве за усмену расправу.

Усмена расправа одржана је дана 22.12.2016. године у просторијама Конкуренијског савјета уз присуство пуномоћника Подносиоца захтјева, адвоката Пешто Санина, лица овлашћених за заступање Подносиоца захтјева Мустафе Ибрахимпашића и Сање Глумац-Арнаутовић и пуномоћника Противне стране Исидоре Иваниш и Мирзе Татаревих (запосленице Завода).

Заступник Подносиоца захтјева је на усменој расправи истакао следеће:

- Остаје код навода из поднеска број Пс-ОЛ-КВ-3/16 од дана 25.10.2016. године којим је повукао приједлог за доношење привремене мјере.
- Одустаје од става 4. Захтјева исказаног у петиту Захтјева на страни 3. који се односи на примјену Уговора и Анекса уговора, обзиром да је Подносилац захтјева остварује пословну сарадњу са Заводом.
- На основу члана 26. Закона у вези са чланом 3. и 21. Закона о управном поступку, прецизира Захтјев, на начин да се у дијелу Захтјева на страни 1. иза члана 10. став (1) додаје тачка а), што указује на је Завод својим дјеловањем поступио супротно члану 10. став (1) тачке а), б) и ц) Закона, постављањем услова у глави IV тачка 15. Јавног позива.

- Завод је поступао супротно одредбама Закона у периоду од 23.03.2016. године, односно 28.01.2016. године до 01.06.2016. године, након чега је настављена сарадња између Подносиоца захтјева и Завода, што је и неспорно међу истим.
- Противна страна је након доношења Одлуке о поништењу Јавног позива број 03-49-3167/16 од дана 11.04.2016. године до дана 30.05.2016. године, пропустила обавијестити привредне субјекте Otto Bock Adria и Bauerfeind о поништењу Јавног позива и ништавости закључених уговора, што свједочи о незаконитостима у раду Завода.
- Противна страна је постављањем услова из главе IV тачка 15. Јавног позива, нарушила конкуренцију, увела неприхватљиве услове, те онемогућила свим правним и физичким лицима која су у текућој години инвестирала у пословање, односно регистровала дјелатност предвиђену Јавним позивом, учешће у истом.
- Завод је доставио Обавјештење о престанку уговора, без достављања одлуке о резултатима Јавног позива, те да Обавјештење не садржи поуку о правном лијеку.
- Завод је у новембру 2016. године, под бројем 190-1-1-32-3-28/16 покренуо поступак јавне набавке који је везан уз став 5. петита Захтјева, што би Конкурenciјски савјет требао цијенити приликом одлучивања у предметном поступку.

Заступник Противне стране је на усменој расправи истакао следеће:

- Завод у цијелости остаје код навода и чињеница изнесених у Одговору на захтјев, те да Захтјев Противне стране сматра несврхисходним, обзиром да је поступио по рјешењима Уреда за разматрање жалби, поништио Јавни позив и уговоре закључене на основу истог.
- Током поступка, Завод није довео нити једног потенцијалног понуђача у неповољан положај, јер је објавом Јавног позива омогућио свим потенцијалним понуђачима који испуњавају услове тражене Јавним позивом закључење уговора.
- Не може се прихватити тврдња Подносиоца захтјева како је Завод на незаконит начин престао са примјеном Уговора, обзиром да је закљученим Анексом уговора дефинисано да се исти продужава до окончања поступка уговарања, односно до доношења одлуке о резултатима Јавног позива.
- Завод је спреман доставити извјештај о оствареном промету по уговорима склопљеним дана 23.03.2016. године, уколико Конкурenciјски савјет сматра то неопходним.
- Заступник Завода сматра како не постоји потреба за поступком вјештачења, обзиром да Завод посједује финансијске картице о реализацији уговора, те да је битно истаћи, што је и Подносилац захтјева навео, да су наведени уговори поништени и да више немају правну снагу.
- Завод је приликом расписивања Јавног позива, поступио према мишљењу Агенције за јавне набавке, према којем не постоји обавеза примјене Закона о јавним набавкама код набавке ортопедских помагала, али да органи који проводе исте нису ослобођени примјене принципа на којима почивају јавне набавке.
- Завод није проследио жалбу Подносиоца захтјева од дана 03.02.2016. године, јер се поступак Јавног позива није водио на основу Закона о јавним набавкама и да

- Уред за разматрање жалби није надлежан за поступке набавки по Јавном позиву.
- Завод је доставио одлуку о резултату Јавног позива понуђачима који су задовољили услове Јавног позива, док је осталим понуђачима достављено обавјештење.
- Завод је доставио Обавјештење о исходу поступка набавке привредном субјекту Ortho Life како је и дефинисано у Јавном позиву.
- У Јавном позиву није наведена вриједност набавке, јер поступак по Јавном позиву није законски дефинисан и Завод није у обавези навести вриједност набавке.
- У предметном поступку по Јавном позиву процијењена вриједност набавке износила 2.500.000,00 KM, те да је Завод поставио минималан износ од 250.000,00 KM.
- За издавање увјерења траженог тачком 4. глава IV Јавног позива надлежан је Суд Босне и Херцеговине, али да је валидно увјерење других судова под условом да су истим обухваћена кривична дјела наведена у тачки 4. глава IV Јавног позива.
- Завод сматра да увјерење које је доставио Подносилац захтјева не задовољава услове одређене Јавним позивом.
- Завод је закључио уговоре са изабраним добављачима и да се на жалбе потенцијалних понуђача читовао уз објашњење да се поступак по Јавном позиву не води на основу Закона о јавним набавкама, те да је након запримања Рјешења Уреда за разматрање жалби, поступио по истом.
- Завод је наставио са примјеном уговора склопљених по привредним субјектима Otto Bock Adria и Bauerfeind, обзиром да је у међувремену добио жалбу другог потенцијалног понуђача привредног субјекта OrthoCar и чекао да Уред за разматрање жалби донесе рјешење по истој.
- Рјешење о поништењу уговора Уреда за разматрање жалби садржавало је техничку грешку, односно да је постојала грешка у бројевима поништених уговора, те да је Завод по доношењу закључка о исправци грешке донио одлуку о поништењу закључених уговора и обавијестио странке о томе.
- Завод је у складу са Законом о здравственом осигурању којим су регулисана права и обавезе осигураних лица на свеобухватну заштиту, а по инструкцији Управног одбора Завода на основу Одлуке од дана 18.05.2016. године, обезбједио набавку ортопедских помагала до окончања поступка уговарања, по којој поступа и привредни субјект Ortho Life.
- Завод ће процедуру набавке ортопедских помагала за 2017. годину реализирати у складу са одредбама Закона о јавним набавкама, те да је процедура припреме тендерске документације при крају.
- До момента одржавања усмене расправе, није донесена одлука у спору који је покренуо Завод против Рјешења Уреда за разматрање жалби број ЈН2-03-07-1-234-7/16 од 31.03.2016. године.

6. Прикупљање података од трећих лица

Током поступка, Конкурenciјски савјет је ради утврђивања свих релевантних чињеница у смислу одредби члана 35. став (1) тачка а) и ц) Закона прикупио податке и документацију од трећих лица која нису странке у поступку.

Конкурenciјски савјет се у смислу члана 35. став (1) тачка а) и ц) Закона обратило Уреду за разматрање жалби БиХ актом број 02-26-2-013-19-И/16 од дана 23.11.2016. године, Агенцији за јавне набавке Босне и Херцеговине актом број 02-26-2-013-20-И/16 од дана 23.11.2016. године и

Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине актом број 02-26-2-013-21-П/16 од дана 23.11.2016. године, како би добило потребне податке и додатна појашњења везана за Захтјев.

Конкуренијски савјет је дана 06.12.2016. године запримио мишљење Агенције за јавне набавке број 03-02-1-5317-2/16 од 29.11.2016. године у којем се наводи следеће:

- Члан 7. Закона о јавним набавкама који је усклађен са Директивама ЕУ о јавним набавкама предвиђа примјену Закона о јавним набавкама само у случају набавке директно субвенционираних уговора који укључују уговоре о радовима или услугама које су везане за радове, који су таксативно набројани у члану 7. став (1) Закона о јавним набавкама и то субвенционираних са више од 50%, док се за набавку субвенционираних роба и других услуга Закон о јавним набавкама не примјењује.
- Уколико уговорни орган директно субвенционира набавку ортопедских помагала, иста набавка не подлијеже примјени Закона о јавним набавкама. О директном субвенционирању се ради у оном случају када се субвенција врши тачно одређеној категорији корисника, у овом случају корисницима ортопедских и других помагала.
- Члан 45. Закона о јавним набавкама дефинише личну способност кандидата, која се цијени током поступка јавних набавки.
- Такође, члан 45. став (1) тачка а) Закона о јавним набавкама прописује да је уговорни орган, изузев у случајевима из члана 21. став (1) тачка д) и члана 22. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама дужан одбацити захтјев за учешће или понуду, ако је кандидат/понуђач у кривичном поступку осуђен правоснажном пресудом за кривична дјела организованог криминала, корупцију, превару или прање новца, у складу са важећим прописима у БиХ или земљи у којој је регистран.
- Закон о јавним набавкама и везани подзаконски акти не прописују обавезу уговорном органу да мора навести који суд је надлежан за издавање увјерења у конкретном случају, нити је то уопште могуће. Узевши у обзир да понуде могу подносити различити привредни субјекти, како домаћи тако и инострани уговорни орган би морао знати и навести све судове који су надлежни да издају конкретно увјерење за сваки од потенцијалних кандидата/понуђача.
- Код примјене Закона о јавним набавкама, потврде о учињеној реализацији уговора достављају се у складу са чланом 48. и 49. Закона о јавним набавкама који се односе на техничку и професионалну способност кандидата/понуђача, а не у складу са чланом 47. Закона о јавним набавкама који се односи на економску и финансијску способност.
- Да се код поступка јавних набавки, када је у питању економска и финансијска способност, могу примјењивати само услови из члана 47. став (1) Закона о јавним набавкама.
- Захтјеве за техничку и професионалну способност кандидата/понуђача, уговорни орган може утврдити тамо гдје сматра да је то потребно, а што може зависити од врсте, количине/обима или намјене предмета набавке, како би био сигуран да ће понуђач бити способан реализовати додјелени уговор.
- Захтјеви који се односе на техничку и професионалну способност кандидата/понуђача требају бити минимални, те да морају бити повезани и

пропорционални предмету уговора и не смију имати ограничавајући ефекат на конкуренцију.

- Предметни Јавни позив не садржи податке о процијењеној вриједности набавке и да Агенција за јавне набавке не може утврдити да ли је постављени услов у тачки 15. глава IV Јавног позива сразмјеран предмету набавке у смислу члана 44. став (3) Закона о јавним набавкама и члана 7. став (4) Упутства за припрему модела техничке документације и понуда ("Службени гласник БиХ", број 90/14 и 20/15).

Конкуренијски савјет је дана 07.12.2016. године запримио одговор на упит од Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине (у даљем тексту: ВСТС) број 08-07-10-3267-2/2016 од 02.12.2016. године у којем је навело да не може дати одговоре на питања која је поставило Конкуренијски савјет, јер не може коментарисати поступке јавних набавки које не проводи ВСТС, нити акте издате о стране надлежних судова у складу са законским овлашћењима.

Конкуренијски савјет је дана 14.12.2016. године запримио одговор Уреда за разматрање жалби БиХ број 01-50-3-340-3/16 од 13.12.2016. године у којем се наводи да је по жалби привредног субјекта Ortho Life донио Рјешење број ЈН2-03-07-1-234-7/16 и да је Завод тужбом покренуо управни спор против поменутог рјешења.

У циљу прикупљања података и информација везаних за Захтјев, Конкуренијски савјет се обратио релевантним институцијама и то: Општинском суду у Бихаћу (акт број 02-26-2-013-32-П/16 од дана 22.12.2016. године), Заводу здравственог осигурања Тузланског кантона (акт број 02-26-2-013-33-П/16 од дана 22.12.2016. године и акт број 02-26-2-013-43-П/16 од дана 28.12.2016. године), Заводу здравственог осигурања Херцеговачко-неретванске жупаније/кантона (акт број 02-26-2-013-34-П/16 од дана 22.12.2016. године), Заводу здравственог осигурања Кантона 10 (акт број 02-26-2-013-35-П/16 од дана 22.12.2016. године), Заводу здравственог осигурања Кантона Сарајево (акт број 02-26-2-013-36-П/16 од дана 22.12.2016. године), ЈУ Кантонални завод за здравствено осигурање Босанско-подрињског кантона Горажде (акт број 02-26-2-013-37-П/16 од дана 22.12.2016. године), Заводу здравственог осигурања Зеничко-добојског кантона (акт број 02-26-2-013-38-П/16 од дана 22.12.2016. године и акт број 02-26-2-013-46-П/16 од дана 28.12.2016. године), Заводу здравственог осигурања Средњо-босанског кантона (акт број 02-26-2-013-39-П/16 од дана 22.12.2016. године), Заводу за здравствено осигурање Западнохерцеговачког кантона/жупаније (акт број 02-26-2-013-40-П/16 од дана 22.12.2016. године) и Заводу здравственог осигурања Посавског кантона/жупаније (акт број 02-26-2-013-41-П/16 од дана 22.12.2016. године).

Конкуренијски савјет је дана 29.12.2016. године запримио одговор Завода здравственог осигурања Херцеговачко-неретванског кантона (у даљем тексту: Завод ХНК) број 040302-39-14-8-3-16736-1/16 од 28.12.2016. године у којем се наводи следеће:

- Завод ХНК набавку ортопедских помагала која се не уграђују у тијело врши путем Јавног позива, а помагала као што су пацемакер, ендопротезе и сл., набавља сукладно Закону о јавним набавкама.
- Код расписивања Јавног позива, као и код примјене Закона о јавним набавкама Завод ХНК није постављао услов "финансијске оспособљености" потенцијалних уговорних добављача.
- Завод ХНК је у 2016. години закључио уговоре са 14 уговорних добављача ортопедских и других помагала с Листе помагала.

Конкурнцијски савјет је дана 29.12.2016. године запримио одговор на упит од Општинског суда у Бихаћу број 017-0-Су-16-001099 од 29.12.2016. године у којем се наводи да је на захтјев привредног субјекта Ortho Life, Општински суд у Бихаћу издао увјерење да се против истог не води кривични поступак. Издато увјерење доказује да привредни субјекат Ortho Life у периоду од 5 година који претходи издавању увјерења није осуђен правоснажном пресудом.

Конкурнцијски савјет је дана 04.01.2017. године, запримио одговор Завода здравственог осигурања Посавског кантона (у даљем тексту: Завод Посавског кантона) број 2.2.-49-1714/16 од 28.12.2016. године у којем се наводи следеће:

- Завод Посавског кантона не расписује Јавни позив за набавку ортопедских помагала и нема закључене уговоре за набавку ортопедских и других помагала.
- Одлуком о обиму права на кориштење ортопедских и других помагала која се финансирају или суфинансирају из средстава Завода Посавског кантона, прописана је листа помагала, трајање помагала, те износ до којег Завод Посавског кантона суфинансира набавку помагала.
- Повјеренство за одобравање ортопедских помагала на захтјев осигураника утврђује да ли постоји потреба за набавком ортопедског помагала које се налазе на листи ортопедских помагала, а да накнадним рјешењем Завод Посавског кантона одобрава рефундација дијела трошкова.

Конкурнцијски савјет је дана 09.01.2017. године запримио одговор Завода здравственог осигурања Кантона Сарајево (у даљем тексту: Завод КС) број 03-08-А.Б.Р.-38899/16 од 29.12.2016. године у којем се наводи следеће:

- Завод КС је на основу обавезног здравственог осигурања дужан обезбиједити потребна медицинска средства осигураницима Кантона Сарајево.
- Обим, услови и начин остваривања права на кориштење медицинских средстава дефинисани су Уредбом о обиму, условима и начину остваривања права осигураних лица на кориштење ортопедских и других помагала, ендопротеза стоматолошко-протетске помоћи и стоматолошко-протетских надомјестака ("Службене новине Кантона Сарајево" број 38/07, 29/08 и 40/14 - у даљем тексту: Уредба о обиму, условима и начину остваривања права осигураних лица) коју је донијела Влада Кантона Сарајево.
- Да је Завод Кантона Сарајево до 2014. године вршио набавку поменутих медицинских средстава путем јавне набавке сукладно Закону о јавним набавкама, али да је након измјене и ступања на снагу Уредбе о измјенама и допунама Уредба о обиму, условима и начину остваривања права осигураних лица у 2014. године којом није био дефинисан начин набавке медицинских средстава, донио Упутство о примјени Уредбе о измјенама и допунама Уредба о обиму, условима и начину остваривања права осигураних лица.
- У глави III Упутства о примјени Уредбе о измјенама и допунама Уредба о обиму, условима и начину остваривања права осигураних лица, прецизирано је да ће се издавање медицинских средстава осигураницима обављати у уговорним апотекама, специјализираним трговинама за промет медицинским средствима на мало на подручју Кантона Сарајево у оквиру своје регистроване дјелатности.

Конкурнцијски савјет је дана 10.01.2017. године запримило одговор Завода здравственог осигурања Тузланског кантона (у даљем тексту: Завод Тузланског

кантона) број 01-1420-613-1/16 од 05.01.2017. године у којем се наводи следеће:

- Завод Тузланског кантона не врши набавку и дистрибуцију ортопедских и других помагала, односно не расписује јавни позив, нити проводи поступак јавне набавке сукладно Закону о јавним набавкама.
- Сходно члану 33. Закона о здравственом осигурању, осигурана лица имају право на кориштење ортопедских и других помагала.
- Одлуком о утврђивању основног пакета здравствених права ("Службене новине ФБиХ" број 21/09) уврђена је Листа ортопедских и других помагала која се могу прописивати у оквиру обавезног здравственог осигурања са тачно утврђеним називом помагала, трајањем и износом (без ПДВ-а) којег финансира здравствено осигурање (учешће).
- Одлуком о јединственој листи ортопедских и других помагала ("Службени гласник Тузланског кантона број 15/15 и 1/16), утврђена је јединствена листа ортопедских и других помагала, индикације за стицање права на помагала и ендопротезе, рокови кориштења и учешће Завода Тузланског кантона у оставаривању права осигураних лица.
- Из напријед наведеног произилази да кантонални заводи учествују у дијелу трошкова обезбјеђивања ортопедских и других помагала, те се у том смислу не примјењује Закон о јавним набавкама, јер се ради о субвенционираним уговорима, што потврђује и мишљење Агенције за јавне набавке објављено на званичној веб страници.
- Пракса на подручју Тузланског кантона је да Завод Тузланског кантона након удовољавања захтјева за ортопедским помагалом, даје могућност осигураним лицима да сама бирају гдје ће извршити набавку ортопедског помагала.
- Завод Тузланског кантона не утиче на избор осигураног лица када је у питању набавка помагала, али да учествује у набавци истог до висине учешћа утврђеног позитивним прописом.

Конкурнцијски савјет је дана 11.01.2017. године запримио је одговор Завода здравственог осигурања Зеничко-добојског кантона (у даљем тексту: Завод ЗДК) број 03-37-133/17-МП од 06.01.2017. године у којем се наводи следеће:

- Завод ЗДК под једнаким условима закључује уговоре о снабдијевању о осигураних лица ортопедским помагалима са свим субјектима који испуњавају услове и при томе су сагласни са "Ценовником ортопедских справа и помагала на јединственој листи помагала, зубнопротетских средстава и ендопротеза".
- Завод ЗДК приликом уговарања са снабдјевачима ортопедских помагала није примјењивао услов "финансијске оспособљености".
- Завод ЗДК у 2016. години имао је укупно 11 закључених уговора о снабдијевању осигураних лица ортопедским другим помагалима са привредним субјектима који обављају поменути дјелатност.

Конкурнцијски савјет је дана 11.01.2017. године запримио одговор Завода здравственог осигурања Босанско-подрињског кантона Горажде (у даљем тексту: Завод БПК) број 14-1-81/17 од 06.01.2017. године у којем се наводи следеће:

- Завод БПК на основу мишљења Агенције за јавне набавке број 04-02-1-У-4487-2/16 од дана 12.10.2016. године, не примјењује Закон о јавним набавкама. На набавку ортопедских помагала коју субвенционирају

Заводи здравственог осигурања не примјењује се Закон о јавним набавкама, јер се ради о тачно одређеној категорији корисника.

- Према мишљењу Завода БПК услов из тачке 15. глава IV Јавног позива је оправдан, али да исти Завод БПК не користи у поступку набавке ортопедских помагала.
 - Након ступања на снагу Одлуке о ортопедским и другим помагалима БПК-а, Завод БПК не закључује уговоре са привредним субјектима, већ осигурана лица могу набавити ортопедска помагала код привредних субјеката које сами изабере уз потврду Завода БПК.
- Конкуренијски савјет је дана 20.01.2017. године запримио одговор Завода здравственог осигурања Средњо-босанског кантона (у даљем тексту: Завод СБК) број 02-2-871/16 од 13.01.2017. године у којем се наводи следеће:
- Завод СБК, врши набавку ортопедских помагала расписивањем Јавног позива, те не примјењује одредбе Закона о јавним набавкама.
 - Приликом расписивања Јавног позива, Завод СБК не тражи испуњење финансијских и економских услова од потенцијалних понуђача.
 - Завод СБК је на темељу Јавног позива, закључио уговоре са десет ортопедских кућа.

Конкуренијски савјет је дана 25.01.2017. године запримио одговор Завода здравственог осигурања Западнохерцеговачког кантона (у даљем тексту: Завод Западнохерцеговачког кантона) број 01-37-13/17 од 23.01.2017. године у којем наводи следеће:

- Завод Западнохерцеговачког кантона, у складу са Уредбом о обиму, условима и начину остваривања права осигураних лица на кориштење ортопедских и других помагала која се одобравају осигураним особама у Жупанији Западнохерцеговачкој ("Народне новине Жупаније Западнохерцеговачке" број 19/11) одобрава осигуранику одређени износ за ортопедско или друго помагало, на које је претходно дало мишљење Лијечничко повјеренство Завода Западнохерцеговачког кантона.
- Осигураник може самостално по слободној процјени изабрати овлаштену здравствену установу, којој ће Завод Западнохерцеговачког кантона исплатити износ сукладно Листи ортопедских и других помагала.

7. Релевантно тржиште

Релевантно тржиште у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", бр 18/06 и 33/10) чини тржиште одређених производа/услуга који су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште производа обухвата све производе и/или услуге које потрошачи сматрају међусобно замјенивим с обзиром на њихове битне карактеристике, квалитет, намјену, цијену или начин употребе.

Према одредби члана 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно географско тржиште обухвата целокупну или значајан дио територија Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји или куповини релевантних услуга под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Конкуренијски савјет је утврдио да је релевантно тржиште у предметном поступку тржиште производње и испоруке ортопедских и других помагала предвиђених Одлуком.

Релевантно географско тржиште предметног поступка је подручје Унско-санског кантона.

Слиједом наведеног, као релевантно тржиште у предметном поступку утврђено је тржиште производње и испоруке ортопедских и других помагала предвиђених Одлуком, на подручју Унско-санског кантона.

8. Утврђено чињенично стање и оцјена доказа

Након сагледавања релевантних чињеница, доказа и документације достављене од странака у поступку, као и трећих лица, Конкуренијски савјет је сходно Захтјеву утврдио следеће:

- Завод је дана 28.01.2016. године објавио Јавни позив за достављање пријава за закључење уговора за производњу и испоруку ортопедских и других помагала осигураним лицима за 2016. године.
- Привредни субјекат Ortho Life и привредни субјекат ОртоСар као Конзорциј су у предвиђеном року поднијели пријаву на Јавни позив.
- Завод је дана 04.02.2016. године запримио Захтјев за појашњење услова Јавног позива број Пс-ОЛ.2.-2/16 поднесен од привредног субјекта Ortho Life, на који је одговорио актом 04/2-49-1359/16 од дана 09.02.2016. године.
- Завод се својим актом број 03-37-1087/16 од дана 17.02.2016. године очитовао на Жалбу Подносиоца захтјева број Пс-ОЛ.2-2/16 од дана 04.02.2016. године.
- Комисија за преглед и оцјену пријава именована од Завода, је дана 10.03.2016. године у Записнику број 03/1-37-2378/16 оцјенила неприхватљивом понуду Конзорција привредних субјеката Ortho Life и ОртоСар из разлога што у достављеним увјерењима издатим од стране суда нису таксативно наведена кривична дјела наведена у члану 4. глава IV Јавног позива.
- Противна страна је обавијестила Подносиоца захтјева да није задовољио услове предвиђене тачком 4. глава IV Јавног позива достављањем обавијести број 03/1-37-2375/16 од 15.03.2016. године.
- Противна страна је актом број 03-49-874-1/16 од 21.03.2016. године обавијестила Подносиоца захтјева о раскиду Уговора о пословној сарадњи број 03-37-148/16 који су међусобно склопили дана 11.01.2016. године и Анекса уговора број 03-49-874/16 од 01.02.2016. године.
- Противна страна је дана 23.03.2016. године закључила уговор број 03-49-2640/16 са привредним субјектом Otto Bock Adria и уговор број 03-49-2639/16 са привредним субјектом Бауерфеинд на основуведеног поступка по Јавном позиву.
- Дан 31.03.2016. године Уред за разматрање жалби донио је Рјешење број ЈН2-03-07-1-234-7/16 којим је усвојена жалба привредног субјекта Ortho Life због битне повреде Закона о јавним набавкама и поништен Јавни позив. Уред за разматрање жалби је поменути рјешењем наложио Противној страни да у случају набавке ортопедских помагала у будућности, мора примјењивати Закон о јавним набавкама.
- Противна страна је дана 11.04.2016. године донијела Одлуку број 03-49-3167/16 којом је поништила Јавни позив.
- Уред за разматрање жалби је Рјешењем број ЈН2-03-07-1-365-6/16 од дана 06.05.2016. године и Закључком о исправци грешке у Рјешењу број ЈН2-03-07-1-365-8/16 од 12.05.2016. године поништио уговоре које је Противна страна 23.03.2016. године закључила са привредним субјектима Otto Bock Adria и Bauerfeind, a

- на основу жалбе привредног субјекта ОртоСар од 05.04.2016. године.
- Закључком Уреда за разматрање жалби број ЈН2-03-07-1-417-4/16 од дана 12.05.2016. године одбачена је жалба привредних субјеката конзорција Ortho Life и ОртоСар као недопуштена из разлога јер није могуће два пута поништити исте уговоре, јер су исти поништени напријед наведеним Рјешењем УРЖ-а.
 - На основу Одлуке Управног одбора Завода број 01-37-4217/16 од дана 18.05.2016. године, директор Завода је донио Инструкцију о континуираном снабдијевању осигураних лица са ортопедским помагалима до закључења уговора о набавци ортопедских и других помагала број 03-49-4534/16 од 30.05.2016. године, на који начин је обезбијеђена набавка ортопедских и других помагала осигураним лицима до окончања поступка уговарања, по којој је и Подносилац захтјева наставио сарадњу са Заводом.
 - Према Мишљењу Агенција за јавне набавке број 03-02-1-5317-2/16 од 29.11.2016. године уговорни органи који директно субвенционирају набавку ортопедских помагала, немају обавезу примјенити Закон о јавним набавкама.
 - Противна страна покренула је поступак јавне набавке ортопедских помагала у складу са Законом о јавним набавкама (обавјештење о набавци број 190-1-1-34-3-30/16 од дана 23.12.2016.године).

Увидом у документацију достављену од осталих девет (9) кантоналних завода здравственог осигурања, Конкурентски савјет је у предметном поступку констатовао да кантонални заводи здравственог осигурања у Федерацији Босне и Херцеговине не поступају једнако приликом набавке ортопедских и других помагала, односно да постоји разлика пракса код поступка набавке ортопедских помагала.

У предметном поступку, Конкурентски савјет је констатовао да постоје различити ставови Агенције за јавне набавке и Уреда за разматрање жалби када је у питању реализација набавке ортопедских и других помагала и примјене Закона о јавним набавкама у овим случајевима.

На основу увида и анализе свих чињеница и доказа изнесених у овом поступку, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези Конкурентски савјет је утврдио да Завод, својим поступањем није закључио забрањени споразум из члана 4. став (1) тачка б) Закона, у смислу ограничавања и контроле производње, тржишта техничког развоја или улагања, ни забрањени споразум из члана 4. став (1) тачка ц) Закона у смислу подјеле тржишта или извора снабдијевања, као ни забрањени споразум из члана 4. став (1) тачка д) Закона, у смислу примјене различитих услова за идентичне трансакције с другим привредним субјектима, доводећи их у неповољан положај у односу на конкуренцију, из следећих разлога:

Члан 4. став (1) тачка б) Закона одређује да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања, изричити и прешутни договори привредних субјеката, као и одлуке и други акти привредних субјеката који за циљ и посљедицу имају спрјечавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања.

Члан 4. став (1) тачка ц) Закона одређује да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања, изричити и прешутни договори привредних субјеката, као и одлуке и други акти

привредних субјеката који за циљ и посљедицу имају спрјечавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције, односно подјелу тржишта или извора снабдијевања на релевантном тржишту.

Члан 4. став (1) тачка д) Закона одређује да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања, изричити и прешутни договори привредних субјеката, као и одлуке и други акти привредних субјеката који за циљ и посљедицу имају спрјечавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на примјену различитих услова на идентичне трансакције с другим привредним субјектима, доводећи их у неповољан положај у односу на конкуренцију.

У предметном поступку прво је било потребно дефинисати појам "привредног субјекта" у складу са чланом 2. Закона. Наиме Закон се примјењује на врло широки број правних или физичких особа, било да су то привредна друштва, предузећа, предузетници, удружења, без обзира на облик власништва, сједиште или пребивалиште, затим на тијела државне управе и локалне самоуправе, те све остале физичке или правне особе без обзира на правни статус, облик власништва, сједиште или пребивалиште, као што су удружења, спортске организације, установе, задруге, носиоци права интелектуалног власништва, те Закон све субјекте на које се исти односи назива заједничким именом привредни субјекти.

Овако широко дефинисан појам привредног субјекта, ипак је ограничен на начин да се тражи испуњење и још једног додатног услова и то да се исти "посредно или непосредно баве производном, продајом роба и пружањем услуга, да учествују у промету роба и услуга и која могу својим дјеловањем спрјечавати, ограничавати или нарушавати тржишну конкуренцију", те да исти "учествују или учину на тржиште" (чл. 2. Закона).

Чињеница је, како услуге које пружа завод здравственог осигурања у потпуно истом обиму имају сви осигураници, дакле завод пружа исту услугу и особи која уплаћује виши износ доприноса сразмјерно својој плати, као и незапосленима, пензионерима, дјечи и осталим категорије које се стекле право на обвезно здравствено осигурање, а не уплаћују доприносе. Наш законодавац се определио за поступање по начелу солидарности оних који раде са онима који не раде, а јасно је да такав систем није профитабилан, те стога овакав начин пружања услуга јасно указује како заводи здравственог осигурања нису учесници на тржишту. Због тога што је ово јавна нетржишна услуга, Закон се на исту не примјењује.

Конкурентски савјет сматра да у предметном поступку, Завод није учесник на релевантном тржишту, односно не обавља дјелатност која има економски карактер, тј. не обавља привредну дјелатност, не судјелује у производњи и/или промету роба, односно пружању услуга, тиме ни посредно ни непосредно не судјелује на тржишту, због чега се исти не може сматрати "привредним субјектом" у смислу Закона. Закон се односи на привредне субјекте који дјелују на тржишту на којем се врши размјена роба и услуга, који носе одређене ризике економске или финансијске, или пак имају могућност остваривања профита.

Неспорно је утврђено како Завод, има у својим законом додјељеним надлежностима и набавку ортопедских помагала осигураним лицима на подручју Унско-санског кантона. Наиме, на основу члана 33. Закона о здравственом осигурању, осигурана лица остварују право на кориштење ортопедских и других помагала на основу средстава кантоналних завода осигурања. У складу са чланом 99.

Закон о здравственом осигурању, заводи здравственог осигурања су обавезни осигурати законито и благовремено остваривање права осигураних лица кроз послове уговарања са здравственим установама и приватним здравственим радницима.

Конкурenciјски савјет, у предметном поступку није могло утврдити да је објава Јавног позива од стране Завода, имала за циљ спрјечавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту, нити да такав поступак Завода представља забрањени споразум из члана 4. Закона. Утврђено је и да се у складу са чланом 2. Закона, поднесени Захтјев односи на извршавање јавних законом регулираних овлаштења изван домета Закона, а не на радње које обављају привредни субјекти "учествујући на тржишту".

Приликом расписивања Јавног позива Завод је поступио у складу са мишљењем Агенције за јавне набавке број 04-02-1-2089-1/14 од 27.10.2014. године, према којем није имао обавезу примјенити Закон о јавним набавкама. Надаље, Агенција за јавне набавке је у мишљењу број 03-02-1-5317-2/16 од дана 29.11.2016. године потврдила раније изнесени став према којем уговорни орган који директно субвенционира набавку ортопедских помагала, нема обавезу примјенити Закон о јавним набавкама.

Конкурenciјски савјет је утврдио, да су у поступку набавке по Јавном позиву, општи услови за закључење уговора били транспарентни и јавно доступни свим учесницима датог поступка. Надаље, Конкурenciјски савјет сматра да су Јавним позивом, расписаним на основу Одлуке, одређени идентични услови за све привредне субјекте који су учествовали у поступку набавке ортопедских помагала.

Конкурenciјски савјет је у предметном поступку утврдио да је Противна страна оцијенила понуду Подносиоца захтјева неприхватљивом, јер није доставио одговарајуће увјерење суда тражено чланом 4. глава IV Јавног позива. Наиме, утврђено је да су привредни субјекти Otto Bock Adria и Bauerfeind као учесници у поступку по Јавном позиву доставили увјерења издата од стране суда да против истих није изречена правоснажна пресуда за кривично дјело учешћа у криминалној организацији, те нису осуђивани за корупцију, превару или прање новца чиме су испунили услов из члана 4. глава IV Јавног позива. Достављањем увјерења суда у којем нису појединачно набројана кривична дјела из члана 4. Јавног позива, Подносилац захтјева није испунио тражени услов. Слједом наведеног, Конкурenciјски савјет сматра да је Завод током Јавног позива на једнак начин третирао учеснике Јавног позива, те да приликом провођења Јавног позива није примјенио различите услове код оцјене пристиглих понуда. Из напријед наведеног произлази да услов о "финансијској оспособљености" постављен чланом 15. глава IV Јавног позива није био кључан за неприхватање достављене понуде.

Рјешењем Уреда за разматрање жалби број ЈН2-03-07-1-234-7/16 од 31.03.2016. године поништен је Јавни позив, а Рјешењем број ЈН2-03-07-1-365-6/16 од дана 06.05.2016. године и Закључком о исправци грешке у Рјешењу број ЈН2-03-07-1-365-8/16 од 12.05.2016. године поништени су уговори које је Завод закључио са привредним субјектима Otto Bock Adria и Bauerfeind из чега произлази да моментом доношења истих, поменути уговори не производе никакво правно дејство.

Конкурenciјски савјет сматра да Противна страна није извршила подјелу тржишта подручју Унско-санског кантона и свела изворе снабдијевања крајњих корисника ортопедских корисника на привредне субјекте Otto Bock Adria и Bauerfeind, јер је Управни одбор Завода Одлуком број 01-37-4217/16 од дана 18.05.2016. године обезбједио

снабдијевање осигураних лица ортопедским помагалима, те наставио сарадњу са Подносиоцем захтјева.

Конкурenciјски савјет констатује да, иако је Подносилац захтјева свој захтјев поднио и из разлога кршења члана 10. Закона, а у вези с злоупотребом доминантног положаја, исти захтјев није образложио на начин да га је прецизирао у односу на доминантни положај, или описао понашање противне стране које би могло представљати било који облик злоупотребе.

Члан 9. став (1) Закона прописује да привредни субјекат има доминантан положај на релевантном тржишту роба или услуга, ако се због своје тржишне снаге може понашати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, такођер узимајући у обзир удио тог привредног субјекта на тржишту, учешће које на том тржишту имају његови конкуренти, као и правне и друге запреке за улазак других привредних субјеката на тржиште.

Члан 2. Одлуке о дефинисању категорије доминантног положаја даље разрађује појам доминантног положаја, те одређује да привредни субјекат на релевантном тржишту производа или услуга има доминантан положај, када се због своје тржишне снаге може понашати и дјеловати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, и на тај начин ограничава или спрјечава ефикасну конкуренцију.

Конкурenciјски савјет је као релевантно тржиште у предметном поступку утврдио тржиште производње и испоруке ортопедских и других помагала предвиђених Одлуком, на подручју Унско-санског кантона.

Члан 10. став (2) тачке а), б), и ц) Закона прописује да је забрањена злоупотреба доминантног положаја и то директним или индиректним наметањем нелојалних куповних и продајних цијена или других трговинских услова којима се ограничава конкуренција, ограничавање производње, тржишта или техничког развоја на штету потрошача и примјена различитих услова за исту или сличну врсту послова с осталим странама, чиме се доводе у неравноправан и неповољан конкурenciјски положај.

У погледу постојања злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачке а), б) и ц) Закона од стране Завода према Подносиоцу захтјева, Конкурenciјски савјет је утврдило, као што је већ наведено, да у предметном поступку Завод као орган управе није учесник на релевантном тржишту, односно не обавља дјелатност која има економски карактер и не испуњава основни услов за злоупотребу доминантног положаја - нема доминантан положај на тржишту производње и испоруке ортопедских и других помагала предвиђених Одлуком на подручју Унско-санског кантона, те је у овом дијелу одбило захтјев као неоснован.

Такође, Конкурenciјски савјет је приликом доношења одлуке узео у обзир пресуду Европског суда правде број T-319/99 од 04.03.2003. године, према којој медицинске организације, односно здравствени фондови који купују медицинске производе путем јавних набавки не врше економску дјелатност, већ дјелатност социјалног и здравственог карактера, те се не сматрају предузетником (учесником) на релевантом тржишту.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 1. и 2. диспозитива овога Рјешења.

9. Трошкови поступка

На усменој расправи су странке, у смислу члана 105. став (4) Закона о управном поступку, упознате са обавезом подношења захтјева за накнаду трошкова.

Чланом 105. став (1) Закона о управном поступку је прописано да у правилу свака странка сноси своје трошкове поступка (који укључују и трошкове за правно заступање), а чланом 105. став (2) истог Закона је прописано да када у поступку учествују двије или више страна са супротним интересима, страна која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су настали у поступку. Ако је у таквом случају која од странака дјелимично успјела са својим захтјевом, она је дужна надокнадити противној странци трошкове сразмјерно дијелу свог захтјева с којим није успјела.

Пуномоћник Подносиоца захтјева, адвокат Санин Пешто, је на усменој расправи одржаној дана 22.12.2016. године поднио захтјев за накнаду трошкова у укупном износу од 4.472,00 КМ.

Противна страна је на усменој расправи, одржаној дана 22.12.2016. године изјавила да неће поднијети захтјев за накнаду трошкова поступка.

Конкуренијски савјет је одбио захтјев за накнаду трошкова пуномоћника Подносиоца захтјева, обзиром да је Подносилац захтјева предметни поступак изазвао својим дјеловањем и да је исти завршен на његову штету. Стога, Подносилац захтјева не остварује право на накнаду трошкова у смислу члана 105. став (2) Закона о управном поступку.

Имајући у виду наведено, Конкуренијски савјет је одлучио као у тачки 3. диспозитива овог Рјешења.

10. Поука о правном лијеку

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог Рјешења.

Број 02-26-2-013-58-II/16
28. фебруара 2017. године
Сарајево

Предсједница
Мр **Аријана Регода-Дражић**, с. р.

Конкуренијско вјеће Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е) и члана 42. став (1) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), члана 105. Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16), у поступку покренутом по Захтјеву за pokretanje поступка привредног субјекта "ORTHO LIFE" д.о.о. Бићац, Сарајевска број 8., 77 000 Бићац, Босна и Херцеговина, заступаног по Санину Пећи, адвокату из Сарајева, против Завода здравственог осигурања Унско-санског кантона, 5. Корпуса 10, 77 000 Бићац, Босна и Херцеговина, ради утврђивања постојања забраниених конкуренијских дјеловања у смислу члана 4. став (1) тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији и члана 10. став (2) тачке а), б) и ц) Закона о конкуренцији, на 141. (стотинучетрдесетпрвој) сједници одржаној дана 28.02.2017. године, донијело је

РЈЕШЕЊЕ

1. Оdbija se Захтјев привредног субјекта "ORTHO LIFE" д.о.о. Бићац, поднесен против Завода здравственог осигурања Унско-санског кантона, ради утврђивања постојања забраниеног споразума у смислу члана 4. став (1) тачке б), ц) и д) Закона о конкуренцији, као неоснован.
2. Оdbija se Захтјев привредног субјекта "ORTHO LIFE" д.о.о. Бићац, поднесен против Завода здравственог осигурања Унско-санског кантона, ради утврђивања постојања злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачке а), б) и ц) Закона о конкуренцији, као неоснован.

3. Оdbija se захтјев за накнаду трошкова заступања привредног субјекта "ORTHO LIFE" д.о.о. Бићац, као неоснован.

4. Ово Рјешење је коначно и bit ће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренијско вјеће Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренијско вјеће) је дана 16.05.2016. године, под бројем 02-26-2-013-II/16, запримило Захтјев за pokretanje поступка (у даљем тексту: Захтјев) привредног субјекта "ORTHO LIFE" д.о.о. Бићац, ул. Сарајевска број 8, 77 000 Бићац, Босна и Херцеговина (у даљем тексту: Ortho Life или Подносилац захтјева), поднесен по адвокату Пећи Санину, ул. Дžидžиковач број 8, 71 000 Сарајево против Завода здравственог осигурања Унско-санског кантона, ул. 5. Корпуса 10, 77 000 Бићац, Босна и Херцеговина (у даљем тексту: Завод или Противна страна) ради кршења одредби члана 4. став (1) тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији и злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачка б) и ц) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09 - у даљем тексту: Закон).

Увидом у поднесени Захтјев, Конкуренијско вјеће је утврдило да исти није комплетан и uredan, у смислу члана 28. Закона, те је затражило допуну истог у смислу члана 31. став (1) Закона, актом број 02-26-2-013-1-II/16 од 22.06.2016. године.

Подносилац захтјева је дописом запримљеним под бројем 02-26-2-013-2-II/16, дана 23.06.2016. године доставио тражену документацију.

Комплетирањем предметног Захтјева, Конкуренијско вјеће је на основу члана 28. став (3) Закона, дана 07.09.2016. године издало Потврду о пријему комплетног и urednog Захтјева, број 02-26-2-013-3-II/16.

На основу документације достављене уз Захтјев, Конкуренијско вјеће је ocijenilo да није могуће без проведеног поступка утврдити постојање повреде Закона на које Подносилац захтјева указује, те је донијело Закључак о pokretanju поступка дана 14.09.2016. године под бројем 02-26-2-013-5-II/16.

Подносилац захтјева је дописом запримљеним под бројем 02-26-2-013-13-II/16 дана 25.10.2016. године повукао Захтјев за одређивање привремене мјере поднесен на основу члана 40. Закона.

Конкуренијско вјеће је на 136. (стотинуридесетишестој) сједници одржаној дана 21.12.2016. године, донијело Закључак о produženju рока за доношење рјешења број 02-26-2-013-29-II/16, који је достављен Подносиоцу захтјева и Противној страни.

Дана 26.12.2016. године под бројем 02-26-2-013-43-II/16, Конкуренијско вјеће је запримило молбу за hitno доношење одлуке упућену од пуномоћника Подносиоца захтјева, адвоката Пећи Санина.

1. Странке у поступку

Странке у поступку су привредни субјект "ORTHO LIFE" д.о.о. Бићац, Сарајевска број 8., 77 000 Бићац, Босна и Херцеговина и Завод здравственог осигурања Унско-санског кантона, 5. Корпуса 10, 77 000 Бићац, Босна и Херцеговина.

1.1. Привредни субјект "ORTHO LIFE" д.о.о. Бићац-Подносилац захтјева

Привредни субјект Друштво са ограниченом одговорношћу "ORTHO LIFE" Бићац, Сарајевска број 8., 77 000 Бићац, Босна и Херцеговина регистрован је код Опћинског суда у Бићацу. Уписан је под МБС: 17-01-0136-14, са основним капиталом од 30.000,00 КМ. Основне дјелатности привредног субјекта Ortho

Life su proizvodnja, veleprodaja i maloprodaja ortopedskih pomagala.

1.2. Zavod zdravstvenog osiguranja Unsko-sanskog kantona-Protivna strana

Zavod zdravstvenog osiguranja Unsko-sanskog kantona osnovan je Odlukom Skupštine Unsko-sanskog kantona dana 05.08.1998. godine, radi obavljanja poslova ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja. Osnovna djelatnost Zavoda je omogućavanje zdravstvene zaštite i naknade putnih troškova u vezi sa korištenjem zdravstvene zaštite osiguranim licima i njihovim članovima porodice.

2. Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurencijsko vijeće je u toku postupka primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", broj 18/06 i 34/10) i odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH" broj 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16 - u daljem tekstu: Zakon o upravnom postupku) u smislu člana 26. Zakona.

Konkurencijsko vijeće je primijenilo i odredbe Odluke o obimu prava na korištenje ortopedskih i drugih pomagala, zuboprotetske pomoći i zuboprotetskih nadomjestaka koji se obezbjeđuju u Zavodu zdravstvenog osiguranja Unsko-sanskog kantona ("Službeni glasnik Unsko-sanskog kantona", broj 8/10 i 19/11), te odredbe Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službene novine Federacije" broj 30/97, 7/02, 70/08 i 48/11).

Konkurencijsko vijeće je, u skladu sa članom 43. stav (7) Zakona, pri utvrđivanju dominantnog položaja Podnosioca zahtjeva na relevantnom tržištu, koristilo presudu Evropskog suda pravde broj T-319/99 od 04.03.2003. godine.

Konkurencijsko vijeće je u predmetnom postupku, primijenilo član 71. st. (1) i (2) Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između evropskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine, s druge strane (u daljem tekstu: SSP).

3. Postupak po zahtjevu za pokretanje postupka

U Zahtjevu, Podnosilac zahtjeva opisuje činjenično stanje i okolnosti koje su razlog za podnošenje Zahtjeva, te navodi slijedeće:

- Zavod je dana 28.01.2016. godine na zvaničnoj web stranici objavio Javni poziv za dostavljanje prijava za zaključenje ugovora za proizvodnju i isporuku ortopedskih i drugih pomagala osiguranim licima za 2016. godinu (u daljem tekstu: Javni poziv).
- Podnosilac zahtjeva je po osnivanju Konzorcija sa privrednim subjektom "OrtoSar" d.o.o. Sarajevo (u daljem tekstu: OrtoSar) u predviđenom roku kao nositelj Konzorcija podnio prijavu na Javni poziv.
- Podnosilac zahtjeva je po izvršenom uvidu u objavljeni Javni poziv, dostavio Zavodu zahtjev za pojašnjenje uslova naznačenih u glavi IV Javnog poziva, aktom broj Ps-OL.1-2/16 od dana 03.02.2016. godine.
- OrtoLife je smatrajući uslove Javnog poziva nezakonitim u cijelosti, pokušao realizirati svoja prava u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH", broj 39/14 - u daljem tekstu: Zakon o javnim nabavkama), podnošenjem žalbe broj Ps-OL.2.-2/16 dana 03.02.2016. godine.
- Zavod je aktom broj 04/2-49-1359/16 od 09.02.2016. godine obavijestio Podnosioca zahtjeva da su postavljeni uslovi Javnog poziva de facto proizvoljni i da nemaju uporište niti u jednom zakonskom ili podzakonskom propisu, te da se postupak Javnog poziva ne vodi po Zakonu o javnim nabavkama.
- Podnosilac zahtjeva je dana 22.02.2016. godine zaprimio dopis Zavoda broj 03-37-1087/16 kojim je obaviješten o

"nedopuštenosti žalbe" u predmetnom postupku Javnog poziva, jer Javni poziv nije predmet Zakona o javnim nabavkama.

- Zavod je obavijestio Podnosioca zahtjeva da nije zadovoljio uslove predviđene Javnim pozivom dostavljanjem obavijesti broj 03/1-37-2375/16 od 15.03.2016. godine (u daljem tekstu: Obavijest), tj. da Podnosilac zahtjeva nije dostavio uvjerenje nadležnog suda predviđeno tačkom 4. glava IV Javnog poziva, obzirom da je izdavanje traženog uvjerenja u nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine, te da se podnesena prijava na Javni poziv smatra pojedinačnim prijavama članova Konzorcija.
- Komisija imenovana od strane Zavoda je prilikom otvaranja prijave po Javnom pozivu utvrdila da prijava Konzorcija nije prihvatljiva zbog nedostavljanja uvjerenja nadležnog suda predviđenog tačkom 4. glava IV Javnog poziva, dok Zavod u Obavijesti navodi druge razloge neprihvatljivosti ponude Konzorcija ali i razdvajanje ponude Podnosioca zahtjeva i drugog člana Konzorcija privrednog subjekta OrthoSar.
- Zavod je aktom broj 03-49-874-1/16 od 21.03.2016. godine obavijestio Podnosioca zahtjeva o raskidu Ugovora o poslovnoj saradnji broj 03-37-148/16 koji su međusobno sklopili dana 11.01.2016. godine (u daljem tekstu: Ugovor) i Aneksa ugovora broj 03-49-874/16 od 01.02.2016. godine (u daljem tekstu: Aneks ugovora).
- Podnosilac zahtjeva je dopisom broj 16/24 od 23.03.2016. godine, te dopisom broj 24/2016 od 11.04.2016. godine ukazao na nezakonitost prestanka Ugovora i zatražio pojašnjenje u pogledu postupanja Zavoda, pri čemu je Zavod upućen na odredbe Zakona o javnim nabavkama i odredbe Zakona o obligacionim odnosima.
- Zavod je dana 23.03.2016. godine zaključio ugovor broj 03-49-2640/16 sa privrednim subjektom "Otto Bock Adria" d.o.o. Sarajevo (u daljem tekstu: Otto Bock Adria) i dana 23.03.2016. godine ugovor broj 03-49-2639/16 sa privrednim subjektom "Bauerfeind" d.o.o. Sarajevo (u daljem tekstu: Bauerfeind).
- Podnosilac zahtjeva je direktno uputio žalbu Uredu za razmatranje žalbi zbog šutnje administracije, te je Ured za razmatranje žalbi Rješenjem broj JN2-03-07-1-234-7/16 od 31.03.2016. godine usvojio žalbu i poništio Javni poziv.
- Zavod je jednostranim raskidom Ugovora oštetio Podnosioca zahtjeva, jer je članom 2. Aneksa ugovora definirano da se trajanje Ugovora produžava do okončanja procedure ugovaranja po osnovu Javnog poziva, odnosno do donošenja odluke o rezultatima Javnog poziva, pri čemu je Zavod zanemario postojanje žalbenog postupka i zaključio ugovore sa privrednim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind.
- Zavod je trebao nastaviti sa primjenom Ugovora zaključenog sa Podnosiocem zahtjeva, te da Obavijest nije podobna isprava na osnovu koje se može raskinuti ili prestati primjenjivati Ugovor, obzirom da je članom 2. Aneksa ugovora definirano da se trajanje Ugovora produžava do okončanja procedure po osnovu Javnog poziva, odnosno do donošenja odluke o rezultatima Javnog poziva, što nedvosmisleno upućuje da Zavod nije trebao prestati sa primjenom Ugovora, niti zaključiti ugovore sa privrednim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind.
- Da je Zavod na nezakonit način prestao primjenjivati Ugovor sklopljen sa Podnosiocem zahtjeva zbog zaključenja ugovora sa privrednim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind na bazi "procedure ugovaranja" koja nije okončana, na osnovu izvjesne odluke o rezultatima Javnog poziva (Odluka o dodjeli ugovora od dana 14.03.2016.

- godine) koja nije dostavljena Podnosiocu zahtjeva kako bi bila predmet preispitivanja. Stoga takva Odluka nije stekla svojstvo pravosnažnog i izvršnog upravnog akta, te ista nije bila podoban osnov za prestanak primjene Ugovora.
- Podnosilac zahtjeva je u prijavi za Javni poziv dostavio svu potrebnu dokumentaciju, uključujući i Uvjerjenje Općinskog suda u Bihaću o činjenicama iz službene evidencije broj 017-0-Kr-16-006 od 04.01.2016. godine (u daljem tekstu: Uvjerjenje) koje je u pogledu nivoa suda koji ga je izdao, te člana zakona na temelju kojeg je izdato, istovjetno sa uvjerenjima dostavljenim od strane privrednih subjekata Otto Bock Adria i Bauerfeind sa kojim je Zavod sklopio ugovore (Uvjerjenja o činjenicama iz službene evidencije izdata od Općinskog suda u Sarajevu).
 - Uvjerjenje koje je dostavio Podnosilac zahtjeva ne može biti manjkavo, iz razloga što u istom nisu pojedinačno nabrojana dva ili tri krivična djela kao u sadržaju uvjerenja koja su dostavili privredni subjekti Otto Bock Adria i Bauerfeind, jer Uvjerjenje koje je dostavio Podnosilac zahtjeva dokazuje da Podnosilac zahtjeva nije osuđivan za krivična djela propisana Krivičnim zakonom.
 - Zavod je insistiranjem na nevalidnosti/nepodobnosti Uvjerjenja koje izdato Podnosiocu zahtjeva, a prihvaćajući uvjerenja koja su dostavili privredni subjekti Otto Bock Adria i Bauerfeind, primijenio različite uslove na Podnosica zahtjeva i privredne subjekte Otto Bock Adria i Bauerfeind, čime je Zavod doveo Podnosioca zahtjeva u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju.
 - Zavod je dana 11.04.2016. godine donio Odluku o poništenju Javnog poziva broj 03-49-31167/16, te nastavio sa primjenom ugovora zaključenih sa privrednim subjektom Otto Bock Adria i privrednim subjektom Bauerfeind.
 - Zavod je postavljanjem uslova u tački 15. glavi IV Javnog poziva de facto "zatvorio" tržište, obzirom da Podnosilac zahtjeva koji je praktično novoosnovao pravno lice nije mogao u kratkom periodu svog poslovanja realizirati ugovore u vrijednosti od najmanje 250.000,00 KM.
 - Zavod je svojim postupanjem uticao na podjelu tržišta ortopedskih pomagala na relevantnom geografskom tržištu, pri čemu je izvore snabdijevanja krajnjih korisnika ortopedskih pomagala ograničio na dva privredna subjekta, tj. privredne subjekte Otto Bock Adria i Bauerfeind.
 - Da je članom 3. Privremenog uputstva o načinu i postupku za odobravanje izdavanja ortopedskih i drugih pomagala, zubnotprotetske pomoći i zubnotprotetskih nadomjestaka koji se obezbjeđuju u Zavodu zdravstvenog osiguranja Unsko-sanskog kantona ("Službeni glasnik Unsko-sanskog kantona" broj 20/14 i 10/15 - u daljem tekstu: Privremeno uputstvo), odnosno članom 9. Odluke o obimu prava na korištenje ortopedskih i drugih pomagala, zubnotprotetske pomoći i zubnotprotetskih nadomjestaka koji se obezbjeđuju u Zavodu zdravstvenog osiguranja Unsko-sanskog kantona ("Službeni glasnik Unsko-sanskog kantona" broj 8/10 i 19/11 - u daljem tekstu: Odluka), te članom 33. Zakona o zdravstvenom osiguranju FBiH, utvrđen način ugovaranja, proizvodnje, isporuke ortopedskih i drugih pomagala, kao i prava krajnjih korisnika, te da pomenuti propisi ne daju ovlaštenje Zavodu da postavlja uslov iz glave IV tačka 15. Javnog poziva tj. dokaz "finansijske osposobljenosti" ponuđača, odnosno privrednih subjekata koji obavljaju djelatnost proizvodnje ortopedskih i drugih pomagala.
 - Da je Zavod ukoliko je već smatrao da postoji potreba za utvrđivanjem "finansijske osposobljenosti" potencijalnih ponuđača trebao provesti postupak javnih nabavki u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Podnosilac zahtjeva ističe da je Zavod, postavljanjem uslova u Javnom pozivu kojim se traži od ponuđača dostava potvrde ugovornih organa o uspješnosti u realizaciji najmanje po dva ugovora godišnje čija ukupna vrijednost iznosi 250.000,00 KM za dvije prethodne kalendarske godine (2014.-2015. godinu), doveo Podnosioca zahtjeva u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju u smislu člana 4. stav (1) tačka b), c) i d) Zakona.

Podnosilac zahtjeva smatra da je Zavod zaključio zabranjene sporazume sa privrednim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind u smislu člana 4. stav (1) tačka b) i c) Zakona, obzirom da je Ured za razmatranje žalbi Rješenjem broj JN2-03-07-1-234-7/16 od 31.03.2016. godine poništio Javni poziv, a da je Zavod nastavio sa primjenom ugovora zaključenih sa privrednim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind.

Nadalje, Podnosilac zahtjeva ističe da je postavljanje uslova tzv. "finansijske osposobljenosti" iz glave IV tačka 15. Javnog poziva suštinski omogućavanje stvaranja dominantnog položaja privrednim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind. Zavod na taj način onemogućava tržišnu konkurenciju i poslovanje privrednih subjekata koji su tek osnovani ili su imali smetnje u poslovanju u periodu za koji se zahtjeva realizacija ugovornih odnosa u vrijednosti od 250.000,00 KM, što u smislu člana 10. stav (2) tačka b) i c) Zakona predstavlja zloupotrebu dominantnog položaja.

Podnosilac zahtjeva, sukladno članu 40. Zakona je predložio da Konkurencijsko vijeće donese privremenu mjeru i naloži Zavodu da bez odlaganja nastavi sa primjenom Ugovora o poslovnoj saradnji broj 03-37-148-/16 koji su međusobno sklopili dana 11.01.2016. godine i Aneksa ugovora broj 03-49-874/16 od 01.02.2016. godine, a na teret novčanih sredstava Zavoda u skladu sa Odlukom.

Također, Podnosilac zahtjeva je predložio da Konkurencijsko vijeće naloži Zavodu da stavi van snage ugovor broj 03-49-2640/16 od 23.03.2016. godine koji je sklopio sa privrednim subjektom Otto Bock Adria i ugovor broj 03-49-2639/16 od 23.03.2016. godine koji je sklopio sa privrednim subjektom Bauerfeind, obzirom na faktičku ništavost postupka po Javnom pozivu koji je prethodio zaključenju pomenutih ugovora.

Zavod u svom odgovoru u potpunosti odbacuje i negira tvrdnje privrednog subjekta Ortho Life navedene u Zahtjevu za pokretanje postupka, te navodi slijedeće:

- Odlukom o utvrđivanju paketa zdravstvenih usluga ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj 21/09), utvrđena je Lista ortopedskih i drugih pomagala koja se mogu propisivati u okviru obaveznog zdravstvenog osiguranja, te je istom utvrđen iznos koji se izdvaja iz sredstava namijenjenih za zdravstveno osiguranje.
- Odlukom, je također utvrđena Lista ortopedskih i drugih pomagala koja se mogu propisivati u okviru obaveznog zdravstvenog osiguranja, te su određeni bitni elementi kada je u pitanju ortopedsko pomagalo, šifra pomagala, naziv pomagala, rok korištenja, kao i učešće Zavoda.
- Zavod je dana 27.10.2014. godine zaprimio akt Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Agencija za javne nabavke) broj 04-02-1-2089-1/14 u kojem je na ranije postavljen upit Zavoda odgovoreno da se kod nabavke subvencioniranih roba, bez obzira na procenat subvencioniranja ne mora primjenjivati Zakon o javnim nabavkama.
- Članom 7. stav (1) Zakona o javnim nabavkama propisano je da se isti primjenjuje na ugovore koje ugovorni organ direktno subvencionira s više od 50% i to ako ti ugovori uključuju radove u smislu Aneksa I Zakona o javnim nabavkama i na ugovore koji uključuju radove na bolnicama, objektima namijenjenim za sport, rekreaciju i

- odmor, školskim univerzitetskim zgradama i zgradama koje se koriste u administrativne svrhe.
- Da se Zakon o javnim nabavkama ne primjenjuje za nabavku ortopedskih pomagala koja Zavod subvencionira za svoje osiguranike, nego samo za nabavke koje se subvencioniraju s više od 50% i tiču se nabavke radova iz Aneksa I Zakona o javnim nabavkama, te usluga koje su u vezi s tim radovima.
 - U dosadašnjoj praksi Zavoda nabavka ortopedskih pomagala se obavljala putem Javnog poziva u Unsko-sanskom kantonu i u drugim kantonima na području Federacije Bosne i Hercegovine, te je poznato kako Zavod zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo ne vrši nabavku ortopedskih pomagala na osnovu Zakona o javnim nabavkama.
 - Zavod je dana 28.01.2016. godine raspisao Javni poziv, poštujući načela na kojima počiva postupak javne nabavke, radi transparentnosti trošenja javnih sredstava za nabavku subvencioniranih roba.
 - Zavod je u konkretnom slučaju, kao ugovorni organ provodio postupak nabavke ortopedskih pomagala prema cijeni koja je utvrđena Odlukom koja je obavezujuća za Zavod.
 - U slučajevima kada Zavod učestvuje sa 100% iznosa u nabavci ortopedskih pomagala, provodi se postupak javne nabavke u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, radi postizanja niže cijene.
 - Javni poziv nije predmet Zakona o javnim nabavkama, te da je Zavod poštovao principe na kojima počivaju javne nabavke.
 - Zavod je objavljenim Javnim pozivom, postupak ugovaranja učinio transparentnim i dostupnim javnosti.
 - Nakon zaprimanja akta Podnosioca zahtjeva kojim se traži da se po navedenoj "žalbi" donese rješenje, odnosno upravni akt, Zavod je dopisom broj 03/1-37-2375/16 od dana 15.03.2016. godine obavijestio Podnosioca zahtjeva, da ne može učiniti traženo, jer se ne radi o upravnom postupku.
 - Na Javni poziv žalba nije dopuštena, te da Javni poziv po svojoj prirodi nije upravni akt u smislu Zakona o upravnom postupku i Zakona o upravnim sporovima.
 - Zavod je dana 23.03.2016. godine zaključio ugovore sa kandidatima koji su ispunili uslove tražene Javnim pozivom.
 - Zavod je dana 31.03.2016. godine zaprimio Rješenje Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-03-07-1-234-7/16 od 31.03.2016. godine kojim je usvojena žalba privrednog subjekta Ortho Life i poništen Javni poziv, bez prethodnog očitovanja Zavoda.
 - Zavod je dana 11.04.2016. godine, donio Odluku o poništenju Javnog poziva broj 03-49-3167/16, te obavijestio ortopedske kuće sa kojim ima sklopljene ugovore o istom i pokrenuo upravni spor protiv Rješenja Ureda za razmatranje žalbi pred Sudom Bosne i Hercegovine.
 - Takođe, Zavod je dana 18.04.2016. godine zaprimio dopis od potencijalnog ponuđača Konzorcija privrednih subjekata Ortho Life i OrtoSar, naslovljen kao "žalba" u kojem su iznesene primjedbe na postupak nabavke ortopedskih pomagala.
 - Ured za razmatranje žalbi je donio Rješenje broj JN2-03-07-1-365-6/16 od 06.05.2016. godine kojim su poništeni zaključeni ugovori u postupku nabavke po Javnom pozivu.
 - Upravni odbor Zavoda je dana 18.05.2016. godine donio Odluku broj 01-37-4217/16 kojom je ovlaštena stručna služba Zavoda, da u periodu do zaključenja ugovora o nabavci ortopedskih i drugih pomagala, obezbijedi

kontinuirano snabdijevanje osiguranih lica u skladu sa Odlukom.

Konkurencijsko vijeće je dana 26.12.2016. godine pod brojem 02-26-2-013-44-II/16 zaprimilo dopis kojim je Podnosilac zahtjeva u skladu sa nalogom Konkurencijskog vijeća sa usmene rasprave, dostavio traženu dokumentaciju i to: Odluku o dopunama Odluke o obimu prava na korištenje ortopedskih i drugih pomagala, zubnoprotske pomoći i zubnoprotskih nadomjestaka koji se obezbjeđuju u Zavodu zdravstvenog osiguranja Unsko-sanskog kantona ("Službeni glasnik Unsko-sanskog kantona" broj 19/11), Odluku o obustavi postupka broj 03-49-10325-1/16 od dana 20.12.2016. godine i Tendersku dokumentaciju broj 03/49-10325/16.

Protivna strana se sukladno nalogu Konkurencijskog vijeća sa usmene rasprave, očitovala na postavljena pitanja svojim dopisom broj 04/2-37-11474/16 od dana 28.12.2016. godine, koji je Konkurencijsko vijeće zaprimilo dana 29.12.2016. godine u kojem navodi sljedeće:

- Zavod je dana 04.02.2016. godine zaprimio Zahtjev za pojašnjenje uslova Javnog poziva, na koji je odgovorio aktom 04/2-49-1359/16 od dana 09.02.2016. godine.
- Zavod je dana 04.02.2016. godine zaprimio Žalbu na predmetni Javni poziv na koju je odgovorio dana 17.02.2016. godine aktom broj 03-37-1087/16.
- Ured za razmatranje žalbi je dana 12.05.2016. godine donio Zaključak broj JN2-03-07-1-417-1/16 kojim je žalba Konzorcija Ortho Life i OrtoSar odbačena kao nedopuštena.
- Zavod je u periodu od 01.01.2016. godine do 28.01.2016. godine imao zaključene ugovore sa privrednim subjektima: Latex d.o.o. Cazin, Bauerfeind d.o.o. Sarajevo, Otto Bock Adria d.o.o. Sarajevo, OrtoSar d.o.o. Sarajevo i Podnosiocem zahtjeva.
- Nadležnost za izdavanje uvjerenja traženog Javnim pozivom definisana je važećim propisima Bosne i Hercegovine, te da je za krivična djela predviđena tačkom 4. glava IV Javnog poziva nadležan Sud Bosne i Hercegovine.
- Zavod je prema mišljenju Agencije za javne nabavke u obavezi primjenjivati načela Zakona o javnim nabavkama, te da je kod predmetnog Javnog poziva primjenio tumačenje Agencije za javne nabavke, ZIPS broj 1324-1326 od dana 15.01.2016. godine, stranica broj 163 kojim je obrazložena nadležnost suda.
- Privredni subjekt Otto Bock Adria dostavio uvjerenje izdato od strane Općinskog suda u Sarajevu sa pobrojanim krivičnim djelima predviđenim tačkom 4. glava IV Javnog poziva.
- U uvjerenju privrednog subjekta Ortho Life koje je izdao Općinski sud u Bihaću nisu nabrojana pojedninačna krivična djela predviđena Javnim pozivom, stoga Zavod nije prihvatio isto kao važeće.
- Zavod je pokrenuo postupak javne nabavke ortopedskih pomagala u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama (obavještenje o nabavci broj 190-1-1-34-3-30/16 od dana 23.12.2016. godine).

4. Usmena rasprava

Obzirom da se u predmetnom postupku radi o strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je u skladu sa članom 39. stav (1) Zakona, zakazalo usmenu raspravu za dan 07.12.2016. godine.

Dana 06.12.2016. godine pod brojem 02-26-2-013-22-II/16, Konkurencijsko vijeće je zaprimilo zahtjev za odgodu usmene rasprave upućen od punomoćnika Zavoda, Mirze Tatarevića (zaposlenica), uz koji je ujedno dostavljena i punomoć za zastupanje.

Konkurencijsko vijeće je dana 06.12.2016. godine, dopisom broj 02-26-2-013-23-II/16 obavijestilo Podnosioca zahtjeva o odgodi zakazane usmene rasprave i naknadno dostavilo pozive za usmenu raspravu.

Usmena rasprava održana je dana 22.12.2016. godine u prostorijama Konkurencijskog vijeća uz prisustvo punomoćnika Podnosioca zahtjeva, advokata Pešto Sanina, lica ovlaštenih za zastupanje Podnosioca zahtjeva Mustafe Ibrahimpašića i Sanje Glumac-Arnautović i punomoćnika Protivne strane Isidore Ivaniš i Mirze Tatarević (zaposlenice Zavoda).

Zastupnik Podnosioca zahtjeva je na usmenoj raspravi istakao slijedeće:

- Ostaje kod navoda iz podneska broj Ps-OL-KV-3/16 od dana 25.10.2016. godine kojim je povukao prijedlog za donošenje privremene mjere.
- Odustaje od stava 4. Zahtjeva iskazanog u petitu Zahtjeva na strani 3. koji se odnosi na primjenu Ugovora i Aneksa ugovora, obzirom da je Podnosilac zahtjeva ostvaruje poslovnu saradnju sa Zavodom.
- Na osnovu člana 26. Zakona u vezi sa članom 3. i 21. Zakona o upravnom postupku, precizira Zahtjev, na način da se u dijelu Zahtjeva na strani 1. iza člana 10. stav (1) dodaje tačka a), što ukazuje na je Zavod svojim djelovanjem postupio suprotno članu 10. stav (1) tačke a), b) i c) Zakona, postavljanjem uslova u glavi IV tačka 15. Javnog poziva.
- Zavod je postupao suprotno odredbama Zakona u periodu od 23.03.2016. godine, odnosno 28.01.2016. godine do 01.06.2016. godine, nakon čega je nastavljena saradnja između Podnosioca zahtjeva i Zavoda, što je i nesporno među istim.
- Protivna strana je nakon donošenja Odluke o poništenju Javnog poziva broj 03-49-3167/16 od dana 11.04.2016. godine do dana 30.05.2016. godine, propustila obavijestiti privredne subjekte Otto Bock Adria i Bauerfeind o poništenju Javnog poziva i ništavosti zaključenih ugovora, što svjedoči o nezakonitostima u radu Zavoda.
- Protivna strana je postavljanjem uslova iz glave IV tačka 15. Javnog poziva, narušila konkurenciju, uvela neprihvatljive uslove, te onemogućila svim pravnim i fizičkim licima koja su u tekućoj godini investirala u poslovanje, odnosno registrovala djelatnost predviđenu Javnim pozivom, učešće u istom.
- Zavod je dostavio Obavijest o prestanku ugovora, bez dostavljanja odluke o rezultatima Javnog poziva, te da Obavijest ne sadrži pouku o pravnom lijeku.
- Zavod je u novembru 2016. godine, pod brojem 190-1-1-32-3-28/16 pokrenuo postupak javne nabavke koji je vezan uz stav 5. petita Zahtjeva, što bi Konkurencijsko vijeće trebalo cijeniti prilikom odlučivanja u predmetnom postupku.

Zastupnik Protivne strane je na usmenoj raspravi istakao slijedeće:

- Zavod u cijelosti ostaje kod navoda i činjenica iznesenih u Odgovoru na zahtjev, te da Zahtjev Protivne strane smatra nesvrshodnim, obzirom da je postupio po rješenjima Ureda za razmatranje žalbi, poništio Javni poziv i ugovore zaključene na osnovu istog.
- Tokom postupka, Zavod nije doveo niti jednog potencijalnog ponuđača u nepovoljan položaj, jer je objavom Javnog poziva omogućio svim potencijalnim ponuđačima koji ispunjavaju uslove tražene Javnim pozivom zaključenje ugovora.
- Ne može se prihvatiti tvrdnja Podnosioca zahtjeva kako je Zavod na nezakonit način prestao sa primjenom Ugovora,

obzirom da je zaključenim Aneksom ugovora definisano da se isti produžava do okončanja postupka ugovaranja, odnosno do donošenja odluke o rezultatima Javnog poziva.

- Zavod je spreman dostaviti izvještaj o ostvarenom prometu po ugovorima sklopljenim dana 23.03.2016. godine, ukoliko Konkurencijsko vijeće smatra to neophodnim.
- Zastupnik Zavoda smatra kako ne postoji potreba za postupkom vještačenja, obzirom da Zavod posjeduje finansijske kartice o realizaciji ugovora, te da je bitno istaći, što je i Podnosilac zahtjeva naveo, da su navedeni ugovori poništeni i da više nemaju pravnu snagu.
- Zavod je prilikom raspisivanja Javnog poziva, postupio prema mišljenju Agencije za javne nabavke, prema kojem ne postoji obaveza primjene Zakona o javnim nabavkama kod nabavke ortopedskih pomagala, ali da organi koji provode iste nisu oslobođeni primjene principa na kojima počivaju javne nabavke.
- Zavod nije prosljedio žalbu Podnosioca zahtjeva od dana 03.02.2016. godine, jer se postupak Javnog poziva nije vodio na osnovu Zakona o javnim nabavkama i da Ured za razmatranje žalbi nije nadležan za postupke nabavki po Javnom pozivu.
- Zavod je dostavio odluku o rezultatu Javnog poziva ponuđačima koji su zadovoljili uslove Javnog poziva, dok je ostalim ponuđačima dostavljena obavijest.
- Zavod je dostavio Obavijest o ishodu postupka nabavke privrednom subjektu Ortho Life kako je i definirano u Javnom pozivu.
- U Javnom pozivu nije navedena vrijednost nabavke, jer postupak po Javnom pozivu nije zakonski definiran i Zavod nije u obavezi navesti vrijednost nabavke.
- U predmetnom postupku po Javnom pozivu procijenjena vrijednost nabavke iznosila 2.500.000,00 KM, te da je Zavod postavio minimalan iznos od 250.000,00 KM.
- Za izdavanje uvjerenja traženom tačkom 4. glava IV Javnog poziva nadležan je Sud Bosne i Hercegovine, ali da je validno uvjerenje drugih sudova pod uslovom da su istim obuhvaćena krivična djela navedena u tački 4. glava IV Javnog poziva.
- Zavod smatra da uvjerenje koje je dostavio Podnosilac zahtjeva ne zadovoljava uslove određene Javnim pozivom.
- Zavod je zaključio ugovore sa izabranim dobavljačima i da se na žalbe potencijalnih ponuđača očitovao uz objašnjenje da se postupak po Javnom pozivu ne vodi na osnovu Zakona o javnim nabavkama, te da je nakon zaprimanja Rješenja Ureda za razmatranje žalbi, postupio po istom.
- Zavod je nastavio sa primjenom ugovora sklopljenih po privrednim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind, obzirom da je u međuvremenu dobio žalbu drugog potencijalnog ponuđača privrednog subjekta OrtoSar i čekao da Ured za razmatranje žalbi donese rješenje po istoj.
- Rješenje o poništenju ugovora Ureda za razmatranje žalbi sadržavalo je tehničku grešku, odnosno da je postojala greška u brojevima poništenih ugovora, te da je Zavod po donošenju zaključka o ispravci greške donio odluku o poništenju zaključenih ugovora i obavijestio stranke o tome.
- Zavod je u skladu sa Zakonom o zdravstvenom osiguranju kojim su regulisana prava i obaveze osiguranih lica na sveobuhvatnu zaštitu, a po instrukciji Upravnog odbora Zavoda na temelju Odluke od dana 18.05.2016. godine, obezbijedio nabavku ortopedskih pomagala do okončanja postupka ugovaranja, po kojoj postupa i privredni subjekt Ortho Life.
- Zavod će proceduru nabavke ortopedskih pomagala za 2017. godinu realizirati u skladu sa odredbama Zakona o

javnim nabavkama, te da je procedura pripreme tenderske dokumentacije pri kraju.

- Do momenta održavanja usmene rasprave, nije donesena odluka u sporu koji je pokrenuo Zavod protiv Rješenja Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-03-07-1-234-7/16 od 31.03.2016. godine.

6. Prikupljanje podataka od trećih lica

Tokom postupka, Konkurencijsko vijeće je radi utvrđivanja svih relevantnih činjenica u smislu odredbi člana 35. stav (1) tačka a) i c) Zakona prikupljalo podatke i dokumentaciju od trećih lica koja nisu stranke u postupku.

Konkurencijsko vijeće se u smislu člana 35. stav (1) tačka a) i c) Zakona obratilo Uredu za razmatranje žalbi BiH aktom broj 02-26-2-013-19-II/16 od dana 23.11.2016. godine, Agenciji za javne nabavke Bosne i Hercegovine aktom broj 02-26-2-013-20-II/16 od dana 23.11.2016. godine i Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine aktom broj 02-26-2-013-21-II/16 od dana 23.11.2016. godine, kako bi dobilo potrebne podatke i dodatna pojašnjenja vezana za Zahtjev.

Konkurencijsko vijeće je dana 06.12.2016. godine zaprimilo mišljenje Agencije za javne nabavke broj 03-02-1-5317-2/16 od 29.11.2016. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Član 7. Zakona o javnim nabavkama koji je usklađen sa Direktivama EU o javnim nabavkama predviđa primjenu Zakona o javnim nabavkama samo u slučaju nabavke direktno subvencioniranih ugovora koji uključuju ugovore o radovima ili uslugama koje su vezane za radove, koji su taksativno nabrojani u članu 7. stav (1) Zakona o javnim nabavkama i to subvencioniranih sa više od 50%, dok se za nabavku subvencioniranih roba i drugih usluga Zakon o javnim nabavkama ne primjenjuje.
- Ukoliko ugovorni organ direktno subvencionira nabavku ortopedskih pomagala, ista nabavka ne podliježe primjeni Zakona o javnim nabavkama. O direktnom subvencioniranju se radi u onom slučaju kada se subvencija vrši tačno određenoj kategoriji korisnika, u ovom slučaju korisnicima ortopedskih i drugih pomagala.
- Član 45. Zakona o javnim nabavkama definiše ličnu sposobnost kandidata, koja se cijeni tijekom postupka javnih nabavki.
- Takođe, član 45. stav (1) tačka a) Zakona o javnim nabavkama propisuje da je ugovorni organ, izuzev u slučajevima iz člana 21. stav (1) tačka d) i člana 22. stav (1) tačka d) Zakona o javnim nabavkama dužan odbaciti zahtjev za učešće ili ponudu, ako je kandidat/ponuđač u krivičnom postupku osuđen pravosnažnom presudom za krivična djela organizovanog kriminala, korupciju, prevaru ili pranje novca, u skladu sa važećim propisima u BiH ili zemlji u kojoj je registriran.
- Zakon o javnim nabavkama i vezani podzakonski akti ne propisuju obavezu ugovornom organu da mora navesti koji sud je nadležan za izdavanje uvjerenja u konkretnom slučaju, niti je to uopšte moguće. Uzevši u obzir da ponude mogu podnositi različiti privredni subjekti, kako domaći tako i inostrani ugovorni organ bi morao znati i navesti sve sudove koji su nadležni da izdaju konkretno uvjerenje za svaki od potencijalnih kandidata/ponuđača.
- Kod primjene Zakona o javnim nabavkama, potvrde o učinjenoj realizaciji ugovora dostavljaju se u skladu sa članom 48. i 49. Zakona o javnim nabavkama koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost kandidata/ponuđača, a ne u skladu sa članom 47. Zakona o javnim nabavkama koji se odnosi na ekonomsku i finansijsku sposobnost.

- Da se kod postupka javnih nabavki, kada je u pitanju ekonomska i finansijska sposobnost, mogu primjenjivati samo uslovi iz člana 47. stav (1) Zakona o javnim nabavkama.

- Zahtjeve za tehničku i profesionalnu sposobnost kandidata/ponuđača, ugovorni organ može utvrditi tamo gdje smatra da je to potrebno, a što može zavisiti od vrste, količine/obima ili namjene predmeta nabavke, kako bi bio siguran da će ponuđač biti sposoban realizovati dodjeljeni ugovor.

- Zahtjevi koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost kandidata/ponuđača trebaju biti minimalni, te da moraju biti povezani i proporcionalni predmetu ugovora i ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju.

- Predmetni Javni poziv ne sadrži podatke o procijenjenoj vrijednosti nabavke i da Agencija za javne nabavke ne može utvrditi da li je postavljeni uslov u tački 15. glava IV Javnog poziva srazmjeran predmetu nabavke u smislu člana 44. stav (3) Zakona o javnim nabavkama i člana 7. stav (4) Uputstva za pripremu modela tehničke dokumentacije i ponuda ("Službeni glasnik BiH", broj 90/14 i 20/15).

Konkurencijsko vijeće je dana 07.12.2016. godine zaprimilo odgovor na upit od Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: VSTV) broj 08-07-10-3267-2/2016 od 02.12.2016. godine u kojem je navelo da ne može dati odgovore na pitanja koja je postavilo Konkurencijsko vijeće, jer ne može komentarisati postupke javnih nabavki koje ne provodi VSTV, niti akte izdate o strane nadležnih sudova u skladu sa zakonskim ovlaštenjima.

Konkurencijsko vijeće je dana 14.12.2016. godine zaprimilo odgovor Ureda za razmatranje žalbi BiH broj 01-50-3-340-3/16 od 13.12.2016. godine u kojem se navodi da je po žalbi privrednog subjekta Ortho Life donio Rješenje broj JN2-03-07-1-234-7/16 i da je Zavod tužbom pokrenuo upravni spor protiv pomenutog rješenja.

U cilju prikupljanja podataka i informacija vezanih za Zahtjev, Konkurencijsko vijeće se obratilo relevantnim institucijama i to: Općinskom sudu u Bihaću (akt broj 02-26-2-013-32-II/16 od dana 22.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Tuzlanskog kantona (akt broj 02-26-2-013-33-II/16 od dana 22.12.2016. godine i akt broj 02-26-2-013-43-II/16 od dana 28.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Hercegovačko-neretvanske županije/kantona (akt broj 02-26-2-013-34-II/16 od dana 22.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Kantona 10 (akt broj 02-26-2-013-35-II/16 od dana 22.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo (akt broj 02-26-2-013-36-II/16 od dana 22.12.2016. godine), JU Kantonalni zavod za zdravstveno osiguranje Bosankso-podrinjskog kantona Goražde (akt broj 02-26-2-013-37-II/16 od dana 22.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojskog kantona (akt broj 02-26-2-013-38-II/16 od dana 22.12.2016. godine i akt broj 02-26-2-013-46-II/16 od dana 28.12.2016. godine), Zavodu zdravstvenog osiguranja Srednjo-bosanskog kantona (akt broj 02-26-2-013-39-II/16 od dana 22.12.2016. godine), Zavodu za zdravstveno osiguranje Zapadnohercegovačkog kantona/županije (akt broj 02-26-2-013-40-II/16 od dana 22.12.2016. godine) i Zavodu zdravstvenog osiguranja Posavskog kantona/županije (akt broj 02-26-2-013-41-II/16 od dana 22.12.2016. godine).

Konkurencijsko vijeće je dana 29.12.2016. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Hercegovačko-neretvanskog kantona (u daljem tekstu: Zavod HNK) broj 040302-39-14-8-3-16736-1/16 od 28.12.2016. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod HNK nabavku ortopedskih pomagala koja se ne ugrađuju u tijelo vrši putem Javnog poziva, a pomagala kao

što su pacemaker, endoproteze i sl., nabavlja sukladno Zakonu o javnim nabavkama.

- Kod raspisivanja Javnog poziva, kao i kod primjene Zakona o javnim nabavkama Zavod HNK nije postavljao uslov "finansijske osposobljenosti" potencijalnih ugovornih dobavljača.
- Zavod HNK je u 2016. godini zaključio ugovore sa 14 ugovornih dobavljača ortopedskih i drugih pomagala s Liste pomagala.

Konkurencijsko vijeće je dana 29.12.2016. godine zaprimilo odgovor na upit od Općinskog suda u Bihaću broj 017-0-Su-16-001099 od 29.12.2016. godine u kojem se navodi da je na zahtjev privrednog subjekta Ortho Life, Općinski sud u Bihaću izdao uvjerenje da se protiv istog ne vodi krivični postupak. Izdato uvjerenje dokazuje da privredni subjekt Ortho Life u periodu od 5 godina koji prethodi izdavanju uvjerenja nije osuđen pravosnažnom presudom.

Konkurencijsko vijeće je dana 04.01.2017. godine, zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Posavskog kantona (u daljem tekstu: Zavod Posavskog kantona) broj 2.2.-49-1714/16 od 28.12.2016. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod Posavskog kantona ne raspisuje Javni poziv za nabavku ortopedskih pomagala i nema zaključene ugovore za nabavku ortopedskih i drugih pomagala.
- Odlukom o obimu prava na korištenje ortopedskih i drugih pomagala koja se finansiraju ili sufinansiraju iz sredstava Zavoda Posavskog kantona, propisana je lista pomagala, trajanje pomagala, te iznos do kojeg Zavod Posavskog kantona sufinansira nabavku pomagala.
- Povjerenstvo za odobravanje ortopedskih pomagala na zahtjev osiguranika utvrđuje da li postoji potreba za nabavkom ortopedskog pomagala koje se nalaze na listi ortopedskih pomagala, a da naknadnim rješenjem Zavod Posavskog kantona odobrava refundacija dijela troškova.

Konkurencijsko vijeće je dana 09.01.2017. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo (u daljem tekstu: Zavod KS) broj 03-08-A.B.R.-38899/16 od 29.12.2016. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod KS je na osnovu obaveznog zdravstvenog osiguranja dužan obezbijediti potrebna medicinska sredstva osiguranicima Kantona Sarajevo.
- Obim, uslovi i način ostvarivanja prava na korištenje medicinskih sredstava definirani su Uredbom o obimu, uslovima i načinu ostvarivanja prava osiguranih lica na korištenje ortopedskih i drugih pomagala, endoproteza stomatološko-protetske pomoći i stomatološko-protetskih nadomjestaka ("Službene novine Kantona Sarajevo" broj 38/07, 29/08 i 40/14 - u daljem tekstu: Uredba o obimu, uslovima i načinu ostvarivanja prava osiguranih lica) koju je donijela Vlada Kantona Sarajevo.
- Da je Zavod Kantona Sarajevo do 2014. godine vršio nabavku pomenutih medicinskih sredstava putem javne nabavke sukladno Zakonu o javnim nabavkama, ali da je nakon izmjene i stupanja na snagu Uredbe o izmjenama i dopunama Uredba o obimu, uslovima i načinu ostvarivanja prava osiguranih lica u 2014. godine kojom nije bio definisan način nabavke medicinskih sredstava, donio Uputstvo o primjeni Uredbe o izmjenama i dopunama Uredba o obimu, uslovima i načinu ostvarivanja prava osiguranih lica.
- U glavi III Uputstva o primjeni Uredbe o izmjenama i dopunama Uredba o obimu, uslovima i načinu ostvarivanja prava osiguranih lica, precizirano je da će se izdavanje medicinskih sredstava osiguranicima obavljati u ugovornim apotekama, specijaliziranim trgovinama za promet

medicinskim sredstvima na malo na području Kantona Sarajevo u okviru svoje registrovane djelatnosti.

Konkurencijsko vijeće je dana 10.01.2017. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: Zavod Tuzlanskog kantona) broj 01-1420-613-1/16 od 05.01.2017. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod Tuzlanskog kantona ne vrši nabavku i distribuciju ortopedskih i drugih pomagala, odnosno ne raspisuje javni poziv, niti provodi postupak javne nabavke sukladno Zakonu o javnim nabavkama.
- Shodno članu 33. Zakona o zdravstvenom osiguranju, osigurana lica imaju pravo na korištenje ortopedskih i drugih pomagala.
- Odlukom o utvrđivanju osnovnog paketa zdravstvenih prava ("Službene novine FBiH" broj 21/09) uvrđena je Lista ortopedskih i drugih pomagala koja se mogu propisivati u okviru obaveznog zdravstvenog osiguranja sa tačno utvrđenim nazivom pomagala, trajanjem i iznosom (bez PDV-a) kojeg finansira zdravstveno osiguranje (učešće).
- Odlukom o jedinstvenoj listi ortopedskih i drugih pomagala ("Službeni glasnik Tuzlanskog kantona broj 15/15 i 1/16), utvrđena je jedinstvena lista ortopedskih i drugih pomagala, indikacije za sticanje prava na pomagala i endoproteze, rokovi korištenja i učešće Zavoda Tuzlanskog kantona u ostvarivanju prava osiguranih lica.
- Iz naprijed navedenog proizilazi da kantonalni zavodi učestvuju u dijelu troškova obezbjeđivanja ortopedskih i drugih pomagala, te se u tom smislu ne primjenjuje Zakon o javnim nabavkama, jer se radi o subvencioniranim ugovorima, što potvrđuje i mišljenje Agencije za javne nabavke objavljeno na zvaničnoj web stranici.
- Praksa na području Tuzlanskog kantona je da Zavod Tuzlanskog kantona nakon udovoljavanja zahtjevu za ortopedskim pomagalom, daje mogućnost osiguranim licima da sama biraju gdje će izvršiti nabavku ortopedskog pomagala.
- Zavod Tuzlanskog kantona ne utiče na izbor osiguranog lica kada je u pitanju nabavka pomagala, ali da učestvuje u nabavci istog do visine učešća utvrđenog pozitivnim propisom.

Konkurencijsko vijeće je dana 11.01.2017. godine zaprimilo je odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojskog kantona (u daljem tekstu: Zavod ZDK) broj 03-37-133/17-MP od 06.01.2017. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod ZDK pod jednakim uslovima zaključuje ugovore o snabdijevanju o osiguranih lica ortopedskim pomagalima sa svim subjektima koji ispunjavaju uslove i pri tome su saglasni sa "Cjenovnikom ortopedskih sprava i pomagala na jedinstvenoj listi pomagala, zubnotretetskih sredstava i endoproteza".
- Zavod ZDK prilikom ugovaranja sa snabdjevačima ortopedskih pomagala nije primjenjivao uslov "finansijske osposobljenosti".
- Zavod ZDK u 2016. godini imao je ukupno 11 zaključenih ugovora o snabdijevanju osiguranih lica ortopedskim drugim pomagalima sa privrednim subjektima koji obavljanju pomenutu djelatnost.

Konkurencijsko vijeće je dana 11.01.2017. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Bosansko-podrinjskog kantona Goražde (u daljem tekstu: Zavod BPK) broj 14-1-81/17 od 06.01.2017. godine u kojem se navodi slijedeće:

- Zavod BPK na osnovu mišljenja Agencije za javne nabavke broj 04-02-1-U-4487-2/16 od dana 12.10.2016. godine, ne primjenjuje Zakon o javnim nabavkama. Na nabavku

ortopedskih pomagala koju subvencioniraju Zavodi zdravstvenog osiguranja ne primjenjuje se Zakon o javnim nabavkama, jer se radi o tačno određenoj kategoriji korisnika.

- Prema mišljenju Zavoda BPK uslov iz tačke 15. glava IV Javnog poziva je opravdan, ali da isti Zavod BPK ne koristi u postupku nabavke ortopedskih pomagala.
 - Nakon stupanja na snagu Odluke o ortopedskim i drugim pomagala BPK-a, Zavod BPK ne zaključuje ugovore sa privrednim subjektima, već osigurana lica mogu nabaviti ortopedska pomagala kod privrednih subjekata koje sami izaberu uz potvrdu Zavoda BPK.
- Konkurencijsko vijeće je dana 20.01.2017. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Srednjo-bosanskog kantona (u daljem tekstu: Zavod SBK) broj 02-2-871/16 od 13.01.2017. godine u kojem se navodi slijedeće:
- Zavod SBK, vrši nabavku ortopedskih pomagala raspisivanjem Javnog poziva, te ne primjenjuje odredbe Zakona o javnim nabavkama.
 - Prilikom raspisivanja Javnog poziva, Zavod SBK ne traži ispunjenje finansijskih i ekonomskih uslova od potencijalnih ponuđača.
 - Zavod SBK je na temelju Javnog poziva, zaključio ugovore sa deset ortopedskih kuća.

Konkurencijsko vijeće je dana 25.01.2017. godine zaprimilo odgovor Zavoda zdravstvenog osiguranja Zapadnohercegovačkog kantona (u daljem tekstu: Zavod Zapadnohercegovačkog kantona) broj 01-37-13/17 od 23.01.2017. godine u kojem navodi slijedeće:

- Zavod Zapadnohercegovačkog kantona, u skladu sa Uredbom o obimu, uslovima i načinu ostvarivanja prava osiguranih lica na korištenje ortopedskih i drugih pomagala koja se odobravaju osiguranim osobama u Županiji Zapadnohercegovačkoj ("Narodne novine Županije Zapadnohercegovačke" broj 19/11) odobrava osiguraniku određeni iznos za ortopedsko ili drugo pomagalo, na koje je prethodno dalo mišljenje Liječničko povjerenstvo Zavoda Zapadnohercegovačkog kantona.
- Osiguranik može samostalno po slobodnoj procjeni izabrati ovlaštenu zdravstvenu ustanovu, kojoj će Zavod Zapadnohercegovačkog kantona isplatiti iznos sukladno Listi ortopedskih i drugih pomagala.

7. Relevantno tržište

Relevantno tržište u smislu člana 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br 18/06 i 33/10) čini tržište određenih proizvoda/usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom geografskom tržištu.

Prema odredbi člana 4. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne karakteristike, kvalitet, namjenu, cijenu ili način upotrebe.

Prema odredbi člana 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno geografsko tržište obuhvaća cjelokupnu ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojoj privredni subjekti djeluju u prodaji ili kupovini relevantnih usluga pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uslovima i koji to tržište bitno razlikuju od uslova konkurencije na susjednim geografskim tržištima.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je relevantno tržište u predmetnom postupku tržište proizvodnje i isporuke ortopedskih i drugih pomagala predviđenih Odlukom.

Relevantno geografsko tržište predmetnog postupka je područje Unsko-sanskog kantona.

Slijedom navedenog, kao relevantno tržište u predmetnom postupku utvrđeno je tržište proizvodnje i isporuke ortopedskih i drugih pomagala predviđenih Odlukom, na području Unsko-sanskog kantona.

8. Utvrđeno činjenično stanje i ocjena dokaza

Nakon sagledavanja relevantnih činjenica, dokaza i dokumentacije dostavljene od stranaka u postupku, kao i trećih lica, Konkurencijsko vijeće je shodno Zahtjevu utvrdilo slijedeće:

- Zavod je dana 28.01.2016. godine objavio Javni poziv za dostavljanje prijava za zaključenje ugovora za proizvodnju i isporuku ortopedskih i drugih pomagala osiguranim licima za 2016. godine.
- Privredni subjekt Ortho Life i privredni subjekt OrtoSar kao Konzorcij su u predviđenom roku podnijeli prijavu na Javni poziv.
- Zavod je dana 04.02.2016. godine zaprimio Zahtjev za pojašnjenje uslova Javnog poziva broj Ps-OL.2.-2/16 podnesen od privrednog subjekta Ortho Life, na koji je odgovorio aktom 04/2-49-1359/16 od dana 09.02.2016. godine.
- Zavod se svojim aktom broj 03-37-1087/16 od dana 17.02.2016. godine očitovao na Žalbu Podnosioca zahtjeva broj Ps-OL.2.-2/16 od dana 04.02.2016. godine.
- Komisija za pregled i ocjenu prijava imenovana od Zavoda, je dana 10.03.2016. godine u Zapisniku broj 03/1-37-2378/16 ocijenila neprihvatljivom ponudu Konzorcija privrednih subjekata Ortho Life i OrtoSar iz razloga što u dostavljenim uvjerenjima izdatim od strane suda nisu taksativno navedena krivična djela navedena u članu 4. glava IV Javnog poziva.
- Protivna strana je obavijestila Podnosioca zahtjeva da nije zadovoljio uslove predviđene tačkom 4. glava IV Javnog poziva dostavljanjem obavijesti broj 03/1-37-2375/16 od 15.03.2016. godine.
- Protivna strana je aktom broj 03-49-874-1/16 od 21.03.2016. godine obavijestila Podnosioca zahtjeva o raskidu Ugovora o poslovnoj saradnji broj 03-37-148/16 koji su međusobno sklopili dana 11.01.2016. godine i Aneksa ugovora broj 03-49-874/16 od 01.02.2016. godine.
- Protivna strana je dana 23.03.2016. godine zaključila ugovor broj 03-49-2640/16 sa privrednim subjektom Otto Bock Adria i ugovor broj 03-49-2639/16 sa privrednim subjektom Bauerfeind na osnovu provedenog postupka po Javnom pozivu.
- Dana 31.03.2016. godine Ured za razmatranje žalbi donio je Rješenje broj JN2-03-07-1-234-7/16 kojim je usvojena žalba privrednog subjekta Ortho Life zbog bitne povrede Zakona o javnim nabavkama i poništen Javni poziv. Ured za razmatranje žalbi je pomenutim rješenjem naložio Protivnoj strani da u slučaju nabavke ortopedskih pomagala u budućnosti, mora primjenjivati Zakon o javnim nabavkama.
- Protivna strana je dana 11.04.2016. godine donijela Odluku broj 03-49-3167/16 kojom je poništila Javni poziv.
- Ured za razmatranje žalbi je Rješenjem broj JN2-03-07-1-365-6/16 od dana 06.05.2016. godine i Zaključkom o ispravci greške u Rješenju broj JN2-03-07-1-365-8/16 od 12.05.2016. godine poništio ugovore koje je Protivna strana 23.03.2016. godine zaključila sa privrednim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind, a na osnovu žalbe privrednog subjekta OrtoSar od 05.04.2016. godine.
- Zaključkom Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-03-07-1-417-4/16 od dana 12.05.2016. godine odbačena je žalba privrednih subjekata konzorcija Ortho Life i OrtoSar kao nedopuštena iz razloga jer nije moguće dva puta poništiti

- iste ugovore, jer su isti poništeni naprijed navedenim Rješenjem URŽ-a.
- Na osnovu Odluke Upravnog odbora Zavoda broj 01-37-4217/16 od dana 18.05.2016. godine, direktor Zavoda je donio Instrukciju o kontinuiranom snadbijevanju osiguranih lica sa ortopedskim pomagalicama do zaključenja ugovora o nabavci ortopedskih i drugih pomagala broj 03-49-4534/16 od 30.05.2016. godine, na koji način je obezbijedena nabavka ortopedskih i drugih pomagala osiguranim licima do okončanja postupka ugovaranja, po kojoj je i Podnosilac zahtjeva nastavio saradnju sa Zavodom.
 - Prema Mišljenju Agencija za javne nabavke broj 03-02-1-5317-2/16 od 29.11.2016. godine ugovorni organi koji direktno subvencioniraju nabavku ortopedskih pomagala, nemaju obavezu primijeniti Zakon o javnim nabavkama.
 - Protivna strana pokrenula je postupak javne nabavke ortopedskih pomagala u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama (obavještenje o nabavci broj 190-1-1-34-3-30/16 od dana 23.12.2016.godine).

Uvidom u dokumentaciju dostavljenu od ostalih devet (9) kantonalnih zavoda zdravstvenog osiguranja, Konkurencijsko vijeće je u predmetnom postupku konstatovalo da kantonalni zavodi zdravstvenog osiguranja u Federaciji Bosne i Hercegovine ne postupaju jednako prilikom nabavke ortopedskih i drugih pomagala, odnosno da postoji različita praksa kod postupka nabavke ortopedskih pomagala.

U predmetnom postupku, Konkurencijsko vijeće je konstatovalo da postoje različiti stavovi Agencije za javne nabavke i Ureda za razmatranje žalbi kada je u pitanju realizacija nabavke ortopedskih i drugih pomagala i primjene Zakona o javnim nabavkama u ovim slučajevima.

Na osnovu uvida i analize svih činjenica i dokaza iznesenih u ovom postupku, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da Zavod, svojim postupanjem nije zaključio zabranjeni sporazum iz člana 4. stav (1) tačka b) Zakona, u smislu ograničavanja i kontrole proizvodnje, tržišta tehničkog razvoja ili ulaganja, ni zabranjeni sporazum iz člana 4. stav (1) tačka c) Zakona u smislu podjele tržišta ili izvora snabdijevanja, kao ni zabranjeni sporazum iz člana 4. stav (1) tačka d) Zakona, u smislu primjene različitih uslova za identične transakcije s drugim privrednim subjektima, dovodeći ih u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju, iz slijedećih razloga:

Član 4. stav (1) tačka b) Zakona određuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori privrednih subjekata, kao i odluke i drugi akti privrednih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na relevantnom tržištu, a koji se odnose na ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja.

Član 4. stav (1) tačka c) Zakona određuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori privrednih subjekata, kao i odluke i drugi akti privrednih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije, odnosno podjelu tržišta ili izvora snabdijevanja na relevantnom tržištu.

Član 4. stav (1) tačka d) Zakona određuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori privrednih subjekata, kao i odluke i drugi akti privrednih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na relevantnom tržištu, a koji se odnose na primjenu različitih uslova na identične transakcije s drugim

privrednim subjektima, dovodeći ih u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju.

U predmetnom postupku prvo je bilo potrebno definisati pojam "privrednog subjekta" u skladu sa članom 2. Zakona. Naime Zakon se primjenjuje na vrlo široki broj pravnih ili fizičkih osoba, bilo da su to privredna društva, preduzeća, poduzetnici, udruženja, bez obzira na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište, zatim na tijela državne uprave i lokalne samouprave, te sve ostale fizičke ili pravne osobe bez obzira na pravni status, oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište, kao što su udruženja, sportske organizacije, ustanove, zadruge, nosioci prava intelektualnog vlasništva, te Zakon sve subjekte na koje se isti odnosi naziva zajedničkim imenom privredni subjekti.

Ovakvo široko definisan pojam privrednog subjekta, ipak je ograničen na način da se traži ispunjenje i još jednog dodatnog uslova i to da se isti "posredno ili neposredno bave proizvodnjom, prodajom roba i pružanjem usluga, da sudjeluju u prometu roba i usluga i koja mogu svojim djelovanjem sprječavati, ograničavati ili narušavati tržišnu konkurenciju", te da isti "sudjeluju ili utiču na tržište" (čl. 2. Zakona).

Činjenica je, kako usluge koje pruža zavod zdravstvenog osiguranja u potpuno istom obimu imaju svi osiguranci, dakle zavod pruža istu uslugu i osobi koja uplaćuje viši iznos doprinosa srazmjerno svojoj plaći, kao i nezaposlenima, penzionerima, djeci i ostalim kategorije koje se stekle pravo na obvezno zdravstveno osiguranje, a ne uplaćuju doprinose. Naš zakonodavac se opredijelio za postupanje po načelu solidarnosti onih koji rade sa onima koji ne rade, a jasno je da takav sistem nije profitabilan, te stoga ovakav način pružanja usluga jasno ukazuje kako zavodi zdravstvenog osiguranja nisu učesnici na tržištu. Zbog toga što je ovo javna netržišna usluga, Zakon se na istu ne primjenjuje.

Konkurencijsko vijeće smatra da u predmetnom postupku, Zavod nije učesnik na relevantnom tržištu, odnosno ne obavlja djelatnost koja ima ekonomski karakter, tj. ne obavlja privrednu djelatnost, ne sudjeluje u proizvodnji i/ili prometu roba, odnosno pružanju usluga, time ni posredno ni neposredno ne sudjeluje na tržištu, zbog čega se isti ne može smatrati "privrednim subjektom" u smislu Zakona. Zakon se odnosi na privredne subjekte koji djeluju na tržištu na kojem se vrši razmjena roba i usluga, koji snose određene rizike ekonomske ili finansijske, ili pak imaju mogućnost ostvarivanja profita.

Nesporno je utvrđeno kako Zavod, ima u svojim zakonom dodjeljenim nadležnostima i nabavku ortopedskih pomagala osiguranim licima na području Unsko-sanskog kantona. Naime, na osnovu člana 33. Zakona o zdravstvenom osiguranju, osigurana lica ostvaruju pravo na korištenje ortopedskih i drugih pomagala na osnovu sredstava kantonalnih zavoda osiguranja. U skladu sa članom 99. Zakona o zdravstvenom osiguranju, zavodi zdravstvenog osiguranja su obavezni osigurati zakonito i blagovremeno ostvarivanje prava osiguranih lica kroz poslove ugovaranja sa zdravstvenim ustanovama i privatnim zdravstvenim radnicima.

Konkurencijsko vijeće, u predmetnom postupku nije moglo utvrditi da je objava Javnog poziva od strane Zavoda, imala za cilj sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje konkurencije na relevantnom tržištu, niti da takav postupak Zavoda predstavlja zabranjeni sporazum iz člana 4. Zakona. Utvrđeno je i da se u skladu sa članom 2. Zakona, podneseni Zahtjev odnosi na izvršavanje javnih zakonom reguliranih ovlaštenja izvan dometa Zakona, a ne na radnje koje obavljaju privredni subjekti "sudjelujući na tržištu".

Prilikom raspisivanja Javnog poziva Zavod je postupio u skladu sa mišljenjem Agencije za javne nabavke broj 04-02-1-2089-I/14 od 27.10.2014. godine, prema kojem nije imao obavezu primijeniti Zakon o javnim nabavkama. Nadalje, Agencija za javne nabavke je u mišljenju broj 03-02-1-5317-2/16

od dana 29.11.2016. godine potvrdila ranije izneseni stav prema kojem ugovorni organ koji direktno subvencionira nabavku ortopedskih pomagala, nema obavezu primijeniti Zakon o javnim nabavkama.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo, da su u postupku nabavke po Javnom pozivu, opšti uslovi za zaključenje ugovora bili transparentni i javno dostupni svim učesnicima datog postupka. Nadalje, Konkurencijsko vijeće smatra da su Javnim pozivom, raspisanim na osnovu Odluke, određeni identični uslovi za sve privredne subjekte koji su učestvovali u postupku nabavke ortopedskih pomagala.

Konkurencijsko vijeće je u predmetnom postupku utvrdilo da je Protivna strana ocijenila ponudu Podnosioca zahtjeva neprihvatljivom, jer nije dostavio odgovarajuće uvjerenje suda traženo članom 4. glava IV Javnog poziva. Naime, utvrđeno je da su privredni subjekti Otto Bock Adria i Bauerfeind kao učesnici u postupku po Javnom pozivu dostavili uvjerenja izdata od strane suda da protiv istih nije izrečena pravosnažna presuda za krivično djelo učešća u kriminalnoj organizaciji, te nisu osuđivani za korupciju, prevaru ili pranje novca čime su ispunili uslov iz člana 4. glava IV Javnog poziva. Dostavljanjem uvjerenja suda u kojem nisu pojedinačno nabrojana krivična djela iz člana 4. Javnog poziva, Podnosilac zahtjeva nije ispunio traženi uslov. Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće smatra da je Zavod tokom Javnog poziva na jednak način tretirao učesnike Javnog poziva, te da prilikom provođenja Javnog poziva nije primjenio različite uslove kod ocjene pristiglih ponuda. Iz naprijed navedenog proizlazi da uslov o "finansijskoj osposobljenosti" postavljen članom 15. glava IV Javnog poziva nije bio ključan za neprihvatanje dostavljene ponude.

Rješenjem Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-03-07-1-234-7/16 od 31.03.2016. godine poništen je Javni poziv, a Rješenjem broj JN2-03-07-1-365-6/16 od dana 06.05.2016. godine i Zaključkom o ispravci greške u Rješenju broj JN2-03-07-1-365-8/16 od 12.05.2016. godine poništeni su ugovori koje je Zavod zaključio sa privrednim subjektima Otto Bock Adria i Bauerfeind iz čega proizilazi da momentom donošenja istih, pomenuti ugovori ne proizvode nikakvo pravno dejstvo.

Konkurencijsko vijeće smatra da Protivna strana nije izvršila podjelu tržišta području Unsko-sanskog kantona i svela izvore snabdijevanja krajnjih korisnika ortopedskih korisnika na privredne subjekte Otto Bock Adria i Bauerfeind, jer je Upravni odbor Zavoda Odlukom broj 01-37-4217/16 od dana 18.05.2016. godine obezbijedio snabdijevanje osiguranih lica ortopedskim pomagalicama, te nastavio saradnju sa Podnosiocem zahtjeva.

Konkurencijsko vijeće konstatuje da, iako je Podnosilac zahtjeva svoj zahtjev podnio i iz razloga kršenja člana 10. Zakona, a u vezi s zloupotrebom dominantnog položaja, isti zahtjev nije obrazložio na način da ga je precizirao u odnosu na dominantni položaj, ili opisao ponašanje protivne strane koje bi moglo predstavljati bilo koji oblik zloupotrebe.

Član 9. stav (1) Zakona propisuje da privredni subjekt ima dominantan položaj na relevantnom tržištu roba ili usluga, ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati u značajnoj mjeri nezavisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, također uzimajući u obzir udio tog privrednog subjekta na tržištu, učešće koje na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, kao i pravne i druge zapreke za ulazak drugih privrednih subjekata na tržište.

Član 2. Odluke o definisanju kategorije dominantnog položaja dalje razrađuje pojam dominantnog položaja, te određuje da privredni subjekt na relevantnom tržištu proizvoda ili usluga ima dominantan položaj, kada se zbog svoje tržišne snage može ponašati i djelovati u značajnoj mjeri nezavisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, i na taj način ograničava ili sprječava efikasnu konkurenciju.

Konkurencijsko vijeće je kao relevantno tržište u predmetnom postupku utvrdilo tržište proizvodnje i isporuke ortopedskih i drugih pomagala predviđenih Odlukom, na području Unsko-sanskog kantona.

Član 10. stav (2) tačke a), b), i c) Zakona propisuje da je zabranjena zloupotreba dominantnog položaja i to direktnim ili indirektnim nametanjem nelojalnih kupovnih i prodajnih cijena ili drugih trgovinskih uslova kojima se ograničava konkurencija, ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvoja na štetu potrošača i primjena različitih uslova za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime se dovode u neravnotežu i nepovoljan konkurencijski položaj.

U pogledu postojanja zloupotrebe dominantnog položaja u smislu člana 10. stav (2) tačke a), b) i c) Zakona od strane Zavoda prema Podnosiocu zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo, kao što je već navedeno, da u predmetnom postupku Zavod kao organ uprave nije učesnik na relevantnom tržištu, odnosno ne obavlja djelatnost koja ima ekonomski karakter i ne ispunjava osnovni uslov za zloupotrebu dominantnog položaja - nema dominantan položaj na tržištu proizvodnje i isporuke ortopedskih i drugih pomagala predviđenih Odlukom na području Unsko-sanskog kantona, te je u ovom dijelu odbilo zahtjev kao neosnovan.

Također, Konkurencijsko vijeće je prilikom donošenja odluke uzelo u obzir presudu Evropskog suda pravde broj T-319/99 od 04.03.2003. godine, prema kojoj medicinske organizacije, odnosno zdravstveni fondovi koji kupuju medicinske proizvode putem javnih nabavki ne vrše ekonomsku djelatnost, već djelatnost socijalnog i zdravstvenog karaktera, te se ne smatraju poduzetnikom (učesnikom) na relevantnom tržištu.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 1. i 2. dispozitiva ovoga Rješenja.

9. Troškovi postupka

Na usmenoj raspravi su stranke, u smislu člana 105. stav (4) Zakona o upravnom postupku, upoznate sa obavezom podnošenja zahtjeva za naknadu troškova.

Članom 105. stav (1) Zakona o upravnom postupku je propisano da u pravilu svaka stranka snosi svoje troškove postupka (koji uključuju i troškove za pravno zastupanje), a članom 105. stav (2) istog Zakona je propisano da kada u postupku učestvuju dvije ili više strana sa suprotnim interesima, strana koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su nastali u postupku. Ako je u takvom slučaju koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela.

Punomoćnik Podnosioca zahtjeva, advokat Sanin Pešto, je na usmenoj raspravi održanoj dana 22.12.2016. godine podnio zahtjev za naknadu troškova u ukupnom iznosu od 4.472,00 KM.

Protivna strana je na usmenoj raspravi, održanoj dana 22.12.2016. godine izjavila da neće podnijeti zahtjev za naknadu troškova postupka.

Konkurencijsko vijeće je odbilo zahtjev za naknadu troškova punomoćnika Podnosioca zahtjeva, obzirom da je Podnosilac zahtjeva predmetni postupak izazvao svojim djelovanjem i da je isti završen na njegovu štetu. Stoga, Podnosilac zahtjeva ne ostvaruje pravo na naknadu troškova u smislu člana 105. stav (2) Zakona o upravnom postupku.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 3. dispozitiva ovog Rješenja.

10. Pouka o pravnom lijeku

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema, odnosno objavljivanja ovog Rješenja.

Broj 02-26-2-013-58-II/16
28. februara 2017. godine
Sarajevo

Predsjednica
Mr. **Arijana Regoda-
Dražić**, s. r.

**USTAVNI SUD
BOSNE I HERCEGOVINE****355**

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP 1829/14**, rješavajući apelaciju **Fikreta Dedića**, na temelju članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 57. stavak (2) točka b), članka 59. st. (1) i (2), članka 62. stavak (1) i članka 74. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), u sastavu:

Mirsad Čeman, predsjednik
Mato Tadić, dopredsjednik
Zlatko M. Knežević, dopredsjednik
Valerija Galić, sutkinja
Miodrag Simović, sudac
Seada Palavrić, sutkinja
na sjednici održanoj 7. ožujka 2017. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Usvaja se apelacija **Fikreta Dedića**.

Utvrđuje se povreda prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u postupku koji je okončan Rješenjem Kantonalnog suda u Bihaću broj 17 0 P 013109 13 Gž 2 od 4. veljače 2014. godine.

Ukida se Rješenje Kantonalnog suda u Bihaću broj 17 0 P 013109 13 Gž 2 od 4. veljače 2014. godine.

Predmet se vraća Kantonalnom sudu u Bihaću, koji je dužan po žurnom postupku donijeti novu odluku sukladno članku II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članku 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Nalaže se Vladi Unsko-sanskog kantona da, sukladno članku 74. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, apelantu **Fikretu Dediću** u roku od tri mjeseca od dana dostave ove odluke isplati iznos od 2.550,00 KM na ime nematerijalne štete zbog nedonošenja odluke u razumnom roku uz obvezu da, nakon isteka ovog roka, plati zakonsku zateznu kamatu na eventualno neisplaćeni iznos, ili dio iznosa naknade određene ovom odlukom.

Nalaže se Kantonalnom sudu u Bihaću i Vladi Unsko-sanskog kantona da, sukladno članku 72. stavak (5) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, u roku od tri mjeseca od dana dostave ove odluke obavijeste Ustavni sud Bosne i Hercegovine o poduzetim mjerama s ciljem izvršenja ove odluke.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE**I. Uvod**

1. Fikret Dedić (u daljnjem tekstu: apelant) iz Bihaća, kojeg zastupa Safeta Alijagić, odvjetnica iz Bihaća, podnio je 18. travnja 2014. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Rješenja Kantonalnog suda u Bihaću (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) broj 17 0 P 013109 13 Gž 2 od 4. veljače 2014. godine.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na temelju članka 23. Pravila Ustavnog suda, od Kantonalnog suda i Privredne banke Sarajevo (u daljnjem tekstu: tužena) zatraženo je 20. siječnja 2017. godine da dostave odgovore na apelaciju.

3. Kantonalni sud je dostavio odgovor 25. siječnja 2017. godine. Tužena nije dostavila odgovor u roku koji je istekao.

III. Činjenično stanje

4. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelantovih navoda i dokumenata predloženih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način:

5. Apelant je 19. studenog 1996. godine podnio tužbu Općinskom sudu kojom je tražio da taj sud obveže tuženu da mu po osnovi devizne štednje isplati iznos od 108.564,19 DEM, jer je tužena odbila isplatiti mu taj iznos, navodeći da na svom računu nema deviznih sredstava. Nakon što je Općinski sud dostavio tužbu tuženoj na odgovor, zakazao je i održao pripremno ročište 5. lipnja 2008. godine, te je 25. srpnja 2008. godine donio Presudu broj P-740/97. Navedenom presudom tužena je obvezana apelantu isplatiti iznos od 108.564,19 DEM sa kamatama, koja se u mjestu ispunjenja plaća na devizne štedne uloge u stranoj valuti po viđenju i u valuti glavnice, počev od 1. siječnja 1992. godine pa do isplate, te apelantu naknaditi troškove postupka precizirane u presudi uz obrazloženje da je predmetni dug po staroj deviznoj štednji nepobitan među strankama, kao i činjenica da tužena navedeni iznos nije isplatila apelantu.

6. Protiv navedene presude tužena je podnijela priziv Kantonalnom sudu, koji je Rješenjem broj 001-00-Gž-08-001 469 od 24. studenog 2008. godine priziv uvažio, ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju je navedeno da je člankom 28. Zakona o izmirenju obveza po osnovi računa stare devizne štednje (u daljnjem tekstu: Zakon) propisano da sve predmete koji na dan stupanja na snagu zakona nisu riješeni pravomoćnim odlukama sud prenosi po službenoj dužnosti na verifikaciju i izmirenje, sukladno ovom zakonu, nadležnoj agenciji, a da je člankom 30. istog zakona propisano da ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH". Kantonalni sud je naveo da je prvostupanjski sud, u svezi s navedenim, bio obavezan po službenoj dužnosti ovaj predmet prosljediti nadležnoj agenciji na verifikaciju i izmirenje, jer potraživanje koje tužbom traži apelant predstavlja tzv. staru deviznu štednju, ali je taj sud, protivno navedenom, sâm riješio predmet koji nije u sudskoj nadležnosti. Osim toga, navedeno je da u tijeku postupka nije dokazano ni da je apelant već ranije verificirao svoju deviznu štednju zbog čega je, prema mišljenju tog suda, nepravilan i zaključak Općinskog suda da je apelantovo potraživanje utemeljeno. Imajući u vidu navedeno, Kantonalni sud je donio rješenje kao u dispozitivu.

7. Nakon toga Općinski sud je zatražio od apelanta informaciju je li verificirao staru deviznu štednju o čemu je apelant 23. ožujka 2011. godine dostavio odgovor da verifikaciju nije izvršio, već da bi to trebao učiniti sud nakon čega je tužena 29. ožujka 2011. godine zatražila da se postupak prekine, jer su, prema njezinom mišljenju, podaci o verifikaciji irelevantni za predmetni postupak. S tim u svezi, Općinski sud je donio Presudu broj 17 0 P 013109 08 P od 6. svibnja 2011. godine kojom je obvezao tuženu da apelantu isplati iznos od 108.564,19 DEM sa kamatama na ovaj iznos po stopi koja se u mjestu ispunjenja plaća na devizne štedne uloge u stranoj valuti po viđenju, i to u valuti glavnice, počev od 1. siječnja 1992. godine pa do isplate, i da apelantu naknadi troškove postupka precizirane u presudi.

8. Protiv navedene presude tužena je podnijela priziv Kantonalnom sudu, koji je Rješenjem broj 17 0 P 013109 11 Gž od 10. veljače 2012. godine priziv uvažio, ukinuo prvostupanjsku

presudu i predmet vratio prvostupanjnskom sudu na ponovno suđenje, te naredio da se održi nova glavna rasprava pred drugim sucem. U obrazloženju je, između ostalog, navedeno da prvostupajnski sud nije postupio prema rješenju tog suda od 24. studenog 2008. godine i da nije u ponovljenom postupku zakazao glavnu raspravu, niti u osporenoj presudi ima obrazloženja u pogledu činjenice je li apelant postupio u smislu članka 28. Zakona zbog čega je, prema obrazloženju Kantonalnog suda, trebao donijeti rješenje kao u dispozitivu.

9. Nakon toga u ponovnom postupku Općinski sud je donio rješenje od 12. lipnja 2012. godine kojim je prekinuo predmetni postupak do okončanja postupka verifikacije potraživanja po osnovi računa stare devizne štednje, te se dostavlja zahtjev za verifikaciju nadležnoj agenciji.

10. Općinski sud je, potom, donio Rješenje broj 17 0 P 013109 12 P 3 od 4. rujna 2013. godine kojim je nastavio predmetni parnični postupak i tužbu odbacio, jer rješavanje predmetnog tužbenog zahtjeva ne spada u sudsku nadležnost. Rješenjem je određeno da svaka strana snosi svoje troškove postupka. U obrazloženju je navedeno da je sud odbacio predmetnu tužbu, jer rješavanje navedenog tužbenog zahtjeva ne spada u sudsku nadležnost sukladno odredbama članka 28. Zakona. Naime, tim odredbama je propisano da sud po službenoj dužnosti prenosi sve predmete koji nisu okončani pravomoćnom sudskom presudom na verifikaciju i izmirenje nadležnoj agenciji za verifikaciju, a na što je, prema obrazloženju, upućivao i drugostupajnski sud u svojim rješenjima. Navedeno je i da je apelant predmetnu tužbu podnio 1996. godine, kada je sud imao nadležnost rješavati ovakve predmete, ali da je stupanjem na snagu Zakona 15. travnja 2006. godine odlučeno o statusu stare devizne štednje na navedeni način zbog čega je, prema mišljenju tog suda, po načelu pravičnosti trebalo donijeti i odluku da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

11. Protiv dijela navedenog rješenja u kojem je odlučeno o troškovima postupka tužena je podnijela priziv Kantonalnom sudu, koji je Rješenjem broj 17 0 P 013109 13 Gž 2 od 4. veljače 2014. godine priziv uvažio, prvostupajnsko rješenje preinačio u dijelu u kojem je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka na način da je obvezao apelanta da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 6.305,30 KM uz obrazloženje da je apelant u cijelosti izgubio spor zbog čega je, prema odredbama članka 386. stavak 1. Zakona o parničnom postupku, obavezan suprotnoj strani naknaditi troškove postupka.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

12. Apelant smatra da mu je osporenim odlukama prekršeno pravo na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije, pravo na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju, pravo na podnošenje pojedinačnih predstavi iz članka 34. Europske konvencije i pravo na pravično zadovoljenje oštećenoj stranci iz članka 41. Europske konvencije. Kršenje navedenih prava apelant vidi u proizvoljnoj primjeni prava. Navodi da je predmetni postupak predugo trajao iako je godinama upozoravao na obvezu da se proslijedi predmet na verifikaciju, što je činio i Kantonalni sud, ali da se Općinski sud na to nije obazirao, nego je postupak nastavljao da bi, štoviše, Kantonalni sud tuženoj dosudio enormne troškove postupka na čije trajanje i odvijanje apelant nije imao nikakvog utjecaja, jer su redoviti sudovi bili dužni paziti na svoju nadležnost i predmet ustupiti nadležnoj agenciji. Apelant navodi i da predmetni postupak, u suštini, i nije izgubio i da je trpio nerazumno dugo trajanje postupka zbog čega smatra da je žrtva u smislu odredbe članka 41. Europske konvencije i da mu treba platiti odgovarajuću naknadu, odnosno odštetu.

b) Odgovor na apelaciju

13. Kantonalni sud je naveo da je apelacija neutemeljena, te da je izvršni postupak u svezi sa naplatom troškova obustavljen, jer je apelant dragovoljno izmirio svoju obvezu.

V. Relevantni propisi

14. U Zakonu o izmirenju obveza po osnovi računa stare devizne štednje ("Službeni glasnik BiH" br. 28/06, 76/06, 72/07, 97/11, 100/13), koji je stupio na snagu 15. travnja 2006. godine, relevantne odredbe glase:

Članak 28.

Sve predmete koji na dan stupanja na snagu ovog Zakona nisu riješeni pravomoćnim odlukama nadležni sud prenosi po službenoj dužnosti na verifikaciju i izmirenje sukladno ovom Zakonu.

Članak 30.

(Stupanje na snagu i objava)

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

15. U Zakonu o parničnom postupku ("Službene novine FBiH" br. 42/98, 3/99 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) relevantne odredbe glase:

Članak 10.

Sud je dužan provesti postupak bez odugovlačenja i sa što manje troškova, te onemogućiti svaku zloupotrebu prava koja strankama pripadaju u postupku.

Članak 16.

Sud u tijeku cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi da li rješavanje spora spada u sudsku nadležnost.

Kad sud u tijeku postupka utvrdi da za rješavanje spora nije nadležan sud nego neko drugo tijelo, oglasit će se nenadležnim, ukinut će provedene radnje u postupku i odbacit će tužbu.

Članak 17.

Svaki sud u tijeku cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi na svoju stvarnu nadležnost.

VI. Dopustivost

16. Sukladno članku VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacijsku nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmetom spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

17. Sukladno članku 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi učinkoviti pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnositelj apelacije primio odluku o posljednjem učinkovitom pravnom lijeku kojeg je koristio.

18. U konkretnom slučaju predmet osporavanja apelacijom je Rješenje Kantonalnog suda broj 17 0 P 013109 13 Gž 2 od 4. veljače 2014. godine protiv koje nema drugih učinkovitih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Potom, osporeno rješenje apelant je primio 18. veljače 2014. godine a apelacija je podnesena 18. travnja 2014. godine, tj. u roku od 60 dana, kako je propisano člankom 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz članka 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očigledno (*prima facie*) neutemeljena.

19. Imajući u vidu odredbe članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da predmetna apelacija ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

20. Apelant pobija navedeno rješenje, tvrdeći da su tim rješenjem prekršena njegova prava iz članka II/3.(e) i (k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. i čl. 34. i 41. Europske konvencije i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju.

Pravo na pravično suđenje

21. Članak II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sve osobe na teritoriju Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i temeljne slobode iz ovog članka stavak 2, što uključuje:

e) Pravo na pravično saslušanje u građanskim i krivičnim stvarima, i druga prava vezana za krivične postupke.

22. Članak 6. stavak 1. Europske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

a) Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obveza ili osnovanosti bilo kakve optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred neovisnim i nepristranim, zakonom ustanovljenim sudom.(...)

23. Ustavni sud, prije svega, zapaža da se predmetni spor odnosi na pitanje naknade troškova postupka, dakle na predmet građanskopravne naravi, te su članak II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članak 6. stavak 1. Europske konvencije primjenjivi.

24. Apelant smatra da nije imao pravično suđenje zbog proizvoljne primjene prava, jer je obavezan platiti enormne troškove postupka tuženoj iako je predmetni postupak trajao neopravdano dugo i pored toga što on nije spadao u sudsku nadležnost i apelant nije izgubio parnicu. S tim u svezi, Ustavni sud ukazuje da, prema praksi Europskog suda i Ustavnog suda, zadatak ovih sudova nije da preispituju zaključke redovitih sudova u pogledu činjeničnog stanja i primjene materijalnog prava (vidi, Europski sud, *Pronina protiv Rusije*, odluka o dopustivosti od 30. lipnja 2005. godine, aplikacija broj 65167/01). Naime, Ustavni sud nije nadležan supstituirati redovite sudove u procjeni činjenica i dokaza, već je općenito zadatak redovitih sudova da ocijene činjenice i dokaze koje su izveli (vidi, Europski sud, *Thomas protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 10. svibnja 2005. godine, aplikacija broj 19354/02). Zadatak Ustavnog suda je ispitati je li eventualno došlo do povrede ili zanemarivanja ustavnih prava (pravo na pravično suđenje, pravo na pristup sudu, pravo na učinkovit pravni lijek i dr.), te je li primjena zakona bila, eventualno, proizvoljna ili diskriminacijska.

25. Dakle, Ustavni sud se, prema navedenom stajalištu, može iznimno, kada okolnosti konkretnog slučaja ukazuju na mogućnost da je u određenom postupku redoviti sud proizvoljno postupao kako u utvrđivanju činjenica, tako i u primjeni relevantnih pozitivnopravnih propisa (vidi, Ustavni sud, Odluka broj *AP 311/04* od 22. travnja 2005. godine, stavak 26), upustiti u ispitivanje načina na koji su nadležni sudovi utvrđivali činjenice i na tako utvrđene činjenice primijenili pozitivnopravne propise. U kontekstu navedenog Ustavnog suda podsjeća i da je u više svojih odluka ukazao da očigledna proizvoljnost u primjeni relevantnih propisa nikada ne može voditi ka pravičnom postupku (vidi Odluku Ustavnog suda broj *AP 1293/05* od 12. rujna 2006. godine, točka 25. i dalje). Stoga će Ustavni sud u konkretnom slučaju, obzirom na pitanja koja apelant problematizira, ispitati jesu li pobijane odluke utemeljene na proizvoljnoj primjeni pozitivnopravnih propisa.

26. U konkretnom slučaju Ustavni sud zapaža da je Kantonalni sud preinačio prvostupanjsko rješenje na način da je obvezao apelanta da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 6.305,30 KM uz obrazloženje da je apelant u cijelosti izgubio spor, te da je, sukladno odredbama članka 386. ZPP, dužan nadoknaditi sve troškove koje je s tim u svezi prouzročio tuženoj. Dalje, Ustavni sud primjećuje da je Općinski sud odbacio

apelantovu tužbu jer je (nakon više od 17 godina trajanja) zaključeno da postupak ne spada u sudsku nadležnost sukladno odredbama članka 28. Zakona koji je stupio na snagu 2006. godine. Prema navedenoj zakonskoj odredbi, sud je bio obavezan proslijediti po službenoj dužnosti nadležnoj agenciji sve predmete koji su se odnosili na isplatu po osnovi računa stare devizne štednje a koji nisu okončani pravomoćnom sudskom presudom do dana stupanja na snagu tog zakona kako bi takva agencija izvršila verifikaciju i isplatu. Ustavni sud, također, zapaža da je redoviti sud po navedenim odredbama postupio tek nakon više od sedam godina pri čemu je, i pored eksplicitno navedene zakonske odredbe, i dalje radio na predmetu, štoviše, odbio je kao neutemeljene navode tužene da predmet ne spada u sudsku nadležnost.

27. S tim u svezi, Ustavni sud smatra da Kantonalni sud nije imao osnove za donošenje osporene odluke obzirom na to da se u situaciji kakva je konkretna ne može smatrati da je apelant izgubio predmetnu parnicu. Naime, treba imati u vidu zakonsku odredbu članka 16. ZPP prema kojoj je sud dužan u tijeku cijelog postupka paziti spada li rješavanje konkretnog predmeta u sudsku nadležnost, te je obavezan proglasiti se nenadležnim ako utvrdi da je za rješavanje u predmetu nadležno neko drugo tijelo, ukinuti sve provedene radnje i odbaciti tužbu. Također, odredbom članka 17. ZPP je propisano da svaki sud u tijeku cijelog postupka pazi na svoju stvarnu nadležnost. S tim u svezi, Ustavni sud još jednom podsjeća na činjenice i relevantne propise prezentirane u prethodnim točkama ove odluke iz kojih je jasno vidljivo da je redoviti sud, pored obveza iz čl. 16. i 17. ZPP, bio obavezan, sukladno i odredbama članka 28. Zakona, još 2006. godine proglasiti nenadležnim i predmet ustupiti nadležnoj agenciji na verifikaciju i isplatu. Dakle, odbacivanje apelantove tužbe zbog nenadležnosti i obveze da predmet proslijedi na nadležnost agenciji koja je trebala verificirati i isplatiti staru deviznu štednju se ne može smatrati, sukladno navedenim zakonskim odredbama, gubitkom spora pred sudom, jer je suština navedenih zakonskih odredaba da sud o ovakvom sporu faktički nije ni trebao odlučivati, već je odlučivanje (o apelantovom zahtjevu) proslijeđeno u nadležnost drugom tijelu. Pri tome Ustavni sud smatra da od utjecaja na navedeno nije činjenica da su redoviti sudovi vodili postupak i prije i nakon stupanja na snagu Zakona 2006. godine, kada je i nastala njihova obveza da se proglašene nenadležnim i predmet proslijede na rješavanje nadležnoj agenciji. Zbog navedenog, Ustavni sud smatra i ove apelantove navode utemeljenim.

28. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da je u konkretnom slučaju prekršeno apelantovo pravo na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije u odnosu na aspekte koji se odnose na primjenu prava.

Pravo na pravično suđenje - u odnosu na trajanje postupka

29. Apelant navodi da mu je, zbog duljine trajanja predmetnog postupka, prekršeno i pravo na suđenje u razumnom roku kao segmentu prava na pravično suđenje.

a) Relevantna načela

30. Prema konzistentnoj praksi Europskog i Ustavnog suda, razumnost duljine trajanja postupka mora se ocjenjivati u okviru okolnosti pojedinog predmeta. Pri tome se mora voditi računa o kriterijima uspostavljenim praksom Europskog suda, a osobito o složenosti predmeta, ponašanju strana u postupku i nadležnog suda ili drugih javnih vlasti, te o značaju koji konkretna pravna stvar ima za apelanta (vidi, Europski sud za ljudska prava, *Mikulić protiv Hrvatske*, aplikacija broj 53176/99 od 7. veljače 2002. godine, Izvješće broj 2002-I, stavak 38).

31. Konačno, Europski sud je ukazao na to da je potrebna naročita marljivost nadležnih vlasti u svim predmetima koji se tiču

osobnog statusa i svojstva, a da je ovaj zahtjev osobito važan u državama u kojima domaći zakon propisuje da određeni sudski postupci imaju žuran karakter (vidi, Europski sud, *Borgese protiv Italije*, presuda od 26. veljače 1992. godine, Serija A broj 228-B, stavak 18).

b) Razdoblje koje se uzima u obzir

32. Predmetni postupak je pokrenuo apelant podnošenjem tužbe Općinskom sudu 19. studenog 1996. godine, a okončan je rješenjem Kantonalnog suda od 4. veljače 2014. godine. Dakle, predmetni postupak je trajao 17 godina i tri mjeseca, i to je razdoblje koje će Ustavni sud ispitati.

c) Analiza razumnosti trajanja postupka

33. U konkretnom slučaju, u pogledu ocjene složenosti predmeta, Ustavni sud zapaža da je predmet konkretnog postupka bilo pitanje postojanja obveza tužene da isplati precizirani novčani iznos apelantu po osnovi računa stare devizne štednje, odnosno da se nije radilo o složenim činjeničnim i pravnim pitanjima koja su redoviti sudovi trebali riješiti.

34. Ustavni sud zapaža da je Općinskom sudu trebalo više od 11 godina da bi proslijedio tužbu tuženoj na odgovor, a potom i zakazao pripremno ročište, te nakon toga donio prvostupanjsku presudu. Ustavni sud primjećuje da je nakon toga prvostupanjska presuda ukidana dva puta i predmet vraćan na ponovni postupak prvostupanjskom sudu, odnosno da je nakon prvobitno donesene presude predmetni postupak trajao još više od sedam godina iako je donošenjem Zakona, tj. njegovim stupanjem na snagu 15. travnja 2006. godine, predmet prestao biti u sudskoj nadležnosti i da ga je trebao proslijediti redoviti sud, po službenoj dužnosti, nadležnoj agenciji za verifikaciju i isplatu po osnovi računa stare devizne štednje. Prema stanju spisa, Općinski sud (pa ni Kantonalni sud iako je na to upozoravao u svojim rješenjima) to nije učinio, nego je 2013. godine nastavio predmetni postupak i donio rješenje kojim je apelantova tužba odbačena, jer ne spada u sudsku nadležnost. Zbog svega navedenog, Ustavni sud smatra da u konkretnoj situaciji isključivu odgovornost za ovako dugo trajanje predmetnog postupka snose redoviti sudovi, te da su apelantovi navodi utemeljeni.

35. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud zaključuje da duljina predmetnog postupka ne zadovoljava zahtjev "razumnog roka" iz članka 6. stavak 1. Europske konvencije, te da postoji kršenje apelantovog prava na suđenje u "razumnom roku" kao jednom od elemenata prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije.

Pitanje naknade na ime nematerijalne štete

36. Apelant je, zbog duljine trajanja predmetnog postupka, tražio naknadu nematerijalne štete. Sukladno članku 74. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može odrediti naknadu za nematerijalnu štetu. Ustavni sud podsjeća na to da, za razliku od postupka pred redovitim sudovima, naknadu nematerijalne štete određuje u posebnim slučajevima kršenja zagarantiranih ljudskih prava i temeljnih sloboda.

37. Prilikom odlučivanja o naknadi nematerijalne štete Ustavni sud upućuje na ranije utvrđeno načelo određivanja visine naknade štete u ovakvim slučajevima (vidi, Ustavni sud, Odluka broj AP 938/04, objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 20/06, st. 48-51). Prema utvrđenom načelu, apelantu bi za svaku godinu nepostupanja suda u predmetu, odnosno nedonošenja odluke trebalo isplatiti iznos od 150,00 KM, odnosno dvostruki iznos u predmetima koji zahtijevaju posebnu žurnost. Obzirom na to da je predmetni postupak trajao 17 godina i tri mjeseca, te da se radi o predmetu koji ne zahtijeva posebnu žurnost, Ustavni sud smatra da apelantu treba na ime nematerijalne štete, zbog nedonošenja odluke u razumnom roku,

isplatiti ukupan iznos od 2.550,00 KM. Navedeni iznos, obzirom na sjedište redovitih sudova, apelantu je dužna isplatiti Vlada Unsko-sanskog kantona u roku od tri mjeseca od dana dostave ove odluke. Ova odluka Ustavnog suda u dijelu koji se odnosi na naknadu nematerijalne štete predstavlja izvršnu ispravu.

Ostali navodi

38. Apelant smatra da mu je, zbog proizvoljno primijenjenog prava, prekršeno i pravo iz članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju, te prava iz čl. 34. i 41. Europske konvencije. Obzirom na to da je Ustavni sud u prethodnim točkama ove odluke utvrdio da je pravo na pravično suđenje u ostalim aspektima prekršeno, odnosno da je pravo proizvoljno primijenjeno, Ustavni sud smatra da nema potrebe posebice razmatrati i ove apelantove navode.

VIII. Zaključak

39. Kršenje prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije u odnosu na primjenu prava postoji kada je Kantonalni sud obvezao apelanta da plati troškove postupka tuženoj iako iz situacije ne proizlazi da je apelant izgubio predmetnu parnicu. Redoviti sud je bio obvezan, sukladno odredbama čl. 16. i 17. ZPP, proglasiti se nenadležnim, ukinuti sve provedene radnje i odbaciti tužbu, te, sukladno odredbama članka 28. Zakona, predmet ustupiti nadležnoj agenciji na verifikaciju i isplatu po osnovi računa stare devizne štednje koja je bila nadležna za rješavanje suštine predmeta.

40. Kršenje prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije postoji i u odnosu na donošenje odluke u razumnom roku kada je predmetni postupak koji se ticao apelantovog potraživanja po osnovi računa stare devizne štednje trajao 17 godina i tri mjeseca zbog nepostupanja redovitih sudova sukladno odredbama ZPP i Zakona.

41. Na temelju članka 59. st. (1) i (2), članka 62. stavak (1) i članka 74. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

42. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Mirsad Čeman, v. r.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број АП 1829/14, рјешавајући апелацију **Фикрета Дедића**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (2), члана 62 став (1) и члана 74 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), у саставу:

Мирсад Чеман, председник
Мато Тадић, потпредседник
Златко М. Кнежевић, потпредседник
Валерија Галић, судија
Миодраг Симовић, судија
Сеада Палаврић, судија
на сједници одржаној 7. марта 2017. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација **Фикрета Дедића**.

Утврђује се повреда права на прaviчно суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у поступку који је окончан Рјешењем Кантоналног суда у Бихаћу број 17 0 П 013109 13 Гж 2 од 4. фебруара 2014. године.

Укида се Рјешење Кантоналног суда у Бихаћу број 17 0 П 013109 13 Гж 2 од 4. фебруара 2014. године.

Предмет се враћа Кантоналном суду у Бихаћу, који је дужан да по хитном поступку донесе нову одлуку у складу са чланом II/3е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Влади Унско-санског кантона да, у складу са чланом 74 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, апеланту **Фикрету Дедићу** у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке исплати износ од 2.550,00 КМ на име нематеријалне штете због недоношења одлуке у разумном року уз обавезу да, након истека овог рока, плати законску затезну камату на евентуално неисплаћени износ, или дио износа накнаде одређене овом одлуком.

Налаже се Кантоналном суду у Бихаћу и Влади Унско-санског кантона да, у складу са чланом 72 став (5) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке обавијесте Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. Фикрет Дедић (у даљњем тексту: апелант) из Бихаћа, којег заступа Сафета Алијагић, адвокат из Бихаћа, поднио је 18. априла 2014. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Рјешења Кантоналног суда у Бихаћу (у даљњем тексту: Кантонални суд) број 17 0 П 013109 13 Гж 2 од 4. фебруара 2014. године.

II. Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Кантоналног суда и Привредне банке Сарајево (у даљњем тексту: тужена) затражено је 20. јануара 2017. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Кантонални суд је доставио одговор 25. јануара 2017. године. Тужена није доставила одговор у року који је истекао.

III. Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произилазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин:

5. Апелант је 19. новембра 1996. године поднио тужбу Општинском суду којом је тражио да тај суд обавезе тужену да му по основу девизне штедне исплати износ од 108.564,19 ДЕМ, јер је тужена одбила да му исплати тај износ, наводећи да на свом рачуну нема девизних средстава. Након што је Општински суд доставио тужбу туженој на одговор, заказао је и одржао припремно рочиште 5. јуна 2008. године, те је 25. јула 2008. године донио Пресуду број П-740/97. Наведеном пресудом тужена је обавезана да апеланту исплати износ од 108.564,19 ДЕМ са каматама, која се у мјесту испуњења плаћа на девизне штедне улоге у иностраној валути по виђењу и у валути главнице, почев од 1. јануара 1992. године па до исплате, те да апеланту накнади трошкове поступка прецизиране у пресуди уз образложење да је предметни дуг по старој девизној штедњи неспоран међу странкама, као и чињеница да тужена наведени износ није исплатила апеланту.

6. Против наведене пресуде тужена је поднијела жалбу Кантоналном суду, који је Рјешењем број 001-00-Гж-08-001

469 од 24. новембра 2008. године жалбу уважио, укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење. У образложењу је наведено да је чланом 28 Закона о измирењу обавеза по основу рачуна старе девизне штедне (у даљњем тексту: Закон) прописано да све предмете који на дан ступања на снагу закона нису ријешени правоснажним одлукама суд преноси по службеној дужности на верификацију и измирење, у складу са овим законом, надлежној агенцији, а да је чланом 30 истог закона прописано да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ". Кантонални суд је навео да је првостепени суд, у вези с наведеним, био обавезан да по службеној дужности овај предмет проследи надлежној агенцији на верификацију и измирење, јер потраживање које тужбом тражи апелант представља тзв. стару девизну штедњу, али је тај суд, супротно наведеном, сам ријешио предмет који није у судској надлежности. Осим тога, наведено је да у току поступка није доказано ни да је апелант већ раније верификовао своју девизну штедњу због чега је, према мишљењу тог суда, неправилан и закључак Општинског суда да је апелантово потраживање основано. Имајући у виду наведено, Кантонални суд је донио рјешење као у диспозитиву.

7. Након тога Општински суд је затражио од апеланта информацију да ли је верификовао стару девизну штедњу о чему је апелант 23. марта 2011. године доставио одговор да верификацију није извршио, већ да би то требало да учини суд након чега је тужена 29. марта 2011. године затражила да се поступак прекине, јер су, према њеном мишљењу, подаци о верификацији ирелевантни за предметни поступак. С тим у вези, Општински суд је донио Пресуду број 17 0 П 013109 08 П од 6. маја 2011. године којом је обавезао тужену да апеланту исплати износ од 108.564,19 ДЕМ са каматама на овај износ по стопи која се у мјесту испуњења плаћа на девизне штедне улоге у иностраној валути по виђењу, и то у валути главнице, почев од 1. јануара 1992. године па до исплате, и да апеланту накнади трошкове поступка прецизиране у пресуди.

8. Против наведене пресуде тужена је поднијела жалбу Кантоналном суду, који је Рјешењем број 17 0 П 013109 11 ГЖ од 10. фебруара 2012. године жалбу уважио, укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење, те наредио да се одржи нова главна расправа пред другим судијом. У образложењу је, између осталог, наведено да првостепени суд није поступио према рјешењу тог суда од 24. новембра 2008. године и да није у поновљеном поступку заказао главну расправу, нити у оспореној пресуди има образложења у погледу чињенице да ли је апелант поступио у смислу члана 28 Закона због чега је, према образложењу Кантоналног суда, требало донијети рјешење као у диспозитиву.

9. Након тога у поновном поступку Општински суд је донио рјешење од 12. јуна 2012. године којим је прекинуо предметни поступак до окончања поступка верификације потраживања по основу рачуна старе девизне штедне, те се доставља захтјев за верификацију надлежној агенцији.

10. Општински суд је, затим, донио Рјешење број 17 0 П 013109 12 П 3 од 4. септембра 2013. године којим је наставио предметни парнични поступак и тужбу одбацио, јер рјешавање предметног тужбеног захтјева не спада у судску надлежност. Рјешењем је одређено да свака страна сноси своје трошкове поступка. У образложењу је наведено да је суд одбацио предметну тужбу, јер рјешавање наведеног тужбеног захтјева не спада у судску надлежност сходно одредбама члана 28 Закона. Наиме, тим одредбама је прописано да суд по службеној дужности преноси све

предмете који нису окончани правоснажном судском пресудом на верификацију и измирење надлежној агенцији за верификацију, а на шта је, према образложењу, упућивао и другостепени суд у својим рјешењима. Наведено је и да је апелант предметну тужбу поднио 1996. године, када је суд имао надлежност да рјешава овакве предмете, али да је ступањем на снагу Закона 15. априла 2006. године одлучено о статусу старе девизне штетње на наведени начин због чега је, према мишљењу тог суда, по начелу правичности требало донијети и одлуку да свака странка сноси своје трошкове поступка.

11. Против дијела наведеног рјешења у којем је одлучено о трошковима поступка тужена је поднијела жалбу Кантоналном суду, који је Рјешењем број 17 0 П 013109 13 Гж 2 од 4. фебруара 2014. године жалбу уважио, првостепено рјешење преиначио у дијелу у коме је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка на начин да је обавезао апеланта да туженој накнади трошкове поступка у износу од 6.305,30 КМ уз образложење да је апелант у цијелости изгубио спор због чега је, према одредбама члана 386 став 1 Закона о парничном поступку, обавезан да супротној страни накнади трошкове поступка.

IV. Апелација

а) Наводи из апелације

12. Апелант сматра да му је оспореним одлукама прекршено право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције, право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију, право на подношење појединачних представки из члана 34 Европске конвенције и право на правично задовољење оштећеној странци из члана 41 Европске конвенције. Кршење наведених права апелант види у произвољној примјени права. Наводи да је предметни поступак предуго трајао иако је годинама упозоравао на обавезу да се проследи предмет на верификацију, што је чинио и Кантонални суд, али да се Општински суд на то није обазирао, него је поступак настављао да би, штавише, Кантонални суд туженој досудио енормне трошкове поступка на чије трајање и одвијање апелант није имао никаквог утицаја, јер су редовни судови били дужни да пазе на своју надлежност и да предмет уступе надлежној агенцији. Апелант наводи и да предметни поступак, у суштини, и није изгубио и да је трпио неразумно дуго трајање поступка због чега сматра да је жртва у смислу одредбе члана 41 Европске конвенције и да му треба платити одговарајућу накнаду, односно одштету.

б) Одговор на апелацију

13. Кантонални суд је навео да је апелација неоснована, те да је извршни поступак у вези са наплатом трошкова обустављен, јер је апелант добровољно измирио своју обавезу.

V. Релевантни прописи

14. У **Закону о измирењу обавеза по основу рачуна старе девизне штетње** ("Службени гласник БиХ" бр. 28/06, 76/06, 72/07, 97/11, 100/13), који је ступио на снагу 15. априла 2006. године, релевантне одредбе гласе:

Члан 28.

Све предмете који на дан ступања на снагу овог Закона нису рјешени правоснажним одлукама надлежни суд преноси по службеној дужности на верификацију и измирење у складу с овим Законом.

Члан 30.

(Ступање на снагу и објављивање)

Овај Закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

15. У **Закону о парничном поступку** ("Службене новине ФБиХ" бр. 42/98, 3/99 53/03, 73/05, 19/06 и 98/15) релевантне одредбе гласе:

Члан 10.

Суд је дужан да спроведе поступак без одуговлачења и са што мање трошкова, те да онемогући сваку злоупотребу права која странкама припадају у поступку.

Члан 16.

Суд у току цијелог поступка по службеној дужности пазе да ли рјешавање спора спада у судску надлежност.

Кад суд у току поступка утврди да за рјешавање спора није надлежан суд него неки други орган, огласиће се ненадлежним, укинуће спроведене радње у поступку и одбаћиће тужбу.

Члан 17.

Сваки суд у току цијелог поступка по службеној дужности пазе на своју стварну надлежност.

VI. Допустивост

16. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

17. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку којег је користио.

18. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Рјешење Кантоналног суда број 17 0 П 013109 13 Гж 2 од 4. фебруара 2014. године против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорено рјешење апелант је примио 18. фебруара 2014. године а апелација је поднесена 18. априла 2014. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда, јер не постоји неки формални разлог због којег апелација није допуштена, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

19. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII. Меритум

20. Апелант побија наведено рјешење, тврдећи да су тим рјешењем прекршена његова права из члана II/3е) и к) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 и чл. 34 и 41 Европске конвенције и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на правично суђење

21. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

е) *Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима, и друга права у вези са кривичним поступком.*

22. Члан 6 став 1 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

а) *Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основаности било какве оптужбе против њега, свако има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом.(...)*

23. Уставни суд, прије свега, запажа да се предметни спор односи на питање накнаде трошкова поступка, дакле на предмет грађанскоправне природе, те су члан II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члан 6 став 1 Европске конвенције примјениви.

24. Апелант сматра да није имао правично суђење због произвољне примјене права, јер је обавезан да плати енормне трошкове поступка туженој иако је предметни поступак трајао неоправдано дуго и поред тога што он није спадао у судску надлежност и апелант није изгубио парницу. С тим у вези, Уставни суд указује да, према пракси Европског суда и Уставног суда, задатак ових судова није да преиспитују закључке редовних судова у погледу чињеничног стања и примјене материјалног права (види, Европски суд, *Pronina против Русије*, одлука о допустивости од 30. јуна 2005. године, апликација број 65167/01). Наиме, Уставни суд није надлежан да супституише редовне судове у процјени чињеница и доказа, већ је уопштено задатак редовних судова да оцијене чињенице и доказе које су извели (види, Европски суд, *Thomas против Уједињеног Краљевства*, пресуда од 10. маја 2005. године, апликација број 19354/02). Задатак Уставног суда је да испита да ли је евентуално дошло до повреде или занемаривања уставних права (право на правично суђење, право на приступ суду, право на дјелотворан правни лијек и др.), те да ли је примјена закона била, евентуално, произвољна или дискриминациона.

25. Дакле, Уставни суд се, према наведеном становишту, може изузетно, када околности конкретног случаја указују на могућност да је у одређеном поступку редовни суд произвољно поступао како у утврђивању чињеница, тако и у примјени релевантних позитивноправних прописа (види, Уставни суд, Одлука број *АП 311/04* од 22. априла 2005. године, став 26), упустити у испитивање начина на који су надлежни судови утврђивали чињенице и на тако утврђене чињенице примјенили позитивноправне прописе. У контексту наведеног Уставни суд подсјећа и да је у више својих одлука указао да очигледна произвољност у примјени релевантних прописа никада не може да води ка правичном поступку (види Одлуку Уставног суда број *АП 1293/05* од 12. септембра 2006. године, тачка 25 и даље). Стога ће Уставни суд у конкретном случају, с обзиром на питања која апелант проблематизује, испитати да ли су побијане одлуке засноване на произвољној примјени позитивноправних прописа.

26. У конкретном случају Уставни суд запажа да је Кантонални суд преиначио првостепено рјешење на начин да је обавезао апеланта да туженој накнади трошкове поступка у износу од 6.305,30 КМ уз образложење да је апелант у цијелости изгубио спор, те да је, сходно одредбама члана 386 ЗПП, дужан да надокнади све трошкове које је с тим у вези проузроковао туженој. Даље, Уставни суд примјећује да је Општински суд одбацио апелантову тужбу јер је (након више од 17 година трајања) закључено да поступак не спада у судску надлежност сходно одредбама члана 28 Закона који је ступио на снагу 2006. године. Према наведеној законској одредби, суд је био обавезан да прослиједи по службеној дужности надлежној агенцији све предмете који су се

односили на исплату по основу рачуна старе девизне штедње а који нису окончани правоснажном судском пресудом до дана ступања на снагу тог закона како би таква агенција извршила верификацију и исплату. Уставни суд, такође, запажа да је редовни суд по наведеним одредбама поступио тек након више од седам година при чему је, и поред експлицитно наведене законске одредбе, и даље радио на предмету, штавише, одбио је као неосноване наводе тужене да предмет не спада у судску надлежност.

27. С тим у вези, Уставни суд сматра да Кантонални суд није имао основ за доношење оспорене одлуке с обзиром на то да у ситуацији каква је конкретна не може да се сматра да је апелант изгубио предметну парницу. Наиме, треба имати у виду законску одредбу члана 16 ЗПП према којој је суд дужан да у току цијелог поступка пази да ли рјешавање конкретног предмета спада у судску надлежност, те је обавезан да се прогласи ненадлежним ако утврди да је за рјешавање у предмету надлежан неки други орган, да укине све спроведене радње и да одбаци тужбу. Такође, одредбом члана 17 ЗПП је прописано да сваки суд у току цијелог поступка пази на своју стварну надлежност. С тим у вези, Уставни суд још једном подсјећа на чињенице и релевантне прописе презентоване у претходним тачкама ове одлуке из којих је јасно видљиво да је редовни суд, поред обавеза из чл. 16 и 17 ЗПП, био обавезан да се, сходно и одредбама члана 28 Закона, још 2006. године прогласи ненадлежним и предмет уступи надлежној агенцији на верификацију и исплату. Дакле, одбацивање апелантове тужбе због ненадлежности и обавезе да предмет прослиједи на надлежност агенцији која је требало да верификује и исплати стару девизну штедњу не може да се сматра, сходно наведеним законским одредбама, губитком спора пред судом, јер је суштина наведених законских одредаба да суд о оваквом спору фактички није ни требало да одлучује, већ је одлучивање (о апелантовом захтјеву) прослијеђено у надлежност другом органу. При томе Уставни суд сматра да од утицаја на наведено није чињеница да су редовни судови водили поступак и прије и након ступања на снагу Закона 2006. године, када је и настала њихова обавеза да се прогласе ненадлежним и предмет прослиједи на рјешавање надлежној агенцији. Због наведеног, Уставни суд сматра и ове апелантове наводе основаним.

28. Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да је у конкретном случају прекршено апелантово право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције у односу на аспекте који се односе на примјену права.

Право на правично суђење - у односу на трајање поступка

29. Апелант наводи да му је, због дужине трајања предметног поступка, прекршено и право на суђење у разумном року као сегменту права на правично суђење.

а) Релевантни принципи

30. Према конзистентној пракси Европског и Уставног суда, разумност дужине трајања поступка мора да се оцјењује у оквиру околности појединог предмета. При томе мора да се води рачуна о критеријумима успостављеним праксом Европског суда, а нарочито о сложености предмета, понашању страна у поступку и надлежност суда или других јавних власти, те о значају који конкретна правна ствар има за апеланта (види, Европски суд за људска права, *Микулић против Хрватске*, апликација број 53176/99 од 7. фебруара 2002. године, Извјештај број 2002-I, став 38).

31. Коначно, Европски суд је указао на то да је потребна нарочита марљивост надлежних власти у свим предметима који се тичу личног статуса и својства, а да је овај захтјев нарочито важан у државама у којима домаћи закон прописује

да одређени судски поступци имају хитан карактер (види, Европски суд, *Borgese protiv Италије*, пресуда од 26. фебруара 1992. године, Серија А број 228-Б, став 18).

б) Период који се узима у обзир

32. Предметни поступак је покренуо апелант подношењем тужбе Општинском суду 19. новембра 1996. године, а окончан је рјешењем Кантоналног суда од 4. фебруара 2014. године. Дакле, предметни поступак је трајао 17 година и три мјесеца, и то је период који ће Уставни суд испитати.

ц) Анализа разумности трајања поступка

33. У конкретном случају, у погледу оцјене сложености предмета, Уставни суд запажа да је предмет конкретног поступка било питање постојања обавеза тужене да исплати прецизирани новчани износ апеланту по основу рачуна старе девизне штедње, односно да се није радило о сложеним чињеничним и правним питањима која су редовни судови требали да ријеше.

34. Уставни суд запажа да је Општинском суду требало више од 11 година да би проследио тужбу туженој на одговор, а затим и казао припремно рочиште, те након тога донио првостепену пресуду. Уставни суд примјеђује да је након тога првостепена пресуда укидана два пута и предмет враћан на поновни поступак првостепеном суду, односно да је након првобитно донесене пресуде предметни поступак трајао још више од седам година иако је доношењем Закона, тј. његовим ступањем на снагу 15. априла 2006. године, предмет престао да буде у судској надлежности и да је требало да га проследи редовни суд, по службеној дужности, надлежној агенцији за верификацију и исплату по основу рачуна старе девизне штедње. Према стању списка, Општински суд (па ни Кантонални суд иако је на то упозоравао у својим рјешењима) то није учинио, него је 2013. године наставио предметни поступак и донио рјешење којим је апелантова тужба одбачена, јер не спада у судску надлежност. Због свега наведеног, Уставни суд сматра да у конкретној ситуацији искључиву одговорност за овако дуго трајање предметног поступка носе редовни судови, те да су апелантови наводи основани.

35. Имајући у виду наведено, Уставни суд закључује да дужина предметног поступка не задовољава захтјев "разумног рока" из члана 6 став 1 Европске конвенције, те да постоји кршење апелантовог права на суђење у "разумном року" као једном од елемената права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције.

Питање накнаде на име нематеријалне штете

36. Апелант је, због дужине трајања предметног поступка, тражио накнаду нематеријалне штете. У складу са чланом 74 Правила Уставног суда, Уставни суд може да одреди накнаду за нематеријалну штету. Уставни суд подсјећа на то да, за разлику од поступка пред редовним судовима, накнаду нематеријалне штете одређује у посебним случајевима кршења загарантованих људских права и основних слобода.

37. Приликом одлучивања о накнади нематеријалне штете Уставни суд упућује на раније утврђено начело одређивања висине накнаде штете у оваквим случајевима (види, Уставни суд, Одлука број *АП 938/04*, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 20/06, ст. 48-51). Према утврђеном начелу, апеланту би за сваку годину непоступања суда у предмету, односно недоношења одлуке требало исплатити износ од 150,00 КМ, односно двоструки износ у предметима који захтијевају посебну хитност. С

обзиром на то да је предметни поступак трајао 17 година и три мјесеца, те да се ради о предмету који не захтијева посебну хитност, Уставни суд сматра да апеланту треба на име нематеријалне штете, због недоношења одлуке у разумном року, исплатити укупан износ од 2.550,00 КМ. Наведени износ, с обзиром на сједиште редовних судова, апеланту је дужна да исплати Влада Унско-санског кантона у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке. Ова одлука Уставног суда у дијелу који се односи на накнаду нематеријалне штете представља извршну исправу.

Остали наводи

38. Апелант сматра да му је, због произвољно примјењеног права, прекршено и право из члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију, те права из чл. 34 и 41 Европске конвенције. С обзиром на то да је Уставни суд у претходним тачкама ове одлуке утврдио да је право на правично суђење у осталим аспектима прекршено, односно да је право произвољно примјењено, Уставни суд сматра да нема потребе да посебно разматра и ове апелантове наводе.

VIII. Закључак

39. Кршење права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције у односу на примјену права постоји када је Кантонални суд обавезао апеланта да плати трошкове поступка туженој иако из ситуације не произилази да је апелант изгубио предметну парницу. Редовни суд је био обавезан да се, сходно одредбама чл. 16 и 17 ЗПП, прогласи ненадлежним, да укине све спроведене радње и да одбаци тужбу, те да, сходно одредбама члана 28 Закона, предмет уступи надлежној агенцији на верификацију и исплату по основу рачуна старе девизне штедње која је била надлежна за рјешавање суштине предмета.

40. Кршење права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције постоји и у односу на доношење одлуке у разумном року када је предметни поступак који се тичао апелантовог потраживања по основу рачуна старе девизне штедње трајао 17 година и три мјесеца због непоступања редовних судова сходно одредбама ЗПП и Закона.

41. На основу члана 59 ст. (1) и (2), члана 62 став (1) и члана 74 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

42. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда Босне и Херцеговине
Мирсад Ђеман, с. р.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP 1829/14**, rješavajući apelaciju **Fikreta Dedića**, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 57. stav (2) tačka b), člana 59. st. (1) i (2), člana 62. stav (1) i člana 74. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), u sastavu:

Mirsad Ćeman, predsjednik
Mato Tadić, potpredsjednik
Zlatko M. Knežević, potpredsjednik
Valerija Galić, sutkinja
Miodrag Simović, sudija
Seada Palavrić, sutkinja

na sjednici održanoj 7. marta 2017. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Usvaja se apelacija **Fikreta Dedića**.

Utvrđuje se povreda prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda u postupku koji je okončan Rješenjem Kantonalnog suda u Bihaću broj 17 0 P 013109 13 Gž 2 od 4. februara 2014. godine.

Ukida se Rješenje Kantonalnog suda u Bihaću broj 17 0 P 013109 13 Gž 2 od 4. februara 2014. godine.

Predmet se vraća Kantonalnom sudu u Bihaću, koji je dužan da po hitnom postupku donese novu odluku u skladu sa članom II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i članom 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Nalaže se Vladi Unsko-sanskog kantona da, u skladu sa članom 74. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, apelantu **Fikretu Dediću** u roku od tri mjeseca od dana dostavljanja ove odluke isplati iznos od 2.550,00 KM na ime nematerijalne štete zbog nedonošenja odluke u razumnom roku uz obavezu da, nakon isteka ovog roka, plati zakonsku zateznu kamatu na eventualno neisplaćeni iznos, ili dio iznosa naknade određene ovom odlukom.

Nalaže se Kantonalnom sudu u Bihaću i Vladi Unsko-sanskog kantona da, u skladu sa članom 72. stav (5) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, u roku od tri mjeseca od dana dostavljanja ove odluke obavijeste Ustavni sud Bosne i Hercegovine o preduzetim mjerama s ciljem izvršenja ove odluke.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Fikret Dedić (u daljnjem tekstu: apelant) iz Bihaća, kojeg zastupa Safeta Alijagić, advokat iz Bihaća, podnio je 18. aprila 2014. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Rješenja Kantonalnog suda u Bihaću (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) broj 17 0 P 013109 13 Gž 2 od 4. februara 2014. godine.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na osnovu člana 23. Pravila Ustavnog suda, od Kantonalnog suda i Privredne banke Sarajevo (u daljnjem tekstu: tužena) zatraženo je 20. januara 2017. godine da dostave odgovore na apelaciju.

3. Kantonalni sud je dostavio odgovor 25. januara 2017. godine. Tužena nije dostavila odgovor u roku koji je istekao.

III. Činjenično stanje

4. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelantovih navoda i dokumenata predloženih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način:

5. Apelant je 19. novembra 1996. godine podnio tužbu Općinskom sudu kojom je tražio da taj sud obaveže tuženu da mu po osnovu devizne štednje isplati iznos od 108.564,19 DEM, jer je tužena odbila da mu isplati taj iznos, navodeći da na svom računu nema deviznih sredstava. Nakon što je Općinski sud dostavio tužbu tuženoj na odgovor, zakazao je i održao pripremno ročište 5. juna 2008. godine, te je 25. jula 2008. godine donio Presudu broj P-740/97. Navedenom presudom tužena je obavezana da apelantu isplati iznos od 108.564,19 DEM sa kamatama, koja se u mjestu ispunjenja plaća na devizne štedne uloge u stranoj valuti po viđenju i u valuti glavnice, počev od 1. januara 1992. godine pa do isplate, te da apelantu naknadi troškove postupka precizirane u presudi uz obrazloženje da je predmetni dug po staroj deviznoj štednji nesporan među strankama, kao i činjenica da tužena navedeni iznos nije isplatila apelantu.

6. Protiv navedene presude tužena je podnijela žalbu Kantonalnom sudu, koji je Rješenjem broj 001-00-Gž-08-001 469 od 24. novembra 2008. godine žalbu uvažio, ukinuo prvostepenu

presudu i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju je navedeno da je članom 28. Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje (u daljnjem tekstu: Zakon) propisano da sve predmete koji na dan stupanja na snagu zakona nisu riješeni pravosnažnim odlukama sud prenosi po službenoj dužnosti na verifikaciju i izmirenje, u skladu sa ovim zakonom, nadležnoj agenciji, a da je članom 30. istog zakona propisano da ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH". Kantonalni sud je naveo da je prvostepeni sud, u vezi s navedenim, bio obavezan da po službenoj dužnosti ovaj predmet proslijedi nadležnoj agenciji na verifikaciju i izmirenje, jer potraživanje koje tužbom traži apelant predstavlja tzv. staru deviznu štednju, ali je taj sud, suprotno navedenom, sâm riješio predmet koji nije u sudskoj nadležnosti. Osim toga, navedeno je da u toku postupka nije dokazano ni da je apelant već ranije verificirao svoju deviznu štednju zbog čega je, prema mišljenju tog suda, nepravilan i zaključak Općinskog suda da je apelantovo potraživanje osnovano. Imajući u vidu navedeno, Kantonalni sud je donio rješenje kao u dispozitivu.

7. Nakon toga Općinski sud je zatražio od apelanta informaciju da li je verificirao staru deviznu štednju o čemu je apelant 23. marta 2011. godine dostavio odgovor da verifikaciju nije izvršio, već da bi to trebalo da učini sud nakon čega je tužena 29. marta 2011. godine zatražila da se postupak prekine, jer su, prema njenom mišljenju, podaci o verifikaciji irelevantni za predmetni postupak. S tim u vezi, Općinski sud je donio Presudu broj 17 0 P 013109 08 P od 6. maja 2011. godine kojom je obavezao tuženu da apelantu isplati iznos od 108.564,19 DEM sa kamatama na ovaj iznos po stopi koja se u mjestu ispunjenja plaća na devizne štedne uloge u stranoj valuti po viđenju, i to u valuti glavnice, počev od 1. januara 1992. godine pa do isplate, i da apelantu naknadi troškove postupka precizirane u presudi.

8. Protiv navedene presude tužena je podnijela žalbu Kantonalnom sudu, koji je Rješenjem broj 17 0 P 013109 11 Gž od 10. februara 2012. godine žalbu uvažio, ukinuo prvostepenu presudu i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje, te naredio da se održi nova glavna rasprava pred drugim sudijom. U obrazloženju je, između ostalog, navedeno da prvostepeni sud nije postupio prema rješenju tog suda od 24. novembra 2008. godine i da nije u ponovljenom postupku zakazao glavnu raspravu, niti u osporenoj presudi ima obrazloženja u pogledu činjenice da li je apelant postupio u smislu člana 28. Zakona zbog čega je, prema obrazloženju Kantonalnog suda, trebalo donijeti rješenje kao u dispozitivu.

9. Nakon toga u ponovnom postupku Općinski sud je donio rješenje od 12. juna 2012. godine kojim je prekinuo predmetni postupak do okončanja postupka verifikacije potraživanja po osnovu računa stare devizne štednje, te se dostavlja zahtjev za verifikaciju nadležnoj agenciji.

10. Općinski sud je, zatim, donio Rješenje broj 17 0 P 013109 12 P 3 od 4. septembra 2013. godine kojim je nastavio predmetni parnični postupak i tužbu odbacio, jer rješavanje predmetnog tužbenog zahtjeva ne spada u sudsku nadležnost. Rješenjem je određeno da svaka strana snosi svoje troškove postupka. U obrazloženju je navedeno da je sud odbacio predmetnu tužbu, jer rješavanje navedenog tužbenog zahtjeva ne spada u sudsku nadležnost shodno odredbama člana 28. Zakona. Naime, tim odredbama je propisano da sud po službenoj dužnosti prenosi sve predmete koji nisu okončani pravosnažnom sudskom presudom na verifikaciju i izmirenje nadležnoj agenciji za verifikaciju, a na šta je, prema obrazloženju, upućivano i drugostepeni sud u svojim rješenjima. Navedeno je i da je apelant predmetnu tužbu podnio 1996. godine, kada je sud imao nadležnost da rješava ovakve predmete, ali da je stupanjem na snagu Zakona 15. aprila 2006. godine odlučeno o statusu stare

devizne štednje na navedeni način zbog čega je, prema mišljenju tog suda, po načelu pravičnosti trebalo donijeti i odluku da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

11. Protiv dijela navedenog rješenja u kojem je odlučeno o troškovima postupka tužena je podnijela žalbu Kantonalnom sudu, koji je Rješenjem broj 17 0 P 013109 13 Gž 2 od 4. februara 2014. godine žalbu uvažio, prvostepeno rješenje preinačio u dijelu u kome je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka na način da je obavezao apelanta da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 6.305,30 KM uz obrazloženje da je apelant u cijelosti izgubio spor zbog čega je, prema odredbama člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku, obavezan da suprotnoj strani naknadi troškove postupka.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

12. Apelant smatra da mu je osporenim odlukama prekršeno pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije, pravo na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, pravo na podnošenje pojedinačnih predstavi iz člana 34. Evropske konvencije i pravo na pravično zadovoljenje oštećenoj strani iz člana 41. Evropske konvencije. Kršenje navedenih prava apelant vidi u proizvoljnoj primjeni prava. Navodi da je predmetni postupak predugo trajao iako je godinama upozoravao na obavezu da se proslijedi predmet na verifikaciju, što je činio i Kantonalni sud, ali da se Općinski sud na to nije obazirao, nego je postupak nastavljao da bi, štaviše, Kantonalni sud tuženoj dosudio enormne troškove postupka na čije trajanje i odvijanje apelant nije imao nikakvog utjecaja, jer su redovni sudovi bili dužni da paze na svoju nadležnost i da predmet ustupe nadležnoj agenciji. Apelant navodi i da predmetni postupak, u suštini, i nije izgubio i da je trpio nerazumno dugo trajanje postupka zbog čega smatra da je žrtva u smislu odredbe člana 41. Evropske konvencije i da mu treba platiti odgovarajuću naknadu, odnosno odštetu.

b) Odgovor na apelaciju

13. Kantonalni sud je naveo da je apelacija neosnovana, te da je izvršni postupak u vezi sa naplatom troškova obustavljen, jer je apelant dobrovoljno izmirio svoju obavezu.

V. Relevantni propisi

14. U **Zakonu o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje** ("Službeni glasnik BiH" br. 28/06, 76/06, 72/07, 97/11, 100/13), koji je stupio na snagu 15. aprila 2006. godine, relevantne odredbe glase:

Član 28.

Sve predmete koji na dan stupanja na snagu ovog Zakona nisu riješeni pravosnažnim odlukama nadležni sud prenosi po službenoj dužnosti na verifikaciju i izmirenje u skladu s ovim Zakonom.

Član 30.

(Stupanje na snagu i objavljivanje)

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

15. U **Zakonu o parničnom postupku** ("Službene novine FBiH" br. 42/98, 3/99 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) relevantne odredbe glase:

Član 10.

Sud je dužan provesti postupak bez odugovlačenja i sa što manje troškova, te onemogućiti svaku zloupotrebu prava koja strankama pripadaju u postupku.

Član 16.

Sud u toku cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi da li rješavanje spora spada u sudsku nadležnost.

Kad sud u toku postupka utvrdi da za rješavanje spora nije nadležan sud nego neki drugi organ, oglasit će se nenadležnim, ukinut će provedene radnje u postupku i odbacit će tužbu.

Član 17.

Svaki sud u toku cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi na svoju stvarnu nadležnost.

VI. Dopustivost

16. U skladu sa članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

17. U skladu sa članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnosilac apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku kojeg je koristio.

18. U konkretnom slučaju predmet osporavanja apelacijom je Rješenje Kantonalnog suda broj 17 0 P 013109 13 Gž 2 od 4. februara 2014. godine protiv koje nema drugih djelotvornih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Zatim, osporeno rješenje apelant je primio 18. februara 2014. godine a apelacija je podnesena 18. aprila 2014. godine, tj. u roku od 60 dana, kako je propisano članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz člana 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očigledno (*prima facie*) neosnovana.

19. Imajući u vidu odredbe člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da predmetna apelacija ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

20. Apelant pobija navedeno rješenje, tvrdeći da su tim rješenjem prekršena njegova prava iz člana II/3.e) i k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. i čl. 34. i 41. Evropske konvencije i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju.

Pravo na pravično suđenje

21. Član II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz stava 2. ovog člana, što uključuje:

e) Pravo na pravično saslušanje u građanskim i krivičnim stvarima i druga prava u vezi sa krivičnim postupkom.

22. Član 6. stav 1. Evropske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

a) Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom.(...)

23. Ustavni sud, prije svega, zapaža da se predmetni spor odnosi na pitanje naknade troškova postupka, dakle na predmet građanskopravne prirode, te su član II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i član 6. stav 1. Evropske konvencije primjenjivi.

24. Apelant smatra da nije imao pravično suđenje zbog proizvoljne primjene prava, jer je obavezan da plati enormne troškove postupka tuženoj iako je predmetni postupak trajao neopravdano dugo i pored toga što on nije spadao u sudsku nadležnost i apelant nije izgubio parnicu. S tim u vezi, Ustavni sud ukazuje da, prema praksi Evropskog suda i Ustavnog suda, zadatak ovih sudova nije da preispituju zaključke redovnih sudova u pogledu činjeničnog stanja i primjene materijalnog prava (vidi,

Evropski sud, *Pronina protiv Rusije*, odluka o dopustivosti od 30. juna 2005. godine, aplikacija broj 65167/01). Naime, Ustavni sud nije nadležan da supstituirá redovne sudove u procjeni činjenica i dokaza, već je općenito zadatak redovnih sudova da ocijene činjenice i dokaze koje su izveli (vidi, Evropski sud, *Thomas protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 10. maja 2005. godine, aplikacija broj 19354/02). Zadatak Ustavnog suda je da ispita da li je eventualno došlo do povrede ili zanemarivanja ustavnih prava (pravo na pravično suđenje, pravo na pristup sudu, pravo na djelotvoran pravni lijek i dr.), te da li je primjena zakona bila, eventualno, proizvoljna ili diskriminacijska.

25. Dakle, Ustavni sud se, prema navedenom stavu, može izuzetno, kada okolnosti konkretnog slučaja ukazuju na mogućnost da je u određenom postupku redovni sud proizvoljno postupao kako u utvrđivanju činjenica, tako i u primjeni relevantnih pozitivnopravnih propisa (vidi, Ustavni sud, Odluka broj AP 311/04 od 22. aprila 2005. godine, stav 26), upustiti u ispitivanje načina na koji su nadležni sudovi utvrđivali činjenice i na tako utvrđene činjenice primijenili pozitivnopravne propise. U kontekstu navedenog Ustavni sud podsjeća i da je u više svojih odluka ukazao da očigledna proizvoljnost u primjeni relevantnih propisa nikada ne može voditi ka pravičnom postupku (vidi Odluku Ustavnog suda broj AP 1293/05 od 12. septembra 2006. godine, tačka 25. i dalje). Stoga će Ustavni sud u konkretnom slučaju, s obzirom na pitanja koja apelant problematizira, ispitati da li su pobijane odluke zasnovane na proizvoljnoj primjeni pozitivnopravnih propisa.

26. U konkretnom slučaju Ustavni sud zapaža da je Kantonalni sud preinačio prvostepeno rješenje na način da je obavezao apelanta da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 6.305,30 KM uz obrazloženje da je apelant u cijelosti izgubio spor, te da je, shodno odredbama člana 386. ZPP, dužan da nadoknadi sve troškove koje je s tim u vezi prouzrokovao tuženoj. Dalje, Ustavni sud primjećuje da je Općinski sud odbacio apelantovu tužbu jer je (nakon više od 17 godina trajanja) zaključeno da postupak ne spada u sudsku nadležnost shodno odredbama člana 28. Zakona koji je stupio na snagu 2006. godine. Prema navedenoj zakonskoj odredbi, sud je bio obavezan da proslijedi po službenoj dužnosti nadležnoj agenciji sve predmete koji su se odnosili na isplatu po osnovu računa stare devizne štednje a koji nisu okončani pravosnažnom sudskom presudom do dana stupanja na snagu tog zakona kako bi takva agencija izvršila verifikaciju i isplatu. Ustavni sud, također, zapaža da je redovni sud po navedenim odredbama postupio tek nakon više od sedam godina pri čemu je, i pored eksplicitno navedene zakonske odredbe, i dalje radio na predmetu, štaviše, odbio je kao neosnovane navode tužene da predmet ne spada u sudsku nadležnost.

27. S tim u vezi, Ustavni sud smatra da Kantonalni sud nije imao osnova za donošenje osporene odluke s obzirom na to da se u situaciji kakva je konkretna ne može smatrati da je apelant izgubio predmetnu parnicu. Naime, treba imati u vidu zakonsku odredbu člana 16. ZPP prema kojoj je sud dužan da u toku cijelog postupka pazi da li rješavanje konkretnog predmeta spada u sudsku nadležnost, te je obavezan da se proglasi nenadležnim ako utvrdi da je za rješavanje u predmetu nadležan neki drugi organ, da ukine sve provedene radnje i da odbaci tužbu. Također, odredbom člana 17. ZPP je propisano da svaki sud u toku cijelog postupka pazi na svoju stvarnu nadležnost. S tim u vezi, Ustavni sud još jednom podsjeća na činjenice i relevantne propise prezentirane u prethodnim tačkama ove odluke iz kojih je jasno vidljivo da je redovni sud, pored obaveza iz čl. 16. i 17. ZPP, bio obavezan da se, shodno i odredbama člana 28. Zakona, još 2006. godine proglasi nenadležnim i predmet ustupi nadležnoj agenciji na verifikaciju i isplatu. Dakle, odbacivanje apelantove tužbe zbog nenadležnosti i obaveze da predmet proslijedi na nadležnost

agenciji koja je trebalo da verificira i isplati staru deviznu štednju se ne može smatrati, shodno navedenim zakonskim odredbama, gubitkom spora pred sudom, jer je suština navedenih zakonskih odredaba da sud o ovakvom sporu faktički nije ni trebalo da odlučuje, već je odlučivanje (o apelantovom zahtjevu) proslijeđeno u nadležnost drugom organu. Pri tome Ustavni sud smatra da od utjecaja na navedeno nije činjenica da su redovni sudovi vodili postupak i prije i nakon stupanja na snagu Zakona 2006. godine, kada je i nastala njihova obaveza da se proglase nenadležnim i predmet proslijede na rješavanje nadležnoj agenciji. Zbog navedenog, Ustavni sud smatra i ove apelantove navode osnovanim.

28. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da je u konkretnom slučaju prekršeno apelantovo pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije u odnosu na aspekte koji se odnose na primjenu prava.

Pravo na pravično suđenje - u odnosu na trajanje postupka

29. Apelant navodi da mu je, zbog dužine trajanja predmetnog postupka, prekršeno i pravo na suđenje u razumnom roku kao segmentu prava na pravično suđenje.

a) Relevantni principi

30. Prema konzistentnoj praksi Evropskog i Ustavnog suda, razumnost dužine trajanja postupka mora se ocjenjivati u okviru okolnosti pojedinog predmeta. Pri tome se mora voditi računa o kriterijima uspostavljenim praksom Evropskog suda, a naročito o složenosti predmeta, ponašanju strana u postupku i nadležnog suda ili drugih javnih vlasti, te o značaju koji konkretna pravna stvar ima za apelanta (vidi, Evropski sud za ljudska prava, *Mikulić protiv Hrvatske*, aplikacija broj 53176/99 od 7. februara 2002. godine, Izvještaj broj 2002-I, stav 38).

31. Konačno, Evropski sud je ukazao na to da je potrebna naročita marljivost nadležnih vlasti u svim predmetima koji se tiču ličnog statusa i svojstva, a da je ovaj zahtjev naročito važan u državama u kojima domaći zakon propisuje da određeni sudski postupci imaju hitan karakter (vidi, Evropski sud, *Borgese protiv Italije*, presuda od 26. februara 1992. godine, Serija A broj 228-B, stav 18).

b) Period koji se uzima u obzir

32. Predmetni postupak je pokrenuo apelant podnošenjem tužbe Općinskom sudu 19. novembra 1996. godine, a okončan je rješenjem Kantonalnog suda od 4. februara 2014. godine. Dakle, predmetni postupak je trajao 17 godina i tri mjeseca, i to je period koji će Ustavni sud ispitati.

c) Analiza razumnosti trajanja postupka

33. U konkretnom slučaju, u pogledu ocjene složenosti predmeta, Ustavni sud zapaža da je predmet konkretnog postupka bilo pitanje postojanja obaveza tužene da isplati precizirani novčani iznos apelantu po osnovu računa stare devizne štednje, odnosno da se nije radilo o složenim činjeničnim i pravnim pitanjima koja su redovni sudovi trebali riješiti.

34. Ustavni sud zapaža da je Općinskom sudu trebalo više od 11 godina da bi proslijedio tužbu tuženoj na odgovor, a zatim i zakazao pripremno ročište, te nakon toga donio prvostepenu presudu. Ustavni sud primjećuje da je nakon toga prvostepena presuda ukidana dva puta i predmet vraćan na ponovni postupak prvostepenom sudu, odnosno da je nakon prvobitno donesene presude predmetni postupak trajao još više od sedam godina iako je donošenjem Zakona, tj. njegovim stupanjem na snagu 15. aprila 2006. godine, predmet prestao da bude u sudskoj nadležnosti i da je trebalo da ga proslijedi redovni sud, po službenoj dužnosti, nadležnoj agenciji za verifikaciju i isplatu po osnovu računa stare devizne štednje. Prema stanju spisa, Općinski sud (pa ni Kantonalni sud iako je na to upozoravao u svojim rješenjima) to

nije učinio, nego je 2013. godine nastavio predmetni postupak i donio rješenje kojim je apelantova tužba odbačena, jer ne spada u sudsku nadležnost. Zbog svega navedenog, Ustavni sud smatra da u konkretnoj situaciji isključivu odgovornost za ovako dugo trajanje predmetnog postupka snose redovni sudovi, te da su apelantovi navodi osnovani.

35. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud zaključuje da dužina predmetnog postupka ne zadovoljava zahtjev "razumnog roka" iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije, te da postoji kršenje apelantovog prava na suđenje u "razumnom roku" kao jednom od elemenata prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije.

Pitanje naknade na ime nematerijalne štete

36. Apelant je, zbog dužine trajanja predmetnog postupka, tražio naknadu nematerijalne štete. U skladu sa članom 74. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može odrediti naknadu za nematerijalnu štetu. Ustavni sud podsjeća na to da, za razliku od postupka pred redovnim sudovima, naknadu nematerijalne štete određuje u posebnim slučajevima kršenja zagaraniranih ljudskih prava i osnovnih sloboda.

37. Prilikom odlučivanja o naknadi nematerijalne štete Ustavni sud upućuje na ranije utvrđeno načelo određivanja visine naknade štete u ovakvim slučajevima (vidi, Ustavni sud, Odluka broj *AP 938/04*, objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 20/06, st. 48-51). Prema utvrđenom načelu, apelantu bi za svaku godinu nepostupanja suda u predmetu, odnosno nedonošenja odluke trebalo isplatiti iznos od 150,00 KM, odnosno dvostruki iznos u predmetima koji zahtijevaju posebnu hitnost. S obzirom na to da je predmetni postupak trajao 17 godina i tri mjeseca, te da se radi o predmetu koji ne zahtijeva posebnu hitnost, Ustavni sud smatra da apelantu treba na ime nematerijalne štete, zbog nedonošenja odluke u razumnom roku, isplatiti ukupan iznos od 2.550,00 KM. Navedeni iznos, s obzirom na sjedište redovnih sudova, apelantu je dužna isplatiti Vlada Unsko-sanskog kantona u roku od tri mjeseca od dana dostavljanja ove odluke. Ova odluka Ustavnog suda u dijelu koji se odnosi na naknadu nematerijalne štete predstavlja izvršnu ispravu.

Ostali navodi

38. Apelant smatra da mu je, zbog proizvoljno primijenjenog prava, prekršeno i pravo iz člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, te prava iz čl. 34. i 41. Evropske konvencije. S obzirom na to da je Ustavni sud u prethodnim tačkama ove odluke utvrdio da je pravo na pravično suđenje u ostalim aspektima prekršeno, odnosno da je pravo proizvoljno primijenjeno, Ustavni sud smatra da nema potrebe da posebno razmatra i ove apelantove navode.

VIII. Zaključak

39. Kršenje prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije u odnosu na primjenu prava postoji kada je Kantonalni sud obavezao apelanta da plati troškove postupka tuženoj iako iz situacije ne proizlazi da je apelant izgubio predmetnu parnicu. Redovni sud je bio obavezan da se, shodno odredbama čl. 16. i 17. ZPP, proglasi nenadležnim, da ukine sve provedene radnje i da odbaci tužbu, te da, shodno odredbama člana 28. Zakona, predmet ustupi nadležnoj agenciji na verifikaciju i isplatu po osnovu računa stare devizne štednje koja je bila nadležna za rješavanje suštine predmeta.

40. Kršenje prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije postoji i u odnosu na donošenje odluke u razumnom roku kada je predmetni postupak koji se ticao apelantovog potraživanja po osnovu računa stare devizne štednje trajao 17 godina i tri mjeseca zbog nepostupanja redovnih sudova shodno odredbama ZPP i Zakona.

41. Na osnovu člana 59. st. (1) i (2), člana 62. stav (1) i člana 74. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

42. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Mirsad Ćeman, s. r.

K A Z A L O

**VIJEĆE MINISTARA
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 347 Odluka o prenosu vlasništva nad osnovnim sredstvom (hrvatski jezik)
Odluka o prenosu vlasništva nad osnovnim sredstvom (srpski jezik)
Odluka o prenosu vlasništva nad osnovnim sredstvom (bosanski jezik)
- 348 Odluka o utvrđivanju minimuma radnog procesa u Agenciji za policijsku potporu za vrijeme trajanja štrajka (hrvatski jezik)
Odluka o utvrđivanju minimuma procesa rada u Agenciji za policijsku podršku za vrijeme trajanja štrajka (srpski jezik)
Odluka o utvrđivanju minimuma procesa rada u Agenciji za policijsku podršku za vrijeme trajanja štrajka (bosanski jezik)
- 349 Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti zamjenika pravobranitelja Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)
Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti zamjenika pravobranitelja Bosne i Hercegovine (srpski jezik)
Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti zamjenika pravobranitelja Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)
- 350 Rješenje o imenovanju vršitelja dužnosti direktora Agencije za identifikacijske isprave, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)
Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti direktora Agencije za identifikacijske isprave, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine (srpski jezik)
Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti direktora Agencije za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)

**MINISTARSTVO KOMUNIKACIJA I PROMETA
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 351 Odluka broj 145 Proširene komisije Evropske organizacije za sigurnost zračne navigacije "EUROCONTROL" o određivanju jediničnih cijena usluga za period primjene koji počinje od 1. siječnja 2017. godine (hrvatski jezik)

Odluka broj 145 Proširene komisije Evropske organizacije za bezbjednost vazdušne navigacije "EUROCONTROL" o određivanju jediničnih cijena usluga za period primjene koji počinje od 1. januara 2017. godine (srpski jezik)

Odluka broj 145 Proširene komisije Evropske organizacije za sigurnost zračne navigacije "EUROCONTROL" o određivanju jediničnih cijena usluga za period primjene koji počinje od 1. januara 2017. godine (bosanski jezik)

352 Odluka broj 146 Proširenog povjerenstva Evropske organizacije za sigurnost zračne navigacije "EUROCONTROL" o uvođenju kamate na zakašnjela plaćanja rutnih pristojbi za period primjene počev od 1. siječnja 2017. godine (hrvatski jezik)

Odluka broj 146 Proširene komisije Evropske organizacije za bezbjednost vazdušne plovidbe "EUROCONTROL" u vezi stope zatezne kamate na zakašnjela plaćanja rutnih naknada za period primjene koji počinje od 1. januara 2017. godine (srpski jezik)

Odluka broj 146 Proširene komisije Evropske organizacije za sigurnost zračne navigacije "EUROCONTROL" o uvođenju kamate na zakašnjela plaćanja rutnih naknada za period primjene koji počinje 1. januara 2017. godine (bosanski jezik)

**KONKURENCIJSKO VIJEĆE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 353 Rješenje broj 03-26-3-003-98-II/13 (hrvatski jezik)
Rješenje broj 03-26-3-003-98-II/13 (srpski jezik)
Rješenje broj 03-26-3-003-98-II/13 (bosanski jezik)
- 354 Rješenje broj 02-26-2-013-58-II/16 (hrvatski jezik)
Rješenje broj 02-26-2-013-58-II/16 (srpski jezik)
Rješenje broj 02-26-2-013-58-II/16 (bosanski jezik)

**USTAVNI SUD
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 355 Odluka broj AP 1829/14 (hrvatski jezik)
Odluka broj AP 1829/14 (srpski jezik)
Odluka broj AP 1829/14 (bosanski jezik)

Nakladnik: Ovlaštena služba Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, Trg BiH 1, Sarajevo - Za nakladnika: tajnik Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine Bojan Ninković - Priprema i distribucija: JP NIO Službeni list BiH Sarajevo, Džemala Bijedića 39/III - Ravnatelj: Dragan Prusina - Telefoni: Centrala: 722-030 - Ravnatelj: 722-061 - Pretplata: 722-054, faks: 722-071 - Oglasni odjel: 722-049, 722-050 faks: 722-074 - Služba za pravne i opće poslove: 722-051 - Računovodstvo: 722-044, 722-046 - Komercijala: 722-042 - Pretplata se utvrđuje polugodišnje, a uplata se vrši UNAPRIJED u korist računa: UNICREDIT BANK d.d. 338-320-22000052-11, VAKUFСКА BANKA d.d. Sarajevo 160-200-00005746-51, HYPO-ALPE-ADRIA-BANK A.D. Banja Luka, filijala Brčko 552-000-00000017-12, RAIFFEISEN BANK d.d. BiH Sarajevo 161-000-00071700-57 - Tisak: GIK "OKO" d.d. Sarajevo - Za tiskaru: Mevludin Hamzić - Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se 20 dana od izlaska glasila.

"Službeni glasnik BiH" je upisan u evidenciju javnih glasila pod rednim brojem 731.

Upis u sudski registar kod Kantonalnog suda u Sarajevu, broj UF/I - 2168/97 od 10.07.1997. godine. - Identifikacijski broj 4200226120002. - Porezni broj 01071019. - PDV broj 200226120002. Molimo pretplatnike da obvezno dostave svoj PDV broj radi izdavanja poreske fakture.

Pretplata za I polugodište 2017. za "Službeni glasnik BiH" i "Međunarodne ugovore" 120,00 KM, "Službene novine Federacije BiH" 110,00 KM.

Web izdanje: <http://www.sluzbenilist.ba> - godišnja pretplata 200,00 KM